

ပထမ-ရေခဲကြိုဆရာတော် ဘုရားကြီး
၏

သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်

ပခုက္ကူမြို့၊ မဟာဝိသုတာရာမတိုက် ဆရာတော်
အဗ္ဗမဟာပဏ္ဍိတ - အသျှင်ပညာ မဟာထေရ်
ရေးသားစီရင်အပ်သော

သိ မ ခ ဝိ နိ ဓိ ယ ကျ မိ ။
နှင့်

ညောင်ဦးမြို့၊ မဟာဝိသုတာရာမတိုက် ဆရာတော်
အသျှင်နန္ဒဝံသ-မဟာထေရ်
ရေးသားစီရင်အပ်သော

ဥပသမ္ဘုဒကမ္ဘဝါဓာနိသျသစ်

(၁၁-စောင်တွဲ)

သုဓမ္မဝတီဓာပုံနှိပ်တိုက်

တိုက်နံပါတ် ၅၅၊ စစ်ကဲမောင်ခိုင်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၃၁၈-ခု။

ပထမ-ရေခဲကြို ဆရာတော် ဘုရားကြီး

၏

သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်

ပခုက္ကူမြို့၊ မဟာဝိသုတာရာမတိုက် ဆရာတော်

အက္ခမဟာပဏ္ဍိတ-အဿုဇိပညာ မဟာထေရ်

ရေးသားစီရင်အပ်သော

သီ မ ခ ဝိ နိ ချိ သ ကျမ်း ။

နှင့်

ညောင်ဦးမြို့၊ မဟာဝိသုတာရာမတိုက် ဆရာတော်

အဿုဇိနန္ဒဝံသ-မထေရ်

ရေးသားစီရင်အပ်သော

ဥပသမ္ပဒကမ္မဝါစာနိသျသစ်

(၁၁-စောင်တွဲ)

—

သုဓမ္မဝတီစာပုံနှိပ်တိုက်

တိုင်းနယ် ၅၅၊ စစ်ကဲမောင်ခိုင်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၃၁၀-ခု

ပိဋကတ်သုံးပုံ
လောကီ-လောကုတ္တရာ
ကျမ်းစါအမျိုးမျိုးနှင့်
သက်ဆုံးပရိက္ခရာ
ကမျိုးမျိုး

ခဝါလွတ်
အသစ်ကြွတ်ချွတ်
ရောင်းသောဆိုင်ကြီး
အလုံရှိရာကုန်များအသင့်
ရရှိနိုင်ပါသည်

ဦးဘိုးသာ-ဒေါ်အုန်းခင်-သား-မောင်မောင်သန်း
ဝံသဟိတ ပိဋကတ် ပရိက္ခရာဆိုင်ကြီး
နံပါတ်-၃၁-၃၂-နှင့် ၅၉-၆၀-ဘုရားကြီးဈေး ရန်ကုန်မြို့

ထေရဝံသနုရက္ခက

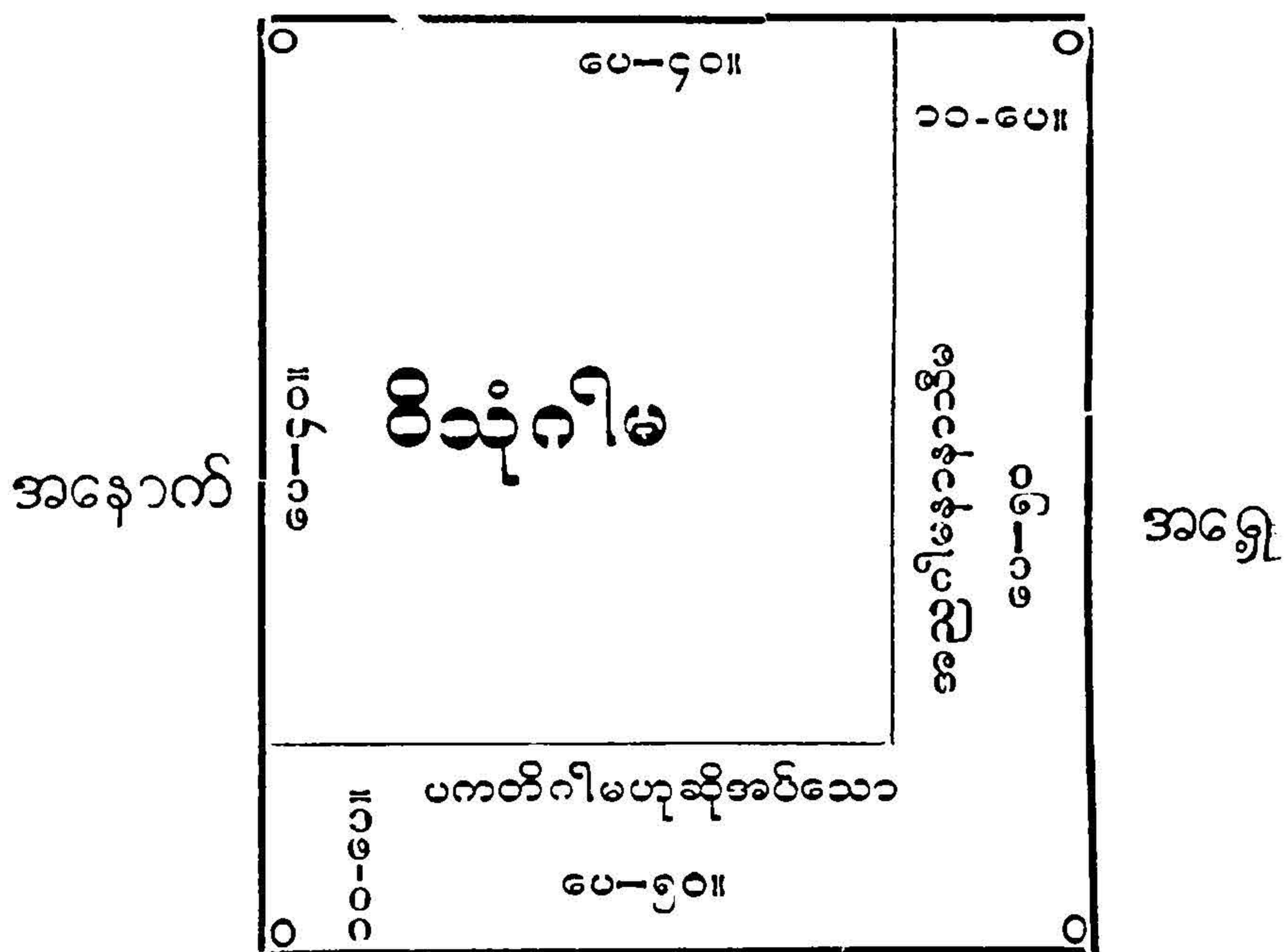
မဟာရ နိဒါန်း

ဘူမိန္ဒြ၊ ဘူသီခ ဟု၊ ဘူမ ဥကင်၊ အမှူးတင်လောက်
သော အမရပူရ ပထမမြို့တည် ဆင်ဖြူများရှင်လက်ထက်
မင်းဒိုသာသနာပိုင် ဆရာတော်၊ ထို ဆရာတော်ကြီး၏
တပည့် သဲအင်း သာသနာပိုင် ဆရာတော် ထို ဆရာတော်
ကြီး၏တပည့် ဒုတိယမောင်းထောင် သာသနာပိုင် ဆရာ
တော်၊ ထို ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့် ပရက္ကုမ္ပဏိ မဟာ
ဝိသုတာရာမ ကျောင်းတိုက်ကြီးကို ဘန်တီးတည်ထောင်
တော်မူ၍ နိကာယ်ငါးရပ် မပြတ်ပျံ့ချတော်မူသော အသျှင်
ဂန္ထသမ္မာရ ဆရာတော်၊ ထို ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်
နိကာယ်ငါးရပ် ချပို့သင်ကြားရေးနှင့်တကွ မဟာဝိသု
တာရာမ တိုက်ကြီးကို လွှဲအပ်ခြင်း ခံတော် မူရသော
ထိုထိုမြို့ရွာတို့၌ တည်ရှိပြီးသော ကျောင်းတိုက်ပေါင်း
၄၀-ကျော်တို့၏ မဟာနာယက ဓမ္မာစရိယ ဖြစ်တော်
မူသော အသျှင်ပညာ မဟာထေရ်မြတ် ရေးသားပြုပြင်
စီရင်မူပျံ့ဖြတ်တော် မူအပ်သော သီမာဒိနိန္ဒယကျမ်း ကို
အက္ခရာပဒ၊ ကျန-သေသပ်၊ ပိုင်းဖြတ်သုတ်သင်၊ ပြင်ဆင်ပြီး
ခါ၊ ရန်ကုန်မြို့ ဘုဓမ္မဝတီ ပိဋကတ် စာပုံနှိပ်တိုက်၌ သိုက်
မြိုက်စွာ တန်းဆာဆင်လျက် စက်တင်ပုံနှိပ် လုပ်ဆောင်
အပ်ပါသတည်း။

ဆုံ ။ ဖြတ် အပ် လတ္တံ့ သေ ဝ ဖြေထုံးကျောင်း သိမ်ပုံ

၁-လက်မ ပေ-၂၀။

မြောက်

တောင်

အတ္ထုပ္ပတ္တိဒါနိ

မြေထဲဆရာတော်ဘုရားထံ လျှောက်လွှာ

(၁၃၀၀-ပြည့်နှစ် နယုန်လဆန်း ၇-ရက် ။

ရိုသေစွာ လျှောက်ထားပါသည် ဆရာတော် ကြီး
ဘုရား၊.... ဆရာတော်ကြီး၏ သိမ်သည် အမှန်သိမ်ပျက်
ဖြစ်၍ နေပါသည်။ အကြောင်းမှာ ဂါမလည်း သိမ်တလုံး၊
ဗဒ္ဒလည်း သိမ်တလုံးထားပါ။ ဗဒ္ဒသိမ်ပေါ်မှာ ဟတ္ထပါသ်လွတ်အောင်
အရှေ့ဘက်နားမှာ ကံပြုနေ၏။ တဦးမှာ အနောက်ဘက်မှာ
ဟတ္ထပါသ်လွတ်အောင် ထိုင်နေကြ၏။ ၎င်းကံသည် ဝဂ္ဂ
ကံဖြစ်၍ ပျက်သလို၊ ဂါမသိမ်မှာ ကံပြုလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်
များလည်း ဂါမသိမ်တနေရာမှာ ကံပြုကြ၏။ အခြား
ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ၎င်းဂါမသိမ်ပေါ်မှာ ကံပြုပုဂ္ဂိုလ်များ
နှင့် ဟတ္ထပါသ်လွတ်အောင် နေထိုင်ကြလျှင် ၎င်းကံ ဝဂ္ဂ
ကံဖြစ်၍ ပျက်၏။ ။ ဆရာတော်၏သိမ်ကို ဂါမတစ်စိတ်ပေါ်
မှာ သမုတ်ထားသည်ဖြစ်၍ မြို့ဂါမပေါ်မှာ နေထိုင်ကြ
သော သံဃာတော်များကို ဟတ္ထပါသ်သို့ရောက်အောင်
မသိမ်းသည့် အတွက် ဝဂ္ဂကံဖြစ်၍ အမှန် ပျက်နေပါ
ကြောင်း စေတနာကောင်းနှင့် ရိုသေစွာ လျှောက်ထား
ပါသည်တူဗျား။

အကယ်၍ မယုံကြည်ပါလျှင် မြို့ပေါ်ရှိ နာယကဆရာ
တော်၊ စာချဆရာတော်၊ မန္တလေးမြို့ရှိ ဆရာတော်များကို
မေးမြန်းတော် မူပါ။ သိမ်မဆောက်မီ စုံစမ်းတော် မူပါ။

သတင်းစာထဲမှာ ၎င်းသိမ်ပျက်,မပျက် မမေးမြန်းသေး
ဘဲ ဆိုင်းခုံထားပါဦးမည်။

နောင် ၎င်းသိမ်မှာ ရဟန်း ဖြစ်လာသည့် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်
ကံကြီးကံငယ် မဆောင်နိုင်ဟု အဓိကရုဏ်းဖြစ်ပွားဘွယ်
ရှိပါသည်။ သိမ်ပျက်ဖြစ်ကြောင်းကို တမြို့လုံး ပြောဆိုနေ
ကြပါပြီ။

၎င်းပစ်စာကို ၁၃၀၀-ပြည့် နယုန်လဆန်း ၈-ရက်
တနင်္လာနေ့တွင် အစိုးရစာတိုက်မှ ပေးပို့ရရှိသည်။

(ပေးစာ မူဒုတိယနှိုင်းဖြစ်သည်)

မော်လမြိုင်မြို့ မြေထဲးကျောင်း မြေထဲးဆရာတော်ထံမှ

(၁၃၀၀-ပြည့်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၉-ရက်)။

ကျိုက်ထိုမြို့ မယ်ဇယ်ဆရာတော်ဘုရား ထံသို့။

ရိုသေစွာ လျှောက်ထားပါသည် မယ်ဇယ်ဆရာတော်
ဘုရား။

လျှောက်ထားရန်အကြောင်းမှာ ၁၂၉၉-ခု တပေါင်း
လအတွင်းက သီမသမ္ဗုတိကံ ဆောင်ခဲ့သည့် အကြောင်း
နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပူးတွဲပါ ပစ်စာတစောင် ရရှိသဖြင့်ပြင်
၎င်းစာအရ ရတနာဘုံယုံ ဆရာတော်အား အကျိုး
အကြောင်း လျှောက်ထားရာ၊ ၎င်းသိမ် အကြောင်းနှင့်
စပ်လျဉ်းပြီး ၎င်းသိမ်မျိုးနှင့်အလားတူ ဘယ်မြို့ ဘယ်ရွာ

ဘယ်ဒေသ၌ ဘယ်ဆရာတော်ကြီး အမှူးပြုပြီး သမုတ်
ထားကြောင်း ပြုလုပ်ထုံးတမ်း ရစေရန်၎င်း၊ ပါဠိတော်၊
အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ သာဓက အဆုံးအဖြတ်တရ ရစေရန်
၎င်း၊ ကျိုက်ထိုမြို့ မယ်ဇယ်ဆရာတော်အား လျှောက်ထား
ပြီး၊ ပခုက္ကူမြို့ မဟာဝိသုတာရာမတိုက် ဆရာတော်ထံသို့
အကြောင်းကြား လျှောက်ထား၍ ၎င်းပခုက္ကူမြို့ ဆရာ
တော် အဆုံးအဖြတ်ကို ပုံရိုက်ပြီး ကမ်းလှမ်းပါလျှင် လွန်
စွာ ကောင်းမြတ်ပါလိမ့်မည်ဟု ရတနာကံပျံ ဆရာတော်
က အကြံပေး လျှောက်ထားပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းသိမ်
အကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အဆုံးအဖြတ်တရကို အမြန်
ရစေရန် ပခုက္ကူဆရာတော်သို့ တိုက်တွန်းပေးပါမည့်
အကြောင်း ရှိသေစွာ လျှောက်ထားပါသည် မယ်ဇယ်
ဆရာတော်ဘုရား။

မြေထဲဆရာတော်

မော်လမြိုင်။

ဆရာတော် အမိန့် ရှိလိုက်သည် ဘုရားကြီးတိုက်
ဘုန်းကြီး.....

မော်လမြိုင်မြို့ မြေထဲကျောင်း သိမ်နှင့် ပတ်သက်၍
စာပုန်းစွပ်စွဲခြင်းအရ မယ်ဇယ်ဆရာတော်က တိုက်တွန်း
၍ အညဂါမ အန္တောကရဏာ ဝိသုဂါမဗ္ဗိတ သမ္ပတသိမာ

ဝိနိစ္ဆယ စာတမ်း ဖိုင်တွဲတခုကို မယ်ဇယ်ဆရာတော်ထံ
မှ တဆင့် မြေထဲးဆရာတော်ထံ ပို့ရန် ကျိုက်ထိုသို့ ပေးပို့
လိုက်ပြီ။ ။ ၎င်းဝိနိစ္ဆယ ဖိုင်တွဲကို အကြောင်း အကျိုး
အဖြစ် အပျက် သိရှိစေရန် ဖိုင်တွဲ တခုကိုလည်း တင်ပို့
လိုက်သည်။

ဆရာတော်

မင်္ဂလာ မဟာဝိသုတာရာမတိုက်

ပခုက္ကူမြို့။

ကျိုက်ထို မယ်ဇယ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ထံသို့

ရိသေ လေးမြတ်စွာ လျှောက်ထား ဝံ့ပါသည် ဆရာ
တော်ကြီး ဘုရား။ ဆရာတော်ဘုရား အမိန့်အရ ပကတိ
ဂါမ အန္တောကာရဏ ဝိသုံဂါမဋ္ဌိတ သမ္ပတာသိမာ ဝိနိစ္ဆ
ယ စာတမ်းကို စွမ်းနိုင်သလောက်ရေး၍ တင်ပို့လိုက်ပါ
သည်ဘုရား။ ပိုလျှင်ဖျက်၊ လိုလျှင်စွက်၍ အတည်ပြုတော်
မူပြီးမှ ဆရာတော် ဘုရားက မြေထဲးဆရာတော်ဘုရား
ကြီးထံသို့ ပို့တော်မူပါရန် ရိသေလေးမြတ်စွာ လျှောက်ဝံ
့ပါသည် ဆရာတော်ကြီးဘုရား။

ပညာ - ဂဏဝါစက

မင်္ဂလာ မဟာဝိသုတာရာမတိုက်

ပခုက္ကူမြို့။

သမုတ်ထုံး

မော်လမြိုင်မြို့ မြေထဲဆရာတော်ဘုရားကြီးထံသို့

ရိုသေ လေးမြတ်စွာ လျှောက်ထား ပါသည် ဆရာ
တော်ကြီးဘုရား။ ။ဝိသုံဂါမနှင့် ပကတိဂါမ အလိုရှိ
သလောက် အတွင်းပြု၍ သမုတ်အပ်သော သိမ်မျိုးကား-

- (၁) ပခုက္ကူမြို့ မင်္ဂလာ မဟာဝိသုတာရာမ တိုက်မှာ
တလုံး။
- (၂) ၎င်းမြို့ မဟာဝိဇယာရာမခေါ် အရှေ့တိုက် ဆရာ
တော် ဦးဇဝန သိမ်တလုံး။
- (၃) မြင်းခြံဒီစကြိတ် ဇောင်ချမ်းရွာ ဦးဥယျကျောင်း
မှာ တလုံး။
- (၄) မြင်းခြံဒီစကြိတ် ချောင်းဆုံရွာ ဦးဝါသဝ ကျောင်း
မှာ တလုံး။
- (၅) ပုသိန်မြို့ နိဂြောဓကုန်း ညောင်ပင်သာ ကျောင်း
တိုက်မှာ တလုံး။
- (၆) ရန်ကုန်မြို့ ချာချယ်လမ်း ခေမာသီဝံကျောင်းတိုက်
မှာ တလုံး ရှိပါသည်။

၁- နံပါတ်သိမ်ကို ရေစကြို ဆရာတော်ဘုရားကြီး၊
ပုခန်းကြီးမြို့မဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၊ မအူဂိုဏ်း
အုပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၊ ကိုင်းမကြီး ဂိုဏ်းအုပ် ဆရာ
တော်ဘုရားကြီးများ ကြီးမှူးသော သံဃာတော် လေးရာ
ကျော် သမုတ်ပါသည်။

၂- နံပါတ်သိမ်ကို ပခုက္ကူမြို့ သဲပုံစေတီ ဆရာတော် ဘုရားကြီး ပခုက္ကူမြို့ အရှေ့တိုက် ဆရာတော်၊ အနောက် တိုက်ဆရာတော်၊ ကုမ္ပဏိတိုက် ဆရာတော်များ ကြီးမှူး သော သံဃာတော် သုံးရာကျော်တို့ သမုတ်ပါသည်။

၃- နံပါတ်သိမ်ကို မြင်းခြံဒီစကြိုက် ကြွတ်ပင်တောရ ဆရာတော်၊ ပုထိုးဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်များ ကြီးမှူးသော သံဃာတော် သုံးကျိပ်ကျော်တို့ သမုတ်ပါသည်။

၄- နံပါတ်သိမ်ကို ငသရောက် ဆင်ဖြူဆိပ် ဆရာ တော်၊ ရွှေဥမင်ဆရာတော်၊ ပုထိုးဆရာတော်၊ ပခုက္ကူမဟာ ဝိသုတာရာမ ဆရာတော်၊ မြင်းခြံ တိုက်သစ် ဆရာတော် များကြီးမှူးသော သံဃာတော် သုံးကျိပ်ကျော်တို့ သမုတ် ပါသည်။

၅- နံပါတ်သိမ်ကို ရေစကြို ဆရာတော် ဘုရားကြီး၊ ပုသိန်မြို့ ကုန်းသာကျောင်း ဆရာတော် ဦးပဒုမ၊ ကုန်း ကျောင်းဆရာတော် ဦးဇယန္တ၊ ကျီးသဲကျောင်း ဆရာ တော် ဦးအာသံ စသော သံဃာတော် တရာကျော်တို့ သမုတ်ပါသည်။

၆- နံပါတ်သိမ်ကို အင်းစိန် ဆရာတော် ဘုရားကြီး၊ ဗဟန်း အောင်မြေဘုံစံ ဆရာတော်၊ တာမွေမင်္ဂလာစေတီ၊ ဆရာတော်၊ ကြည့်မြင်တိုင် စေတီဆရာတော်၊ ရံမည်း သင်းမြို့ ညောင်လွန်တောကျောင်း ဆရာတော်၊ ချောင်းဦး မြို့ ဓမ္မာရုံ ဆရာတော်၊ ပခုက္ကူမြို့ မဟာဝိသုတာရာမ

ဆရာတော်၊ ညောင်ဦးမြို့ မဟာဝိသုတာရာမ ဆရာတော်
စသော သံဃာတော် နှစ်ရာကျော်တို့ သမုတ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ မြေထဲးကျောင်း
သိမ်နှင့်ပတ်သက်၍ ပူပင် ကြောင့်ကြ အွယ်ရာ မရှိပါ
ကြောင်းရှိသေးလေးမြတ်စွာလျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။

ပညာ-ဂဏဝါစက

မင်္ဂလာ မဟာဝိသုတာရာမတိုက်

ပခုက္ကူမြို့။

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
ထေရဝံသာနုရက္ခက ဗာဟိရနိဒါန်း (က)
အတ္ထုပ္ပတ်နိဒါန်း (ဂ)
သီမာဒိနိန္ဒယကဗျမ်း	
ပဋိညာဉ် ၁
သိမ်အပြား ၂
ဗဒ္ဓသိမ်အပြား ၂
တခုသောဗဒ္ဓသိမ်၌ ပြုအပ်သောကံကို တခုသော ဗဒ္ဓသိမ်တွင်းရှိသံဃာက မဖျက်နိုင်ပုံ ၄
အဗဒ္ဓသိမ်အပြား ၄
တခုသောဂါမ၌ ပြုအပ်သောကံကို တခုသော ဂါမရှိ သံဃာက မဖျက်နိုင်ပုံ ၅
ပညာရှိသူတော်ကောင်းများ ထောက်ခံသင့်ပုံ ၆
ဂါမခေတ်တခုတည်း၌ သိမ်သမုတ်ရပုံ ၇
နာနာဂါမခေတ်ကို အတွင်းသွင်း၍ သိမ် သမုတ်ရပုံ ၁၀
မဟာသုမထေရ်၏ဝါဒကို အလေးမပြုပုံ ၁၁
မဟာပဒုမထေရ်၏ဝါဒကိုသာ အလေးပြုပုံ ၁၂
ပညာရှိသူတော်ကောင်းမှန်သမျှ ယုံကြည်ထိုက်ပုံ	၁၃
ပကတိဂါမနှင့် ဝိသုံဂါမတို့ နာနာဂါမဖြစ်ပုံ ၁၄
မော်လမြိုင်မြို့ မြေထဲကျောင်းတိုက်သိမ် သမ္ပတ္တိသိမ်ဖြစ်ပုံ ၁၆

အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
ခိုင်လုံသော သာဓကဋီကာပါဌ်များ ၁၈
မြန်မာအနက် ပြန်ဆိုချက်များ ၂၀
သိမ်အမိန့်ပေး ပုံစံ ၃၆
သိမ်အမိန့်ခံလျှောက်လွှာ ပုံစံ ။
သိမ်နှုတ်ပုံ ဇယားကွက်များ ။
သိမ်နိမိတ်ကြားနည်း ၃၇

ဥပသမ္ပဒ ကမ္မဝါဒ နိဿယသစ်

ပဏာမ-ပဋိညာဉ် ၄၃
ဥပဇ္ဈာယဂ္ဂဟဏကိစ္စ-ဥပဇ္ဈာယ် ယူစေခြင်း ပထမကိစ္စ ၄၄
ဥပဇ္ဈာယ ဒါနကိစ္စ-ဥပဇ္ဈာယ်ပေးခြင်း ဒုတိယကိစ္စ ၄၆
ပတ္တစိဝရာဗိက္ခနကိစ္စ-သပိတ် သင်္ကန်းကို နားလည်အောင်ပြောပြခြင်း တတိယကိစ္စ ၄၆
ဗဟိနိဟရဏကိစ္စ-အပြင်သို့ထုတ်ခြင်း စတုတ္ထကိစ္စ ၅၀
အနုသာသက သမ္ပုတိ ဥတ္တိတ္တပနကိစ္စ- အနုသာသက သမ္ပုတိဥတ်ထားခြင်း ပဉ္စမကိစ္စ ၅၁
အနုသာသနကိစ္စ-သွန်သင်ဆုံးမ နည်းလမ်းပြ ခြင်း ဆဋ္ဌကိစ္စ ၅၂
ဟတ္ထပါသန္တာနဥတ္တိတ္တပနကိစ္စ-သံဃာအလယ် ဟတ္ထပါသ်သို့ခေါ်ရန်ဥတ်ထားခြင်း သတ္တမကိစ္စ ၇၁

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာနံပါတ်

အာယာစနက်စွ-ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်ခြင်း	
အဋ္ဌမကိစ္စ ၇၂
ပုစ္ဆာဥတ္တိတ္ထပနကိစ္စ-ပုစ္ဆာဥတ်ထားခြင်း	
နဝမကိစ္စ ၇၃
ပုစ္ဆာနကိစ္စ-အန္တရာယိက ဓမ္မတို့ကို မေးမြန်းခြင်း	
ဒသမကိစ္စ ၇၄
ဥတ္တိတ္ထစတုကမ္မဝါစာဘာသနကိစ္စ-ဥတ္တိဗ္ဗာဏ	
ကမ္မဝါစာကိုရှုတ်ဘာသ်ခြင်းပခာနကိစ္စဟူသော	
ဧကောဒသမကိစ္စ ၈၁
ဥပသမ္ပန္န ကာလာမိက္ခနကိစ္စ-ပဉ္စင်းဖြစ်ရာ	
ကာလကိုပြောကြားခြင်း နှိုဒသမကိစ္စ ၉၀
နိဿယာမိက္ခနကိစ္စ-မှီရာပစ္စည်းကိုပြောပြခြင်း	
တေရသမကိစ္စ ၉၃
အကရဏိယာမိက္ခနကိစ္စ-မမှီဝဲအပ်သည်ကို	
ပြောပြခြင်း ဂုဒ္ဒသမကိစ္စ ၁၀၀
နိဂမန ၁၀၉
ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိဝိနိစ္ဆယ ၁၁၁

ကထိန် အမေး အဖြေ

ပဋိညာဉ် ၁၂၉
ကထိန်တောင်းပန်စာ ၁၂၉
ကထိန်အမေး ၁၃၄
ကထိန်အဖြေ ၁၄၆

အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
ဥပုသ် အမေး အဖြေ	
ဥပုသ်အမေးအဖြေ	၁၆၃
ပဝါရဏာ အမေး အဖြေ	
ပဝါရဏာ အမေး ၁၆၉
ပဝါရဏာ အဖြေ ၁၇၅
မဟာဝိသုတာရာမ ဝတ်ရွတ်စဉ်	
ဝတ်ရွတ်စဉ်များ ၁၈၁
အန္တရာယ သမုတ္တိတ ကမ္မဝါစာ ၁၈၈
အန္တရာယိက သမ္ပုတိကမ္မဝါစာ ၁၈၉
အန္တရာယိက ကရဏ ကမ္မဝါစာ ၁၉၀
အန္တရာယ သမုတ္တိတ ကမ္မဝါစာနိဿယ ၁၉၄
အနန္တရာယိက သမ္ပုတိ ကမ္မဝါစာနိဿယ ၁၉၈
အနန္တရာယိက ကရဏ ကမ္မဝါစာနိဿယ ၂၀၁
ဒန္တကမ္မဝါစာ နိဒ္ဒေသ	၂၀၅
ကျေပဇ္ဈာယ ကောစရိယ ဝါကျဒန္တကမ္မဝါစာ.....	၂၀၇
ကျေပဇ္ဈာယ ကောစရိယ သမာသဒန္တကမ္မဝါစာ	၂၀၈
ကျေပဇ္ဈာယ နာနာစရိယ ဝါကျဒန္တကမ္မဝါစာ.....	၂၀၉
နာနုပဇ္ဈာယ နာနာစရိယ ဒန္တကမ္မဝါစာ ၂၁၀
ပစ္စဝေက္ခဏာ ပါဠိ အနက်	
ပစ္စဝေက္ခဏာ ပါဠိ အနက် ၂၂၁
ကျောင်းရေစက်ချနည်း	
သံဃိက-ဂဏိက-ပုဂ္ဂလိက ရေစက်ချနည်း ၂၂၉
နိဂမန ၂၃၉

သီမာဝိနိစ္ဆယကျမ်း

နမော တဿ အဂ္ဂတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဗု-ဓံ-သံ-န။ ။ တေ-န-အံ-န။

၁။ ပဋိညာဉ်

ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာ အယူဝါဒ ရှိကြကုန်သော ရဟန်း ရှင်လူ ခပ်သိမ်းသောသူတို့မှာ မိမိတို့ ဗဟုသုတ ဉာဏ်ပညာ သဒ္ဓါစွမ်းရှိသလောက် သာသနာတော်၏ မဆုတ်မယုတ် တိုးတက်ပြန့်ပွားရေး လုပ်ငန်း တာဝန်ကို အသီးအသီး ကိုယ်စီကိုယ်၌ ရွက်ဆောင်ကြရာ၌—

၁—အချက်.....ပါဠိတော် ပမာဏ၊

၂—အချက်.....အဋ္ဌကထာ ပမာဏ၊

၃—အချက်.....ဋီကာ ယောဇနာ ဂဏ္ဍိ ပမာဏ၊

များကို ထိုက်သည်အား လျော်စွာ ယုံကြည်ကိုးကား အားထားရွက်ဆောင်ကြရမည် ဖြစ်ပေသည်အား လျော် စွာ ယုံကြည် အားထားလိုသူတို့အကျိုး၌ သီမာဝိနိစ္ဆယ အကျဉ်းမျှ ရေးသား ပေးဦးအံ့။

၂။ သိမ်အခြား

၁—သိနိယတေ သမဂ္ဂေန သံဃေန ကမ္မဝါစာယ
ဗန္ဓိယတေတိ--သိမာ—

ဟူသောဝစနတ္ထနှင့်အညီ၊ ညီညွတ်သောသံဃာသည်
ကမ္မဝါစာဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော ရပ်ကွက် အပိုင်းအခြားသည်
သိမ်မည်၏။

၂—သိနိယတေ ရာဇာဒိဟိ အယံ အသုကဿ မရိယာ
ဒါတိ ဖရိစ္ဆိန္ဒိတွာ ဗန္ဓိယတေတိ--သိမာ—

ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီ မင်းအစရှိသည်တို့သည်
“ဤမည်သော ရပ်ကွက် အပိုင်းအခြားသည် ဤမည်
သောရွာ၏ အပိုင်းအခြားတည်း” ဟု ပိုင်းခြားကန့်သတ်
ဖွဲ့ထားအပ်သော ရပ်ကွက် အပိုင်းအခြား သည်လည်း
သိမ်မည်၏။

ထို သိမ်သည်လည်း ဗဒ္ဒသိမ် အဗဒ္ဒသိမ်ဟူ၍ နှစ်မျိုး
ရှိ၏။ ထိုတွင် ဝိပတ္တိသိမ် တဆွဲတလုံးကို ကျော်လွန်၍
သမ္ပတ္တိ သုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံစေလျက် နိမိတ်ချင်းချင်းစပ်
အောင် ကြား၍ ကမ္မဝါစာဖြင့် ဖွဲ့သမုတ်အပ်သော သိမ်
သည် ဗဒ္ဒသိမ်မည်၏။

ယင်းကဲ့သို့ ဖွဲ့သမုတ်အပ်သည် မဟုတ်သော သိမ်
သည် အဗဒ္ဒသိမ်မည်၏။

၃။ ဗဒ္ဒသိမ်အခြား

ထိုတွင် ဗဒ္ဒသိမ်သည်လည်း သမာနသံဝါသသိမ်၊
အဝိပ္ပဝါသသိမ် ဟူ၍လည်း နှစ်မျိုး၊ ခဏ္ဍသိမ်၊ မဟာသိမ်

ဟူ၍လည်း နှစ်မျိုးရှိ၏။ ထိုတွင် သမာနသံဝါသသိမ်နှင့် ခဏ္ဍသိမ်အတူတူ၊ အဝိပ္ပဝါသသိမ်နှင့် မဟာသိမ်အတူတူ ဟူ၍လည်း မှတ်အပ်၏။

ခဏ္ဍသိမ်၌ အဝိပ္ပဝါသရှိသော်လည်း စိဝရ ပရိဟာရ ကျေးဇူးမများ၊ မဟာသိမ်၌သာ စိဝရ ပရိဟာရ ကျေးဇူး များသောကြောင့် မဟာသိမ်ကိုသာ အဝိပ္ပဝါသ ဝေါဟာရဖြင့် အဋ္ဌကထာဆရာ အသုံးပြုတော်မူသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ခဏ္ဍသိမ်၊ မဟာသိမ်တို့၏ ပမာဏကား အယုတ်ဆုံး အားဖြင့် နှစ်ကျိပ်တပါး ဆံ့လောက်သည်က စ၍ ရဟန်း တထောင်တိုင်အောင် ဆံ့လောက်သော ပမာဏရှိသော ဗဒ္ဓသိမ်သည် ခဏ္ဍသိမ် မည်၏။ ရဟန်းတထောင်ကျော် ဆံ့လောက်သည်က စ၍ သုံးယူဇနာတိုင်အောင် ပမာဏ ရှိသော ဗဒ္ဓသိမ်သည် မဟာသိမ် မည်၏ဟု ပမာဏပိုင်း ခြားရန် အရိပ်အယောင် အဋ္ဌကထာ၌—

၃—သာ ဟေဋ္ဌမ ပရိစ္ဆေဒေန သစေ ကေဝိသတိ
ဘိက္ခု၊ ဂဏှာတိ ဝဇ္ဇတိ၊ တတော ဩရံ န ဝဇ္ဇတိ၊
ပရံ ဘိက္ခု သဟဿံ ဂဏှန္တိ ပိ ဝဇ္ဇတိ—
ဟု မိန့်ဆိုချက် ရှိသည်။

သို့သော်လည်း ဥပနိဓာပညတ်ဖြစ်၍ ကျဉ်းငယ်သော သိမ်ကို ထောက်၍ ကြီးကျယ်သောသိမ်၊ ကြီးကျယ်သော သိမ်ကိုထောက်၍ ကျဉ်းငယ်သောသိမ်ဟု ခေါ်ဆိုပညတ် ခြင်းသည်သာ အမှန်ယူရပေလိမ့်မည်။

၄။ တခုသော ဗဒ္ဓသိင်္ဂိ၌ ပြုအပ်သောကံကို
တခုသော ဗဒ္ဓသိင်္ဂိတွင်းရှိ သံဃာက
မဖျက်နိုင်ပုံ

ယင်းသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မဟာသိင်္ဂိ ခဏ္ဍသိင်္ဂိတို့
သည် နာနာသီမဖြစ်၍ ခဏ္ဍသိင်္ဂိ၌ ပြုအပ်သော ကံကို
လည်း မဟာသိင်္ဂိတွင်းရှိ ရဟန်းများက ဝဂ္ဂဒေါသဖြင့်
မဖျက်ဆီးနိုင်၊ မဟာသိင်္ဂိ၌ ပြုအပ်သော ကံကိုလည်း
ခဏ္ဍသိင်္ဂိတွင်းရှိ ရဟန်းများက ဝဂ္ဂဒေါသဖြင့် မဖျက်ဆီး
နိုင်၊ ဤအရာမျိုးကိုလည်း သတိချပ်၍ သိမှတ်ထားရမည်။

၅။ အဗဒ္ဓသိင်္ဂိအပြား

အဗဒ္ဓသိင်္ဂိသည်လည်း ဂါမသိင်္ဂိ သတ္တဗ္ဗန္တရသိင်္ဂိ
ဥဒကုက္ကေပသိင်္ဂိ ဟူ၍ သုံးမျိုးတွင်—

၄—အသမ္ပတာယ ဘိက္ခဝေ သီမာယ အတ္ထပိတာယ
ယံ ဂါမံ ဝါ နိဂမံ ဝါ ဥပနိဿာယ ဝိဟရတိ၊ ယာ
တဿ ဝါ ဂါမဿ ဂါမသီမာ၊ နိဂမဿ ဝါ
နိဂမသီမာ၊ အယံ တတ္ထ သမာနသံဝါသာ ဧကေ
ပေါသထာ—

ဟူသော မဟာဝဂ္ဂ ဥပေါသထက္ခန္ဓကပါဠိတော်။

၅—တတ္ထ အတ္ထပိတာယာတိ အပရိစ္ဆိန္နာယ ဂါမဂ္ဂဟ
ဏေန စေတ္ထ နဂရဗြိ ဂဟိတမေဝ ဟောတိ၊
တတ္ထ ယတ္ထကေ ပဒေသေ တဿတဿ ဂါမဿ

ဘောဇကော ဗလိံ လဘန္တိ၊ သော ပဒေသော
အပ္ပေါ ဝါ ဟောတု၊ မဟန္တော ဝါ၊ ဂါမသီမာ
တွေဝ သင်္ချိံ ဂစ္ဆတိ၊ နဂရ နိဂမ သီမာသုဝိ
ဇေသေ နယော—

ဟူသော အဋ္ဌကထာတို့၏အရ၊ ဂါမဘောဇကဖြစ်
သော ရွာသူကြီးတို့၏ အခွန်အတုတ် ခွဲခန့်ရယူရာ၊ အခွန်
အတုတ် မရသော်လည်း ၎င်းတို့၏နယ် အဝင်အပါ
သုသာန်မြေ၊ တဘက်ဆည်းကန် အစရှိသော ရပ်ကွက်
ဒေသဟုဆိုအပ်သော ပကတိဂါမသိမ်သည်၎င်း—

၆-ယမ္ပိ ဧကေသ္မိံ ယေဝ ဂါမခေတ္တေ ဧကံ ပဒေသံ
“အယမ္ပိ ဝိသုံဂါမော ဟောတူ”တိ ပရိစ္ဆန္နိတွာ
ရာဇာ ကဿပိ ဒေတိ၊ သောဝိ ဝိသုံဂါမသီမာ
ဟောတိ ယေဝ—

ဟူသော မဟာဝဂ္ဂ ဥပေါသထက္ခန္ဓကအဋ္ဌကထာအရ
တခုသော ဂါမခေတ်၌ “ဤမည်သော ရပ်ကွက်သည်
လည်း ပကတိဂါမမှ သီးခြားရှာတရဖြစ်စေ”ဟု မင်း
သည် ပိုင်းခြား ကန့်သတ်၍ ပကတိ ရွာသူကြီးမှတစ်ပါး
တစုံတယောက်သောသူအား ပေးအပ်သော ရပ်ကွက်
အပိုင်းအခြားဟု ဆိုအပ်သော ဝိသုံဂါမ သိမ်သည်၎င်း
အဗဒ္ဓသိမ်မည်၏။

၆။ တခုသောဂါမ၌ ပြုအပ်သောကံကို တခုသော
ဂါမ၌ သံဃာက မပျက်နိုင်ပုံ

၇-တသ္မာ သာစ ဣတရာစ ပကတိဂါမ နဂရ နိဂမ
သီမာ ဗဒ္ဓသီမာ သဒိသာယေဝ ဟောန္တိ—

ဟူသော လဒ္ဒကုဏ်ပြ မဟာဝဂ္ဂ ဥပေါသထက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ ပါဠိနှင့် အညီ၊ ဝိသုံဂါမသိမ်၊ ပကတိဂါမ နဂရ နိဂမသိမ်တို့၏ ဗဒ္ဓသိမ်နှင့် တူကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပကတိဂါမသိမ်တခု၌ ပြုအပ်သောကံကို တပါးသော ပကတိဂါမခေတ်၌ရှိသော ရဟန်း၊ ဝိသုံဂါမသိမ်တွင်း၌ တည်ရှိသော ရဟန်းတို့က ဝဂ္ဂဒေါသဖြင့် မပျက်စေနိုင်ကုန်၊ မပျက်နိုင်ကုန်၊ ဝိသုံဂါမသိမ်တွင်း၌ ပြုအပ်သောကံကိုလည်း ပကတိ ဂါမသိမ်တွင်းရှိ ရဟန်းတို့က ဝဂ္ဂဒေါသဖြင့် မပျက်စေနိုင်ကုန်၊ အဘယ်ကြောင့် မပျက်စေနိုင်ကုန်သနည်းဟူမူ၊ နာနာသီမ၌ တည်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မပျက်စေနိုင်ကုန်ဟု နိဿံသယ မချဆတ်ဆတ် မှတ်ယူအပ်၏။

၇။ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းများ ထောက်ခံသင့်ပုံ

ယင်းသို့ ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့် အတိုင်း နာနာသီမ၌ တည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့က နာနာသီမ၌ ပြုအပ်သောကံကို ဝဂ္ဂဒေါသဖြင့် မပျက်နိုင်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကို၎င်း-

သမန္တပါသာဒိက ဝိနယအဋ္ဌကထာ၏ အစ၊ ဂန္ထာရန္တ ကရုဏာပ္ပကာရ ပဋိညာဉ်အခဏ်း၌-

အန္တောဂဓထေရဝါဒံ၊ သံဝဏ္ဏနံ သမ္ပ သမာရဘိဿံ-ဟု ပဋိညာဉ်ထားခဲ့သည်ကို၎င်း-

ဂ-ယောယော အဋ္ဌကထာဝါဒေါ ဝါ ထေရဝါဒေါ ဝါ ပန္နာ ဝုတ္တတိ၊ သော ပမာဏတော ဒဋ္ဌဗ္ဗော-

ဟူ၍၊ ဒုတိယပါရာဇိက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၌ အသျှင် ဗုဒ္ဓဗောဓာသဆရာ မဟာထေရ်မြတ် မှတ်ချက်ထားခဲ့သည် များကို၎င်း—

ခဏ္ဍသိမ်၊ မဟာသိမ်ဟုဆိုအပ်သော ဗဒ္ဓသိမ်၏မှီရာ နိဿယ ဂါမသိမ်ဖြစ်သည်ကို၎င်း- ဥဒကုက္ကေပ သိမ်၏ မှီရာ နိဿယ မြစ်၊ သမုဒ္ဒရာ၊ ဇာတဿရအိုင် ဖြစ်သည် ကို၎င်း- သတ္တန္တိန္တရသိမ်၏မှီရာ နိဿယ အဂါမက အရညသိမ်ဖြစ်သည်ကို၎င်း- ဧကဂါမ ဖြစ်စေ နာနာဂါမ ဖြစ်စေ ဗဒ္ဓသိမ်၏မှီရာ နိဿယချည်းသာ ဖြစ်၍ သမာန သံဝါသက ကမ္မဝါစာ ပြီးဆုံးသည်နှင့်တပြိုင်နက် နိမိတ် အတွင်း ပထဝီသန္ဓာရက ရေသို့ချဉ်းအောင် ဗဒ္ဓသိမ် သက်ရောက် စူးရှနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို၎င်း- သေချာစေ့ငှ သတိပြု၍ ကြည့်ရှုဆင်ခြင် နှိုင်းယှဉ် စဉ်းစားမိသော ဂန္တိန္တရဗဟုသုတ ပရိယတ္တိကောသလ္လညဏ် ရင့်သန် ကြီးမားပြီး ပညာရှိ သူတော်ကောင်း မှန်သမျှ တို့သည် ဤသို့ယခုပြဆိုဆုံးဖြတ်အပ်လတ္တံ့သော ဧကဂါမခေတ္တေ ကဒေသ သမ္ပတသိမ်နှင့် အညဂါမခေတ္တေအန္တောကရဏ သမ္ပတသိမ်ကို လေးလေး နက်နက် ကျေနပ် ထောက်ခံ နိုင်ကြ ပေလိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့ မှတ်ထင်တွယ်ပေ တည်း။

၈။ ဂါမခေတ်တခုသည်းထဲ၌ သိမ်သမုတ်ရပုံ

၉—သစေ ဧကသ္မိံ ဂါမခေတ္တေ သိမ်ံ ဗဒ္ဓိတုကာမာ၊
ယေ တတ္ထ ဗဒ္ဓသိမာဝိဟာရာ၊ တေသု သိက္ခူနံ

“မယံ အဇ္ဇ သိမံ ဗဒ္ဓိဿာမ၊ တုမေ သကသက သီမာပရိစ္ဆေဒံတော မာ နိက္ခမိတ္တာ” ဟိ ပေသေ တဗ္ဗံ၊ ယေ အဗဒ္ဓသီမာ ဝိဟာရာ၊ တေသု သိက္ခူ၊ ဧကန္တံ သန္နိပါတေတဗ္ဗာ၊ ဆန္ဒာရဟာနံ ဆန္ဒော အာဟာရာပေတဗ္ဗော။

မဟာဝဂ္ဂ ဥပေါသထက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ။

တခုသော ပကတိဂါမခေတ်တွင်း၌သိမ်သမုတ်လိုကြ ကုန်သောရဟန်းတို့သည် ၎င်းဂါမခေတ်တွင်းရှိ ဗဒ္ဓသိမ် ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့ထံ “ဤယနေ့ သိမ်သမုတ်ကြကုန် မည်ဖြစ်၍ မိမိ မိမိတို့ ဗဒ္ဓသိမ်အပိုင်းအခြားမှ ပြင်ဘက် သို့မထွက်ကြပါကုန်လင့်” ဟု တမန်စေခိုင်း ပြောကြား ခြင်းဟူသော ဗဟိကရဏ သီမာဝိသောဓန နယံသိမ်း ခြင်း၊ အဗဒ္ဓသိမ်ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့ကို သိမ်သမုတ်ရာ ဌာန၌ တပေါင်းတည်း စည်းဝေးစေခြင်းဟူသော ဟတ္ထ ပါသာနယန သီမာဝိသောဓန နယံသိမ်းခြင်း၊ သိမ်သမုတ် ရာ ဂါမခေတ်တွင်းရှိ ဆန္ဒာရဟ ရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒကို ဆောင်ယူ စေခြင်း ဟူသော ဆန္ဒာဟရဏ သီမာဝိသော ဓန နယံသိမ်းခြင်းအားဖြင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင် နယံ သိမ်း၍ တခုသော ပကတိဂါမခေတ်တစ်ဝှမ်း၌ သမုတ်အပ် သော ပကတိဂါမခေတ္တေကဒေသ သမ္ပတ ဗဒ္ဓသိမ်မျိုးကို အောက်က ဘော်ပြသားအပ်ပြီးသော အဋ္ဌကထာပါဠိဖြင့် သိအပ်၏။

ဗဟိကရဏ သိမာဝိသောဓန၊ ဟတ္ထပါသာနယန
သိမာဝိသောဓန၊ ဆန္ဒာဟရဏ သိမာဝိသောဓန သိမ်း
ခြင်း သုံးမျိုးတို့တွင်—

ယေတတ္ထ ဗဒ္ဓသိမာဝိဟာရာ၊ တေသု ဘိက္ခုနံ
“အယံ အဇ္ဇ သိမံ ဗဒ္ဓိဿာမ၊ တုမေ သကသက
သိမာပရိစ္ဆေဒတော မာ နိက္ခမိတ္တာ” တိ ပေသေ
တဗ္ဗံ—

ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိဖြင့် ဗဟိကရဏ သိမာ
ဝိသောဓန နယ်သိမ်းပုံကို ပြတော်မူ၏။

ယေ အဗဒ္ဓသိမာ ဝိဟာရာ၊ တေသု ဘိက္ခု
ကေဇ္ဈံ သန္နိပါတေတဗ္ဗာ—

ဟူသော အဋ္ဌကထာ ပါဠိဖြင့် ဟတ္ထပါသာနယန
သိမာဝိသောဓန နယ်သိမ်းပုံကို ပြတော်မူ၏။

ဆန္ဒာရဟာနံ ဆန္ဒော အာဟရာပေတဗ္ဗော—

ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိဖြင့် ဆန္ဒာဟရဏ သိမာ
ဝိသောဓန နယ်သိမ်းပုံကို ပြတော်မူ၏။

ဤကဲ့သို့ ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သိမ်ကား တပါးသော
ဂါမခေတ်ကို အတွင်းမပြုဘဲ တခုသော ပကတိဂါမ
ခေတ်၌ နယ်သိမ်းနည်း သုံးမျိုးတို့ဖြင့် ထိုက်သည်အား
လျော်စွာ နယ်သိမ်း၍ သမုတ်အပ်သော သိမ်မျိုးတည်း။

ဥ။ နာနာဂါမခေတ်ကို အတွင်းသွင်း၍
သိမ်သမုတ်ရပုံ

၁၀—သစေ အညာနိဝိ ဂါမခေတ္တာနိ အန္တော ကာတု
ကာမာ၊ တေသု ဂါမေသု ယေ ဘိက္ခု၊ ဝသန္တိ၊
တေဟိ ဝိ အာဂန္တဗ္ဗံ၊ အနာဂန္တန္တာနံ ဆန္ဒော
အာဟရိတဗ္ဗောတိ မဟာသုမတ္တေရော အာဟ။

မဟာသုမတ္တေရော ပန “နာနာဂါမခေတ္တာနိ
နာမ ပါဠေက္ခံ ဗဒ္ဒသိမာသဒိသာနိ၊ နတတော ဆန္ဒ
ပါရိသုဒ္ဓိ အာဂန္တတိ၊ အန္တောနိဝိတ္တဂတေဟိ ပန
ဘိက္ခုဟိ အာဂန္တဗ္ဗန္တိ ဝတွာ ပုန အာဟ” သမာ
န သံဝါသကသိမာ သမ္ပန္နနကာလေ အာဂမနမ္ပိ
အနာဂမနမ္ပိ ဝဇ္ဇတိ၊ အဝိပ္ပဝါသသိမာ သမ္ပန္နနကာ
လေ ပန အန္တောနိဝိတ္တဂတေဟိ အာဂန္တဗ္ဗံ၊ အနာ
ဂန္တန္တာနံ ဆန္ဒော အာဟရိတဗ္ဗော” တိ။

မဟာဝဂ္ဂ ဥပေါသထက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ။

၎င်းအဋ္ဌကထာပါဌ် အပေါင်းတို့တွင်--

သစေ အညာနိဝိ ဂါမခေတ္တာနိ အန္တော ကာတု
ကာမာ—

ဟူသော ပရိကပ္ပ ပါဒကဝါကျံဖြင့် ဂါမခေတ် တခု
တည်း၌သာ ဗဒ္ဒသိမ် သမုတ်နိုင်သည် သမုတ်ကောင်း
သည် သမုတ်ရသည်မဟုတ်၊ နာနာဂါမ ခေတ်၌လည်း
ဗဒ္ဒသိမ် သမုတ်နိုင်သည် သမုတ်ကောင်းသည် သမုတ်ရ

သည်။ ဂါမခေတ်ခြားသည့်အတွက် ဗဒ္ဒသိမ် မသက်ဟု မဆိုရ။ နိမိတ်အတွင်း အကုန်သက်နိုင်သည် ဟူသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူသည်။ သို့အတွက် ဗဒ္ဒသိမ် တလုံးတည်း၏ ဖြစ်နိုင်သည်။ ဂါမခေတ်တခုတည်း လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ဂါမခေတ် နှစ်ခု သုံးခုစသည် ပူးတွဲ ပေါင်းစပ်၍လည်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု နိဿံသယ မချ ဆတ် ဆတ် မှတ်ယူအပ်သတည်း။

၁၀။ မဟာသုမထေရ်၏ ဝါဒကို အရေးမပြုဖို့

ထို ပရိက္ခရာဝါဒကဝါကျ၏ အဆက် မချ ပါဒကဝိသုဒ္ဓိ ဝါကျ၏ အဓိပ္ပါယ် နှစ်သွယ် ကွဲပြား ဝါဒအားဖြင့် မဟာ သုမထေရ် ဝါဒ၊ မဟာပဒုမထေရ် ဝါဒဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာမြတ် ထုတ်ပြတော်မူအပ်သတည်း။ ထိုတွင်—

တေသု ဂါမေသု ယေ ဘိက္ခု ဝသန္တိ၊ တေဟိ
ဝိ အာဂန္တဗ္ဗံ၊ အနာဂန္တန္တာနံ ဆန္ဒော အာဟရိ
တဗ္ဗောတိ မဟာသုမထေရော အာဟ-

ဟူသော မချပါဒကဝိသုဒ္ဓိ ထေရ်ဝါဒ ဗိပကဝါကျဖြင့် တပါးသော ဂါမခေတ်တို့ကို အတွင်းပြု၍ သိမ်သမုတ် လျှင် အတွင်းပြုအပ်သော အညဂါမ အတွင်းရှိ ရဟန်းတို့ ကိုပါ အကုန်သိမ်းရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်မိန့်ဆိုသော ဝိနည်း ကို ကိုးခေါက်မျှ သင်တော်မူသော မဟာသုမထေရ်၏ မချတ္ထ ဝိနိစ္ဆယ ဝါဒကို အဋ္ဌကထာ ဆရာ ပမာဏမမူ အရေးမယူသော အနေဖြင့် ရှေးဦးစွာ ဘော်ပြထားတော် မူသည်။

၁၁။ မဟာပဒုမထေရ်၏ဝါဒကိုသာ အလေးပြုပုံ

မဟာ ပဒုမတ္ထေရော ပန နာနာဂါမဓေတ္တာနိ
 နာမ ပါဠေက္ခိယဗဒ္ဓသိမာ သဒ္ဓိသာနိ၊ န တတော
 ဆန္ဒပါရိယုတ္တိ အာဂစ္ဆတိ၊ အန္တော နိမိတ္တဂတေဟိ
 ပန ဘိက္ခုဟိ အာဂန္တဗ္ဗန္တိ ဝိတွာ ပုန အာဟ
 “သမာနသံဝါသကသိမာ သမ္ပန္နနကာလေ အာဂ
 မနုဗ္ဗိ အနာဂမနုဗ္ဗိဝဇ္ဇတိ၊ အဝိပ္ပဝါသသိမာ သမ္ပန္နန
 ကာလေ ပန အန္တော နိမိတ္တဂတေဟိ အာဂန္တဗ္ဗန္တိ၊
 အနာဂစ္ဆန္တာနံ ဆန္ဒော အာဟရိတဗ္ဗော” တိ—

ဟူသော မုချပါဒကဝန္တ ပစ္ဆိမ ထေရဝါဒ ဒီပက
 ဝါကျဖြင့် နာနာဂါမဓေတ်ကို မည်ကုန်သည် အသီး
 အခြားသော ဗဒ္ဓသိမ်တို့နှင့် တူကုန်သည့် အတွက် ထို
 အသီးအခြားသော ဗဒ္ဓသိမ်နှင့် တူကုန်သော နာနာဂါမ
 ဓေတ်တို့မှ ဆန္ဒပါရိယုတ္တိသည် နာနာဂါမဓေတ်သို့ မလာ
 မလိုက်၊ မလာမလိုက်သောကြောင့် ဝင်မဖြစ်၊ ဝင်မဖြစ်
 သောကြောင့် သမာနသံဝါသကသိမ် သမုတ်စဉ် အခါ
 နိမိတ်ပြင်ပ ရဟန်းတို့ကို မဆိုထားဘိ နိမိတ်တွင်းရှိ
 ရဟန်းတို့သော်မှ လာလိုလာ၊ မလာလိုနေ၊ လာခြင်း
 ကြောင့်လည်း သီမာသမ္ပုတိကံ၏ အထောက်အပံ့ အထူး
 မဖြစ်၊ . မလာခြင်းကြောင့်လည်း သီမာသမ္ပုတိ ကံ၏
 အနှောက်အရှက် တစုံတခု မဖြစ်နိုင်၊ ကာယသာမဂ္ဂိဖြင့်
 ချီးမြှောက်အံ့ဟု လာလျှင် သာမိဝိ ဝတ်ကျေရုံမျှရှိ၏ ဟု
 ဆိုလိုသည်။

သမာနသံဝါသကသိမ် သမုတ်ပြီးဆုံးသော အခါ၌မူ
 ကား နိမိတ်အတွင်း၌ မူလ ပကတိဂါမ၊ မူလီ အညဂါမ
 နှစ်ရပ်လုံး ဧကသီမ ဗဒ္ဓသိမ် တလုံးတည်း ဖြစ်သွားခြင်း
 ကြောင့် နိမိတ် အတွင်းရှိ ရဟန်းများကို ဗဟိ ကရုဏာ
 သီမာဝိသောဓန၊ ဟတ္ထပါသာနယန သီမာဝိသောဓန၊
 ဆန္ဒာဟရုဏ သီမာဝိသောဓန တို့ဖြင့် ထိုက်သည်အား
 လျော်စွာ သုခသင်ပြီးမှ အဝိပ္ပဝါသ ကမ္မဝါစာ ဘာသ်
 ခွင့်ရသည်ဟု ဆုံးဖြတ်မိန့်ဆိုတော်မူသော ဝိနည်း တဆဲ့
 ရှစ်ခေါက် သင်တော်မူခဲ့သော မဟာပဒုမထေရ်၏ မချုတ္တ
 ဝိနိစ္ဆယဝါဒကို အဋ္ဌကထာဆရာ ခုံသမ္မတ်လုပ်၍—

ယော ယော အဋ္ဌကထာဝါဒေါ ဝါ ထေရဝါဒေါ
 ဝါပစ္ဆိာ ဝုတ္တတိ၊ သော ပမာဏာတော ဒဋ္ဌဗ္ဗော—

ဟူသော မှတ်ချက် အတိုင်း ကျောက်ထီး တန္တံ၊
 အလေးပြု၍ ကျောက်ကြီး ငါးခိုစကား ပမာဏအမှတ်အ
 သားဖြင့် နောက်ဆုံး အတည်ထား၍ ပြတော်မူသတည်း။

၁၂။ ပညာရှိ သူတော်ကောင်း မှန်သမျှ
 ယုံကြည်စိုက်ပုံ

သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဝိနယဓရ ပါကုဋ ဖြစ်တော်မူသော
 အသျှင်ဥပတိဿထေရ်၏ တပည့်ချည်းသာ ဖြစ်ကြကုန်
 သော ဆရာ့ထံ ဝိနည်း တဆယ့်ရှစ်ခေါက် ပေါက်သော
 အသျှင်မဟာပဒုမထေရ်၊ ဝိနည်း ကိုးခေါက်မျှသာပေါက်

သော မဟာသုမထေရ် နှစ်ပါးတို့တွင် ဝိနည်း ငါးကျမ်း အဋ္ဌကထာ ခက်ရာခက်ဆစ် ခက်ရာဌာနတို့ကို ထေရဝါဒ ပြိုင် နှစ်ဆယ့်ကိုးဌာန ထုတ်ပြရာ ဌာနပေါင်း နှစ်ဆယ် ဝိနယဝိနိစ္ဆယဝါဒ အောင်လံ စိုက်ထူခြင်းကို ခံတော်မူရ သော မဟာပဒုမထေရ်၏ အဋ္ဌကထာဆရာ အောင်လံ စိုက်ထူအပ် ပြီးသော ဝါဒဟူသမျှကို မည်သည့် အဋ္ဌ ကထာ၊ မည်သည့်ဋီကာ၊ ယောဇနာ၊ ဂဗ္ဘိ ဆရာတို့မှ ပယှံ ရှားတွန်းလှန်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းရကား ပကတိ မူလ ဂါမခေတ်တခု၌ ဗဒ္ဓသိမ်အခြေ မူတည်၍ တပါးသော ဂါမခေတ်ကို အလိုရှိသလောက် အတွင်းသွင်း၍ နိမိတ် ထားပြီးလျှင် သိမ်အခြေ မူတည်ရာ ပကတိမူလ ဂါမ ခေတ်ကိုသာ သိမာဝိသောဓန သုံးမျိုးတို့ဖြင့် ထိုက်သည် အားလျော်စွာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင်သုင်သင်၍ တပါး သော ဂါမခေတ်ကို မသုင်သင်တော့ဘဲ၊ ပကတိမူလ ဂါမ အတွင်း၌ သံဃာစည်းဝေး ကမ္မဝါစာဘာသ်၍ သမုတ် အပ်သော အညဂါမ အန္တောကရဏသမ္ပတ ဗဒ္ဓသိမ်ကို အညဂါမ အန္တောကရဏ အတွက် မည်သို့မျှ မစွပ်စွဲ ထိုက်ဟူ၍ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းမှန်သမျှ ယုံကြည် ထိုက်လှပေသတည်း။

၁၃။ ပကတိဂါမ နှင့် ဝိသုံဂါမတို့
နာနာဂါမ ဖြစ်ပုံ

ပကတိဂါမ သိမ်အချင်းချင်း အညဂါမ နာနာဂါမဖြစ် သကဲ့သို့ ဝိသုံဂါမနှင့် ၎င်း၏ ဝန်းကျင်ပတ်လည် ဝိုင်း၍

တည်သော ပကတိဂါမသည်လည်း အချင်းချင်း အည
ဂါမ၊ နာနာဂါမပင် ဖြစ်ကြလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဝိသုံဂါမ
တွင်း၌ ဥပုသ်၊ ပဝါရဏာကံ၊ ဥပသမ္ပဒကံ အစရှိသော
ကံဟူသမျှကို ပကတိဂါမသိမ်၌ရှိသော သံဃာကို အရေး
မယူတော့ဘဲ ဝိသုံဂါမသိမ် အတွင်း၌ရှိသော သံဃာကို
သာ ဟတ္ထပါသ်ချင်း စပ်အောင် စည်းဝေး နေထိုင်စေ၍
ပြုသည်ရှိသော် ပကတိဂါမ သိမ်တွင်းရှိ ရဟန်းများက
၎င်းကံကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ဝဂ္ဂဒေါသဖြင့် မပျက်စေ
နိုင်သကဲ့သို့ ဝိသုံဂါမ၌ ဗဒ္ဓသိမ်ဖြစ်အောင် ဝိသုံဂါမသက်
သက်၌ နိမိတ်ထားလျက် ပြောကြားသိစေပြီးလျှင် ဝိသုံ
ဂါမ သိမ်တွင်း၌ ဟတ္ထပါသ်ချင်း စပ်လျက် တည်သော
သံဃာသည် ပြုအပ်သော သီမသမ္ပုတိ ကံကို၎င်း၊ ဝိသုံ
ဂါမပြင်ဘက် ပကတိဂါမ၌ အလိုရှိသလောက်နင်းကျော်
မှတ်သား နိမိတ်ထားလျက် ၎င်းနည်း အတိုင်း ဝိသုံဂါမ
အတွင်း၌ ဟတ္ထပါသ်ချင်း စပ်လျက် တည်သော သံဃာ
သည် ပြုအပ်သော အညဂါမ အန္တောကရဏ သီမသမ္ပု
တိ ကံကို၎င်း၊ ပကတိ ဂါမသိမ်အတွင်းရှိ ရဟန်းများက
ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ဝဂ္ဂဒေါသဖြင့် မပျက်စေနိုင်။ ဝိသုံဂါမ
နှင့် ပကတိဂါမ ပူးတွဲပေါင်းစပ် နိမိတ်မှတ်၍ ဗဒ္ဓသိမ်
သမုတ်ခြင်း၊ ပကတိဂါမခေတ် နှစ်ခု သုံးခု စသည် ပူးတွဲ
ပေါင်းစပ် နိမိတ်မှတ်၍ သမုတ်ခြင်းကြောင့် နာနာဂါမ၊
နာနာသီမဖြစ်၍ သိမ်မသက် ဟု မည်သည့် ပါဠိ
အဋ္ဌကထာ ဇီကာ ဂဏ္ဌိ ယောဇနာ အရိပ်အမြွက်မျှ
မရှိချေ။

၁၄။ မော်လမြိုင်မြို့ မြေထဲး ကျောင်းတိုက်သိမ်
သမ္ဘတ္တိသိမ်ဖြစ်ပုံ

သာသနာနောက်ပိုင်း၌ ဝိနည်းအရာ မဟာပဒုမထေရ်
ထက် အဝါးဝစွာ လိမ္မာထူးချွန် ကဲးလွန် ပိုမောက် အရာ
ရောက်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မဆိုထားဘိ တန်းတူ ပုဂ္ဂိုလ်
လောက်ကိုမျှပင် ရနိုင် တွေ့နိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည်ပင်
ဖြစ်သဖြင့် ဝိနယ ကောသလ္လဉာဏ် ရင့်သန် ကြီးမား
တော်မူလှပေသော မဟာပဒုမထေရ် အသျှင် စီရင်ဆုံး
ဖြတ် မိန့်ဆိုအပ်သော ဝါဒအတိုင်း ရှိသေ လေးမြတ်စွာ
လိုက်နာ၍ မော်လမြိုင်မြို့ ကျိုက်သန်လန် မြတ်စွာဘုရား
၏ အနောက်ဘက် စောင်းတန်းအနီး မြေထဲး ကျောင်း
တိုက် တောင်ဘက် ကျိုက်သန်လန် တောင်ခြေရင်း
အစိုးရ အမိန့်အရ၊ ဝိသုံဂါမမြေ၊ ပေ (၄၀) ပတ်လည်
ကျဉ်းအံ့ထင်သဖြင့် အရှေ့ဘက် (၁၀)ပေ၊ တောင်ဘက်
(၁၀)ပေ၊ ပကတိဂါမမြေကို တိုင်းထွာချွေထွင်၍ ဝိသုံဂါမ
မြေနှင့် ပေါင်းစပ်ပြီးလျှင် ပေ (၅၀) ပတ်လည် နိမိတ်
အတွင်း သိမ်ပမာဏအကျယ်အတည်ထားလျက် ဗဒ္ဓသိမ်
ဟောင်း သိမ်ဌာနများ အတွက် နောင် သံသယမရှိရလေ
အောင် မော်လမြိုင်မြို့ ရတနာတုံပျံဆရာတော်ဘုရားကြီး၊
ကျိုက်ထိုမြို့ မယ်ဇယ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၊ မော်လမြိုင်
မြို့ တောင်ပေါက် ဆရာတော်၊ ပခုက္ကူမြို့ မင်္ဂလာ မဟာ
ဝိသုတာရာမတိုက် ဆရာတော်၊ ရန်ကုန်မြို့ ဘုရားကြီး
တိုက် ဆရာတော် အစရှိသော ဆရာတော် သံဃာတော်

များစွာကို သီမာသမူဟနန ကမ္မဝါစာ အကြိမ်ပေါင်း
 များစွာ ဘာသိရုတ်၍ နှုတ်ရှင်းပြီးမှ ၁၂၉၉ - ခုနှစ်
 တပေါင်းလဆုတ် ၉ - ရက်နေ့နံနက် အရှေ့မြောက်ထောင့်
 ပကတိ ဂါမအတွင်း၌ ကျောက်နိမိတ်တခု၊ အရှေ့တောင်
 ထောင့် ပကတိ ဂါမအတွင်း၌ ကျောက်နိမိတ် တခု၊
 အနောက်တောင်ထောင့် ပကတိဂါမအတွင်း၌ ကျောက်
 နိမိတ်တခု၊ အနောက်မြောက်ထောင့် ဝိသုံဂါမ အတွင်း၌
 ကျောက်နိမိတ်တခု၊ ပေါင်း ကျောက်နိမိတ် လေးခု လေး
 ဌာန နိမိတ်ကြားပြီး၍ မော်လမြိုင်မြို့ သိမ်ရှင် မြေထဲ
 ဆရာတော်ဘုရားကြီး၊ ၎င်းမြို့ ဘုံယုံ ဆရာတော် ဘုရား
 ကြီး၊ ကျိုက်ထိုမြို့ မယ်ဇယ် ဆရာတော် ဘုရားကြီး၊ မော်
 လမြိုင်မြို့ တောင်ပေါက် ဆရာတော်၊ ပခုက္ကူမြို့ မင်္ဂလာ
 မဟာဝိသုတာရာမ ဆရာတော်၊ ပုဂံမြို့ တောင်ဆင်း အုဌ
 ကျောင်း ဆရာတော်၊ မော်လမြိုင်မြို့ ကျောက်တန်းဆရာ
 တော်၊ မန်ကျည်းတော ရွှေကျောင်းဆရာတော်၊ ရန်ကုန်
 မြို့ ဘုရားကြီးတိုက် ဆရာတော် အစရှိသော ဆရာတော်
 သံဃာတော် (၁၀၀)ကျော်တို့သည် ပကတိဂါမဟုဆို
 အပ်သော အညဂါမ နာနာသီမ အရှေ့ (၁၀)ပေ၊တောင်
 (၁၀)ပေ၊ရပ်ကွက် အပိုင်းအခြား တစ်စိတ်တခြမ်းကို ဝိသုံ
 ဂါမနှင့်စပ်လျက် ပေ(၄၀)ပတ်လည် ဝိသုံဂါမအတွင်း၌
 စည်းဝေးရာပါ သံဃာတော်ဥသံ ဟတ္ထပါသ်ချင်းဆက်
 စပ် ကမ္မဝါစာ ရုတ်ဘာသိ၍ သမုတ်အပ်သော အညဂါမ
 အန္တော ကရုဏာ ဝိသုံဂါမဋ္ဌိတ သမ္ပတ ဗဒ္ဓသိမ်ကို
 အောက်က ဆိုအပ်ပြီးသော ပါဠိ၊အဋ္ဌကထာ၊ ထေရဝါဒ၊

သဘာဝယုတ္တိအမျိုးမျိုးကို၎င်း၊ အထက်၌ပြဆိုအပ်လတ္တံ့၊
 ဖြစ်သော သာဓက ဇီကာ အမျိုးမျိုးကို၎င်း၊ ပတ်ပတ်
 နပ်နပ် စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်ရှု ဆင်ခြင် မိကြကုန်သော
 ပညာရှိ သူတော်ကောင်းမှန်သမျှတို့သည် အနုဝဇ္ဇသမန္တ
 ဘဒြက အပြစ်မရှိ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကောင်းမြတ် စင်
 ကြယ်သော သမ္ပတ္တိ သိမ်ပင်တည်း ဟူ၍ မှတ်ယူအပ်
 လှပေသတည်း၊ တဗ္ဗိပဒါတပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တမျိုးတမည်
 ထင်မြင်ယူဆခြင်းကို မူကား အထူးမည်သို့မျှ မဆိုသာ
 တော့ချေ။

ဆိုအပ်နဲ့ပြီးသော သိမ်၏ အနုဝဇ္ဇ သမန္တ ဘဒြက၏
 အဖြစ်ကို မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့ စေတတ်သော အထောက်
 အပံ့ သာဓကဝင် ဇီကာပါဌ်တို့ကို ထုတ်ဆောင်ဘော်ပြခဲ့
 ပေအံ့။

၁၉။ ခိုင်လုံသော သာဓက ဇီကာပါဌ်များ

၁၁—အန္တော နိမိတ္တဂတေဟိ ပနာတိ ဧကဿ ဥပဗ္ဗံ
 အန္တော ကတ္ထုကာမတာယ သတိ သဗ္ဗေသံ အာ
 ဂမနေ ပယောဇနံ နတ္ထိတိ ကတွာ အန္တော နိမိတ္တ
 ဂတေဟိတိ ဝုတ္တံ။ တဗ္ဗ သာမိစိဂသေနာတိ
 ဝဒန္တိ။ ။ အနာဂမနမ္ပိ ဝဇ္ဇတိတိ သီမာယ
 အဗဒ္ဓတ္တာဝဂ္ဂံနာမနဟောတိတိ လိခိတံ၊ အညသ္မိံ
 ဂါမခေတ္တေ ဌတွာ နိမိတ္တကိတ္တနကာလေ သမာန
 သံဝါသက သီမာယ သမ္ပန္နနကာလေ စ အာဂ
 မနေ ပယောဇနံ နတ္ထိတိ ဝုတ္တံ။ ။ နာနာဂါမခေတ္တံ
 စေ အနာဂမနမ္ပိ ဝဇ္ဇတိ။ ။ (ဝဇ္ဇေဗုဒ္ဓိဇီကာ)။

၁၂-အန္တော နိမိတ္တ ဂတေဟိ ပနာတိ ဧကဿ ဂါမဿ ဥပဗ္ဗံ အန္တော ကတ္တုကာမတာယ သတိ သဗ္ဗေသံ အာဂမနေ ပယောဇနံ နတ္ထိတိ ကတွာ ဝုတ္တံ။ ။ အာဂန္တဗ္ဗန္တိ စ သာမိဝိဝသေန ဝုတ္တံ၊ နာယံ နိယမော အာဂန္တဗ္ဗမေဝါတိ၊ တေန ဝါဟ အာဂမနမ္ပိ အနာဂမနမ္ပိ ဝဋ္ဋတိတိ၊ အဗဒ္ဓါယ ဟိ သီမာယ နာနာဂါမခေတ္တာနံ နာနာ သီမာ သဘာဝတ္တာ တေသံ အနာဂမနေ ပိ ဝဂ္ဂကမ္ပံ န ဟောတိ၊ တသ္မာ အနာဂမနမ္ပိ ဝဋ္ဋတိ၊ ဗဒ္ဓါယ ပန သီမာယ ဧကသီမာဘာဝတော ပုန အညသ္မိံ ကမ္မေ ကရိယမာနေ အန္တော သီမာဂတေဟိ အာဂန္တဗ္ဗမေဝါတိ အာဟ “အဝိပ္ပဝါသသီမာ(ပ) အာဂန္တဗ္ဗ” န္တိ၊ နိမိတ္တကိတ္တနကာလေ အသောမိ တာယ ပိ သီမာယ နေဝတ္ထိ ဒေါသော၊ နိမိတ္တ ကိတ္တနဿ အပလောကနာဒိသု အညတရာဘာ ဝတော။ ။ (တေရသကဏ္ဍိကာ)။

၁၃-ဗဒ္ဓါသီမာ ယေသု ဝိဟာရေသု တေ ဗဒ္ဓသီမာ၊ ပါရေက္ကန္တိ ပစ္စေကံ၊ ဗဒ္ဓသီမာသဒိသာနိတိ ယထာ ဗဒ္ဓသီမာသု ဌိတာ အညမညံ ဆန္ဒာဒိံ အနပေက္ခိတွာ ပစ္စေကံ ကမ္ပံ ကာတုံ လဘန္တိ၊ ဧဝံ ဂါမသီမာသု ဌိတာပိတိ ဒေသေတိ၊ အာဂန္တဗ္ဗန္တိ သာမိဝိမတ္တဝသေန ဝုတ္တံ၊ တေနာဟ အနာဂမ နုဇ္ဈိတိ အာဒိံ။ ။ (ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာ)။

၁၄-ဗဒ္ဒါ သီမာ ယေသု ဝိဟာရေသု တေ ဗဒ္ဒသီမာ၊
 ပါဠေက္ခန္တိ ပစ္စေကံ၊ ဗဒ္ဒသီမာသဒိသာနီတိ ယထာ
 ဗဒ္ဒသီမာသု ဌိတာ အညမညံ ဆန္ဒာဒိံ အနု
 ပေက္ခိတွာ ပစ္စေကံ ကမ္မံ ကာတုံ လဘန္တိ၊ ဇေဝံဂါမ
 သီမာသု ဌိတာပီတိ ဒေသေတိ၊ အန္တော နိမိတ္တ
 ဂတေဟိ ပနာတိဇေကာယ ဂါမဿ ဥပမံ အန္တော
 ကတ္တုကာမတာယ သတိ သဗ္ဗေသံ အာဂမနေ
 ပယောဇနံ နတ္ထိတိ ကတွာ ဝုတ္တံ၊ အာဂန္တုဗ္ဗန္တိ စ
 သာမိဝိဝသေန ဝုတ္တံ၊ နာယံ နိယမော အာဂန္တုဗ္ဗ
 မေဝါတိ။ ။ တေနောဟိ အာဂမနမ္ပိ အနာဂ
 မနမ္ပိ ဝဇ္ဇတိတိ၊ အဗဒ္ဒါယ ဟိ သီမာယနာနာဂါမ
 ခေတ္တာနံ နာနာသီမာသဘာဝတ္တာ တေသံ အနာ
 ဂမနေဝိ ဝဂ္ဂကမ္မံ န ဟောတိ၊ တသ္မာ အနာဂမနမ္ပိ
 ဝဇ္ဇတိ၊ ဗဒ္ဒါယ ပန သီမာယ ဧကသီမာဘာဝ
 တော ပုန အညသ္မိံ ကမ္မေ ကရိယမာနေ အန္တော
 သီမာဂတေဟိ အာဂန္တုဗ္ဗမေဝါတိအာဟာ “အဝိပ္ပ
 ဝါသ သီမာယ(ပ)အာဂန္တုဗ္ဗ”န္တိ၊ နိမိတ္တကိတ္တနု
 ကာလေ အသောမိတာယဝိ သီမာယ နေဝတ္ထိ
 ဒေါသော၊ နိမိတ္တကိတ္တနုဿ အပလောကနာဒိသု
 အညတရာ ဘာဝတော။ ။ (ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ)။

၁၆။ မြန်မာအနက်ပြန်ဆိုချက်များ

(ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဝိနိစ္ဆယ၌ ကိုးကားပါရှိသော သာဓက
 မာဂပေါဌ်တို့ကို နံပါတ်စဉ် အတိုင်း အနက် မြန်မာ ပြန်ဆို
 ရေးသားပေးအံ့)။

၁-ယာ ပဒေသဇာတိ၊ အကြင်ရပ်ကွက်အပိုင်းအခြားကို။ သမဂ္ဂေန၊ ညီညွတ်သော။ သံဇောန၊ သံဃာသည်။ ကမ္မဝါစာယ၊ ကမ္မဝါစာဖြင့်။ သိနိယတေ ဗန္ဓိယတေ၊ ဖွဲ့အပ် သမုတ်အပ်၏။ ဣတိတဿ၊ ထိုသို့ ညီညွတ်သော သံဃာသည် ကမ္မဝါစာဖြင့် ဖွဲ့အပ် သမုတ် အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာ ပဒေသဇာတိ၊ ထိုရပ်ကွက် အပိုင်းအခြားသည်။ သီမာ၊ သိမ်မည်၏။

၂-ယာ ပဒေသဇာတိ၊ ကို။ ရာဇာဒီဟိ၊ မင်းအစရှိသည်တို့သည်။ အယံ၊ ဤရပ်ကွက် အပိုင်း အခြားသည်။ အသုကဿ၊ ဤ အမည်ရှိသော ရွာ၏။ မရိယာဒါ၊ ရပ်ကွက်အပိုင်းအခြားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍။ သိနိယတေ ဗန္ဓိယတေ၊ အပ်၏။ ဣတိတဿ၊ ကြောင့်။ သာ ပဒေသဇာတိ၊ သည်။ သီမာ၊ သိမ်မည်၏။

၃-သာ ခဏ္ဍသီမာ၊ ထို ခဏ္ဍသိမ်သည်။ ဟေဋ္ဌိမ ပရိစ္ဆေဒေန၊ အောက်၌ ဖြစ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ဝါ၊ အယုတ်ဆုံးဖြစ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ဧကဝိသတိဘိက္ခူ၊ နှစ်ကျိပ်တပါးသော ရဟန်းတို့ကို။ သစေဂဏ္ဍာတိ၊ အကယ်၍ ယူနိုင်အံ့။ ဝါ၊ ဆံ့ နိုင်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဣသို့ ရဟန်းနှစ်ကျိပ်တပါး ဆံ့ နိုင်သည်ရှိသော်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ သင့်လျော်၏။ ။ တတော၊ ထိုနှစ်ကျိပ်တပါး ဆံ့လောက်သော ပမာဏအောက်။ ဩရံ၊ ယုတ်သော ပမာဏသည်။ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ တတော၊ ထို နှစ်ကျိပ်တပါး ဆံ့လောက်သော ပမာဏထက်။ ပရိ၊ အလွန်။

သဟဿံ၊ ရဟန်းတထောင်ကို။ ဂဏှန္တိပိ၊ ယူနိုင် ဆံ့နိုင်
သော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ သင့်လျော်၏။

၄-ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သီမာယ၊ ဗဒ္ဒသိမ်ကို။ အသမ္ပ
တာယ၊ ကမ္မဝါစာဖြင့် မသမုတ်အပ်သေးသည် ရှိသော်။
ဝါ၊ မသမုတ်အပ်သေးမီ။ အတ္ထပိတာယ၊ ကမ္မဝါစာဖြင့်
ဘာသ်ရှုတ်ပိုင်းခြား၍ မထားအပ်သေးသည် ရှိသော်။ ဝါ၊
မထားအပ်သေးမီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယံ ဂါမံဝါ၊
အကြင်ရှာကိုမူလည်းကောင်း။ ယံ နိဂမံဝါ၊ အကြင်နိဂုမ်း
ကိုမူလည်းကောင်း။ ဥပနိဿာယ၊ အဖို့ပြု၍။ ဝိဟရတိ၊
နေငြားအံ့။ တဿဂါမဿ၊ ထိုရှာ၏။ ယာ ဂါမသီမာဝါ၊
အကြင် ဂါမသိမ်သည် လည်းကောင်း။ တဿ နိဂမဿ၊
ထိုနိဂုမ်း၏။ ယာ နိဂမသီမာဝါ၊ အကြင်နိဂုမ်း သိမ်သည်
လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရှာ၊ နိဂုမ်းတို့၌။
အယံ၊ ဤဂါမ၊ နိဂမသိမ်သည်။ သမာနသံဝါသာ၊ တူ
သော ပေါင်းတော်ခြင်းရှိ၏။ ဧကူပေါသထာ၊ တူသော
ဥပုသ်ပြုခြင်းရှိ၏။

၅-တတ္ထ၊ ထို“အသမ္ပတာယ ဘိက္ခဝေသီမာယ အတ္ထ
ပိတာယ” အစရှိသော ပါဠိတော်ပါဌ်၌။ အတ္ထပိတာယာ
တိ၊ ဟူသည်ကား။ အပရိစ္ဆိန္နာယ၊ မပိုင်းခြား အပ်သေး
သည်ရှိသော်။ သမာနသံဝါသာ၊ တူသော ပေါင်းတော်
ခြင်းရှိ၏။ ဧကူပေါသထာ၊ တူသော ဥပုသ် ပြုခြင်းရှိ၏။
စ၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဧတ္ထ“ဤ အသမ္ပတာယ” အစရှိသော
ပါဌ်၌။ ဝါ၊ ဤဂါမ၊ နိဂမသဒ္ဓါ နှစ်မျိုးတို့တွင်။ ဂါမဂ္ဂ
ဟဏေန၊ ဂါမသဒ္ဓါဖြင့်။ နဂရမ္ပိ မြို့သည်လည်း။ ဝါ၊ မြို့ကို

လည်း။ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်ပြီး မည်တော့ သည်သာ
လျှင်။ ဟောတိ၊ ဇနီ။ တတ္ထ၊ ထို အသမ္ဘတ-အတ္ထပိတ သိမ်
ဖြစ်ကုန်သော ဂါမ၊ နိဂမ ပဒေသရပ်ကွက်တို့တွင်။ ယတ္ထ
ကေ၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပဒေသေ၊
ရပ်ကွက်၌။ တဿတဿ ဂါမဿ၊ ထိုထိုရှာ၏။ ဘောဇ
ကာ၊ အခွန်စား သူကြီးတို့သည်။ ပလိ၊ အခွန်ကို။ လဘန္တိ၊
များသောအားဖြင့် ရကုန်၏။ သောပဒေသော၊ ထိုဂါမ
ဘောဇကတို့၏ အခွန်ရယူရာ ထိုရပ်ကွက်သည်။ အပ္ပေ
ဝါ၊ နည်းနည်းကျဉ်းကျဉ်းသည် မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်
စေ။ မဟန္တောဝါ၊ များများစားစား-ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်
သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဂါမသီမာတွေဝ၊ ဂါမ
သိမ် ဟူ၍သာလျှင်။ သန့်၊ ခေါ်ဝေါ်ပညတ် သမုတ်အပ်
သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ နဂရ နိဂမ သီမာ
သုဝိ၊ တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ၎င်းနည်းအတိုင်းပင်။

၆-ကေသ္မိယေဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဂါမ
ခေတ္တေ၊ ပကတိဂါမခေတ်၌။ ဧကံ၊ တခုသော။ ယမ္ပိပဒေ
သံ၊ အကြင် ရပ်ကွက် အစိတ်အပိုင်းကိုလည်း။ အယမ္ပိပဒေ
သော၊ ဤရပ်ကွက်အစိတ်အပိုင်းသည်လည်း။ ဝိသုံဂါမော၊
ပကတိဂါမမှ သီးခြား ရွာတခုသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိန္ဒန္တိတွာ၊ နယ်လေးရပ် သတ်မှတ် ပိုင်း
ခြား၍။ ရာဇာ၊ အာဏာပိုင်မင်းသည်။ ကဿမိ၊ ပကတိ
ဂါမ ဘောဇကမှတစ်ပါး တစုံတယောက်သော လူအား။
ဒေတိ၊ ပေးအံ့။ သောဝိ ပဒေသော၊ သီးခြားရွာ တခုဖြစ်
စေ ဟု နယ်လေးရပ် သတ်မှတ် ပိုင်းခြား၍ အာဏာပိုင်

မင်းက ပကတိဂါမ ဘောဇကမှတစ်ပါး တစုံတယောက်
သော လူအား ပေးအပ်သော ထိုရပ်ကွက် အစိတ်အပိုင်း
သည်လည်း။ ဝိသုံ ဂါမသီမာ၊ ဝိသုံဂါမ အဗဒ္ဓသိမ်သည်။
ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်တော့သည်သာလျှင်တည်း။

၇-တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဂါမဘောဇကတို့၏ အခွန်ရယူရာ
ရပ်ကွက်အပိုင်းအခြား၏ ပကတိဂါမ နဂရ နိဂမ အဗဒ္ဓ
သိမ်မည်သည်၏အဖြစ်၊ ပကတိ ဂါမမှ သီးခြားရှာတခု
ဖြစ်စေဟု အာဏာပိုင်မင်း ပိုင်းခြား၍ တစုံတယောက်
သောလူအား ပေးအပ်သော ပကတိဂါမခေတ် အစိတ်
အပိုင်း ရပ်ကွက်၏ ဝိသုံဂါမ အဗဒ္ဓသိမ် မည်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ သာစ ဝိသုံဂါမသီမာ၊ ထိုဝိသုံဂါမ အဗဒ္ဓ
သိမ်သည်လည်းကောင်း။ ဣတရာ၊ ဤဝိသုံဂါမ အဗဒ္ဓ
သိမ်မှတစ်ပါးကုန်သော။ ပကတိဂါမ နဂရ နိဂမ သီမာစ၊
ပကတိဂါမ နဂရ၊ နိဂမ၊ အဗဒ္ဓ သိမ်တို့သည် လည်း
ကောင်း။ ဗဒ္ဓသီမာ သဒိသာယေဝ၊ ဗဒ္ဓသိမ်နှင့် တူကုန်
တော့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၈-ယောယောအဋ္ဌကထာဝါဒေါဝါ၊ အကြင်အကြင်
အဋ္ဌကထာဝါဒကို လည်းကောင်း။ ယောယော ထေရ
ဝါဒေါဝါ၊ အကြင် အကြင် ထေရဝါဒကိုလည်းကောင်း။
ပစ္ဆာ၊ နောက်ဆုံး၌။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုထားအပ်၏။ သော၊ ထိုထို
နောက်ဆုံး ဆိုထားအပ်သော အဋ္ဌကထာဝါဒနှင့် ထေရ
ဝါဒကိုသာ။ ပမာဏတော၊ တမျဉ်းကြိုးကဲ့သို့ နှိုင်းယှဉ်
ကြောင်းပမာဏအားဖြင့်။ ဝါ၊ တမျဉ်းကြိုးသဖွယ်နှိုင်းယှဉ်

ကြောင်း ပမာဏဖြစ်၏ ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဉာဏ်ပညာဖြင့် ရှုအပ် သတိတရားဖြင့် မှတ်သားအပ်၏။

ဇ--ကေသ္မိံ၊ တခုသော။ ဂါမခေတ္တေ၊ ဂါမခေတ်၌။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ သီမံ၊ သိမ်ကို။ ဗန္ဓိတုကာမာ၊ ဖွဲ့ခြင်း သမုတ်ခြင်းငှါအလိုရှိကြကုန်သည်။ သစေဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ ဇေံ ဟောန္တေ သ၊ ဤသို့ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ ထို တခုသော ဂါမခေတ်၌ သိမ်သမုတ်လိုကြကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ (ပေသေတဗ္ဗံ၊ ခွဲစပ်) တတ္ထ တသ္မိံ သီမာဗဒ္ဓ ကေဂါမခေတ္တေ၊ ထိုသိမ်ဖွဲ့သမုတ်ရာ တခုသော ဂါမခေတ်၌။ ယေ ဗဒ္ဓသီမာဝိဟာရာ၊ အကြင်ဗဒ္ဓသိမ်ရှိကုန်သော ကျောင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသု ဗဒ္ဓသီမာဝိဟာရေသု၊ ထိုဗဒ္ဓသိမ်ရှိကုန်သော ကျောင်းတို့၌။ ဝသန္တိ၊ နေကြကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိ ကေ၊ အထံ၌၊ အထံသို့။ (ပေသေတဗ္ဗံ၊ ခွဲစပ်) ဘန္တေ အာပုသော၊ အသျှင်ဘုရားတို့-ငါ့သျှင်တို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်-တပည့်တော်တို့သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သီမံ၊ သိမ်ကို။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗန္ဓိဿာမ၊ ဖွဲ့ကြ သမုတ်ကြပါကုန်လိမ့်အံ့။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်- အသျှင်ဘုရားတို့သည်။ သကသက သီမာ ပရိစ္ဆေဒတော၊ မိမိမိတို့၏ သိမ်အပိုင်းအခြားမှ။ မာ နိက္ခမိတ္ထ၊ ပြင်ဘက်သို့မထွက်ကြပါကုန်နှင့်။ ဝါ၊ ထွက်တော်မမူကြပါကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေတဗ္ဗံ၊ တမန်စေကြား ပြောထားအပ်၏။ ယေအဗဒ္ဓသီမာဝိဟာရာ၊ အကြင် ဗဒ္ဓသိမ်မရှိကုန်သောကျောင်းတို့

သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသု အဗဒ္ဓသီမာ ဝိဟာရေသု၊
 ထိုဗဒ္ဓသီမာ မရှိကုန်သော ကျောင်းတိုင်း၌။ ဝသန္တိ၊ နေကြ
 ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဧကန္တံ၊ တပေါင်း
 တည်း။ သန္တိပါတေတဗ္ဗာ၊ ဟတ္ထပါသ်ရောက် စည်းဝေး
 စေအပ်ကုန်၏။ ဆန္ဒာရဟာနံ၊ ဆန္ဒထိုက်ကုန်သော ရဟန်း
 တို့၏။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒကို။ အာဟာရာပေတဗ္ဗော၊ ဆောင်စေ
 အပ်၏။

၁၀-တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဧကံယေဝ ဂါမ
 ခေတ္တံ၊ တခုသော ဂါမခေတ်ကိုသာလျှင်။ အန္တောကတ္ထု
 ကာမာ၊ ဗဒ္ဓသီမာအတွင်း၌ ပြုလိုကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်
 သေး။ အထခေါ၊ စင်စစ်မှာမှုကား။ ဝါ၊ အဟုတ်အမှန်မှာမှု
 ကား။ အညာနိ၊ တပါးကုန်သော။ ဂါမခေတ္တာနိဝိ၊ ဂါမ
 ခေတ်တို့ကိုလည်း။ အန္တောကတ္ထုကာမာ၊ ဗဒ္ဓသီမာ အ
 တွင်း၌ ပြုလို၊ ထားလို၊ သွင်းလိုကုန်သည်။ သစေဟောန္တိ၊
 အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ ဧဝံ ဟောန္တေသု၊ ဤသို့ ဖြစ်
 ကုန်သည်ရှိသော်။ တေသု ဂါမေသု၊ ထိုအတွင်းပြုအပ်
 ကုန်သော အညဂါမတို့၌။ ယေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း
 တို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ တေဟိဝိ ဘိက္ခုဟိ၊
 ထိုအညဂါမတို့၌ နေကြကုန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း။
 အာဂန္တိဗ္ဗံ၊ သီမာသမ္ပတိ ကမ္မကာရက သံဃဟတ္ထပါသ်
 သို့ လာရောက်အပ်၏။ အနာဂန္တန္တံ၊ မလာရောက်နိုင်
 ကုန်သော ဆန္ဒာရဟာ ရဟန်းတို့၏။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒကို။
 အာဟာရိတဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာ

သုမတ္ထေရော၊ ဆရာ့ထံမှောက် ကိုးခေါက်ဝိနည်း သင်ယူ
 ပြီးသော မဟာသုမထေရ်သည်။ အာဟ၊ မမိမရ မိပ္ပိယံ
 ပလျက် မိန့်ဟုတ်ဆိုတော်မူရှာလေပြီ။ ပန၊ ယင်းသို့ပင်
 မမိမရ မိပ္ပိယံပလျက် မဟာသုမထေရ် မိန့်ဆိုပါသော်
 လည်း။ တနည်း- ပန၊ သဘောမမိ ယုတ္တိမရ မဟာ
 သုမထေရ်၏ ဝါဒမှတစ်ပါး- သဘောမိရာ ယုတ္တိပါသော
 မဟာပဒုမထေရ်၏ ဝါဒကို ဆိုဦးအံ့။ မဟာပဒုမတ္ထေရော၊
 ဆရာ့ထံမှောက် ဆယ့်ရှစ်ခေါက်ဝိနည်း သင်ယူပြီးသော
 မဟာပဒုမထေရ်သည်။ အာဟ၊ အမိပ္ပိယံ မပျက်
 သဘောသက်အောင် မိန့် ဖြုတ်တော်မူလေပြီ။ ကိံ အာဟ၊
 အဘယ်သို့ အမိပ္ပိယံမပျက် သဘောသက်အောင် မိန့်
 ဖြုတ်တော်မူသနည်း။ နာနာဂါမ ခေတ္တာနိနာမ၊ အထူး
 ထူး အမျိုးမျိုးသော ဂါမခေတ်တို့ မည်ကုန်သည်။
 ပါဠေက္ခံ ဗဒ္ဒသိမာသဒိသာနိ၊ အသီးအခြားသော ဗဒ္ဒသိမ်
 နှင့်တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော-တေဟိ
 နာနာဂါမခေတ္တေဟိ၊ ထို အသီးအခြားသော ဗဒ္ဒသိမ်နှင့်
 တူကုန်သော ဂါမခေတ် အသီးအခြားတို့မှ။ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ၊
 ဆောင်အပ်သော ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိသည်။ န အာဂန္တတိ၊
 အသီးအခြားသော ဂါမခေတ်တို့သို့ မလာ မလိုက်။
 အန္တော နိမိတ္တဂတေဟိ၊ နိမိတ်အတွင်းသို့ ရောက်ကုန်
 သော။ ဝါ၊ နိမိတ်အတွင်း၌ တည်ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ
 ပန၊ ရဟန်းတို့သည်ကား။ အာဂန္တဗ္ဗံ၊ သိမာသမ္ပုတိ
 ကမ္မကာရက သံဃဟတ္ထပါသ်သို့ လာရောက်အပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ အမိပ္ပိယံမပျက် သဘောသက်

အောင် သာမန်အားဖြင့် မိန့်မြွက်တော် မူလေပြီ။ ဝတ္ထု၊ အဓိပ္ပါယ်မပျက် သဘောသက်အောင် သာမန်အားဖြင့် မိန့်မြွက်တော်မူပြီး၍။ ပုန၊ တဘန်။ အာဟ၊ ဝိသေသပိုင်း ခြား၍ ထင်ရှားအောင် ဆက်လက် မိန့်မြွက်တော်မူပြန် လေပြီ။ ကိ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဝိသေသပိုင်းခြား၍ ထင် ရှားအောင် ဆက်လက် မိန့်မြွက်တော်မူပြန်လေသနည်း။ သမာနသံဝါသကသီမာ သမ္ပန္နနကာလေ၊ သမာနသံဝါ သက သိမ်ကို သမုတ်ရာ ကာလ၌။ အာဂမနဗ္ဗိ၊ ကမ္မကာ ရက သံဃဟတ္ထပါသ်အတွင်းသို့ လာရောက်ခြင်းသည် လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ မလွန်နိုင်သည့်အတွက် သာမိဝိဝတ္ထရား ကျေမြှုပ်သောအားဖြင့် သင့်လျော်ခဲ့၏။ အနာဂမနဗ္ဗိ၊ ကမ္မ ကာရက သံဃဟတ္ထပါသ်သို့ မလာမရောက်ခြင်းသည် လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ကေသီမ မဟုတ်သေး၍ ကံမပျက်ခြင်း ကြောင့် သင့်လျော်လျောက်ပတ်အပ်၏။ အဓိပ္ပဝါသသီမာ သမ္ပန္နနကာလေပန၊ အဓိပ္ပဝါသသိမ်ကို သမုတ်ရာကာလ၌ ကား။ အန္တော နိမိတ္တဂတေဟိ၊ နိမိတ်အတွင်း၌ ရောက် ကုန်သော နိမိတ်အတွင်း၌ တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့ သည်။ အာဂန္တဗ္ဗိ၊ ကေသီ မဖြစ်ပြီးသည့်အတွက် မချ ဆတ်ဆတ် ဟတ္ထပါသ်အတွင်းသို့ လာရောက်အပ်၏။ အနာဂန္တိန္တာနံ၊ ဟတ္ထပါသ်တွင်းသို့ မချဦးမရောက်လာ နိုင်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒကို။ အာဟရိ တဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဝိသေသ ပိုင်းခြား၍၊ ထင်ရှားအောင် ဆက်လက် မိန့်မြွက်တော် မူပြန်၏။

၁၁-အန္တောနိမိတ္တဂတေဟိ ပနာတိ ဧတ္ထ၊ အန္တော
 နိမိတ္တဂတေဟိပန အစရှိသောဝါကျ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံး
 အဖြတ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော နည်းဖြင့်။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧကဿ၊ တခုသော ဂါမခေတ်၏။ ဝါ၊
 တပါးသောဂါမခေတ်၏။ ဥပဗ္ဗံ၊ ထက်ဝက်သော ရပ်ကွက်
 အပိုင်းအခြားကို။ အန္တောကတ္ထု၊ ကာမတာယ၊ သမုတ်အပ်
 လတ္တံ့သော ဗဒ္ဓသိမ်၏အတွင်း၌သွင်းခြင်း၌၊ အလိုရှိသည်
 ၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ အတွင်းပြုခြင်း၌၊ အလိုရှိသည်၏
 အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိခဲ့သော်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော
 အညဂါမိက ရဟန်းတို့၏။ အာဂမနေ၊ ကမ္မကာရက သံဃာ
 ဟတ္ထပါသ်တွင်းသို့ လာရောက်ခြင်း၌ လာရောက်ခြင်း
 ကြောင့်။ ပယောဇနံ၊ တစုံတခုသောအကျိုးသည်။ နုတ္ထိ၊
 မရှိ။ ဣတိကတွာ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ တနည်း၊
 ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်သဘောကို။ မနသိ၊
 စိတ်၌။ ကတွာ၊ ထားတော်မူ၍။ အန္တောနိမိတ္တဂတေဟိတိ၊
 ဟူ၍။ မဟာပဒုမတ္ထေရေန၊ မဟာပဒုမ ထေရ်သည်။ ဝုတ္တံ၊
 မိန့်ဆိုတော်မူအပ်ခဲ့လေပြီ။ စ၊ ယင်းသို့ပင် အန္တောနိမိတ္တ
 ဂတေဟိဟု မိန့်တော် မူအပ်ပါသော်လည်း။ တံ အန္တော
 နိမိတ္တဂတာဂမနံ၊ ထိုနိမိတ်အတွင်း၌ တည်ကုန်သော
 ရဟန်းတို့၏ သမာနသံဝါသကသိမ် မသမုတ်မီ သံဃာ
 ဟတ္ထပါသ်တွင်းသို့ လာရောက်ခြင်းကို။ သာမိစိဝသေန
 ဧဝ၊ ကာယ သာမဂ္ဂိအားလျော်သော ဝတ္ထုရား၏ အစွမ်း
 အားဖြင့် သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်ဆိုတော်မူအပ်လေပြီ။ ကမ္မ
 ကောပန ဘယဝသေန၊ ကမ္မကောပနဘေး၏ အစွမ်း

အားဖြင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မိန့်ဆိုတော်မူအပ်သည် မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ မိန့်ဆိုတော် မူ ကြကုန်၏။

အနာဂမနုဗ္ဗိ ဝဇ္ဇတိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ သီမာယ၊ သမာန သံဝါသက ဗဒ္ဓသိမ်၏။ ဝါ၊ ကို။ အဗဒ္ဓတ္တာ၊ ဖွဲ့သမုတ်အပ် ပြီး မဟုတ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အန္တောနိဝိတ္တ ဂတာနာဂမနေ၊ နိမိတ်အတွင်း၌ တည်ကုန်သော ရဟန်း တို့၏ သံဃာဟတ္ထပါသ်သို့ မလာမရောက် ခြင်းကြောင့်။ ဝဂ္ဂနာမ၊ ဝဂ္ဂကံမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိဣဒံ အဓိပ္ပါယ်စာတံ၊ မဟာပဒုမထေရ်သည် အလိုရှိအပ်သော သဘောကို။ လိဝိတံ၊ ဂဗ္ဘိယုဒ်၌ ရေးထားအပ်၏။ အည သ္မိံ၊ တပါးသော။ ဂါမခေတ္တေ၊ ဂါမခေတ်၌။ ဌတွာ၊ တည် ၍။ ထပေတွာ၊ နိမိတ်ထား၍။ နိမိတ္တကိတ္တနုကာလေစ၊ နိမိတ်ကြားစဉ် ကာလ၌လည်းကောင်း။ သမာနသံဝါ သက သီမာယ၊ သမာနသံဝါသကသိမ်ကို။ သမ္ပန္နနုကာ လေစ၊ သမုတ်စဉ်အခါ၌ လည်းကောင်း။ အာဂမနပယော ဇနံ၊ နိမိတ်အတွင်း၌ တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏ သံဃာ ဟတ္ထပါသ်အတွင်းသို့ လာရောက်ခြင်း၌အကျိုးသည်။ ဝါ၊ လာရောက်ခြင်း၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိဣဒံ အဓိပ္ပါယ်၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒဿန္တေန၊ ပြတော် မူလိုသော။ ထေရေန၊ မဟာ ပဒုမ ထေရ်သည်။ ဝုတ္တံ၊ “အနာဂမနုဗ္ဗိ ဝဇ္ဇတိ” ဟု မိန့်ဆိုတော်မူအပ်လေပြီ။

နာနာဂါမခေတ္တံ၊ အထူးထူးသော ဂါမခေတ်သည်။ ဝါ၊ အဘီးအခြားသော ဂါမခေတ်သည်။ စေ ဟောတိ၊

အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဇေဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အနာ
ဂမနမ္ပိ၊ အသီး အခြားသော ဂါမခေတ်၌ တည်ကုန်သော
ရဟန်းတို့၏ အသီး အခြားသော ဂါမခေတ်၌ ကံပြုသော
သံဃာ ဟတ္ထပါသ်သို့ မလာ မရောက်ခြင်းသည်လည်း။
ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ သင့်လျော်၏။ ။(ဝဇ္ဇိရဗုဒ္ဓိဒိကာအနက်)။

၁၂-အန္တောနိမိတ္တဂတေဟိ ပနာတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။
ဧကေဿ၊ တခုသော။ ဝါ၊ တပါးသော။ ဂါမဿ၊ ၏။
ဥပစံ၊ ကို။ အန္တောကတ္ထုကာမတာယ၊ သည်။ သတိ၊
သော်။ သဗ္ဗေသံ၊ တို့၏။ အာဂမနေး၌။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ပယော
ဇနံ၊ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို။ မနသိ၊ ၌။
ကတွာ၊ ၍။ မဟာပဒမတ္ထေရေန၊ သည်။ ဂုတ္တံ၊ ပြီ။ အာဂန္တဗ္ဗ
မေဝ၊ လာအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝါ၊ လာရလိမ့်မည်
သာတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤအနက် သဘောသည်။ နနိယ
မော အပိုင် အမြဲ မဟုတ်။ တနည်း၊ ဣတိအယံနိယမော၊
ဤအမြဲ မှတ်ချက်သည်။ န၊ မဟုတ်။ တေနေဝ၊ ထိုနိမိတ်
အတွင်း၌ တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ကမ္မကာရက
ရဟန်းတို့၏ ဟတ္ထပါသ်သို့ မချွတ်ဧကန် အမှန်စင်စစ်
လာရမည်သာဟု အမြဲမှတ်ချက် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့် သာလျှင်။ အာဂမနမ္ပိ အနာဂမနမ္ပိ ဝဇ္ဇတိတိ၊
ဝဇ္ဇတိ ဟူ၍။ မဟာပဒမတ္ထေရေန၊ သည်။ ဂုတ္တံ၊ ပြီ။ ဟိ
သစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ သီမာယ၊ သမာနသံဝါသက
သိမ်ကို။ အဗဒ္ဓါယ၊ မဖွဲ့ မသမုတ်အပ် သေးသည်ရှိသော်။
နာနာဂါမခေတ္တာနံ၊ အထူးထူးသော ဂါမခေတ်တို့၏။

နာနာသီမာသဘာဝတ္တာ၊ ထူးထွေ ကွဲပြား ခြားနားသော သိမ်သဘောရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေသံ၊ ထို နိမိတ်တွင်း၌ တည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ အနာဂမ နေဝိ၊ သံဃဟတ္ထပါသ်တို့ မလာခြင်းကြောင့်လည်း။ ဝဂ္ဂ ကမ္ဘုံ၊ ဝဂ္ဂကံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနာဂမနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ အနိယမမှတစ်ပါး နိယမကို ဆိုဦးအံ့။ သီမာယ၊ သမာနသံဝါသကသိမ်ကို။ ဗဒ္ဓါယ၊ ဖွဲ့အပ်။ သမုတ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဧကသီမာ သဘာဝတော၊ တသိမ်တည်း ဖြစ်သွားခြင်းကြောင့်။ ပုန၊ တ ဘန်။ အညသ္မိ၊ သမာနသံဝါသက သီမာသမ္ပုတိကံမှ တစ်ပါးသော။ ကမ္မေ၊ အဝိပ္ပဝါသ သီမာသမ္ပုတိကံကို။ ဝါ၊ အဝိပ္ပဝါသသီမာသမ္ပုတိစသောကံကို။ ကဋီယမာနေ၊ ပြု အပ်သည်ရှိသော်။ အန္တောနိမိတ္တဂတေဟိ၊ တို့သည်။ အာ ဂန္တဗ္ဗမေဝ၊ မချွတ်ဧကန်အမှန်စင်စစ်လာအပ်သည်။ လာ ရမည်သာတည်း။ ဤတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဝိပ္ပဝါသ သီမာ(ပ)အာဂန္တဗ္ဗန္တိ၊ ဟူ၍။ မဟာပဒုမတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ မိန့်မြွက်တော်မူလေပြီ။ နိမိတ္တကိတ္တနုကာလေ၊ နိမိတ် ကြားရာ ကာလ၌။ သီမာယ၊ သိမ်ကို။ အသောမိ တာယဝိ၊ မသုန်သင်အပ်သော်လည်း။ ဒေါသော၊ အပြစ် သည်။ နေဝတ္ထိ၊ မရှိသည်သာတည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နေဝတ္ထိ၊ မရှိသနည်း ဟူမူ။ နိမိတ္တကိတ္တနုဿ၊ နိမိတ် ကြားခြင်း၏။ အပလော ကနာဒိသု၊ အပလောကန အစရှိကုန်သော ကံလေးမျိုး တို့တွင်။ အညတရာဘာဝတော၊ တမျိုးမျိုးသော ကံ

မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ (တေရသကဏ်
ဋီကာအနက်)။

၁၃-ယေသု ဝိဟာရေသု၊ အကြင်ကျောင်းတို့၌။ ဗဒ္ဓါ၊
ဖွဲ့သမုတ်အပ်သော။ သီမာ၊ သိမ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ
ဝိဟာရာ၊ ထိုဖွဲ့အပ် သမုတ်အပ်သော သိမ်ရှိကုန်သော
ကျောင်းတို့သည်။ ဗဒ္ဓသီမာ၊ ဗဒ္ဓသီမ မည်ကုန်၏။
ပါဠေက္ကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး။ ဗဒ္ဓသီ
မာသဒိသာနိ၊ ဗဒ္ဓသိမ်နှင့်တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
ဗဒ္ဓသီမာသဒိသာနိတိဣမိနာ၊ ဗဒ္ဓသီမာ သဒိသာနိ ဟူ
သောဤပုဒ်ဖြင့်။ ဗဒ္ဓသီမာသု၊ ဗဒ္ဓသိမ်တို့၌။ ဌိတာ၊ တည်
ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်း
ချင်း။ ဆန္ဒာဒိ၊ ဆန္ဒအစရှိသည်ကို။ အနပေက္ခိတွာ၊ မငဲ့ကြ
ကုန်မူ၍။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ ကာတုံ၊
ပြုခြင်း၌။ လဘန္တိယထာ၊ ရကြကုန်သကဲ့သို့။ ဇေတထာ၊
ထိုအတူ။ ဂါမသီမာသု၊ ဂါမသိမ်တို့၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်
သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အညမညံ၊ အချင်း
ချင်း။ ဆန္ဒာဒိ၊ ဆန္ဒအစရှိသည်ကို။ အနပေက္ခိတွာ၊ မငဲ့ကြ
ကုန်မူ၍။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ ကာတုံ၊
ပြုခြင်း၌။ လဘန္တိ၊ ရကြကုန်၏။ ဣတိ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်
ကို။ မဟာပဒုမက္ခေရော၊ သည်။ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏။
အာဂန္တိဗ္ဗန္တိဝစနံ၊ ကို။ သာမိမိ မတ္တဝသေန၊ အားဖြင့်။
ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ အာဂမနန္တိတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိ
သော။ ယံဝါကျံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝါကျံ၊ ကို။ အာဟ၊
ပြီ။ (ဝိမတိဝိနောဒနိ ဋီကာအနက်)။

၁၄-ယေသု ဝိဟာရေသု၊ အကြင်ကျောင်းတို့၌။ ဗဒ္ဒါ၊
 ကမ္မဝါစာဖြင့် ဖွဲ့သမုတ်အပ်သော။ သိမာ၊ သိမ်သည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေဝိဟာရာ၊ ထိုကမ္မဝါစာဖြင့် ဖွဲ့သမုတ်အပ်
 သော သိမ်ရှိကုန်သော ကျောင်းတို့သည်။ ဗဒ္ဒသိမာ၊ ဗဒ္ဒ
 သိမ်မည်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဗဒ္ဒသိမ်ရှိသော ကျောင်းတို့မည်ကုန်
 ၏။ ပါဠေက္ခန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး။
 ဗဒ္ဒသိမာ သဒိသာနိတိ ဣဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဗဒ္ဒသိမာသု၊ ဗဒ္ဒသိမ်
 တို့၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။
 အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဆန္ဒာဒိံ၊ ဆန္ဒအစရှိသည်ကို။ အနု
 ပေက္ခိတွာ၊ မငဲ့ကြကုန်မူ၍။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး။ ကမ္မံ၊
 ကံကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ လဘန္တိ ယထာ၊ ရကြကုန်
 သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဂါမသိမာသု၊ ဂါမသိမ်
 တို့၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်
 လည်း။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဆန္ဒာဒိံ၊ ဆန္ဒ အစရှိသည်
 ကို။ အနုပေက္ခိတွာ၊ မငဲ့ကြကုန်မူ၍။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး။
 ကမ္မံ၊ ကံကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ လဘန္တိ၊ ရကြကုန်၏။
 ဣတိ-ဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ မဟာပဒုမတ္ထေရော၊ သည်။
 ဒဿတိ၊ ၏။ အန္တောနိမိတ္တဂတေဟိပနာတိ ဣဒံဝစနံ၊
 ကို။ ဧကဿ၊ သော။ ဂါမဿ၊ ၏။ ဥပနံ၊ ထက်ပက်ကို။
 အန္တော ကတ္ထု ကာမတာယ၊ သည်။ သတိ၊ သေသံ၊ သဗ္ဗေ
 သံ၊ တို့၏။ အာဂမနေ၊ ၌။ ပယောဇနံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဣတိကတွာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ စ၊ ဆက်ဦးအံ။ အာဂန္တဗ္ဗန္တိ
 ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ သာမိဝိဝသေန၊ အားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။
 အာဂန္တဗ္ဗမေဝ၊ သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အယံ၊ သည်။

နနိယမော၊ မဋ္ဌိ။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ အာဂမနမ္ပိ
 အနာဂမနမ္ပိ ဝဇ္ဇတိတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏။ သိမာယ၊ ကို။ ဗဒ္ဓါယ၊ သော်။ နာနာဂါမခေတ္တာ
 နံ၊ တို့၏။ နာနာသိမာသဘာဝတ္တာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ တို့၏။
 အနာဂမနေဝိ၊ ကြောင့်လည်း။ ဝဂ္ဂကမ္ပံ၊ သည်။ နဟောတိ၊
 မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနာဂမနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊
 ၏။ ပန၊ အနိယမမှတစ်ပါး၊ နိယမကိုဆိုပြီးအံ့။ သိမာယ၊ ကို။
 ဗဒ္ဓါယ၊ သော်။ ဧကသိမာဘာဝတော၊ ကြောင့်။ ပုန၊
 တာနံ။ အညသ္မိ၊ သော။ ကမ္မေ၊ ကို။ ကရိယမာနေ၊ သော်။
 အန္တောသိမာဂတေဟိ၊ တို့သည်။ အာဂန္တဗ္ဗမေဝ၊
 သာလျှင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝိပ္ပဝါသ
 သိမာယ (ပ) အာဂန္တဗ္ဗန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ နိမိတ္တ
 ကိတ္တနုကာလေ၊ ဌ။ သိမာယ၊ ကို။ အသောမိတာယဝိ၊
 အပ်သော်လည်း။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နေဝတ္ထိ၊
 မရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူ။ နိမိတ္တကိတ္တနုဿ၊ နိမိတ်ကြားခြင်း၏။ အပလောက
 နာဒိသု၊ အပလောကန အစရှိသည် တို့တွင်။ အညတရာ
 ဘာဝတော၊ ကြောင့်တည်း။ (ဝိနယာလင်္ကာရံ ဋီကာ
 အနက်)။

သိမာဝိနိစ္ဆယကျမ်း ပြီး၏။

သိမ်နိမိတ် ကြားနည်း

သိမ်နိမိတ် ကြားနည်းသည် မာဂဓသက်သက် ကြားနည်း၊ မြန်မာသက်သက် ကြားနည်း၊ မာဂဓမြန်မာ ရောယှက်လျက် ကြားနည်းအားဖြင့် သုံးမျိုးရှိ၏။ ထိုတွင် မာဂဓသက်သက်ဖြင့် ကြားနည်းကိုရှေ့ဦးစွာ ပြအံ့။

ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ ကိံ နိမိတ္တံ။ ။ ဥဒကံ ဘန္တေ။
ဇေတံ ဥဒကံ နိမိတ္တံ။ ။ ပုရတ္ထိမာယ အနုဒိသာယ ကိံ နိမိတ္တံ။
ဥဒကံ ဘန္တေ။ ။ ဇေတံ ဥဒကံ နိမိတ္တံ။ (ပ) ဥတ္တရာယ ဒိသာယ ကိံ နိမိတ္တံ။ ။ ဥဒကံ ဘန္တေ။ ။ ဇေတံ ဥဒကံ နိမိတ္တံ။ ။
ဥတ္တရာယ အနုဒိသာယ ကိံ နိမိတ္တံ။ ။ ဥဒကံ ဘန္တေ။ ။ ဇေတံ ဥဒကံ နိမိတ္တံ။ ။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ ကိံ နိမိတ္တံ။ ။ ဥဒကံ ဘန္တေ။ ။ ဇေတံ ဥဒကံ နိမိတ္တံ။ ။ ဤကား မာဂဓသက်သက်ဖြင့် ကြားနည်းတည်း။

(မှတ်ချက်။ ။ နိမိတ်ရှိရာ နိမိတ်အနီးသို့ မသွားဘဲ သံဃအလည်က ကြားခဲ့သော် 'ဇေတံ ဥဒကံ' ဟု အဝေးဟော ဧတသဒ္ဒါနှင့် ကြားရမည်။ နိတ်မိရှိရာ နိမိတ်အနီးသို့ သွား၍ ကြားခဲ့သော် 'ဇုဒံ ဥဒကံ' ဟု အနီးဟော ဇုမသဒ္ဒါနှင့် ကြားရမည်)။

မြန်မာသက်သက်ဖြင့် ကြားနည်းကို ပြအံ့

မေး။ ဤသမုတ်အပ်လတ္တံ့သော သိမ်၏အရှေ့ အရပ်မျက်နှာအရပ်က ဘယ်နိမိတ်နည်း။

ဖြေ။ ရေ နိမိတ်ပါ ဘုရား။

ကြား။ ငါ့ရှင် လျှောက်ထားအပ်သော ထို ရေသည် (အဝေးသို့) ငါ့ရှင် လျှောက်ထားအပ်သော ဤ ရေသည် (အနီးသို့) ဤသမုတ်အပ်လတ္တံ့သော သိမ်၏ အရှေ့အရပ် မျက်နှာအရပ်က နိမိတ် တည်း။

မေး။ ဤ သမုတ်အပ်လတ္တံ့သော သိမ်၏ အရှေ့တောင် ထောင့်အရပ်က ဘယ်နိမိတ်နည်း။

ဖြေ။ ရေ နိမိတ်ပါ ဘုရား။

ကြား။ ငါ့ရှင် လျှောက်ထားအပ်သော ထိုရေသည်(ငါ့ရှင် လျှောက်ထားအပ်သော ဤရေသည်) ဤသမုတ် အပ်လတ္တံ့သော သိမ်၏ အရှေ့တောင်ထောင့် အရပ်က နိမိတ်တည်း။ (ပ)။

မေး။ ဤ သမုတ်အပ်လတ္တံ့သော သိမ်၏ မြောက်အရပ် မျက်နှာအရပ်က ဘယ်နိမိတ်နည်း။

ဖြေ။ ရေ နိမိတ်ပါ ဘုရား။

ကြား။ ငါ့ရှင် လျှောက်ထားအပ်သော ထိုရေသည်(ငါ့ရှင် လျှောက်ထား အပ်သော ဤရေသည်) ဤသမုတ် အပ်လတ္တံ့သော မြောက်အရပ် မျက်နှာအရပ်က နိမိတ်တည်း။

မေး။ ဤသမုတ်အပ်လတ္တံ့သော သိမ်၏ အရှေ့မြောက် ထောင့် အရပ်က ဘယ်နိမိတ်နည်း။

ဖြေ။ ရေ နိမိတ်ပါ ဘုရား။

ကြား။ ငါ့ရှင် လျှောက်ထားအပ်သော ထိုရေသည်(ငါ့ရှင် လျှောက်ထားအပ်သော ဤရေသည်) ဤသမုတ် အပ်လတ္တံ့သော သိမ်၏ အရှေ့မြောက်ထောင့် အရပ်က နိမိတ်တည်း။

မေး။ ဤ သမုတ်အပ်လတ္တံ့သော သိမ်၏ အရှေ့အရပ် မျက်နှာအရပ်က ဘယ်နိမိတ်နည်း။

ဖြေ။ ရေ နိမိတ်ပါ ဘုရား။

ကြား။ ငါ့ရှင် လျှောက်ထားအပ်သောထိုရေသည်(ငါ့ရှင် လျှောက်ထားအပ်သော ဤရေသည်) ဤသမုတ် အပ်လတ္တံ့သော သိမ်၏ အရှေ့ အရပ်မျက်နှာ အရပ်က နိမိတ်တည်း။ ။ဤကား မြန်မာသက် သက်ဖြင့် ကြားနည်းတည်း။

မာဂဓမြန်မာရောယှက်လျက် ကြားနည်းကိုပြအံ့

မေး။ သမ္ဗုဒ္ဓနိတဗ္ဗာယ၊ သမုတ်အပ်လတ္တံ့သော။ ဣမိဿာ သိမာယ၊ ဤ ခဏ္ဍသိမ်၏။ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်မျက်နှာ၌။ နိမိတ္တံ၊ သတ်မှတ်ပိုင်းခြား မှတ်သားကြောင်း ဖြစ်သော နယ်နိမိတ်သည်။ ကိ၊ တောင်-ကျောက်-တော- သစ်၊ တောင်ဘို့-မြစ်နှင့်၊ ရေစစ်-ခရီး၊ နိမိတ်ကြီး ရှစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သမ္ဗုဒ္ဓနိတဗ္ဗာယ၊ သမုတ် အပ်လတ္တံ့သော။ ဣမိဿာ သိမာယ၊ ဤခဏ္ဍ သိမ်၏။ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊

အရပ်မျက်နှာ၌။ နိမိတ္တံ၊ သတ်မှတ် ပိုင်းခြား
မှတ်သားကြောင်း ဖြစ်သော နယ်နိမိတ်သည်၊
ဥဒကံ၊ တောင်-ကျောက်-တော-သစ်၊ တောင်ဘို့-
မြစ်နှင့်၊ ရေစစ်-ခရီး၊ နိမိတ်ကြီး ရှစ်ပါးတို့တွင်
ရေပါ ဘုရား။

(မှတ်ချက်။ ။အမေး နှင့် ကိုက်ညီအောင် ဖြေတတ်ရမည်) ။

မေး။ ကိ°၊ တောင်-ကျောက်-တော- သစ်၊ တောင်ဘို့-
မြစ်နှင့်၊ ရေစစ်-ခရီး၊ နိမိတ်ကြီး ရှစ်ပါးတို့တွင်
အဘယ်သည်။ သမ္ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗာယ၊ သမုတ်အပ်လတ္တံ့
သော။ ဣမိဿာ သီမာယ၊ ဤခဏ္ဍသိမ်၏။ ပုရတ္ထိ
မာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်မျက်နှာ
၌။ နိမိတ္တံ၊ သတ်မှတ်ပိုင်းခြား မှတ်သားကြောင်း
ဖြစ်သော နယ်နိမိတ်နည်း။

ဖြေ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဥဒကံ၊ တောင်-ကျောက်-
တော-သစ်၊ တောင်ဘို့- မြစ်နှင့်၊ ရေစစ်- ခရီး၊
နိမိတ်ကြီး ရှစ်ပါးတို့တွင် ရေသည်။ သမ္ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗာ
ယ၊ သမုတ်အပ် လတ္တံ့ သော။ ဣမိဿာ သီမာယ၊
ဤခဏ္ဍသိမ်၏။ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ ဖြစ်သော။
ဒိသာယ၊ အရပ်မျက်နှာ၌။ နိမိတ္တံ၊ သတ်မှတ်
ပိုင်းခြား၊ မှတ်သားကြောင်း ဖြစ်သော နယ်နိမိတ်
ပါ ဘုရား။

မေး။ တနည်း။ သမ္ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗာယ၊ သမုတ်အပ်လတ္တံ့ သော။
ဣမိဿာ သီမာယ၊ ဤခဏ္ဍသိမ်၏။ ပုရတ္ထိမာယ၊

အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်မျက်နှာ၌။
ကိံ နိမိတ္တံ၊ တောင်- ကျောက်- တော- သစ်၊
တောင်ဘို့- မြစ်နှင့်၊ ရေစစ်-ခရီး၊ နိမိတ်ကြီး
ရှစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်နိမိတ်နည်း။

ဖြေ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သမ္ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗာယ၊ သမုတ်အပ်
လတ္တံ့သော။ ဣမိဿာ သိမာယ၊ ဤခဏ္ဍသိမ်၏။
ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်
မျက်နှာ၌။ ဥဒကံ၊ တောင်- ကျောက်- တော-
သစ်၊ တောင်ဘို့-မြစ်နှင့်၊ ရေစစ်-ခရီး၊ နိမိတ်ကြီး
ရှစ်ပါးတို့တွင် ရေနိမိတ်ပါ ဘုရား။

ကြား။ ဧတံ ဥဒကံ၊ ငါ့ရှင် လျှောက်ထားအပ်သော ထို
ရေသည်။ (အဝေးဘို့) ဣဒံ ဥဒကံ၊ ငါ့ရှင် လျှောက်
ထားအပ်သော ဤရေသည်။ (အနီးဘို့) သမ္ဗုဒ္ဓိ
တဗ္ဗာယ၊ သမုတ်အပ်လတ္တံ့သော။ ဣမိဿာ
သိမာယ၊ ဤခဏ္ဍသိမ်၏။ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်
သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်မျက်နှာ၌။ နိမိတ္တံ၊ သတ်
မှတ်ပိုင်းခြား၊ မှတ်သားကြောင်းဖြစ်သော နယ်
နိမိတ်တည်း။

ကြား။ တနည်း။ သမ္ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗာယ၊ သမုတ်အပ်လတ္တံ့
သော။ ဣမိဿာ သိမာယ၊ ဤခဏ္ဍသိမ်၏။ ပုရတ္ထိ
မာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်မျက်နှာ၌။
နိမိတ္တံ၊ သတ်မှတ်ပိုင်းခြား၊ မှတ်သားကြောင်းဖြစ်
သော နယ်နိမိတ်သည်။ ဧတံ ဥဒကံ၊ ငါ့ရှင်လျှောက်

ထားအပ်သော ထိုရေတည်း။ (ဣဒံ ဥဒကံ ငါရှင်
လျှောက်ထားအပ်သော ဤ ရေတည်း)။

(မှတ်ချက်။ ။ဤနည်းကိုမှီ၍ ကြွင်းသော ရှစ်ပါးသော နိမိတ်တို့၌
လည်း မေးနိုင်၊ ဖြေနိုင်၊ ကြားနိုင် လောက်ပြီ-အထူးကိုသာ
ရေးတော့အံ့) ။

ပုရတ္ထိမာယအနုဒိသာယ၊ အရှေ့တောင်ထောင့် အရပ်
၌။ ဒက္ခိဏာယ၊ တောင်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်မျက်နှာ
၌။ ဒက္ခိဏာယ၊ အနုဒိသာယ၊ အနောက်တောင်ထောင့်
အရပ်၌။ ပစ္ဆိမာယ၊ အနောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်
မျက်နှာ၌။ ပစ္ဆိမာယ အနုဒိသာယ၊ အနောက် မြောက်
ထောင့်အရပ်၌။ ဥတ္တရာယ၊ မြောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊
အရပ်မျက်နှာ၌။ ဥတ္တရာယ အနုဒိသာယ၊ အရှေ့မြောက်
ထောင့်အရပ်၌။ ။ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ။ ။ဤကား
မာဂမြေနိမာ ရောယှက်လျက် ကြားနည်းတည်း။

(မှတ်ချက်။ ။ဝိနည်းမိုရ် ရဟန်းများကသာ၊ မေးကောင်း ကြား
ကောင်း၏။ ဖြေရာ၌ကား။ ရဟန်းဖြစ်စေ၊ သာမဏေဖြစ်စေ
လူဖြစ်စေ၊ အခွင့်သင့်သလို ဖြေဆိုကောင်း၏။ နိမိတ်ကြားသည့်
အခါလည်း၊ နိမိတ်တွင်း ကဖြစ်စေ၊ နိမိတ်ပြင်က ဖြစ်စေ၊ ကြား
ကောင်း၏ဟု ဦးကာတို့၌ဆို၏။ ကမ္မဝါစာဘတ်သောအခါ၌
ကား နိမိတ်တွင်းကသာ ဘတ်ရမည်)။

နိမိတ်ကြားနည်း ပြီး၏။

သီမာဝိနိစ္ဆယကျမ်း နောက်ဆက်တွဲ ပြီး၏။

ဥပသမ္ပဒ ကမ္မဝါခာ နိဿယသင်္ခ

ရဟန်းလောင်း ဆုံးမစာ

၁။ ပဏာမ—ပဋိညာဉ်

နမော တဿ အဂ္ဂတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပခုက္ကူမြို့ မဟာဝိသုတာရာမတိုက် ကျေးဇူးရှင် ရေစကြို ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိက ဓမ္မန္တေဝါသိက တပည့်ဖြစ်သော နန္ဒဓံသ မည်သော မထေရ် ငါသည် အရပ်ရှစ်မျက်နှာမှ စာသင်သား အပေါင်းတို့က အသီးအသီး အကြိမ်ကြိမ် အဘန်ဘန် တောင်းပန်ကြ သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်မှ ရအပ်သော နည်းအတိုင်း မကျဉ်း မကျယ် မှတ်သား လွယ်အောင် ရဟန်းလောင်း ဆုံးမစာခေါ်သော “ရဟန်း ဓံ ကမ္မဝါခာ နိဿယသင်္ခ”ကို ရေးသား ထားပေအံ့ သတည်း။

ဥပသမ္ပဒကံ ရွက်ဆောင်ခဏ်း၌ ပုပ္ဖ ကိစ္စ၊ ပဓာန ကိစ္စ၊ အပရကိစ္စဟု အကျဉ်းအားဖြင့် ကိစ္စသုံးမျိုးရှိသည် ကို သိရာ၏။ ထိုတွင် ပုပ္ဖကိစ္စဟူသည်—

၁။ ဥပဇ္ဈာယဂ္ဂါဟဏ ကိစ္စ။

၂။ ဥပဇ္ဈာယဒါန ကိစ္စ။

၃။ ပတ္တဝီဝရာဗိက္ခန ကိစ္စ။

၄။ ဗဟိနိဟရဏ ကိစ္စ။

၅။ အနုသာသကသမ္ပုတိ ဥတ္တိတ္ထပန ကိစ္စ။

၆။ အနုသာသန ကိစ္စ။

၇။ ဟတ္ထပါသန္တာန ဥတ္တိတ္တပန ကိစ္စ။

၈။ အာယာစန ကိစ္စ။

၉။ ပုစ္ဆာ ဥတ္တိတ္တပန ကိစ္စ။

၁၀။ ပုစ္ဆနကိစ္စ။

ဤ ဆယ်ပါးပင်တည်း၊ ဤ ဆယ်ပါးသောကိစ္စကို ပုဗ္ဗကိစ္စခေါ်သည်။ ဤ ဆယ်ပါးကား လိုရင်းပခာန ကိစ္စခေါ်သော ဥတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မဝါစာကို မဘာသိမီ ရှေ့အဖို့၌ ပြုရမည့်ကိစ္စ ဟုလိုသည်။

ပခာနကိစ္စဟူသည် ဥတ္တိ စတုတ္ထ ကမ္မဝါစာ ဘာသန ကိစ္စပင်တည်း၊ (လိုရင်းကိစ္စ ဟုလိုသည်)။

အပရကိစ္စဟူသည်—

၁။ ဥပသမ္ပန္နကာလာစိက္ခန ကိစ္စ။

၂။ နိဿယာစိက္ခန ကိစ္စ။

၃။ အကရဏိယာစိက္ခန ကိစ္စ။

ဤသုံးပါးပင်တည်း၊ ဤသုံးပါးကား ပခာန ကိစ္စ ခေါ်သော ဥတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မဝါစာကို ဘာသိပြီးနောက် ပြုရမည့်ကိစ္စ ဟုလိုသည်။ ထိုကိစ္စတို့ကို အစဉ်သင့် ရေးပိမ့်သတည်း။

၁။ ဥပဇ္ဈာယက္ခိဟဏကိစ္စ-ဥပဇ္ဈာယံ

ယူစေခြင်း ပထမကိစ္စ

ပထမံ ဥပဇ္ဈံ ဂါဟာပေတဗ္ဗော။

န ဘိက္ခဝေ အနုပဇ္ဈာယကော ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊
ယော ဥပသမ္ပာဒေယျ၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ၊ နဘိက္ခဝေ

အနုပဏ္ဏာယကော (လ) ဒုက္ခဒုဿ ဟူ၍။ ဝစနတော၊
မာရ်အောင်ဖိန၊ သုံးလူ့ဘဏီ၊ မြွက်ဟထုတ်ဘော်၊ အမိန့်
တော်မြတ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုပဏ္ဏာယကံ၊
မကောင်းတားမြစ်၊ လမ်းကောင်းလွှတ်လျက်၊ အားသစ်
ကြောင့်ကြ၊ ဥဿာဟဖြင့်၊ ဆုံးမသွန်သင်မည့်၊ ဥပဏ္ဏာယ
မရှိသောသူကို။ ဥပသမ္ပာဒေတုံ၊ နိဗ္ဗာန်ရည်မှန်း၊ မြတ်
သင်္ကန်းနှင့်၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ။ နဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်မလျော်၊
ခွင့်မတော်ချေ။ သာမဏေရ၊ ရဟန်းဘဝ၊ ဒုလ္လဘကို၊
တောင့်တ ရှာတွေတတ်သည့်၊ ပဉ္စင်းလောင်း သာမဏေ။
ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ၊ ပဉ္စင်းလောင်းကို။ ပထမံ၊ ဥပသမ္ပဒ
ကံ၊ မစီမံမဆောင်ရွက်မီ၊ ဧေးဦးမဆွ၊ အစလက်မွန်။ ဥပဇ္ဈံ၊
ကြီးငယ်နှစ်ပါး၊ အပြစ်များကို၊ ပယ်ရှားစေမှု၊ ဝန်ကြီးပြု၍၊
ကပ်ရှုပေတတ်သည့်၊ ဥပဏ္ဏာယဆရာမြတ်ကို။ ဂါဟာပေ
တဗ္ဗော၊ ယူစေရမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ သည်ပုံ။ ဝစန
တော၊ မာရ်အောင်ဖိန၊ သုံးလူ့ဘဏီ၊ မြွက်ဟထုတ်ဘော်၊
အမိန့်တော်မြတ်၊ မှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံ၊
သင်ငါ့သျှင် ပဉ္စင်းလောင်း သာမဏေသည်။ ဥပဇ္ဈံ၊ ကို။
ဂဏ္ဌာဟိ ကြည်ကြည်နူးနူး၊ ဂါရဝအထူးဖြင့်၊ ယူဦးလော့။
ဝါ၊ ယူပေတော့။ ။ဤကား ဥပဏ္ဏာယယူစေခြင်း ဟူသော
ပထမကိစ္စတည်း။

(ဥပဏ္ဏာယော မေ ဘန္တေ ဟောဟိ ဟု ရဟန်းလောင်းကို
သုံးခေါက် ဆိုစေရမည်)။

၂။ ဥပဇ္ဈာယသဒါနကိစ္စ-ဥပဇ္ဈာယပေးခြင်း ဒုတိယကိစ္စ

ဥပဇ္ဈာယဆရာကလည်း သာဓု-ဟူ၍လည်းကောင်း၊
သာဟု-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ လဟု-ဟူ၍လည်းကောင်း၊
ဩပါယိကံ-ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပဋိရူပံ-ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ပါသာဒိကေန သမ္ပာဒေဟိ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊
နှုတ်တက်နှစ်သက်ရာတခုခုကိုဆို၍ ဥပဇ္ဈာယပေးရမည်၊
ဤကား ဥပဇ္ဈာယပေးခြင်း ဒုတိယကိစ္စတည်း။

တဝ၊ သင်၏။ ဥပဇ္ဈာယဂ္ဂဟဏံ၊ ဥပဇ္ဈာယယူခြင်း
သည်။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ (သာဟု- သဒ္ဓါလည်း သာဓု
သဒ္ဓါ၏ ပရိယာယ်ပင်) တဝ၊ သင်၏။ ဥပဇ္ဈာယဂ္ဂဟဏံ၊
ဥပဇ္ဈာယယူခြင်းသည်။ လဟု၊ ဝန်ပေါ့၏။ ဝါ၊ ငါ့အား ဝန်
မလေး။ တဝ၊ သင်၏။ ဥပဇ္ဈာယဂ္ဂဟဏံ၊ သည်။ ဩပါ
ယိကံ၊ သင့်မြတ်သော အကြောင်းနှင့် ယှဉ်ပေ၏။ တဝ၊
သင်၏။ ဥပဇ္ဈာယဂ္ဂဟဏံ၊ သည်။ ပဋိရူပံ၊ သင့်လျော်
လျောက်ပတ်ပေ၏။ တုံ၊ သင်သည်။ ပါသာဒိကေန၊ ကြည်
ညိုခြင်းကို ဆောင်တတ်သော ကာယသမာစာရ၊ ဝစီ
သမာစာရ၊ မနောသမာစာရဖြင့်။ သမ္ပာဒေဟိ၊ သုံးပါး
သိက္ခာ၊ သာသနာကို၊ ကောင်းစွာ ပြည့်စုံစေလော့။ ။
(ဤသို့ အနက်ပေး)။

၃။ ပတ္တစိဝရာဇိက္ခနကိစ္စ-သမိတ် သင်္ကန်းကို
နားလည်အောင်ပြောပြခြင်း တတိယကိစ္စ
ဥပဇ္ဈာ ဂါဟာပေတွာ ပတ္တစိဝရံ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ။
သာမဏောရ သံသရာညွှန်တွက်၊ ထောင်တသက်မှ၊

ဘဲထွက်ကြည့်ရှောင်း၊ စိတ်ကြံကောင်းသည့်၊ ပဉ္စင်း
 လောင်း သာမဏေ။ န ဘိက္ခုဝေ ယာစိတကေန ပတ္တစိဝ
 ရေန ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော။ ယော ဥပသမ္ပာဒေယျ။ အာ
 ပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ။ န ဘိက္ခုဝေ(လ) ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ ဟူ၍။
 ဝစနတော၊ ကရပိက်သံ၊ ကျူးရင့်ဟန်သို့၊ နာခံသမျှ၊ အား
 မရအောင်၊ မိန့်ဟထုတ်ဘော်၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ယာစိတကေန၊ ကိုယ်ပိုင်သင်္ကန်း၊ မရှိခွမ်း
 ၍၊ ဌီးရမ်းအပ်သော။ ပတ္တစိဝရေန၊ သပိတ်သင်္ကန်းဖြင့်။
 ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော၊ ပဉ္စင်းလောင်းကို။ န ဥပသမ္ပာဒေ
 တဗ္ဗော၊ ပဉ္စင်းမခံအပ်၊ မခံသင့်၊ မခံထိုက်၊ မခံကောင်း။
 တဿ၊ ကြောင့်။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခေန၊ ပဉ္စင်းလောင်းကို။
 ဥပတ္တံ၊ ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေပြီး၍။ ဝါ၊ အယူခိုင်းပြီး၍။
 တဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခဿ၊ အား။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကိုယ်ပိုင်
 ထိုက်သည့် သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ မှတ်မှတ်
 သားသား၊ သိထင်ရှားအောင်၊ ပြောထားရမည်။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝစနတော၊ လူ့ဘသေဌ်နင်း၊ တရားမင်း၏၊ ထန်ပြင်း
 အာဏာ၊ ဒေသနာကို၊ သေချာထုတ်ဘော်၊ ဟောတော်မူ
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ ပတ္တ
 စိဝရံ၊ ငါ့သျှင်ပိုင် သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာစိက္ခိဿံ၊ လူတို့
 ဝေါဟာ၊ လူ့ဘာသာမှ၊ သညာထူပြား၊ သိထင်ရှားအောင်၊
 ပြောထားလိုက်မည်။

အယံ တေ ပတ္တော။

အယံ ပတ္တော၊ သကျဘုန်းမော်၊ မြတ်ဇီနော်၏၊ သား
 တော်အများ၊ အမြဲထားလျက်၊ သုံးစားယူဆောင်၊ ပိဘုန်း

ရောင်သို့၊ ညိုမှောင်နက်ချိပ်၊ ဤသပိတ်သည်။ တေ၊ ဇာ၊ ဇာ။
ပတ္တော၊ လိုတိုင်းပြုနိုင်၊ များမဆိုင်ဘဲ၊ ကိုယ်ပိုင် သပိတ်
တည်း။

အာမ ဘန္တေ။

ဘန္တေ၊ အသျှင်ဘုရား။ အာမ၊ အသျှင်အမိန့်အတိုင်း
မှန်လှပါ၏ ဘုရား။

(ဤ-အာမ ဘန္တေ - ဟူသော ပုဒ်ကား ပါဠိတော်မှာ မရှိ၊
သို့မရှိသော်လည်း အနုလောမပင်ဖြစ်၍ ရှေးဆရာတော်တို့
ထည့်ထားကြ၏)။

အယံ သံဃာဋီ။

အယံ သံဃာဋီ၊ နှစ်လွှာနှစ်ထပ်၊ ချင်းချင်းအပ်လျက်၊
ချုပ်စပ် အပ်သော ဤသင်္ကန်းသည်။ တေ၊ ဇာ၊ ဇာ။ သံဃာဋီ၊
လိုတိုင်းပြုနိုင်၊ များမဆိုင်ဘဲ ကိုယ်ပိုင် ဒုဂုဏ်သင်္ကန်းကြီး
တည်း။

အာမ ဘန္တေ။ ။(နောက်ကအတိုင်းပေး)။

အယံ ဥတ္တရာသံဂေါ။

အယံ ဥတ္တရာသံဂေါ၊ အထက်သတ်မှတ်၊ ပခုံးရပ်၌၊
ငြိကပ်ထင်လွှမ်းအပ်သော ဤသင်္ကန်းသည်။ တေ၊ ဇာ၊ ဇာ။
ဥတ္တရာသံဂေါ၊ လိုတိုင်းပြုနိုင်၊ များမဆိုင်ဘဲ၊ ကိုယ်ပိုင်
ကော်သီ သင်္ကန်းတည်း။

အာမ ဘန္တေ။

အယံ အန္တရဝါသကော။

အယံ အန္တရဝါသကော၊ အလယ်သတ်မှတ်၊ ခါးအရပ်
၌၊ ဝယ်အပ်တင်လွှမ်းအပ်သော ဤသင်္ကန်းသည်။ တေ၊ ဇာ၊ ဇာ။

အန္တရဝါသကော၊ လိုတိုင်းပြုနိုင်၊ များမဆိုင်ဘဲ၊ ကိုယ်ပိုင်
သင်းပိုင်သင်္ကန်းတည်း။

အာမ ဘန္တေ။

ဤကား သပိတ် သင်္ကန်းတို့ကို ပြောပြခြင်း တတိယ
ကိစ္စပေတည်း။

(သင်္ကန်း သုံးထည် ကိုလည်း ကပ္ပမိန္ဒ၊ ထိုးလျက် အသင့်ရှိစေ
ရမည်။ အထူးသတိရှိစေ)။

ကမ္မဝါစာ ဘာသ်ရှုတ်ရာ၌ အမည်သညာ ခေါ်ဝေါ်
လွယ်ခြင်း ဘာသ်ရှုတ်လွယ်ခြင်းအကျိုးငှါ အမည်ဟောင်း
ကိုပြောင်း၍ ပဉ္စင်းလောင်းကို နာဂ ဟူ၍ အမည်သစ်မှည့်
ပါ၏။ မိမိအမည်ကို နာဂဟူ၍ မှတ်။ ။ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာ
ကို တိဿဟူ၍ မှည့်ပါ၏။ မိမိအမည်ကို တိဿ ဟူ၍
မှတ်တော်မူပါ။ ။ သံဃာတော်အပေါင်းတို့ကလည်း ပဉ္စင်း
လောင်းကို နာဂ၊ ပဉ္စင်းလောင်း၏ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာကို
တိဿ ဟူ၍ မှတ်တော်မူကြပါကုန်။

[မှတ်ချက်။ ။ ပဉ္စင်းလောင်း၏ မူလ ပင်ကိုယ် အမည်
ဥပဇ္ဈာယ်၏မူလပင်ကိုယ်အမည်အတိုင်း။ ။ သုဏ္ဍာ
တု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံတေဇော အာယသ္မ
တော ဥတ္တမဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော— စသည်
ဖြင့် ဘာသ်ရှုတ်ပါမူကား အမည်မှည့်ရန် မလို
တော့ပြီ။ ဤသို့ဘာသ်ရှုတ်နိုင်လျှင် အတိသုန္ဒရဖြစ်
ပေ၏။ အမည်မှည့်ပုံ အစီအရင်ကိုလည်း ယခုရေး
ခဲ့သည့်အတိုင်း အနုသာသက သမ္ပုတိဥတိမထား
မီ ဤနေရာတွင်သာ စီရင်အပ်၏။ သို့မှသာ နာဂ၊

တိဿအမည်နှင့် အနုသာသက သမ္ပတိ စသော
ဥတ်များ၌ ဘာသ်နိုင်ပေမည်။ ။နာမကိတ္တန ကိစ္စ
ကို ထည့်၍ ပုဗ္ဗကိစ္စ တဆယ့်တပါး ဆိုသင့်သော်
လည်း အနိယမဖြစ်၍ ပုဗ္ဗကိစ္စထည်းသို့ မထည့်ဘဲ
ဆယ်ပါးသာ ဆိုလိုက်ပေ၏။

၄။ ဗဟိနိဟရဏ ကိစ္စ အပြင်သို့ထုတ်ခြင်း
ဓာတုတ္ထကိစ္စ

ဂစ္ဆ အမုဒ္ဓိ ဩကာသေ တိဋ္ဌာဟိ။

အာဝုသာ နာဂ၊ သံသရာဝဲ၊ ဩဃထေမှ၊ ခွါရှဲတတ်စွ၊
ငါ့သျှင်နာဂ။ ။အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဧကမန္တံ အနု
သာသိတွာ သံဃမဇ္ဈေ အန္တရာယိကေ ဓမ္မေ ပုစ္ဆိတုန္တိ၊
အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ(လ)ပုစ္ဆိတုံ-ဟူ၍။ ဝစနတော၊ သုံး
လူ့သင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်၏၊ ဘွင့်လှစ်ထုတ်ဘော်၊ ဟော
တော်မူခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ သံဃမဇ္ဈေ၊
သာမဂ္ဂိရေး၊ ကိုယ်စိတ်ပေး၍၊ စည်းဝေးညီညွတ်၊ ခုရောက်
လာသည့်၊ သံဃာပေါယယ်၊ များအလယ်၌။ အနုသာသိတုံ၊
သွန်သင်ဆုံးမ၊ နည်းလမ်း ပြခြင်းငှါ။ နဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်
မတော်၊ ခွင့်မလျော်ချေ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုံ၊ သင်သည်။
ဂစ္ဆ၊ သံဃာရှေ့၊ မျက်နှာမူလျက်၊ တူရုနောက်ဆုတ်၊
ဂရဟုတ်အောင်၊ လက်အုပ်ချီကာ၊ သွားလိုက်ပါလော့။
ဂစ္ဆ၊ သံဃာရှေ့၊ မျက်နှာမူလျက်၊ တူရုနောက်ဆုတ်၊
ဂရဟုတ်အောင်၊ လက်အုပ်ချီကာ၊ လျော်စွာသွားပြီး၍။
အမုဒ္ဓိ ဩကာသေ၊ သံဃာများစွာ၊ စည်းဝေးရာမှ၊

နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ် ၊ လွတ်လောက်ရာ ထိုအရပ်၌။
 တိဋ္ဌာဟိ၊ သမ္မုတိဥတံ၊ ပြီးဆုံးသတ်အောင်၊ ဆိုင်းရံပ်
 ငုံ့သွေ၊ နေလင့်ပေလော့။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ အနုသာသိ
 တုံ၊ သွန်သင်ဆုံးမ၊ နည်းလမ်းပြရန်အို့။ တတ္ထ၊ ထိုပြင်ပ
 အရပ်အို့။ အာဂန္တေ ယုံ၊ သမ္မုတိဥတံ၊ ပြီးဆုံးသတ်သော်၊
 ဆတ်ဆတ်မသွေ၊ လိုက်လာခဲ့ပေအံ့။ ။ ဤကား သံဃာ
 ဘောင်မှ အပြင်အို့ ထုတ်ခြင်း စတုတ္ထကိစ္စပေတည်း။

၅။ အနုသာသက သမ္မုတိဥတ္တိန္ဒြေပနကိစ္စ
 အနုသာသက သမ္မုတိဥတိထားခြင်း
 ပဉ္စမကိစ္စ

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ နာဂေါ အာ
 ယသ္မတော တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော။ ယဒိ
 သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ။ အဟံ နာဂံ အနုသာသေယျံ။

ဘန္တေ၊ အသျှင်ဘုရားအို့။ သံဃော၊ သံဃာတော်
 သည်။ မေ၊ ဤ။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊ နာတော်မူပါလော့။
 ဝါ၊ နားထောင်တော်မူပါလော့။ နာဂေါ၊ နာဂအမည် ရှိ
 သော ပဉ္စင်းလောင်းသည်။ အာယသ္မတော တိဿဿ၊
 အသျှင်တိဿအား။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော၊ ပဉ္စင်းခံခြင်းငှါ
 ရှင့်ပါ၏။ သံဃံဿ၊ ဤ။ ကမ္ပံ၊ အနုသာသက သမ္မုတိကံ
 သည်။ ပတ္တကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သော အခါရှိသည်။ ယဒိ
 သိယာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ခဲ့ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤအို့ ဖြစ်ခဲ့
 သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ သည်။ နာဂံ၊ နာဂ အမည်ရှိသော

ပဉ္စင်းလောင်းကို။ အနုသာသေယျံ၊ သွန်သင်ဆုံးမ၊ နည်းလမ်းပြပေအံ့။ ။ ဤကား အနုသာသက သမ္မုတိဉာဏ်ထားခြင်း ပဉ္စမကိစ္စပေတည်း။

၆။ အနုသာသနကိစ္စ သွန်သင်ဆုံးမ
နည်းလမ်းပြခြင်း ဆဋ္ဌကိစ္စ

နာဂ၊ သံသရာဝဋ်၊ တဏှာညွတ်မှ၊ ကင်းလွတ်ဘို့ရာ၊ ကျင့်သမ္မာကို၊ ရှာတတ်ပေစွ၊ မောင်နာဂ။ ကံ့သည်။ သုဏသိ၊ အာရုံအများ၊ စိတ်မထားဘဲ၊ ထောင်နားစိုက်လော့။ အယံ ကာလော၊ ရဟန်းပြုရန်၊ စိတ်အကြံနှင့်၊ အမှန်ရောက်လာ၊ ဤအခါသည်။ တေ၊ ဇနီ။ သစ္စကာလော၊ မသွေမလွန်၊ မထိမ်ချန်ဘဲ၊ အမှန်ကိုသာ လျှောက်ထားရမည့် အခါပေတည်း။ ဘူတကာလော၊ မပိုမယုတ်၊ အတိုချုပ်လျက်၊ အဟုတ်ကိုသာ လျှောက်ထားရမည့် အခါပေတည်း။ ယံ၊ အကြင် ဥပသမ္ပဒန္တရာယ်၊ ကိုယ်ဝယ်ရှိ မရှိသဘော၊ ကာရကသံဃာမှာ အပြစ်လွတ် မလွတ်သဘောသည်။ ဇာတံ၊ နှေးကြောင်းစီမံ၊ သင့်သန္တာန်၌၊ အမှန်ဖြစ်အံ့။ တံ၊ ထိုရှိရှိသမျှ၊ သဘာဝကို။ သံဃာမဇ္ဈေ၊ ပဉ္စင်းခံမှု၊ စည်းဝေးပြုသည့်၊ သမ္မုတိဝယ်၊ သံဃာလယ်၌။ လဒ္ဓသမ္မုတိကေ၊ ရအပ်သော သမ္မုတိရှိသော ရဟန်းတော်သည်။ ဝါ၊ သမ္မုတိရသော ရဟန်းတော်သည်။ ပုစ္ဆန္တေ၊ အညစ်အကြေး၊ ကင်းစင်ဝေးဘို့၊ စစ်ဆေးမေးမြန်းလတ်သည်ရှိသော်။ သန္တံ၊ ရှိရှိသမျှ၊ သဘာဝကို။ အတ္ထိတိ၊ အတ္ထိ ဟူ၍။ ဝါ၊ ရှိပါပေသည် ဘုရား ဟူ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊

မကွယ်မထောင့်၊ ဖြောင့်ဖြောင့် သားသား၊ သျှောက်ထား
ရမည်။ အသန္တံ၊ အကယ်တည့်တည့်၊ မရှိခဲ့လျှင်။ နတ္ထိတိ၊
နတ္ထိဟူ၍။ ဝါ၊ မရှိပါဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မည်။ တံ၊ သည်။
မာခေါဝိတ္တာယသိ၊ အပြစ်ကိုယ်မှ၊ မရှိပါဘဲ၊ မညှာမတာ၊
ရက်စက်စွာဖြင့်၊ အခါခါ မေးရမည်လားဟု၊ အမျက်
ခုလျက်၊ နောက်ကျ၊ နစ်နာ၊ မခံသာဘဲ၊ ခိုင်မာမလှုပ်၊
ကျောက်တုရုပ်သို့၊ ဂုတ်တုတ်မနေလိုက်ပါလင့်။ သူရောဝ၊
သားတို့သေဌ်နင်း၊ ခြင်္သေ့မင်းသို့၊ ရဲတင်းသည်သာ။ ဘဝါ
ဟိ၊ ဖြစ်ရမည်။ မံကု၊ ရှက်ဘွယ်အရာ၊ မင့်ညှာဘဲ၊ တာတာ
တိတိ၊ ဉာဏ်ပလီဖြင့်၊ မဆီမဆိုင်၊ ပုပ်နံ့လှိုင်သို့၊ တဖြိုင်ဖြိုင်
မေးရမည်လားဟု၊ အမျက်ခုလျက်၊ နောက်ကျ၊ မျက်နှာ၊
မကြည်သာသည်။ မာခေါအဟောသိ၊ မဖြစ်လိုက်ပါလင့်။
ပသန္နမုခေါဝ၊ ဆီးနှင်းမြူခိုး၊ ရာဟုရိဃ်းဟု၊ လေးမျိုးဒေါ
သ၊ ကင်းသည့်လသို့၊ ရွှင်ပျသော မျက်နှာ ရှိသည်သာ။
ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်ရမည်။ လဒ္ဓသမ္ပုတိကာ၊ ရအပ်သော သမ္ပု
တိ ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။
ဝါ၊ သည်ပုံ။ ဝါ၊ သည်လို။ ဝါ၊ သည့်နှယ်။ ဝါ၊ သည်နည်း။
ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ ရှိ မရှိပြစ်ဘေး၊ သိလိုရေးနှင့်၊ စစ်ဆေးမေး
မြန်းကြကုန်လိမ့်လတ္တံ့။ ကိံ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ အဘယ်သို့မေး
မြန်းကြကုန်လိမ့်လတ္တံ့နည်း။

နာဂ၊ သံသရာဝန်၊ တဏှာညွှန်ကို၊ ပယ်သွန်ဘို့ရာ၊
ကျင့်သမ္မာကို၊ ရှာတတ်ပေစွ၊ မောင်နာဂ။ ။ န ဘိက္ခဝေ
ပဉ္စဟိ အာဗာဓေဟိ ဖုဋ္ဌော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ယော ပဗ္ဗာ
ဇေယျ၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ၊ နဘိက္ခဝေ (လ) ဒုက္ကဋ္ဌဿ

ဟူ၍။ ဝစနတော၊ သုံးလူ့ ထွတ်ထား၊ မြတ်ဘုရား၏၊ တရား
အာဏာ၊ ဒေသနာကို၊ သေချာထုတ်တော်၊ မိန့်တော်မူခဲ့
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အာဗာ
ပေဟိ၊ အနာတို့သည်။ ဖုဠော၊ အင်္ဂါခြေလက်၊ အကုန်ပျက်
အောင်၊ နှိပ်စက်အပ်သောသူကို။ နပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ရှင်
ရဟန်းမပြုအပ်၊ မပြုသင့်၊ မပြုထိုက်၊ မပြုကောင်း။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ တော၊ ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ကုဋ္ဌံ၊ နှုနာလည်း
ကောင်း။ ဂဏ္ဍော၊ ဖူးဖူးရောင်ပွ၊ ထကြွတတ်သော ထွဋ်
မြင်းနာအိုင်းအမာလည်းကောင်း။ ကိလာသော၊ ပွေးညှင်း
တင်းထိပ်နာလည်းကောင်း။ သောသော၊ ခယရက် ချောင်း
ဆိုး၊ ပန်းနာမျိုးလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ချောင်းဆိုးသွေးပါ
အနာမျိုးလည်းကောင်း။ အပမာရော၊ သတိကင်းလွတ်၊ ရူး
သွပ်မေ့မှုး တွန့်တွန့်လူးရသည့်၊ ဝက်ရူးကြက်ရူးနာလည်း
ကောင်း။ ဣတိ ဇေဝရူပါ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဘော
ရှိကုန်သော။ အာဗာခာ၊ မငဲ့မကွက်၊ ကိုယ်လုံးပျက်အောင်၊
နှိပ်စက်တတ်သော အနာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်သလော။
ဣတိ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ သန္တိ၊ ကုန်လိမ့်လတ္တံ့။ ဇေဝုပ္ပန္န
သု၊ ဤသို့ရှိ မရှိပြစ်ဘေး၊ သိလိုရေးနှင့်၊ စစ်ဆေးမေးမြန်း
ကြကုန်သည်ရှိသော်—

တော၊ ၏။ သရီရေ၊ ၌။ ကုဋ္ဌံ၊ ပိုးလောက်ဖွားဖွား၊ မပြတ်
စားလျက်၊ အသားရေကွက်၊ ကိုယ်လုံးပျက်သည့်၊ နှုနက်
နှုနီ၊ အလီလီနှင့်၊ အဆီ ရွဲ ရွဲ၊ အရေကွဲလျက်၊ အမြဲနာကျင်၊
ဆီးကင်းသွင်ဟု၊ နှိုင်းယှဉ်လောက်ရာ၊ နှုအနာသည်။
သစေအတ္ထိ၊ အကယ်ဧကန်၊ ရှိသည်မှန်အံ့။ ဇေဝံသတိ၊ ဤသို့

နူနာရှိခဲ့သော်။ အတ္ထိ ဘန္တေတိ၊ အတ္ထိဘန္တေဟူ၍။ ဝါ၊ နူနာ
ရှိပါသည်ဘုရား ဟူ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မသွေမလွန်၊ မထိမ်ချန်ဘဲ၊
ကေနလျှောက်ထားရမည်။ တေ၊ ဇာ၊ သရီရေ၊ ဌံ။ ကုဋ္ဌံ၊
သည်။ သစေ နုတ္ထိ၊ အကယ်ကေန၊ မရှိသည်မှန်အံ့။ ဇေံ
အသတိ၊ ဤသို့နူနာ မရှိခဲ့သော်။ နုတ္ထိ ဘန္တေတိ၊ နုတ္ထိ
ဘန္တေဟူ၍။ ဝါ၊ နူနာမရှိပါဘုရားဟူ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မထိမ်
မချန်၊ အချိန်တန်လျှင်၊ အမှန်လျှောက်ထားလေ။

တေ၊ ဇာ၊ သရီရေ၊ ဌံ။ ဂဏ္ဍော၊ ဖူးဖူးရောင်ပွ၊ အနာထ
လျက်၊ မလှသွင်ရပ်၊ များစက်ဆုပ်သည့်၊ ပြည်ပုပ် သွေး
ပွက်၊ မစဲထွက်၍၊ နှိပ်စက်ထန်ပြင်း၊ နှစ်-လ-ချဉ်းသည့်၊
ဆီးမြင်း၊ မွေးမြင်း၊ ဆပ်ဆံမြင်းနှင့်၊ မကြွင်းရရုံး၊ ခန္ဓာပြုန်း
မည့်၊ မြင်းလုံးရောဂါ၊ ဒိုင်းအမာသည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အံ့။
ဇေံ သတိ၊ သော်။ အတ္ထိ ဘန္တေတိ၊ အတ္ထိဘန္တေဟူ၍။ ဝါ၊
မြင်းဖုအနာ၊ ဒိုင်းအမာရှိပါပေသည်ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊
မကောက်မကျစ်၊ အကုန်လွှတ်လျက်၊ အားသစ်ခဲကာ၊ များ
သိသာအောင်၊ ကောင်းစွာလျှောက်ထားလေ။ တေ၊ ဇာ၊
သရီရေ၊ ဌံ။ ဂဏ္ဍော၊ သည်။ သစေ နုတ္ထိ၊ အံ့။ ဇေံ အသတိ၊
သော်။ နုတ္ထိ ဘန္တေတိ၊ နုတ္ထိ ဘန္တေဟူ၍။ ဝါ၊ မြင်းဖုအနာ၊
ဒိုင်းအမာ မရှိပါ ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ လေ။

တေ၊ ဇာ၊ သရီရေ၊ ဌံ။ ကိလာသော၊ မကွဲမပျို၊ ရိမယိုဘဲ၊
ကိုယ်မှာ ကြောင်ကျား၊ ပြောက်ကွက်နွားသို့၊ အသား
ကွက်ကွင်း၊ ထင်ထုံလျင်းသည့်၊ တင်းထိပ်ပွေးညှင်း၊ ခရု
သင်းနှင့်၊ ဆင်ညှင်းကြီးမျိုး၊ အနာဆိုးသည်။ သစေ အတ္ထိ၊

အံ့။ ဇေဝံသတိ၊ သေဝံ။ အတ္ထိ ဘန္တေတိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ ပွေးညှင်း
တင်းထိပ်နာ၊ ရှိပါပေသည် ဘုရား ဟူ၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ရိုးရိုး
သားသား၊ အကျိုးများအောင်၊ လျှောက်ထားရမည်၊
လျှောက်ထားလေ။ တေ၊ ဇာ၊ ဇာ၊ သရီရေ၊ ဌံ။ ကိလာသော၊
သည်။ သစေ နတ္ထိ၊ အံ့။ ဇေဝံသတိ၊ ဤသို့ ပွေးညှင်း တင်း
ထိပ်နာ၊ မရှိခဲ့သော်။ နတ္ထိ ဘန္တေတိ၊ နတ္ထိဘန္တေ ဟူ၍။ ဝါ၊
ပွေးညှင်းတင်းထိပ်နာ၊ မရှိပါ ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ မည်။

တေ၊ ဇာ၊ သရီရေ၊ ဌံ။ သောသော၊ သည်းခြေလေလှုပ်၊
သလိပ်ပုပ်ကြောင့်၊ ဟုတ်ဟုတ်ဆိုးလိုက်၊ အမောဆိုက်
၍၊ ရှုဟိုက်ရှင်ငေး၊ တဖြေးဖြေးဖြင့်၊ အသွေးအသား၊ ခန်း
ခြောက်သွား၍၊ ခေါင်းပါးဆုတ်ယုတ်၊ ခယရက်ဟု၊ ဟုတ်
ဟုတ်ချောင်းဆိုး၊ ပန်းနာမျိုးသည်။ ဝါ၊ ချောင်းဆိုးသွေး
ပါ၊ အနာမျိုးသည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အံ့။ ဇေဝံသတိ၊ ဤသို့ ပန်းနာ
မောနာ၊ ချောင်းဆိုးသွေးပါ၊ အနာရှိခဲ့သော်။ အတ္ထိ ဘန္တေ
တိ၊ အတ္ထိ ဘန္တေ ဟူ၍။ ဝါ၊ ပန်းနာ မောနာ၊ ချောင်းဆိုး
သွေးပါ၊ အနာရှိပါပေသည် ဘုရား ဟူ၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ရှိရှိသမျှ၊
သဘာဝကျ၊ တစမကျန်၊ မထိမ်ချန်ဘဲ ကေနံလျှောက်ထား
ရမည်။ တေ၊ ဇာ၊ သရီရေ၊ ဌံ။ သောသော၊ သည်။ သစေ
နတ္ထိ၊ အံ့။ ဇေဝံသတိ၊ ဤသို့ ပန်းနာ မောနာ ချောင်းဆိုး
သွေးပါ အနာမရှိခဲ့သော်။ နတ္ထိဘန္တေတိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ ပန်းနာ
မောနာ၊ ချောင်းဆိုးသွေးပါ၊ အနာမရှိပါ ဘုရား ဟူ၍။
ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ မည်။

တေ၊ ဇာ၊ သရီရေ၊ ဌံ။ အပမာရော၊ သည်းခြေသွေးရူး၊
ဘီလူးပူး၍၊ မေ့မူးချွတ်ယွင်း၊ သတိကင်းလျက်၊ အချင်းခပ်

သိမ်း၊မအေးငြိမ်းဘဲ၊ကတိမ်းကပါး၊ချွတ်ချော်များသဖြင့်၊
အင်အားယုတ်ဆွံ့၊ တလွန့်လွန့်နှင့်၊ တတွန့်တွန့် လူးရ
သည့်၊ ဝက်ရူး ကြက်ရူးနာသည်။ သစေ အတ္တိ၊အံ့။ ဇေံသ
တိ၊ ဤသို့သတိမေ့မှူး၊ တွန့်တွန့်လူးရသည့်၊ ဝက်ရူး ကြက်
ရူးနာ ဂှိခဲသော်။ အတ္တိ ဘန္တေ တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ ဝက်ရူး ကြက်
ရူးနာ ဂှိပါပေသည် ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လိမ်ညှဏ်မသွား၊
အဖြောင့်အားဖြင့်၊ လျှောက်ထားရမည်။ တေ၊ ဇာ၊ သဒ္ဓါရေ၊
ဦး။ အပမာရော၊ သည်။ သစေ နတ္တိ၊ အံ့။ ဇေံ အသတိ၊ ဤသို့
ဝက်ရူး ကြက်ရူးနာမဂှိခဲသော်။ နတ္တိ ဘန္တေ တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊
ဝက်ရူး ကြက်ရူးနာ၊ မဂှိပါဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မည်။

တိရစ္ဆာန်ဂတော ဘိက္ခဝေ အနုပသမ္ပန္နော နဥပသမ္ပာ
ဒေတဗ္ဗော။ ဥပသမ္ပန္နော နာသေတဗ္ဗောတိ၊ တိရစ္ဆာန်
ဂတော(လ) နာသေတဗ္ဗော-ဟူ၍။ ဝစနတော၊ တိရစ္ဆာန်
နဂါး၊ အကြောင်းထား၍၊ သနားသမှု၊ အကြောင်းရှုလျက်၊
နယုပဒေ၊ စည်းမျဉ်းသေအောင်၊ အခြေထုတ်ဘော် ဟော
တော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တိရစ္ဆာန်ဂတော၊
လူသွင် ဟုတ်ဟတ်၊ ဘန်ဆင်းတတ်သည့်၊ ထက်နုတ်
သိကြား၊ မြွေနဂါးနှင့်၊ အသားစားကြူး၊ မာန်ရစ်မှူးသည့်၊
ဘီလူး ဂဠုန်၊ မာန်ဟုန်ပြင်းလတ်၊ ဂဇ္ဇဗ် ကုမ္ဘဏ်၊
တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါမျိုးကို။ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ပဉ္စင်းမခံ
အပ်၊ မခံသင့်၊ မခံထိုက်၊ မခံကောင်း။ တသ္မာ ကြောင့်။ ကံ၊
သည်။ မနုဿော၊ လူ၏အသွင်၊ သဗ္ဗာန်ဆင်၍၊ စီရင်ပြု
တတ်၊ ထက်မိုဃ်းနုတ်နှင့်၊ မြွေဇာတ်နဂါး၊ အလွတ်ထား
သည့်၊ လူသားစင်စစ်သည်။ အသိ ဟုတ်ပါ၏လော။ ဣတိ

ဇေဝိ၊ ဤသို့လည်း။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ ဝိနည်းထုံးတမ်း၊ တရား
လမ်းဖြင့်၊ မေးမြန်းစစ်ဆေးကြ ကုန်လိမ့်လတ္တံ့။ ဇေဝိ
ပုစ္ဆိန္တေသု၊ ကုန်သော်။ တွံ၊ သည်။ မနုဿော၊ လူသား
ကေန၊ လူဟုတ်မှန်သည်။ သစေအသိ၊ အကယ်၍ဟုတ်အံ့။
ဇေဝိသတိ၊ ဤသို့ လူဟုတ်ခဲ့သည်ရှိသော်။ အာမ ဘန္တေတိ၊
အာမ ဘန္တေဟူ၍။ ဝါ၊ လူဟုတ်ပါ၏ ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊
ဖြောင့်ဖြောင့် သားသား၊ မလှည့်စားဘဲ လျှောက်ထား
လေ။ တွံ၊ သည်။ မနုဿော၊ သည်။ သစေ နအသိ၊ အကယ်၍
မဟုတ်ခဲ့အံ့။ ဇေဝိအသတိ၊ ဤသို့ လူမဟုတ်ခဲ့သည်ရှိသော်။
နအမိ ဘန္တေတိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ လူမဟုတ်ပါဘုရား ဟူ၍။
ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လေ။

ပဏ္ဍကော ဘိက္ခဝေ အနုပသမ္ပဒန္တော န ဥပသမ္ပာဒေ
တဗ္ဗော။ ဥပသမ္ပဒန္တော နာသေတဗ္ဗောတိ၊ ပဏ္ဍကော (လ)
နာသေတဗ္ဗော-ဟူ၍။ ဝစနတော၊ သာသနဘေး၊ ကင်းစင်
ဝေးအောင်၊ နည်းပေးထုတ်ဘော်၊ ပညတ်တော် မူခဲ့သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဏ္ဍကော၊ အာ၊ ဥ၊ ဩ၊ ပက်၊ နပုန်းစွက်
၍၊ ငါးချက်သော ပဏ္ဍုက်မျိုးကို။ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊
အပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တွံ၊ သည်။ ပုရိသော၊ အကုသိုလ်ကံ၊
ခွင့်မသန်၍၊ ဘောက်ပြန်ဘောရုပ်၊ ငါးပဏ္ဍုက်တို့၊ မဟုတ်
ကေန၊ စောကောင်းသန်သဖြင့်၊ ဘောမှန်ထင်ရှား၊ မြတ်
ယောက်ျားသည်။ အသိ၊ ဟုတ်ပါ၏လော။ ဣတိဇေဝိ၊ ဤသို့
လည်း။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ ဝိနည်းကျမ်းဂန်၊ လမ်းအမှန်ဖြင့်၊
ကေနစစ်ဆေး၊ မေးမြန်းကြကုန်လိမ့်လတ္တံ့။ ဇေဝိပုစ္ဆိန္တေ
သု၊ သော်။ တွံ၊ သည်။ ပုရိသော၊ ယောက်ျား စင်စစ်သည်။

သစေအသိ၊အံ့။ ဇေဝံသတိ၊ဤသို့ ယောကျ်ား ဟုတ်ခဲ့သည်
ရှိသော်။ အာမဘန္တေ တိ၊ဟူ၍။ ဝါ၊ယောကျ်ားဟုတ်ပါ၏
ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သစ္စာတရား၊ မပျက်ပြားအောင်၊
လျှောက်ထားရမည်။ တုံ၊ သည်။ ပုရိသော၊သည်။သစေ
နအသိ၊ အကယ်၍ မဟုတ်ခဲ့အံ့။ ဇေဝံ အသတိ၊ ဤသို့
ယောကျ်ားမဟုတ်ခဲ့သည်ရှိသော်။နအမိ ဘန္တေ တိ၊ဟူ၍။
ဝါ၊ယောကျ်ားမဟုတ်ပါ ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မည်။

န ကိက္ခဝေ ဒါသော ပဗ္ဗာဇေတဇေဗ္ဗာ။ ယော ပဗ္ဗာ
ဇေယျ၊အာပတ္တိ ဒုက္ခဋ္ဌဿာတိ၊ဟူ၍။ဝစနတော၊သုံးလူ့
ထွတ်ထား၊ မြတ်ဘုရားသည်၊ ဟောကြားမြှောက်တော်
ပညတ်တော်မူခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒါသော၊အန္တော
ဇာတ၊ဒါသဗျူနန္တံ၊ကရမရာ၊ဓနက္ခိတာဟု၊ လေးဖြာ ကွန်
ဆိုး၊သားပေါက်မျိုးကို။နပဗ္ဗာဇေတဇေဗ္ဗာ၊ ရှင်ရဟန်းမပြု
အပ်၊မပြုသင့်၊မပြုထိုက်၊မပြုကောင်း။တဿှာ၊ကြောင့်။တံ၊
သည်။ ဘုဇိဿော၊ ကိုယ့်ကိုယ်မပိုင်၊ မဆီဆိုင်၍၊ လူနိုင်
အရှင်၊ စိုးသခင်၏၊ စီရင်လိုရာ၊ မိန့်အာဏာကို၊ လိုက်နာ
ကျင့်ရ၊ကျွန်ဘဝမှ၊လှလှလွတ်ကင်း၊ကိုယ့်ကိုယ်မင်းဖြင့်၊
ပြုလျှင်းလိုချက်၊ မိမိလက်သို့၊ ကိုယ်စက်ပြုနိုင်၊ အခွင့်ပိုင်
လျက်၊မဆိုင်သူ့ထံ၊ မင်းတော်လွန်သည်။ အသိ၊ဟုတ်ပါ
၏လော။ဣတိဇေဝံဝိ၊လည်း။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ယုတ္တိယုတ္တာ၊ အ
ကြောင်းရှာ၍၊ကောင်းစွာစစ်ဆေး၊ မေးမြန်းကြကုန်လိမ့်
လတ္တံ့။ ဇေဝံပုစ္ဆန္တေသု၊ သော်။ တုံ၊သည်။ ဘုဇိဿော၊
တော်လွန်မင်းစစ်၊ သူ့ကျွန်အဖြစ်မှလွတ်သည်။ သစေ
အသိ၊အံ့။ ဇေဝံသတိ၊ဤသို့သူ့ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်ခဲ့သည်ရှိ

သော်။ အာမဘန္တေတိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ သူ့ ကျွန်မဖြစ်၊ တော်လှန်
စစ်ပါ၏ ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္ထုပ္ပံ၊ မမှန်မသား၊ ကြည်သော
အားဖြင့်၊ လျှောက်ထားရမည်။ တွံ၊ သည်။ ဘုမိဿော၊
သည်။ သစေ နအသိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်ခဲ့အံ့။ ဧဝံအသတိ၊
ဤသို့ သူ့ ကျွန်အဖြစ်မှ မလွတ်ခဲ့သည်ရှိသော်။ နအမှီ
ဘန္တေတိ၊ နအမှီ ဘန္တေဟူ၍။ ဝါ၊ သူ့ ကျွန်အဖြစ်မှမလွတ်
ပါ ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္ထုပ္ပံ၊ မည်။

န ဘိက္ခဝေ ဣဏာယိကော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော။ ယော
ပဗ္ဗာဇေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ၊ န ဘိက္ခဝေ (လ)
ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ရဟန်းဖြစ်မှ၊ မြီရှင်ထ၍၊ ခေါ်
ချကြွေးတောင်း၊ ဤအကြောင်းဖြင့်၊ မကောင်း မြစ်တား၊
ကောင်းရာထားသည့်၊ ဘုရားစိန္တေ၊ မြတ်မဟေသည်၊ ဥပ
ဒေထုတ်ဘော်၊ ပညတ်တော် မူခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ဣဏာယိကော၊ တစတစ၊ အတိုးထလျက်၊ မလှရှိန်စော်၊
အချိန်တော်လျှင်၊ အိမ်ပေါ်မလပ်၊ ကြွေးနှင့်စပ်၍၊ မပြတ်
တောင်းသံ၊ ဆူဆူညံသဖြင့်၊ ပူပန်မအေး၊ သူ၏ကြွေးကို၊
ငှါးချေးသုံးယူ၊ မြီတင်သောသူကို။ နပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တွံ၊ သည်။ အနုဏော၊ မျက်နှာမလှ၊ သူ့
အောက်ကျလျက်၊ ခ-ယ ဝပ်တွား၊ စောဘုရားဟု၊ ထံပါး
ခိုကပ်၊ ကြွေးမြီပတ်၍၊ မပြတ်တောင်းသံ၊ ဆူဆူညံလျက်၊
လေလံပစ်ရေး၊ ပုန်းရှောင်ပြေး၍၊ မအေးနိုင်အောင်၊ လူ၏
ဘောင်မှ၊ ယူဆောင်ချေးငှါး၊ အတိုးပွားသည့်၊ ကြွေးများ
မရှိသည်။ အသိ၊ မှန်ပါ၏လော။ ဣတိ ဧဝံဝိ၊ လည်း။ ပုစ္ဆိ
ဿန္တိ၊ ဝိနည်းလမ်းကြောင်း၊ ထုံးအဟောင်းဖြင့်၊ ကောင်း

ကောင်း စစ်ဆေး၊ မေးမြန်း ကြကုန်လိမ့်လတ္တံ့။ ဇေယျန္တေ သု၊ သေဝံ၊ တံ၊ သညံ။ အနုဏော၊ ကြွေးမြီမတင်၊ သန့်ရှင်းစင်သည့်။ သစေအသိ၊ အကယ်၍မှန်အံ့။ ဇေယျတိ၊ ဤသို့ ကြွေးမြီမတင်၊ သန့်ရှင်း စင်သည့်ရှိသော်။ အာမဘန္တေတိ၊ အာမဘန္တေဟူ၍။ ဝါ၊ ကြွေးမြီမတင်၊ သန့်ရှင်းစင်ပါ၏ ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မပါရသား၊ အမှန်အားဖြင့်၊ လျှောက်ထားရမည်။ တံ၊ သညံ။ အနုဏော၊ သညံ။ သစေအသိ၊ အကယ်၍မဖြစ်ခဲ့အံ့။ ဇေယျတိ၊ ဤသို့ကြွေးမြီမတင်သည့်ရှိသော်။ န အမှိ ဘန္တေတိ၊ နအမှိ ဘန္တေဟူ၍။ ဝါ၊ ကြွေးမြီမတင်ပါ၏ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ရမည်။ ။ (ဗုဒ္ဓိသေဝော ပကတုတ္တော-ဟူသည်ကို သတိပြု)။

န ဘိက္ခဝေ ရာဇဘဇ္ဇော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော။ ယော ပဗ္ဗာဇေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ခဿာတိ၊ နဘိက္ခဝေ၊ (လ)ဒုက္ခဋ္ဌဿ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ နောက်နောင် အမျိုးသား၊ အကျိုးများအောင်၊ ဟောထားတော်မူခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ရာဇဘဇ္ဇော၊ မင်း၏ရိက္ခာ၊ လခ-စာကို၊ ယူကာသုံးစား၊ မင်းခယောကျ်ားကို။ နပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ သညံ။ ရာဇဘဇ္ဇော၊ စစ်ဗိုလ်စစ်ကဲ၊ စစ်ဆင်ပွဲ၌၊ သူရဲဗိုလ်မှူး၊ စစ်တိုက်ကြူးလျက်၊ အထူးဘွဲ့ခံ၊ မင်း၏ထံ၌၊ နိယံမပြတ်။ မြီချဉ်းကပ်၍၊ စားနပ်ရိက္ခာ၊ လခ-စာကို၊ ယူကာသုံးစား၊ မင်းခယောကျ်ားသည်။ နအသိ၊ မဟုတ်ဘဲရှိပါ၏လော။ ဣတိဇေယျံ၊ လည်း။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ အပြစ်ဒေါသ၊ ကင်းစင်ပအောင်၊ ကြောင့်ကြစစ်ဆေး၊ မေးမြန်းကြ ကုန်လိမ့်လတ္တံ့။ ဇေယျန္တေ သု၊ သေဝံ၊ တံ၊ သညံ။ ရာဇဘဇ္ဇော၊

မင်းထံခစား၊ မင်းချင်း ယောက်ျားသည်။ သစေ နအသိ၊
 အကယ်၍မဟုတ်ခဲ့အံ့။ ဇေဝံသတိ၊ ဤသို့မင်းချင်းယောက်ျား
 မဟုတ်ခဲ့သည်ရှိသော်။ အာမဘန္တေတိ၊ အာမဘန္တေဟူ၍။
 ဝါ၊ မင်းချင်းယောက်ျား မဟုတ်ပါဘုရားဟူ၍။ ဝတ္ထုပ္ပံ၊
 စဉ်းစဉ်းစားစား၊ အဖြောင့်အားဖြင့် လျှောက်ထားလေ။
 တုံ၊ သည်။ ရာဇဘဇော၊ သည်။ သစေအသိ၊ အကယ်၍မဟုတ်
 အံ့။ ဇေဝံသတိ၊ ဤသို့ မင်းချင်းယောက်ျား မဟုတ်ခဲ့သည်ရှိ
 သော်။ နအမိ ဘန္တေတိ၊ နအမိ ဘန္တေဟူ၍။ ဝါ၊ မင်းချင်း
 ယောက်ျား မဟုတ်ပါ၏ ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္ထုပ္ပံ၊ လေ။ ။
 (ဒွိပသိမိ၊ ရှိတုံဘိ၊ ပကတိအနက်ပေး)။

န ဘိက္ခဝေ အနုညာတော၊ မာတာပိတူဟိ ပုတ္တော
 ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော။ ယော ပဗ္ဗာဇေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဒုဿာ
 တိ၊ နဘိက္ခဝေ(လ)အာပတ္တိ ဒုက္ကဒုဿဟူ၍။ ဝစနတော၊
 သားတော်နန္ဒ၊ မြေးတော် ရာဟုလကို၊ မိ၊ ဘ မသိ၊ ရှင်
 ရဟန်းပြုမိလျှင်၊ မမျှီလိုက်ရန်၊ ဆတ်ဆတ်တုန်မျှ၊ ပူဟုန်
 ပြင်းလတ်၊ ဒေါမနသ်ဖြင့်၊ မင်းမြတ်သုဒ္ဓေါ၊ ခမည်းတော်
 က၊ နောင်သော်ကောင်းရန်၊ ခွင့်တောင်းပန်၍၊ ငါးတန်
 စက္ခု၊ သဗ္ဗညု၏၊ နယုပဒေ၊ သိင်္ဂီရွှေကို၊ ပေးဝေသောအား၊
 ငွေသနား၍၊ ဟောထားတော် မူခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 မာတာပိတူဟိ၊ မွေးမိ၊ ဘခင်၊ ကျေးဇူးရှင်တို့သည်။ ဝါ၊
 တို့က၊ အနုညာတော၊ သာဓု-သာဓု၊ အောင်သံပြု၍၊ ခွင့်မ
 ပြုအပ်သော။ ပုတ္တော၊ သားကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ မာတာပိတူဟိ၊
 ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ နှစ်ပြန်ဆောင်သည့်၊ တောင်မြင်း

မိရ်မက၊ ကျေးဇူးကြီးလှသည့်၊ မွေးမိ၊ ဘခင်တို့သည်။ အနုညာတော၊ ကိလေသာညစ်ကြေး၊ ချည်ခင်ထွေးသို့၊ အမြှေးရစ်ပတ်၊ လူတို့ရပ်ကို၊ ပြတ်ပြတ်စွန့်ခွါ၊ သာသနာ၌၊ ရောင်ဝါတင့်ဆန်း၊ မြတ်သင်္ကန်းဖြင့်၊ ရဟန်းမောင်ကျော့၊ ပြုလေတော့ဟု၊ ချိုပြော နှုတ်ရည်၊ သစ္စာတည်၍၊ သာကြည်ရှင်မြူး၊ သဒ္ဓါရူးလျက်၊ အနူးအညွတ်၊ ခွင့်လွှတ်အပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏လော။ ဣတိ ဇေဝိ၊ သို့လည်း။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ အပြစ်လွှတ်ရေး၊ မြှော်ထော့က်တွေး၍၊ စစ်ဆေးမေးမြန်းကြကုန်လိမ့်လတ္တံ့။ ဇေဝိပုစ္ဆိန္တေ သု၊ သော်။ တုံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ မာတာပိတူဟိ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့က။ အနုညာတော၊ သည်။ သစေ အသိ၊ အံ။ ဇေဝိသတိ၊ ဤသို့ မိဘတို့က ခွင့်ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ အာမဘန္တေတိ၊ အာမဘန္တေဟူ၍။ ဝါ၊ မိဘတို့က ခွင့်ပြုပါ၏ ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဘောက်ဘောက်ပြားပြား၊ မမှောက်မှားအောင်၊ လျှောက်ထားလေ။ တုံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ မာတာပိတူဟိ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့က။ အနုညာတော၊ သည်။ သစေနအသိ၊ အံ။ ဇေဝိအသတိ၊ ဤသို့ မိဘတို့က ခွင့်မလွှတ်အပ်သည်ရှိသော်။ နအမိ ဘန္တေတိ၊ နအမိ ဘန္တေဟူ၍။ ဝါ၊ မိဘတို့က ခွင့်မလွှတ်အပ်ပါဘုရားဟူ၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ လေ။

န ဘိက္ခဝေ ဇာနံ ဦးနိဝိသတိဝသော ပုဂ္ဂလော ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော။ ယော ဥပသမ္ပာဒေယျ၊ ယထာဓမ္မောကာရေတဗ္ဗောတိ၊ နဘိက္ခဝေ(လ)ကာရေတဗ္ဗော—ဟူ၍။ ဝစနတော၊ သူငယ်သတ္တရသ်၊ ရဟန်းပြုလတ်လျှင်၊ အငတ်မခံ၊ ချိန်မတန်ဘဲ၊ စားရန်ထမင်း၊ တစာစာတောင်းခြင်း

ကို၊ အရင်းပြုလျက်၊ ဓမ္မစက်ရှိန်၊ လက်လက်ထိန်သည်၊
 အဂ္ဂိန်မဟာ၊ စောသတ္ထာသည်၊ အာဏာဒေသနာ၊ မိန့်ရွှေ
 ဗျာကို၊ သေချာထုတ်တော်၊ မိန့်တော်မူခဲ့သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဦးစီးသတိဝသေသာ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်၊ မပြည့်ကြွယ်
 သည်၊ သိမ်ငယ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဇာနိ-ဇာနိန္ဒာ၊ အနှစ်
 နှစ်ဆယ် မပြည့်ကြွယ်မှန်းသိလျက်။ နဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗော၊
 အပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုံ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏ ဝိသတိ
 ဝသေသာ၊ ဝိညာဏ်သန္ဓေ၊ စွဲကပ်တည်နေသည်မှ၊ စ-ရေ
 တွက်လစ်၊ ရက်-လ-စစ်သော်၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်၊ ပြည့်ပြီး
 ကြွယ်သည်။ အသိ၊ လော။ ဣတိ ဇေဝိ၊ သို့လည်း။ ပုန္တိ
 သန္တိ၊ အာပတ်ပြစ်တေး၊ ကင်းစင်ဝေးအောင်၊ စစ်ဆေး
 မေးမြန်းကြကုန်လိမ့်လတ္တံ့။ ဇေဝိ ပုန္တိန္ဒာ၊ သော်။ တုံ၊
 သည်။ ပရိပုဏ္ဏဝိသတိဝသေသာ၊ ပြည့်သောအနှစ် နှစ်ဆယ်
 ရှိသည်။ သစေအသိ၊ အံ။ ဇေဝိသတိ၊ ဤသို့အနှစ် နှစ်ဆယ်
 ပြည့်ပြီးကြွယ်သည်ရှိသော်။ အာမဘန္တေ တိ၊ အာမဘန္တေ
 ဟူ၍။ ဝါ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်၊ ပြည့်ပြီးကြွယ်ပါ၏ ဘုရား
 ဟူ၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗိ၊ မလိမ်မကောက်၊ နှိုင်းချိန်ထောက်လျက်၊
 လျှောက်ထားလေ။ တုံ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏဝိသတိဝသေသာ၊
 သည်။ သစေ နအသိ၊ အံ။ ဇေဝိသတိ၊ ဤသို့ အနှစ်နှစ်ဆယ်
 မပြည့်ကြွယ်ခဲ့သည်ရှိသော်။ နအမှိဘန္တေ တိ၊ နအမှိဘန္တေ
 ဟူ၍။ ဝါ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ် မပြည့်ကြွယ်သေးပါဘုရားဟူ၍။
 ဝတ္ထုဗ္ဗိ၊ လေ။

န ဘိက္ခဝေ အပတ္တဝီဝရကော ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗော၊
 ယော ဥပသမ္မာဒေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ၊ န ဘိက္ခ

ဝေ (လ) ဒုက္ခဒုဿ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ သပိတ်၊ သင်္ကန်း၊ ပင်ပန်းပါးရှား၊ ပုဂ္ဂိုလ်များကို၊ စဉ်းစားမရှိ၊ ရဟန်းခံမိလျှင်၊ တိတ္ထိတို့နည်း၊ သင်္ကန်းမစည်းဘဲ၊ လက်ချည်းသာလျှင်၊ ဆွမ်းခံဝင်သဖြင့်၊ အမြင်မတော်၊ ဝတ္ထုပေါ်၍၊ မိန့်တော်မူခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပတ္တ စိဝရကော၊ သပိတ် သင်္ကန်း၊ ပင်ပန်း ပါးရှား၊ ပုဂ္ဂိုလ်များကို။ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ အပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ သင့်အား။ ဝါ၊ သင့်မှာ။ ပတ္တစိဝရံ၊ သကျဘုန်းမော်၊ မြတ်ဇီနော်၏၊ သားတော်အများ၊ အမြဲထားလျက်၊ သုံးစားယူဆောင်၊ ပိတုန်းရောင်သို့၊ ညိုမှောင်နက်ချိပ်၊ ကိုယ့်သပိတ်နှင့်၊ ဖိတ်ဖိတ်တောက်လျှမ်း၊ မြတ်သင်္ကန်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ရှေးကံအဟုန်၊ ပေးခိုက်ကြိုလျက်၊ ပြည့်စုံပြီလော့။ ဣတိ ဇေဝံပိ၊ ဤသို့လည်း။ ပုန္နိဿန္တိ၊ အာပတ်ညစ်ကြေး၊ အပြစ်အေးအောင်၊ စစ်ဆေးမေးမြန်းကြကုန်လိမ့်လတ္တံ့။ ဇေဝံပုန္နိန္ဒေသု၊ သော်။ တေ၊ အား။ ပတ္တစိဝရံ၊ သည်။ သစေ ပရိပုဏ္ဏံ၊ အကယ်၍ ပြည့်စုံအံ့။ ဇေဝံသတိ၊ ဤသို့သပိတ်၊ သင်္ကန်း ပြည့်စုံခဲ့သည်ရှိသော်။ အာမ ဘန္တေတိ၊ အာမ ဘန္တေဟူ၍၊ ဝါ၊ သပိတ်၊ သင်္ကန်း ပြည့်စုံပါပြီ ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လိမ်ညက်မဘက်၊ အဖြောင့်ထွက်လျက်၊ စစ်ချက်ခံလေ။ တေ၊ အား။ ပတ္တစိဝရံ၊ သည်။ နော စေ ပရိပုဏ္ဏံ၊ အကယ်၍ မပြည့်စုံအံ့။ ဇေဝံသတိ၊ ဤသို့ သပိတ်၊ သင်္ကန်း မပြည့်စုံခဲ့သည်ရှိသော်။ နောဟေတံ ဘန္တေတိ၊ နောဟေတံ ဘန္တေဟူ၍။ ဝါ၊ သပိတ်၊ သင်္ကန်း မပြည့်စုံပါဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လေ။

ဥပသမ္ပဒါပေက္ခဿ ပန ယထာ သကံ နာမံ ဝိနာ
 အညေန နာမေန အနုသာဝိတေ ကမ္မံ ကုပ္ပတိ။ သော အနုပ
 သမ္ပန္နောဝ ဟောတိတိ။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခဿ(လ) ဟော
 တိဟူ၍။ ဝံစနတော၊ ဝိမတိ ဝိကာ၊ ကျမ်းရွှေစာ၌၊ မိန့်မှာ
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သကံနာမံ၊ ပဉ္စင်းလောင်း၏
 ကိုယ့်အမည်ကို။ ဝိနာ၊ ကြည်၍။ အညေန နာမေန၊ တပါး
 သောအမည်ဖြင့်။ အနုသာဝိတံ၊ ဘာသိရုတ် နာကြားစေ
 ခြင်းငှါ။ နဝဇ္ဇတိ မသင့်မလျော်၊ ခွင့်မတော်ချေ။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ ကိန္နာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိ
 သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ဇေဝိ၊ ဤသို့လည်း။ ပုစ္ဆိ
 သန္တိ၊ ဝိနည်းမဟာဝဂ်၊ ကျမ်းအထွက်ကို၊ ထိပ်ရှက်ဆွေး
 နွေး၊ သင်္ကာအေးအောင်၊ စစ်ဆေး မေးမြန်းကြ ကုန်လိမ့်
 လတ္တံ့။ ဇေဝိပုစ္ဆိန္တေ သု၊ သော်။ အဟံ ဘန္တေ နာဂေါ နာမာ
 တိ၊ အဟံ ဘန္တေ နာဂေါ နာမဟူ၍။ ဝါ၊ အကျွန်ုပ်သည်
 နာဂအမည် ရှိပါ၏ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဟုတ်မတရား၊
 မလှည့်စားဘဲ လျှောက်ထားလေ။

န ဘိက္ခဝေ အနုပဇ္ဈာယကော ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊
 ယော ဥပသမ္ပာဒေယျ၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ၊ နဘိက္ခဝေ
 (လ) ဒုက္ကဋ္ဌဿဟူ၍။ ဝံစနတော၊ ကြောင့်။ အနုပဇ္ဈာယ
 ကော၊ ကို။ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ အပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 တေ၊ သင်၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဝဇ္ဇာဝဇ္ဇ ဟူသမျှကို၊ နိစ္စဝန်ပြု၊
 မြီကပ်ရှုလျက်၊ အနုသာသ၊ ဩဝါဒဖြင့်၊ စောင်မပေတတ်၊
 ဆုံးမတတ်သည့်၊ ဆရာမြတ်သည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်
 အမည်ရှိသနည်း။ ဣတိ ဇေဝိ၊ ဤသို့လည်း။ ပုစ္ဆိ သန္တိ၊

ဝိနည်းကျမ်းလာ၊ ဒေသနာကို သေချာဆွေးနွေး၊ စိတ်ကျေအေးအောင်၊ စစ်ဆေး မေးမြန်းကြကုန် လိမ့်လတ္တံ့။ ဇေယျာနန္ဒသု၊ သေ။ ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေ အာယသ္မာ တိဿတ္ထေရော နာမာတိ၊ ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေ အာယသ္မာ တိဿတ္ထေရောနာမ ဟူ၍။ ဝါ၊ အက္ခနိပဇ္ဇိ၊ ဝဇ္ဇာဝဇ္ဇ၊ ဟူသမျှကို နိစ္စဝနိပ္ပု၊ မြိကပ်ရှုလျက်၊ အနုသာသ၊ ဩဝါဒဖြင့်၊ စောင်မပေတတ်၊ ဆုံးမတတ်သည့်၊ ဆရာမြတ်သည်၊ သက်တော်ရာကျော် ရှည်တော်မူလတ္တံ့။ သော အသျှင်တိဿယေရ် အမည်ရှိပါသည်ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ကွဲကွဲပြားပြား၊ များထင်ရှားအောင်၊ လျှောက်ထားရမည်။

အာဂုသော နာဂ၊ နိဗ္ဗာန်အောင်ရပ်၊ အမတဓာတ်သို့၊ မဂ်မြတ်အဌ်ပြား၊ ဓာတ်ရထားဖြင့်၊ ဖြတ်သွားသို့ရာ၊ ကျင့်သမ္မာကို၊ ရှာတတ်ပေစွ၊ မောင်နာဂ။ ဇေယျာနန္ဒသု၊ ဝါ၊ ယခုသွန်သင်ဆုံးမ နည်းလမ်းပြခဲ့သည့်အတိုင်းသာ။ လဒ္ဓသမ္ဗုတိကာ၊ ရအပ်သော ပုစ္ဆက သမ္ဗုတိ ရှိကြကုန်သော ရဟန်းတော်တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ သန္တိ၊ ချေချေငံငံ၊ မသွေလွန်ဘဲ၊ ဇေယျာနန္ဒသု၊ မေးမြန်းကြကုန်လိမ့်လတ္တံ့။ ဇေယျာနန္ဒသု၊ သေ။ ဇေယျာနန္ဒသု၊ ဝါ၊ ယခုသွန်သင်ဆုံးမ နည်းလမ်းပြခဲ့သည့် အတိုင်းသာ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ရဲရဲတင်းတင်း၊ ကြောက်စိတ်ကင်းလျက်၊ ရှင်းလင်းပြတ်သား၊ လုံးဝကြားအောင်၊ လျှောက်ထားရမည်။

အာဂုသော နာဂ၊ အမောင်နာဂ။ မယာ၊ သည်။ (နှစ်ပါး သုံးပါးဖြစ်ခဲ့လျှင် ‘အမွေဟိ၊ တို့သည်’ ဟုဆို) တယာ၊ သင်နှင့် (နှစ်ပါး သုံးပါးဖြစ်ခဲ့လျှင် ‘တုမွေဟိ၊ တို့နှင့်’ ဟုဆို)

သဟ၊ အတူတကွ၊ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာ အလယ်သို့။
 နဂန္တိဗ္ဗံ၊ မသွားကောင်းချေ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ သည်။
 ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌သာ။ တိဋ္ဌာဟိ၊ အန္တရာနည်း၊ ပြီးဆုံး
 လတ်အောင်၊ ဆိုင်းရပ်ငဲ့တွေ၊ နေရစ်ပေဦးလော့။ တံ၊
 သည်။ အာမန္တိတောယေဝ၊ အန္တရာနည်း၊ မိန့်တော်မြတ်
 ဖြင့်၊ ဆင့်ခေါ်အပ်သော်သာ။ အာဂန္တိဟိ၊ လက်သည်း
 အပေါင်း၊ လက်ဆယ်ချောင်းကို၊ ဦးခေါင်းတင်ကာ၊ ရှေးရှု
 လာခဲ့ရမည်။ ။ ဤကား အပဉ္စ သွန်သင်ဆုံးမနည်းလမ်း
 ပြခြင်း ဆဋ္ဌကိစ္စပေတည်း။

[မှတ်ချက်။ ။ အနုသာသန ကိစ္စဟူသည် သံဃာ
 အလယ်၌ ပုစ္ဆကသမ္ပုတိရသော ရဟန်းတော်တို့
 မေးမြန်းမည့်စကားကို မေးမြန်းသည့်အခါရေခရ
 လည်လည် နူးနူး နပ်နပ် လျှောက်ထားတတ်၍
 အပသို့ထုတ်၍ “သည်ပုံ မေးလိမ့်မည်၊ သည်ပုံ
 မေးလျှင်ဟုတ်မှန်ရာကိုလျှောက်ထားလေ” ဟုသွန်
 သင်ဆုံးမ နည်းလမ်းပြသော အရာမျှသာ ဖြစ်ပေ
 သည်။ ပဉ္စင်းလောင်းက “နတ္ထိ ဘန္တေ၊ အာမ
 ဘန္တေ” စသော ဖြေပုဒ်တို့ကိုလျှောက်ထားရမည့်
 အရာပင် မဟုတ်သေး၊ မေးခဏ်း၊ ဖြေခဏ်းပင်
 မဟုတ်သေး ဟူလို။

အပဉ္စ မေးခဏ်း၊ ဖြေခဏ်း မဟုတ်သေး
 ကြောင်းကိုလည်း အနုသာသနဉာဏ်၌ “သနုသာ
 သေယျံ” ဟူသောပါဌ်၊ “သံဃမဇ္ဈေပုစ္ဆန္တေ”

ဟူသော လက္ခဏာပါ၌၊ “ပုစ္ဆိဿန္တိ” ဟူသော အနာဂတ်ပါ၌တို့ကို ထောက်ကြည့်လျှင် သိနိုင်ပေ၏။ အနုသာသက သမ္မုတိကိုသာရ၍ ပုစ္ဆက သမ္မုတိကိုပင် ရသေးသည် မဟုတ်ပေ။ ပုစ္ဆက သမ္မုတိရမှ မေးနိုင်ပေမည်။ အမေးရှိမှလည်း အဖြေရှိနိုင်ပေမည်။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် ဤအနုသာသနခဏ်း ဟူသည်ကား၊ သံဃအလယ်သို့ ရောက်က နူးနူးနပ်နပ် လျှောက်ထားတတ်အောင်သာ သွန်သင်ဆုံးမ နည်းလမ်းပြရသော အရာမျှသာ ကေနိဖြစ်ပေ၏။

သို့ဖြစ်ပေ၍ အနုသာသနခဏ်းဖြစ်သည်နှင့်အညီ “နုတ္တိဘန္တေ” ငါးပုဒ်၊ “အာမ ဘန္တေ” ရှစ်ပုဒ်၊ “အဟံဘန္တေနာဂေါနာမ” တပုဒ်၊ “ဥပဇ္ဈာယောမေ ဘန္တေ၊ အာယသ္မာ တိဿတ္ထေရောနာမ” တပုဒ်၊ ဤဝိသုဒ္ဓိနာ တဆယ့်ငါးပုဒ်တို့ကို အနုသာသနခဏ်းပေါ်အောင် “သန္တိ အတ္တိတိ ဝတ္တဗ္ဗံ။ အသန္တိ နုတ္တိတိဝတ္တဗ္ဗံ” ဟူသောပါ၌တို့ကို ထောက်ထားနှိုင်းချိန်၍အပြန်၊ အသွန် အနွယ်၊ ဗျတိရေကနှင့် ရေးလိုက်ပေ၏။ သို့ ရေးအပ်ပြီးသော ဝိသုဒ္ဓိနာ တဆယ့်ငါးပုဒ် တို့သည် ပါဠိတော်မှာ မရှိသော်လည်း သံဃအလယ်သို့ရောက်က သည်ပုံ မေးခဲ့လျှင် သည်ပုံ လျှောက်ထားရမည် ဟု သမ္မုတိရ အနုသာသကရဟန်းတော်က သင်ပြရသောအရာ ဖြစ်ပေ၍ အနုလောမချည်းသာ ဖြစ်ပေကုန်၏။

ဝိဿန္တနာ တဆယ့် ငါးပုဒ် ဟူရာ၌ကား
 “သန္တိ တေ ဝေရူပါ အာဗာဓာ—ကုဋ္ဌံ၊ ဂဏ္ဍော၊
 ကိလာသော၊ သောသော၊ အပမာရော” ဟူသော
 မေးခွန်းပုစ္ဆာမှာ “ဝေရူပါ အာဗာဓာ” ဟူသော
 ပုဒ်သည် သင်္ချာအရာ၌ တည်သော သရူပဝန္တ၊
 သမူဟ၊ သာမည ပုဒ်ပေတည်း။ “ကုဋ္ဌံ” စသော
 နောက် ငါးပုဒ်တို့ကား သင်္ချာယူအရာ၌ တည်
 သော သရူပ၊ သမူဟီ၊ ဝိသေသပုဒ်တို့ပေတည်း။

သို့ဖြစ်၍ သာမညပုဒ်ကို မေးခွန်းလုပ်၍ သာ
 မညပုဒ်ကို အနုသာသနခဏ်းလုပ်လိုလျှင် (တေ၊
 ဇာ။ သရိရေ၊ ဋ္ဌံ။ ကုဋ္ဌံ၊ လည်းကောင်း။ (ပ) အပမာ
 ရော၊ လည်းကောင်း။ ဣတိဝေရူပါ၊ ကုန်သော။
 အာဗာဓာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်သလော။ ဣတိ
 ဇေံ၊ သို့။ ပုစ္ဆိသန္တိ၊ ကုန်လိမ့် လတ္တံ့။ ဇေံ
 ပုစ္ဆန္တေ သု၊ ကုန်သော်။ တေ၊ ဇာ။ သရိရေ၊ ဋ္ဌံ။ ဝေ
 ရူပါ၊ ကုန်သော။ အာဗာဓာ၊ တို့သည်။ သစေ သန္တိ၊
 အကယ်၍ ရှိကုန်အံ့။ ဇေံသန္တေ သု၊ ကုန်သော်။
 သန္တိ ဘန္တေတိ၊ သန္တိ ဘန္တေဟူ၍။ ဝါ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော အနာဆိုးတို့သည် ရှိပါကုန်၏
 ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လေ။ တေ၊ ဇာ။ သရိရေ၊ ဋ္ဌံ။ ဝေရူပါ၊
 ကုန်သော။ အာဗာဓာ၊ တို့သည်။ သစေ နသန္တိ၊
 အကယ်၍မရှိကုန်အံ့။ ဇေံအသန္တေ သု၊ ကုန်သော်။
 နသန္တိ ဘန္တေတိ၊ နသန္တိ ဘန္တေဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊
 လေ)။ ဤသို့ဆိုရမည်။ ဤသို့ သာမညပုဒ်ကိုသာ

မေးခွန်းလုပ်လျှင် မေးခွန်းပုစ္ဆာ၊ ဝိဿန္ဓနာ
တဆယ့်တစ်သာ ဖြစ်သင့်၏။

အထက် ပုစ္ဆာခဏ်း၌လည်း ပုစ္ဆာ တဆယ့်
တစ်ကိုသာ အသုံးပြုရမည်။ သာမညပုဒ်ကို မေး
ခွန်းလုပ်၍ ဝိသေသပုဒ်ကိုအနုသာသနခဏ်း လုပ်
ရာ၌လည်း သာလွန်၍ပင် ထင်ရှား သိသာသည်
ဖြစ်၍ အပြစ် မတင်ထိုက်ပေ။ ၎င်းနည်းကိုကား
အောက်က ရေးခဲ့သည့်အတိုင်း မှတ်ရမည်။
အထက် ပုစ္ဆာခဏ်း၌လည်း အောက်ကနည်း
အတိုင်း တဆယ့်ငါးပုစ္ဆာ ရေးရလိမ့်မည်။

၇။ ဟတ္ထပါသန္တာန ဥတ္တိတ္တပနက္ခိ သံဃအလယ်
ဟတ္ထပါသ်သို့ခေါ်ရန် ဥတ်ထားခြင်း
သတ္တမက္ခိန္ဒ

သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ နာဂေါ
အာယသ္မတော တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော၊
အနုသိဋ္ဌော သော မယာ၊ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တ
ကဋ္ဌံ၊ နာဂေါ အာဂစ္ဆေယျ။

ဤကား သံဃအလယ် ဟတ္ထပါသ်သို့ခေါ်ရန် ဥတ်
ထားခြင်း သတ္တမက္ခိန္ဒပေတည်း။

(မှတ်ချက်။ ။ “အာဂစ္ဆာဟိတိ ဝတ္တဗ္ဗော” ဟုနောက်ဆက်တွဲပါ
လာသောပုဒ်ကား-လာခဲ့ဟု ခေါ်ပုံ အစီအရင်ကို ပြကြောင်း
ပုဒ်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် ဥတ်ထားသို့ သွင်းဘာသ်ရန်
မလို)။

ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ဖြစ်။ ဝစနံ၊ ကို။ သု
ဏာတု၊ လော့။ နာဂေါ၊ သည်။ အာယသ္မတော တိဿဿ၊
အား။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော၊ ဖြစ်။ သောနာဂေါ၊ ကို။ မယာ၊
သည်။ အနုသိဋ္ဌော၊ သွန်သင်ဆုံးမ၊ နည်းလမ်းပြအပ်ပါပြီ။
သံဃဿ၊ ဖြစ်။ ကမ္မံ၊ အတ္တနာသမ္ပုတိကံသည်။ ပတ္တကလ္လံ၊
သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ။ ဇေသတိ၊ သော်။ နာဂေါ၊ သည်။
အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာဖြစ်။

၈။ အာယာဓနကိစ္စ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို
တောင်းပန်ခြင်း အဋ္ဌမကိစ္စ

သံဃံ ဘန္တေ ဥပသမ္ပဒံ ယာစာမိ၊ ဥလ္လုပ္ပတု
မံ ဘန္တေ သံဃော အနုကမ္မံ ဥပါဒါယ။

ဒုတိယမ္ပိ ဘန္တေ သံဃံ၊ (ပ) ဥပါဒါယ။

တတိယမ္ပိ ဘန္တေ သံဃံ၊ (ပ) ဥပါဒါယ။

ဘန္တေ၊ အသျှင်ဘုရားတို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ ဥပသမ္ပဒံ၊ လောကီယသမ္ပဒါတို့
ထက် အထက်တန်းကျသော စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလနှင့်ပြည့်
စုံခြင်းဟူသော ရဟန်းပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်း
ပန်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။
အနုကမ္မံ၊ အစဉ် သနားသည်ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဝါ၊
အကြောင်းပြု၍။ ဥလ္လုပ္ပတု၊ သံသရာနယ်စပ်၊ အပါယ်ရပ်
မှ၊ ပယ်ဖြတ်တဏှာ၊ ကိလေသာ၏။ အေးရာအမှန်၊ ပြည်
နိဗ္ဗာန်သို့၊ စိတ်သန်အားတက်၊ သနားဘက်လျက်၊ လုယက်
ကယ်တင်တော်မူပါလော့။

ဘန္တေ၊တို့။ အဟံ၊သည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်
လည်း။ သံဃံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ (ပ)ဥဇ္ဈုပ္ပတု၊ အကု
သိုလ်ညစ်ကြေး၊ အပြစ်ဘေးမှ၊ ကင်းဝေးစင်ကြယ်၊ ကု
သိုလ်နယ်သို့၊ ကယ်တင်လုယက်တော်မူပါလော့။

ဘန္တေ၊တို့။ အဟံ၊သည်။ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်
လည်း။ သံဃံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ (ပ) ဥဇ္ဈုပ္ပတု၊ သာ
မဏေဖြစ်ရာ၊ ဆယ်သိက္ခာမှ၊ နှစ်ရဲ့နှစ်ဆယ်၊ ခုနစ်သွယ်
ကို၊ ကိုယ်ဝယ်ဆင်မြန်း၊ ဝန်ကြီးထမ်းသည်။ ရဟန်းဘဝ၊
ဒုဗ္ဘဘကို၊ မ-စလုယက်၊ ကြိုးအားတက်လျက်၊ ဆက်ဆက်
ကယ်တင်တော်မူပါလော့။ ။ဤကား ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို
တောင်းပန်ခြင်း အဋ္ဌမကိစ္စပေတည်း။

၉။ ပုစ္ဆိ၁ဥတ္တိတ္တပနုကိစ္စ ပုစ္ဆိ၁ဥတ်ထားခြင်း နဝမကိစ္စ

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော၊ အယံ နာဂေါ
အာယသ္မတော တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော၊
ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ။ အဟံ နာဂံ အန္တရာယိ
ကေ ဓမ္မေ ပုစ္ဆေယျံ။

ဤကား ပုစ္ဆိ၁ဥတ်ထားခြင်း နဝမကိစ္စပေတည်း။

ဘန္တေ၊တို့။ သံဃော၊သည်။ မေ၊၏။ ငစနံ၊ကို။ သုဏာ
တု၊လော့။ အယံနာဂေါ၊သည်။ အာယသ္မတော တိဿဿ၊
အား။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော၊၏။ သံဃဿ၊သံဃာ၏ ပုစ္ဆိ၁
ဥတ္တိသမ္ပုတိကံသည်။ ။(အတ္တတိသယနည်း)။ ပတ္တ

ကလ္လံ၊ သည်။ ယဒိသိယာ၊ အံ။ ဇေဝံသတိ၊ သေ။ အဟံ၊ သည်။
နာဝံ၊ ကို။ အန္တရာယိကေ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်၏ အန္တရာယံ၊
သံဃာတော်အား အာပတ်သင့်ခြင်းဟူသော အန္တရာယံ
ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ ပုစ္ဆေယျံ၊
မေးပေအံ့။

၁၀။ ပုစ္ဆနုကိစ္ဆ အန္တရာယိက ဓမ္မတို့ကို
မေးမြန်းခြင်း ဒသမကိစ္ဆ

(ဤပုစ္ဆာခဏ်း၌ ပုဗ္ဗနုက ခုံရုံသာ ရေးတော့အံ့)။

နာဂ၊ မောင်နာဂ။ တုံ၊ သည်။ သုဏသိ၊ နားစွေစွေ
ထောင်။ အယံကာလော၊ သည်။ 'တေ၊ ၏။ သစ္စကာလော၊
တည်း။ ဘူတကာလော၊ တည်း။ ယံ အကြင်အန္တရာယံရှိ၊
မရှိသဘောသည်။ ဇာတံ၊ သင့်သန္တာန်မှာ၊ အမှန်ဖြစ်အံ့။
တံ၊ ထိုရှိရှိသမျှ သဘာဝကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ အာပတ်ညစ်ကြေး၊
အပြစ်ဝေးတို့၊ စစ်ဆေးမေးမြန်းပါ၏။ ဝါ၊ မေးမြန်းရလိမ့်
အံ့။ သန္တိ၊ အကယ်ဧကန်၊ ရှိသည်မှန်လျှင်။ ဝါ၊ ရှိရှိသမျှ၊
သဘာဝကို။ အတ္ထိတိ၊ အတ္ထိဟူ၍။ ဝါ၊ ရှိပါပေသည်ဘုရား
ဟူ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ တည့်တည့်မတ်မတ်၊ မလှည့်ပတ်ဘဲ၊
လျှောက်ထားအပ်၊ လျှောက်ထားထိုက်ပေသည်။ အသန္တိ၊
အကယ်ဧကန်၊ မရှိသည်မှန်လျှင်။ နတ္ထိတိ၊ နတ္ထိဟူ၍။ ဝါ၊
မရှိပါဘုရားဟူ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ်၊ လျှောက်
အပ်၊ လျှောက်ထိုက်ပေသည်။ တေ၊ ၏။ သရီရေ၊ ဌ။ ဇေဝုပ္ပါ၊
ကုန်သော။ အာဗာဓာ၊ မငဲ့မကွက်၊ ကိုယ်လုံးပျက်အောင်၊
နှိပ်စက်တတ်သော အနာဆိုးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်သ
လော။

တေ၊ဇာ၊ဇာ၊သရီရေ၊ဌံ၊ကုဌံ၊နုနာသည်။အတ္ထိ၊ရှိသလော။
 နုတ္ထိ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ရား။ မေ၊ဇာ၊သရီရေ၊ဌံ၊ ကုဌံ၊
 နုနာသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိပါဘုရား။

တေ၊ဇာ၊ သရီရေ၊ဌံ၊ဂဏ္ဍော၊ မြင်းဖုအနာ အိုင်းအမာ
 သည်။ အတ္ထိ၊ လော။

နုတ္ထိ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ရား။မေ၊ဇာ၊သရီရေ၊ဌံ၊ဂဏ္ဍော၊
 သည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိပါဘုရား။

တေ၊ဇာ၊သရီရေ၊ဌံ၊ကိလာသော၊တင်းထိပ် ပွေးညှင်း
 ခရသင်းနာသည်။ အတ္ထိ၊ လော။

နုတ္ထိ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ရား။မေ၊ဇာ၊ သရီရေ၊ဌံ၊ကိလာ
 သော၊ သည်။ နုတ္ထိ၊ ဘုရား။

တေ၊ဇာ၊ သရီရေ၊ဌံ၊ သောသော၊ ခယရက်ချောင်းဆိုး
 ပန်းနာမျိုးသည်။ ဝါ၊ချောင်းဆိုးသွေးပါ၊အနာမျိုးသည်။
 အတ္ထိ၊ လော။

နုတ္ထိ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ရား။မေ၊ဇာ၊ သရီရေ၊ဌံ၊ သော
 သော၊သည်။ ဝါ၊သည်။ နုတ္ထိ၊ဘုရား။

တေ၊ဇာ၊သရီရေ၊ဌံ၊ အပမာရော၊သတိမေ့မှူး တွန့်တွန့်
 လူးရသည်။ ဝက်ရှူးစသော အနာမျိုးသည်။ အတ္ထိ၊လော။

နုတ္ထိ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ရား။မေ၊ဇာ၊သရီရေ၊ဌံ၊အပမာ
 ရော၊ သည်။ နုတ္ထိ၊ ဘုရား။

တွံ၊သည်။မနုဿော လူဇာတ်ကေန လူဟုတ်မှန်သည်။
 အသိ၊ ဟုတ်ပါ၏လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ရား။အဟံ၊သည်။ မနုဿော၊
 သည်။ အာမ အမှီ၊ ဟုတ်ပါ၏ဘုရား။

တုံ၊ သည်။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားစင်စစ်သည်။ အသိ၊ ဟုတ်ပါ၏လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ပုရိသော၊ သည်။ အာမ အမှီ၊ ဟုတ်ပါ၏ဘုရား။

တုံ၊ သည်။ ဘုဇိဿော၊ ကိုယ့်လက်အသွင် ကိုယ်ပင် ကိုယ်ရှင် ကိုယ်သခင်သည်။ အသိ၊ လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘုဇိဿော၊ သည်။ အာမ အမှီ၊ ဘုရား။

တုံ၊ သည်။ အနုဏော၊ ကြွေးမြီမတင် သန့်ရှင်းစင် သည်။ အသိ၊ လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ အနုဏော၊ သည်။ အာမ အမှီ၊ ဘုရား။

တုံ၊ သည်။ ရာဇဘဇော၊ မင်းထံခစား မင်းချင်း ယောကျ်ားသည်။ နအသိ၊ မဟုတ်မှန်ဘဲ ရှိပါ၏လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ရာဇဘဇော၊ သည်။ အာမ နအမှီ၊ မဟုတ်မှန်ပါဘုရား။

တုံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ မာတာဝိတူဟိ၊ မွေးမိဘခင်၊ ကျေးဇူးရှင်တို့သည်။ အနုညာတော၊ အနူးအညွတ် ခွင့်လွှတ် အပ်သည်။ အသိ၊ လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ မာတာဝိတူဟိ တို့သည်။ အနုညာတော၊ သည်။ အာမ အမှီ၊ ဘုရား။

တုံ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏဝိသတိဝဿော၊ အနှစ် နှစ်ဆယ် ပြည့်ပြီးကြွယ်သည်။ အသိ၊ လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏ
ဝိသတိဝဿော၊ သည်။ အာမ အမိ၊ ဘုရား။

တေ၊ သင့်အား။ ဝါ၊ သင့်မှာ။ ပတ္တစိဝရံ၊ သမိတ်၊
သင်္ကန်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံပြီလော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ အား။ ဝါ၊ မှာ။ ပတ္တ
စိဝရံ၊ သည်။ အာမ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံပါပြီဘုရား။

တွံ၊ သည်။ ကိံ နာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသည်။ အသိ၊
ဖြစ်သနည်း။

အဟံ ဘန္တေ နာဂေါနာမ။ ။ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊
သည်။ နာဂေါနာမ၊ နာဂ အမည်ရှိသည်။ အမိ၊ ဖြစ်ပါ၏
ဘုရား။

တေ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ကြီးငယ်နှစ်ပါး၊ အပြစ်များကို၊
ပယ်ရှားစေမှု၊ ဝန်ကြီးပြုလျက်၊ ကပ်၍ရှုပေမည့် ဥပဇ္ဈာယ်
ဆရာတော်သည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။

ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေ အာယသ္မာ တိဿတ္ထေရော
နာမ။ ။ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ အာ
ယသ္မာ တိဿတ္ထေရောနာမ၊ ကရုဏာမိဗ်းရေ၊ ရွာပြီးစွေ
လျက်၊ ကိုးထွေအင်္ဂါ၊ သာသနာ၌၊ လွန်စွာအားထုတ်၊
မတွန့်ဆုတ်ဘဲ၊ လောကုတ်လောကီ၊ ကျိုးနွှံလီကို၊ ကိုယ်စီ
ကိုယ်ငါ၊ လက်ရှိရအောင်၊ မစနိုးဆော်၊ တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊
မိဗ်းပေါ်ဘဝင်၊ ဘုံအထက်သို့၊ ပျံတက်ကိတ္တိ၊ ကျော်စော
ခြင်း ရှိတော်မူသော အသျှင်တိဿထေရ် အမည်ရှိပါ၏
ဘုရား။

ဧဝံ ကထာပိ အန္တရာယိက ဓမ္မာနုဿာသန
ပုစ္ဆိနကာလေသု ကိန္နာမောသိ၊ အဟံ ဘန္တေ နာ
ဂေါနာမ၊ ကော နာမော တေ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာ
ယော မေ တိဿောနာမာတိ အာဒိနာ ဝိညာ
ပေန္တေန ဥဘိန္ဒမ္ပိ ဝိတ္တေ မမေဒံ နာမန္တိ ယထာ
သညာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧဝံ ဝိညာပေတဗ္ဗံ။

ဟူသော ဝိမတိဝိနောဒနိ ဋီကာပါဌ်အရ၊ သိနားလည်
အောင် ပြောပြလိုက်အံ့၊ အနုဿာသက ဥတ်မထားမီ ရှေး
မဆွက ပဉ္စင်းလောင်းကို နာဂ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို တိဿ ဟု
မှည့်ခဲ့သည့်အတိုင်း ငါ့သျှင်သည် အဘယ် အမည်ရှိသ
နည်း၊ ငါ့သျှင်၏ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာသည် အဘယ်အမည်
ရှိသနည်းဟု မေးရာ၊ အက္ခုနိပ်သည် နာဂ အမည်ရှိပါ၏၊
အက္ခုနိပ်၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် အသျှင်တိဿအမည်
ရှိပါ၏ဟု လျှောက်ထားဖြေဆိုခဲ့၏၊ ငါ့သျှင် လျှောက်ထား
ဖြေဆိုသည့် အတိုင်း နာဂေါ၊ နာဂံ၊ နာဂဿ ဟူ၍ ကမ္မ
ဝါစာဘာသ်သည့်အခါ ငါ၏ အမည်ဟူ၍ မြဲမြံစွာ သတိ
ထား၍မှတ်၊ အာယသ္မတော တိဿဿ၊ အာယသ္မတာ
တိဿေန ဟူ၍ ကမ္မဝါစာဘာသ်သည့် အခါ ငါ၏
ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ အမည်ဟူ၍ မြဲမြံစွာ သတိထား၍မှတ်၊
ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးကလည်း ဤနည်းအတိုင်း
မှတ်တော်မူပါဘုရား။

(မှတ်ချက်။ ။ အချို့ကား ဆောင်ပြအပ်ပြီးသော ဝိမတိ
ဋီကာပါဌ်ကို ထောက်၍ ဤအရာ၌ တိဿ၊ နာဂ
ဟူသော အမည်ကို မှည့်တတ်ကြ၏၊ အနုဿာသ

က သမ္မုတိဥတ် မထားမီ ကာလကပင် အမည်
မှည့်ခဲ့ပြီး ဖြစ်၍ အမည်မှည့်ရန် မလိုတော့ပြီ၊
အကယ်၍ မှည့်ခဲ့အံ့၊ ကံပျက်မပျက် စဉ်းစားရန်
မလို၊ ကျမ်းဆရာ၏ အာဘော်ကျ၊မကျ .ကိုသာ
စဉ်းစားရန် လိုပေလိမ့်မည်၊ သို့မဟုတ် အနုသာ
သက သမ္မုတိဥတ် မထားမီက အမည်မှည့်ခဲ့ရ
သေးသည်အတွက် ပုစ္ဆနိက္ခ၏အဆုံး၌ အမည်
မှည့်ရပါသည်ဟူခဲ့အံ့၊ အနုသာသက သမ္မုတိဥတ်
စသည်များ၌ နာဂ၊ တိဿဟု ဘာသ်ခဲ့ခြင်းသည်
ခုတ်ရာတပါး ရှာဟ်ခြားကဲ့သို့ ဖြစ်ပေရာ၏။

ဤကား အန္တရာယိကဓမ္မတို့ကို မေးမြန်းခြင်း ဒဿ
ကိစ္စပေတည်း။

(မှတ်ချက်။ ။ဤ ပုဗ္ဗကိစ္စ ဆယ်ပါးတို့တွင် ဥပဇ္ဈာယဒါနကိစ္စ၊
ဗဟိနီဟရဏကိစ္စနှင့်ပါးကား ပိတေဋ္ဌိကာ၌မပါ၊ ရှစ်ပါးသာ
လာ၏။ အကြောင်းကား ဥပဇ္ဈာယဒါန ကိစ္စ၏ ဥပဇ္ဈာယဂ
ဟဏကိစ္စ၊ ဗဟိနီဟရဏကိစ္စ၏ အနုသာသကသမ္မုတိဥတ္တိတ္ထ
ပနကိစ္စ၌ ပါဝင်သောကြောင့်တည်း)။

ပုဗ္ဗကိစ္စဆယ်ပါး ပြီး၏။

(အထူးမှတ်ချက်။ ။ဆိုအပ်လတ္တံ့ သော ပဓာနကိစ္စ
ဟူသော ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာ သာသနကိစ္စကို
ရှက်ဆောင် ဘာသ်ရှုတ်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်
ဌာန်၊ ကရိုဏ်း၊ ပယတ်၊ ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိတို့ကို ကျကျနန
ဘာသ်ပုံ၊ ရှုတ်ပုံ၊ ပိမ်ပုံ၊ ဖွင့်ပုံ၊ ဖြတ်ပုံ၊ စပ်ပုံအစီ

အရင်နှင့်တကွ ကိုယ်တိုင် သင်ကြားလေ့လာဘူး
သောသူ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်မသင်ရလျှင်မူလည်းဆရာ
ကောင်းတို့ထံမှ ဘာသံပုံ၊ ရွတ်ပုံကို နေရာတကျ
နားလည်အောင် နာခံမှတ်သားဘူးသောသူ ဖြစ်မှ
သာ။ ။ **ဗျတ္တိနု ဘိက္ခုနာ ပဋိဗလေန သံဃော**
ဉာပေတဗ္ဗေခ။ ။ ဟူသော အမိန့်တော်နှင့်ညီ
နိုင်၍မည်၊ သို့မဟုတ်ဘဲ ကမ္မဝါစာ စာလုံးကို သိ
တတ်ရုံ၊ ဘာသံတတ်ရုံမျှဖြင့် ပြအပ်ပြီးသောအမိန့်
တော်မြတ်နှင့် ညီနိုင်ဘို့ရန် ခက်ခဲပေ၏။ သို့ဗျတ္တိ
ပဋိဗလ မဟုတ်ဘဲလျက် ကမ္မဝါစာ ဘာသံပြန်
လျှင်လည်း ပဉ္စင်းဖြစ်ဘို့ရန် အလွန်ပင်ခဲယဉ်းနေ
လိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်ပေ၍ သာသနာတော်ထမ်းရဟန်းတော်
တိုင်းပင် ဌာန၊ ကရိုဏ်း၊ ပယတ်၊ ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိတို့ကို
နည်းလမ်း မှန်မှန် ဘာသံတတ်၊ ရွတ်တတ် ခို၍
ဗျတ္တိ၊ ပဋိဗလဖြစ်အောင် ကြိုးကြိုး ကုတ်ကုတ်
မတွန့်ဆုတ်ဘဲ အားထုတ်၍ သင်ထိုက်လှပေ၏။
ဆောင်အပ်ပြီးသော အမိန့်တော်မြတ်နှင့်ညီအောင်
ဗျတ္တိ၊ သတ္တိ နှစ်ပါးစုံရှိ၍ ဗျတ္တိ၊ ပဋိဗလဟု ဆို
ထိုက်သော ကမ္မဝါစာပါဠာက ဝိနည်းမိရ်သည်
လည်း မြင်းမိရ်တောင်ကြီးကို ရွှေပြောင်း ရ
မတတ် စဉ်းစဉ်းစားစား သတိထားလျက် ပြတ်
သားပြီသ နည်းမှန်ကျ၍ သမန္တဘဒ္ဒက ပရိမဏ္ဍ
လဖြစ်အောင် လွန်စွာအားထိုက်၍ ဘာသံသင့်လှ

ပေ၏။ ပြီးမှပြီးစေတော့ဟု ကတိကရိက်အပြေး
အလွှား မဘာသ် ထိုက်ပေ။ သတိပြုရန် အလွန်
အရေးကြီးသော အချက်တည်း။)

၁၁။ ဥတ္တိဓတုတ္တကမ္မဝါခာ ဘာသနကိစ္ဆ ဥတ္တိဓတုတ္တ
ကမ္မဝါခာကိုဘာသ်ရွတ်ခြင်း ပဓာနကိစ္ဆဟူသော
ကောဒသမကိစ္ဆ

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ နာဂေါ
အာယသ္မတော တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော။
ပရိသုဒ္ဓေါ အန္တရာယိကေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ပရိပုဏ္ဏဿ
ပတ္တစိဝရံ၊ နာဂေါ သံဃံ ဥပသမ္ပဒံ ယာစတိ အာ
ယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန။ ယဒိ သံဃဿ
ပတ္တကလ္လံ။ သံဃော နာဂံ ဥပသမ္ပာဒေယျ အာ
ယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန။ သော ဥတ္တိ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ နာဂေါ
အာယသ္မတော တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော။
ပရိသုဒ္ဓေါ အန္တရာယိကေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ပရိပုဏ္ဏ
ဿ ပတ္တစိဝရံ၊ နာဂေါ သံဃံ ဥပသမ္ပဒံ ယာစတိ
အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန၊ သံဃော
နာဂံ ဥပသမ္ပာဒေတိ အာယသ္မတာ တိဿေန
ဥပဇ္ဈာယေန။ ယဿာ ယသ္မတော ခမတိ
နာဂဿ ဥပသမ္ပဒါ အာယသ္မတာ တိဿေန
ဥပဇ္ဈာယေန။ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ။
သော ဘာသေယျ။

ဒုတိယမ္ပိ တေမတ္ထံ ဝဒါမိ။ ။သုဏ္ဍာတု မေ
ဘန္တေ သံဃော။ (ပ) သော ဘာသေယျ။

တတိယမ္ပိ တေမတ္ထံ ဝဒါမိ။ ။သုဏ္ဍာတု မေ
ဘန္တေ သံဃော။(ပ) သော ဘာသေယျ။

ဥပသမ္ပဒန္တော သံဃေန နာဂေါ အာယသ္မတာ
တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန။ဓမ္မတိ သံဃာဿ။တဿှာ
တုဏှိ၊ ဝေမေတံ ဘေရယာမိ။

ဥပသမ္ပဒကမ္မံ နိဋ္ဌိတံ။

ဤကား ဥတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မဝါစာ ဘာသ်ရုတ်ခြင်း
ပခာန ကိစ္စဟူသော ကောဒသမ ကိစ္စပေတည်း။

ဘန္တေ၊ အသျှင်ဘုရားတို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစ
နံ၊ ကို။ သုဏ္ဍာတု၊ လော့။ အယံ နာဂေါ၊ ဤနာဂ အမည်ရှိ
သော ပဉ္စင်းလောင်းသည်။ အာယသ္မတာ တိဿဿ၊
အသျှင်တိဿအား။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော၊ မြင့်မြတ်သော
ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းငှါရှင့်ပါ၏။ အန္တရာယိကေဟိ၊
ပဉ္စင်းခံခြင်း၏ အန္တရာယ်၊ သံဃာတော် အပေါင်းအား
အာပတ်သင့်ခြင်းဟူသော အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်
သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ပတ်လည်ဝန်း
ကျင် ကြေးမတင်ဘဲ ဖြူစင်သန့်ရှင်းပါပြီ။ အဿ နာဂဿ၊
ဤပဉ္စင်းလောင်းအား။ ပတ္တစိဝရံ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံ
ပါပြီ။ နာဂေါ၊ သည်။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ အာယသ္မတာ
တိဿေန၊ အသျှင် တိဿ အမည်ရှိသော။ ဥပဇ္ဈာယေန၊

ဥပဏ္ဍာယံဖြင့်။(ဥပသမ္ပဒံ၌ ကရိုဏ်းစပ်။ ။ဥပဏ္ဍာယေန
 ကရုဏာဘူတေန။ ။ဝိမတိဋီကာ)။တနည်း။ဥပဏ္ဍာယေန၊
 ဥပဏ္ဍာယံဖြစ်သော။ အာယသ္မတာ တိဿေန၊ အသျှင်
 တိဿဖြင့်။ တနည်း။ အာယသ္မတာ တိဿေန၊အသျှင်
 တိဿကို။ ဥပဏ္ဍာယေန၊ ဥပဏ္ဍာယံကို။ကတွာ၊ပြု၍။ ဥပ
 သမ္ပဒံ၊မြင့်မြတ်သောပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ရောက်စေခြင်းကို။ဝါ
 ပဉ္စင်းခံခြင်းကို။ ယာစတိ၊ တောင်းပန်ခဲ့ပါ၏။ သံဃဿ၊
 ၏။ကမ္မံ၊ဥပသမ္ပဒကံသည်။ပတ္တကလ္လံ၊သည်။ ယဒိသိယာ၊
 အံ။ဇေဝံသတိ၊သော်။ သံဃော၊သည်။ နာဂံ၊ကို။ အာယသ္မ
 တာ တိဿေန၊သော။ဥပဏ္ဍာယေန၊ဖြင့်။ဥပသမ္ပာဒေယျ၊
 မြင့်မြတ်သောပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေရာ၏။ ဝါ၊ပဉ္စင်း
 ခံပေးရာ၏။ ဧသော၊ ဤသည်ကား။ ဥတ္တိ၊ သံဃာတော်ကို
 သိစေခြင်းတည်း။ တနည်း။ဥတ္တိ၊ သံဃော ဉာပေတဗ္ဗော
 အရ၊ သံဃာတော်ကို သိစေခြင်းသည်။ ဧသော၊ ဤသည်
 ပင်တည်း။

ဘန္တေ၊တို့။သံဃော၊သည်။မေ၊၏။ဝစနံ၊ကို။ သုဏ္ဍာ
 တု၊လော့။အယံနာဂေါ၊သည်။အာယသ္မတာတိဿဿ၊
 အား။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော၊ ၏။ အန္တရာယိကေဟိ၊ ကုန်
 သော။ဓမ္မဟိတို့မှ။ပရိသုဒ္ဓေါ၊ပြီ။အဿ နာဂဿ၊အား။
 ပတ္တစိဝရံ၊သည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ပြီ။ နာဂေါ၊သည်။ သံဃံ၊ကို၊
 အာယသ္မတာ တိဿေန၊ သော။ ဥပဏ္ဍာယေန၊ဖြင့်။ ဥ
 သမ္ပဒံ၊ကို။ယာစတိ၊၏။သံဃော၊သည်။နာဂံ၊ကို။ အာယ
 သ္မတာ တိဿေန၊သော။ဥပဏ္ဍာယေန၊ဖြင့်။ ဥပသမ္ပာဒေ
 တိ၊မြင့်မြတ်သောပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေ၏။ဝါ၊ပဉ္စင်း

ခံပေး၏။ ယဿ အာယသ္မတော၊ အာ၊ နာဂဿ၊ ကိ။ အာ
ယသ္မတာတိဿေန၊ သော။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊
မြင့်မြတ်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်းသည်။ ဝါ၊
ပဉ္စင်းခံပေးခြင်းသည်။ ခမတိ မြန်ရှက်အားရ၏။ (ဤကား
ခမတိပုဒ်ကို ကတ္တား ဆိုသော ဆရာတို့ အလိုတည်း)။
တနည်း၊ ယဿ အာယသ္မတော၊ သည်။ နာဂဿ၊ ကိ။ အာ
ယသ္မတာတိဿေန၊ သော။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊
ကိ။ ခမတိ၊ ကြိုက်နှစ်သက်အပ်၏။ (ဤကား ခမတိပုဒ်ကို
ကံဆိုသော ဆရာတို့ အလိုတည်း။ ။ **မှတ်ချက်။** ဤနည်း
အလို ခမ္မတိဟုဆိုလိုလျက် မ-တလုံးကို ချေထားသည်။)
နာဂဿ၊ ကိ။ အာယသ္မတာ တိဿေန၊ သော။ ဥပဇ္ဈာယေန၊
န၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကိ။ (အတ္ထဝဿ ဝိဘတ္တိ ဝိပရိကာ
မော။ န ကောဝလံ ဝိဘတ္တိ ဝိပရိကာမော။ အထခေါ
ပဒဝိပရိကာမောပိ)။ ခမမာနော၊ ကြိုက်နှစ်သက်သော။
သော အာယသ္မာ၊ သည်။ တုဏှိ၊ မပယ်မချေ၊ ဆိတ်ဆိတ်
နေသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ယဿ အာယသ္မတော၊ သည်။
နာဂဿ၊ ကိ။ အာယသ္မတာ တိဿေန၊ သော။ ဥပဇ္ဈာ
ယေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကိ။ (လိုက်ခဲ့)။ နက္ခမတိ၊ မကြိုက်
မနှစ်သက်အပ်။ နာဂဿ၊ ကိ။ အာယသ္မတာ တိဿေန၊
သော။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကိ။ အက္ခမမာနော၊
မကြိုက်မနှစ်သက်သော။ သော အာယသ္မာ၊ သည်။ ဘာ
သေယျ၊ ငါမကြိုက် မနှစ်သက် ဟု ပြောဆိုရာ၏။

ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဧတ
မတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဝဒါမိ၊ ဆိုပါ၏။ (ပ)။

တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဇော
မတ္တံ၊ ကို။ ဝဒါမိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)။

သံဃောန၊ သည်။ နာဂေါ၊ ကို။ အာယသ္မတာ တိဿေန၊
သော။ ဥပဏ္ဍာယေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒေါ၊ မြင့်မြတ်သော
ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေအပ်ပြီ။ ဝါ၊ ပဉ္စင်းခံပေးအပ်ပြီ။
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ (အနိယမထည့်) သံဃဿ၊
သည်။ နာဂဿ၊ ကို။ အာယသ္မတာ တိဿေန၊ သော။
ဥပဏ္ဍာယေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒေါ၊ ကို။ (ဝိဘတ်ပုဒ်ပြင်၍လိုက်ခဲ့)
ဓမ္မတိ၊ ကြိုက်နှစ်သက်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာဂဿ၊
ကို။ အာယသ္မတာ တိဿေန၊ သော။ ဥပဏ္ဍာယေန၊ ဖြင့်။
ဥပသမ္ပဒေါ၊ ကို။ ဓမ္မာနော၊ သော။ သံဃော၊ သည်။ ဟုဏ္ဏိ၊
သုံးကြိမ်ဆက်ဆက်၊ တိုက်တွန်းလျက်လည်း။ မထွက်ဆင်
ချေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ (အယံ နော
ဓန္တိ။) တနည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဃော၊ သည်။ ဟုဏ္ဏိ၊
သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဃဿ၊ သည်။
နာဂဿ၊ ကို။ အာယသ္မတာ တိဿေန၊ သော။ ဥပဏ္ဍာ
ယေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒေါ၊ ကို။ ဓမ္မတိ၊ အပ်၏။ (ဤကား ဝိမတိ
အလိုတည်း။ ။ အညော သဒ္ဓက္ကမော၊ အညော အတ္တက္က
မောဟုမှတ်)။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။
ဝါ၊ ကြောင့်။ ဧတံ ဓမ္မနဘာဝံ၊ ဤသံဃာတော်၏ ကြိုက်နှစ်
သက်သည်၏အဖြစ်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် ကမ္မဝါစာပါဠိက
ရဟန်းသည်။ ဓာရယာမိ၊ သိမှတ်ရပါ၏။

(အထူးဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကံမည်သည် အပလော
ကနကံ၊ ဥတ္တိကံ၊ ဥတ္တိဒုတိယကံ၊ ဥတ္တိစတုတ္ထကံ၊

ဟူ၍ လေးပါးရှိခဲ့၏။ ထိုတွင် အပလောကနကံ၊ ဥတ္တိကံတို့၌ စိစစ်ရန်မရှိ၊ စိစစ်ရန်ရှိသော ကမ္မဝါစာကား ဥတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာ၊ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာဟူ၍ နှစ်မျိုးသာရှိခဲ့၏။ ထိုတွင် ဥတ္တိဒုတိယ ကမ္မဝါစာမှာ ဥတ်တကြိမ်၊ ကမ္မဝါစာတကြိမ်၊ နိဂုံးတကြိမ် ရှိမြဲပေတည်း။ ထိုဥတ်၊ ကမ္မဝါစာ၊ နိဂုံးတို့မှာ အလုံးစုံ တူရမြဲသာတည်း။ တူရပုံကို သမာနသံဝါသ သိမာသမ္ပုတိကမ္မဝါစာကို သက်သေထား၍ ပြလိုက်အံ့။ ။ ၎င်းကမ္မဝါစာမှာ ဥတ်၌ (သီမံ သမ္ပနေယျ) ဟူ၍ ရှိခဲ့၏။ ကမ္မဝါစာ၌ လည်း (သီမံ သမ္ပနုတိ) ဟူ၍ပင်ရှိခဲ့၏။ နိဂုံး၌လည်း (သမ္ပတာ သိမာ) ဟူ၍ပင် ရှိခဲ့၏။ ဤကား တူရပုံတည်း။ အထူးကား ဥတ်၌ ပရိကပ္ပ၊ ကမ္မဝါစာ၌ ပစ္စုပ္ပန်၊ နိဂုံး၌ အတိတ်နှင့် ရှိရုံမျှသာထူးခဲ့၏။ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာ မှာလည်း ဤနည်းအတူ သာတည်း။ အထူးကား ကမ္မဝါစာသုံးကြိမ်မျှသာ ထူးခဲ့၏။ ဥတ်တကြိမ်၊ ကမ္မဝါစာသုံးကြိမ်၊ နိဂုံးတကြိမ် ဟောတော်မူရာ၌ တူပိုကား ဥပသမ္ပဒကမ္မဝါစာ ဥတ်၌ (နာဂံ ဥပသမ္ပာဒေယျ) ဟူ၍ရှိခဲ့၏။ ကမ္မဝါစာ၌လည်း (နာဂံ ဥပသမ္ပာဒေတိ) ဟူ၍ပင်ရှိခဲ့၏။ နိဂုံး၌လည်း (ဥပသမ္ပန္နော နာဂေါ) ဟူ၍ပင်ရှိခဲ့၏။ ဤကား သဒ္ဓါနေတူပုံ၊ အထူးကား ဥတ်၌ ပရိကပ္ပ၊ ကမ္မဝါစာ၌ ပစ္စုပ္ပန်၊ နိဂုံး၌ အတိတ်မျှသာထူးခဲ့၏။ ဤနိဂုံးဝါကျ အတိတ်ဟောပါဌ်ကို

ထောက်သဖြင့်လည်း 'သောတာပေယျ' ဟူသော
 ပုဒ်၌သာ ကမ္မဝါစာ ပြီးစီးအောင်မြင်ကြောင်းကို
 သိသာလှပေ၏။ လေးချက်ညီလည်း ဆိုသင့်၏။
 လေးချက်ညီဟန်ကား၊ ဥတံ၌ (နာဂံ ဥပသမ္ပာဒေ
 ယျ) ကမ္မဝါစာ၌ (နာဂံ ဥပသမ္ပာဒေတိ) ဥယျော
 ဇဉ်၌ နာဂဿ ဥပသမ္ပဒါ) နိဂုံး၌ (ဥပသမ္ပန္နော
 နာဂေါ) ဤကားလေးချက်ညီပုံ၊ ဝိဘတ်ပစ္စည်း ကာ
 လမျှသာ ထူးတော့၏။ သဒ္ဓါအံယုတ်အလွန်မရှိ၊
 ဥယျောဇဉ်ကိုကမ္မဝါစာ၌သွင်း၍ : သုံးချက်ညီသာ
 အောက်ကဆိုလိုက်ပေ၏။ သမာနသံဝါသ သိမာ
 သမ္ပုတိကမ္မဝါစာ၌ (သမ္ပတာ သာသိမာ) ဟူ၍သာ
 သဒ္ဓါပါ၍နေခြင်းကား အဝိပ္ပဝါသ သိမုပ္ပါတကမ္မ
 ဝါစာ, သမာနသံဝါသ သိမုပ္ပါတ ကမ္မဝါစာ
 ဤရှေးကမ္မဝါစာနှစ်စောင်လုံး၌ (ယော၊ သော၊ တံ။
 ယာ၊ သာ၊ တံ) ဟူသော အနိယမ, နိယမ အစုံရှိ
 သော ပါဠိများကိုလည်းကောင်း၊ နောက်ဖြစ်သော
 အဝိပ္ပဝါသသိမာ သမ္ပုတိကမ္မဝါစာ၌ (ယော၊ သော၊
 တံ) ဟူသော အနိယမ, နိယမအစုံ ပါရှိသောပါဠိ
 ကိုလည်းကောင်း မှားမှားယွင်းယွင်းထောက်ထား
 နှလုံးသွင်းကြကုန်သော မန်ကျည်းစေ့ ကမ္မဝါစာ
 ကိုမှီ၍ အသက်မွေးကြကုန်သောစာရေး, မိန်းမ,
 ယောက်ျားတို့၏ မှားယွင်းချက်မျှသာတည်း။ မန်
 ကျည်းစေ့ ကမ္မဝါစာမူ စာဉ်းကမ္မဝါစာ မူများ
 ၌သာ ရှေ့နောက်စဉ်လျက်ရေးထားသောကြောင့်

နားမလည်သူများ ယောင်ယောင်မှားမှားဖြစ်မည် ဆိုလျှင် ဖြစ်နိုင်ဘွယ်ရှိ၏။ ဟောတော်မူရင်းဖြစ်သော မဟာဝဂ္ဂ ဥပေါသထက္ခန္ဓက ပါဠိတော်၌ ကား သူ့နိဒါန်းဝတ္ထုနှင့်သူ၊ သီးသန့်ခြားနား၍ ဟောထားခြင်းကြောင့် ဂန္ထက္ခမကောဝိဒဆရာတို့ ယောင်ယောင်မှားမှားဖြစ်ဘွယ်မရှိ၊ ဖြစ်ရန်လည်း မသင့်၊ သိသာခြားနား၊ ကွဲပြား သန့်ရှင်းလှပေ၏။

ကမ္မဝါစာ ဟောရိုးအစဉ်အလာကား ဥတံ၌ ဟောခဲ့သော သဒ္ဓါ အစဉ်ကို ကမ္မဝါစာ၌ မပိုမယုတ် ဟောတော်မူမြဲသာတည်း။ ကမ္မဝါစာ၌ ဟောခဲ့သော သဒ္ဓါအစဉ်ကို နိဂုံး၌ မပိုမယုတ် ဟောတော်မူမြဲသာတည်း။ ဥတံ၌ ပရိကပ္ပ၊ ကမ္မဝါစာ၌ ပစ္စုပ္ပန်၊ နိဂုံး၌ အတိတ်၊ ဤသို့ ကာလအားဖြင့် သာထူးခဲ့၏။ ဝိနည်းငါးကျမ်း၌ ပရိဝါပါဠိတော်မှာ ကမ္မဝါစာမရှိ၊ ကျန်ဝိနည်းလေးကျမ်း၌ ကမ္မဝါစာ အများအပြား လာရှိခဲ့၏။ လာရှိသမျှသော ကမ္မဝါစာတို့မှာ ဤနည်းနှင့်နှိုင်းသာတည်း။ ပါဠိတော် ဟောနည်းအစဉ်အလာကို နိုင်နင်းစွာ လေ့လာပါက အမှန်ကိုသိရမည်သာဖြစ်၍ ပါဠိတော်ကိုသာ နိုင်နင်းအောင် မြဲမြဲ မြဲမြဲ သတိထား၍ သင်အံ့လေ့ကျက် ဆောင်ရွက်ပို့ချ ကြည့်ရှုစုံစမ်းကြလေ။

ကမ္မဝါစာ ဟောရိုး အစဉ်အလာ ဓမ္မတာထုံးဟောင်းကြီး တိုက်ရိုက်ပါရှိသောဝိနည်းပါဠိတော်

တည်းဟူသော ဆဒ္ဒန် ဆင်ကောင်ကြီးကို တွေ့ရလျက်နှင့် သစ်ရွက်ခြောက်ပေါ် နင်းသွားသော ဆင်ခြေရာနှင့် တူသော အာစရိယဝါဒတည်းဟူသောကမ္မဝါစာမူအမျိုးမျိုးသို့ မလိုက်သင့်ပြီ၊ ပါဠိတော်ကျမ်းဂန်အစဉ်၌ လိမ္မာကြသော ဂန္ထိက္ကမကောဝိဒ ဘောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကြသော ဆရာမှန် သမျှတို့သည် သမ္မတာ သိမာ၌ သာ-ပါသင့် မပါသင့်ကို ငြင်းခုံရန်ပင်မလို၊ ၎င်း သာ-သဒ္ဓါသည် ပေမူများ၌လည်း မရှိကြ၊ မန္တလေးမြို့ လောကမာရဇိန်ကျောက်စာ၌လည်း မရှိကြ၊ မန်ကျည်းစေ့ကမ္မဝါစာများ၌သာ ရှိနေခဲ့၏၊ ဝိနယသင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာ ဥပေါသထက္ခန္ဓက-ဝိမတိဋီကာတို့၌လည်း စာပြင်ဆရာတို့၏ ချွတ်ယွင်းချက်ကြောင့် သာ-သဒ္ဓါ ပါရှိလျက်နေ၏၊ ပါဠိပို၊ ပါဠိမှား ပါဠိပျက်များကို အားမကိုးသင့်၊ အချို့ကလည်း ကမ္မဝါစာတစောင်ကို ကမ္မဝါစာတစောင်နှင့် မနှိုးနှောမတိုက်ဆိုင်သင့်၊ သာဓကမပြုသင့်ဟုဆိုကြသေး၏၊ ထိုစကားမျိုးကား သာရမဟဲ့ အနှစ်မဲ့သော စကားမျိုးသာဖြစ်၍ ပညာရှိပွဲလယ်မှာ ရယ်ဘွယ်သာ ဖြစ်ပေသည်၊ ကိုယ့်စကားကို အနိုင်လု၍ တဘက်သတ် ဆိုအပ်သော စကားသာဖြစ်၍ အရေးစိုက်လောက်သော စကားမဟုတ်ချေ။

ဥပသမ္ပန္နော စသော အပ္ပနာ နိဂုံး ဝါကျကိုလည်း သုံးကြိမ်ဘာသာရမည်၊ သုံးကြိမ်ဘာသာမှ

အာစိန္တုဖြစ်သည်ဟုအချို့ဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်း
ဥတ္တိဒုတိယ ကမ္မဝါစာများမှာ ကမ္မဝါစာတကြိမ်
သာ ဘာသိရသောကြောင့် နိဂုံး တကြိမ်သာ
ဘာသိရမည်။ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာ များ၌ကား
သုံးကြိမ် ကမ္မဝါစာဘာသိရသောကြောင့် နိဂုံး
သုံးကြိမ်ဘာသိရမည် ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုစကားများ
သည် ယုံကြည်ကိုးစား အားထားလောက်သော
အထောက်သာဓက မရှိ၊ တကြိမ်သာ ဘာသိရ
မည်။ တကြိမ် ဘာသိလျှင်ပင် ကိစ္စပြီးမြောက်
အောင်မြင်နိုင်၏။

ပဓာနကိစ္စ ပြီးပြီ။

၁၂။ ဥပသမ္ပန္နကာလခဏိက္ခနကိစ္စ ပဉ္စင်းဖြစ်ရာ
ကာလကို ပြောကြားခြင်း နှိုဒသမကိစ္စ

တာဝဒေဝ၊ ထိုပဉ္စင်းဖြစ်ပြီးရာ၊ ချိန်အခါ၏၊ မကြာမခွဲ၊
အခြားမဲ့၌သာလျှင်။ ဆာယာ၊ သံသယယုံမှား၊ ပယ်ဖြတ်
ထားသည့်၊ လူများအရိပ်ကို။ မေတဗ္ဗာ၊ တသူ၊ နှစ်သူ၊ အရိပ်
ယူလျက်၊ လွယ်ကူဆော့စွာ၊ တိုင်းတာနှိုင်းယှဉ်အပ်၏။

(ငါ့သျှင် ပဉ္စင်းသစ်သည် တဆယ် ငါးဘွား၊ စက်နာရီ
အားဖြင့် ရှစ်နာရီအချိန် မာရဇိန်ခေါင်ဖျား ငါးမာရ်အောင်
မြတ်ဘုရား၏ သားတော်အစစ် ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏ဟူ၍
မှတ် ဟု ပြောထားရမည်)။

ဥတုပ္ပမာဏံ၊ နှစ်ကိုတာထိုး၊ ဆောင်း၊ နွေ၊ မိုးဇာတိ ဟု၊
သုံးမျိုးသော ဥတုကို။ အာစိန္တုတဗ္ဗံ၊ တစ်တစ်ခွဲခွဲ၊ အမှတ်
ရအောင်၊ ပြီသပြတ်သား၊ အမှန်အားဖြင့်၊ ပြောထားအပ်၏။

(ငါ့သျှင် ပဉ္စင်းသစ်သည် ဥတုဂိမ္မာန ကဆုန်လ၌ ထက်မြက်
လှသော ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏ဟူ၍မှတ်။ ။ပြောထားပုံ)။

ဒိဝသဘာဂေါ ပုဗ္ဗ-အဟ၊ သာယဏ္ဍက၊ စသည်မချို့၊
နေ့အတို့ကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗော၊ ထင်ထင်ရှားရှား၊ မေ့မသွား
အောင်၊ ပြောထားအပ်၏။

(ငါ့သျှင် ကဆုန်လဆန်း ၁၃-ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ နံနက်၌
ထက်မြက်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏ဟူ၍မှတ်)။

သံဂီတိ၊ အရိပ်၊ ဥတု၊ နေ့အရဟု၊ သုံးခုပေါင်းလတ်၊
ပြောပြအပ်သည့်၊ အမှတ်သင်္ကေတကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗော၊
ရဟန်းဖြစ်ရာ၊ လ၊ ရက်၊ ခါကို၊ သေချာ ၈၊ န၊ မတိမ်းရ
အောင်၊ ပြောပြလေဟု၊ အမှတ်ပြုအောင်၊ စေ့ငုပိုင်းခြား၊
အပေါင်းအားဖြင့်၊ ပြောထားရမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစန
တော၊ အမိန့်တော်မြတ်၊ မှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ သံဂီတိ၊ သုံးပါး ပေါင်းလတ်၊
ပြောပြအပ်သည့်၊ အမှတ်သင်္ကေတကို။ အာစိက္ခိဿာမိ၊
မှတ်မှတ်သားသား၊ သိထင်ရှားသို့၊ ပြောထားလိုက်မည်။
တုံ၊ သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်တိုင်အောင်။ ဝါ၊ ရဟန်း
သိက္ခာ၊ သာဇီဝါတို့၊ ကိုယ်မှတည်နေသမျှ ကာလပတ်
လုံး။ ဓာရေဟိ၊ စဉ်းစဉ်း စားစား၊ သတိထားလျက်၊
မှတ်သားရမည်။

ရာဇာတိ ရာဇိန္ဒ၊ ဒေဝါတိ ဒေဝိန္ဒ၊ သက္ကာတိ
သက္ကိန္ဒ၊ ဗြဟ္မာတိ ဗြဟ္မိန္ဒ၊ မဟိန္ဒ၊ သေဠိန္ဒ၊ ဇေဠ
ဇေဠာ၊ ကဝိန္ဒာ ဝိပတိ၊ မုနိပုဂံ၊ ဗွိပဒုတ္တမ၊ အတု
လ သင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်၏၊ ခုခေတ် ရောက်လာ၊

သာသနာနှစ်၊ သက္ကရာဇ်ကို၊ တွက်စစ်ရေက။
 ၂၄၆၁-(နှစ်ထောင့်လေးရာ ခြောက်ဆယ့်တစ်)။
 သက္ကရာဇ် ကောဇာ၊ ရောက်သည့် ခါကား။
 ၁၂၇၆-ခု၊ (တထောင့်နှစ်ရာ ခုနှစ်ဆယ့်ကိုးခု)။
 ဥတုဂိမ္မာန၊ ကဆုန်လဝယ်၊ ပက္ခဆန်းတက်၊ တ
 ဆယ့်သုံးရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ နံနက်တွင်၊ နေ
 သက်လူရိပ်၊ တဆယ့်ငါးဘဝါး၊ စက်နာရီအားဖြင့်
 ၈-နာရီအချိန်၊ (မည်သည့်မြို့ရွာ မည်သည့်သိမ်)၌၊
 ပဌမအကြိမ် ကမ္မဝါစာဆရာ (မည်သည့်ဆရာ
 တော် သုံးပါး) ဒုတိယကမ္မဝါစာဆရာ (မည်သည့်
 ဆရာတော် သုံးပါး) တတိယ ကမ္မဝါစာ ဆရာ
 (မည်သည့်ဆရာတော် သုံးပါး) စတုတ္ထကမ္မဝါစာ
 ဆရာ (မည်သည့်ဆရာတော် သုံးပါး)၊ ဤသို့လေး
 ကြိမ် တိုင်တိုင် တကျိပ်နှစ်ပါးသော ကမ္မဝါစာ
 ဆရာတို့သည် (မည်သည့်ဆရာတော်ဘုရားကြီး)
 ကို ဥပဇ္ဈာန်ပြု၍ ကာရကသံဃာ (သုံးဆယ်) နှင့်
 တကွ ကဗ္ဗ၊ တာလု၊ မုဒ္ဒ၊ ဒန္တ၊ ဩဠ၊ နာသိက၊
 ဥရ ဟူသော ဌာန်ခုနစ်ပါး၊ ဇိဝှါမူလ၊ ဇိဝှါပဂ္ဂ၊
 ဇိဝှဂ္ဂ၊ သကဌာန ဟူသော ကရိုဏ်းလေးပါး၊ သံဝု
 ရု၊ ဝိဝုရု၊ ဖုဠ၊ ဤသံဖုဠ ဟူသော ပယတ်လေးပါး၊
 သိထိလ၊ ခနိတ၊ ဒိဃ၊ ရဿ၊ ဂရု၊ လဟု၊ နိဂ္ဂဟိတ၊
 ဝိမုတ္တ၊ သမ္ပန္န၊ ဝဝတ္ထိတ ဟူသော ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိဆယ်
 ပါး၊ ဤစည်းကမ်းများကို ပြတ်သားပြီသ၊ လမ်း
 ရိုးကျအောင်၊ တစ မကြွင်း၊ နည်းစုံကျင်းလျက်၊

ဘာသ်ခြင်းအင်္ဂါ၊ အဖြာဖြာဖြင့်၊ ကောင်းစွာရှုတ်
ဘာသ်၊ ချီးမြှောက် အပ်ရကား၊ အမြတ်မှန်စွာ၊
သာသနာ၌၊ ရောင်ဝါတင့်ဆန်း၊ မြတ်သင်္ကန်းနှင့်၊
ရဟန်းတော်ဘဝ၊ ဒုလ္လဘကို၊ လှလှကြီးရပေ
သည် ဟူ၍မှတ်။ ။ ဤကား ပဉ္စင်းဖြစ်ရာ ကာလ
ကို ပြောကြားခြင်း နှ၊ ဒသမ ကိစ္စပေတည်း။

၁၃။ နိဿယာဓိက္ခနကိစ္စ ခြံရာပစ္စည်းကို ပြောပြခြင်း တေရသမကိစ္စ

သံဂီတိံ၊ ကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ဤ။ စတ္တာရော၊ လေးပါး
ကုန်သော။ နိဿယာ၊ အားကိုးအားထား၊ မှီသောအားဖြင့်၊
သုံးစားအပ်သောပစ္စည်းတို့ကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗာ၊ လောလုပ္ပ
တရား၊ နည်းပါးသွားအောင်၊ ပြောထားအပ်ကုန်၏။ စတ္တာ
ရော၊ ကုန်သော။ နိဿယေ၊ တို့ကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ဤ။ စတ္တာ
ရိ၊ ကုန်သော။ အကရဏိယာနိ၊ နှစ်ဖြာနာမ်၊ ရုပ်၊ ကံသမုဋ္ဌ
တို့၊ ကွယ်ချုပ်ဘောက်ပြန်၊ ပျက်မည်မှန်လည်း၊ ဧကန်
မပြုထိုက်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗာနိ၊
သာသနာတော်မှ၊ မလျှောကျအောင်၊ ပြောပြအပ်ကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေသု၊ ရာဟုလာသား၊ ကဲ့အလားသို့၊
သနားရှုမြှော်၊ အမှုပေါ်၍၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်သော။
နိဿယအကရဏိယေသု၊ နိဿယလေးပါး၊ အကရဏိ
ယ လေးပါးတို့တွင်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ နိဿယေ၊
တို့ကို။ တာဝ၊ အကရဏိယတို့၏ ရှေးဦးစွာ။ ဝါ၊ အကရဏိ
ယတို့မှ ရှေးဦးစွာ။ အာစိက္ခိသံ၊ လောကအာမိသ်၊ မငဲ့မိတ်

ဘဲ၊ ကြိတ်နှိပ်ကြိုးစား၊ ကျင့်ခေါင်းပါးသို့၊ ပြောထားလိုက်
မည်။ တုံ၊ သည်။ သုဏောဟိ၊ အမှားမလိုက်၊ တရားပိုက်
လျက်၊ နားစိုက်၍ထောင်။

အာဂုဿော၊ ငါ့သျှင် ပဉ္စင်းသစ်။ သာသနော၊ သာသနာ
တော်၌။ (ပါဠိသေသ) ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရှင်ရဟန်း အဖြစ်သည်။
ဝိဇ္ဇိယာလောပ ဘောဇနံ၊ သလုံးမြင်းခေါင်း၊ ခြေနှစ်
ချောင်းဖြင့်၊ အညောင်းဖြေကာ၊ အိမ်တိုင်းရှာလျက်၊ မိစ္ဆာ
ပယ်နှုတ်၊ ဝိညတ်ဖြုတ်၍၊ တလုပ်စာ တလုပ်စာ ရအပ်
သော ဘောဇဉ်ကို။ နိဿာယ၊ အားကိုးသမှု၊ အဖို့ပြု၍။
ပဝတ္တာ၊ ဆတ်ဆတ်မသွေ၊ ဖြစ်ရပေ၏။ တတ္ထ တိဿံ
ပဗ္ဗဇ္ဇာယံ၊ ထိုသလုံးအစွမ်း၊ ရသည့်ဆွမ်းကို၊ ကြိုးပမ်းအား
သစ်၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်၌။ တေ၊ သင်သည်။ ယာဝဇီဝံ၊
အသက်တိုင်အောင်။ ဝါ၊ ရဟန်းသိက္ခာ၊ သာဇီဝါကို၊ ကိုယ်
မှာ တည်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး။ ဥဿာဟော၊ ရသည့်
ဆင်းရဲ၊ ကြိတ်အန်ခဲ၍၊ အားလွှဲသည်းခံ၊ သတိဉာဏ်ဖြင့်၊
ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်၊ မတွန့်ဆုတ်ဘဲ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။
ကရဏီယော၊ အရိုးကြေကြေ၊ အရေ ခြောက်ခြောက်၊
မထောက် မညှာ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်၊ ပြုသင့်၊ ပြုထိုက်၊
ပြုကောင်းသွပေ၏။ တုံ၊ သည်။ ဝါ၊ သင့်မှာ။ အတိရေက
လာဘော၊ ဘဝထိုထို၊ ရှေးအဟိုက၊ ကုသိုလ်သတ္တိ၊ သန္တာ
ရှိ၍၊ ဝိဇ္ဇိယာလောပ၊ ဘောဇနထက်၊ မြတ်လှကောင်းမွန်၊
အထူးချွန်လျက်၊ ပိုလွန်သောလာဘ်ရှိသည်။ သံစေအသိ၊
အကယ်ဧကန်၊ ဖြစ်သည်မှန်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ ပိုလွန်သော

လာဘ်ရှိခဲ့သော်။(ပါဠိသေသ)။ တနည်း။ တေ၊သင့်အား။ အတိရေက လာဘော၊ ဘဝထိုထို၊ရှေးအဟိုက၊ကုသိုလ် သတ္တိ၊သန္တာရှိ၍၊ပိဏ္ဍိယာလောပ၊ ဘောဇနထက်၊ တက် ကြပိုလျှံသောလာဘ်သည်။သစေဟောတိ၊အကယ်ဧကန်၊ ဖြစ်သည်မှန်အံ့။ဧဝံသတိ၊ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သည် ရှိသော်။သံဃာ ဘတ္တံ၊ လုံးဝံသံဃာ၊ လှူဒါန်းလာသော၊သံဃာ ဘတ်ကို လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓေသဘတ္တံ၊နည်းစွာရဟန်း၊ရည်ရွယ် မှန်း၍၊ လှူဒါန်းအပ်သော ဥဒ္ဓေသဘတ်ကိုလည်းကောင်း။ နိမန္တနံ၊တတ်အားသလောက်၊ ပင့်ဘိတ်လျှောက်၍၊ မျက် မှောက်ဆက်ကပ်၊ လှူဒါန်းအပ်သော နိမန္တနဘတ်ကို လည်းကောင်း။ သလာကဘတ္တံ၊ စာရေးတံမဲ၊ ချင်ခွဲ၍၊ ဝေပုံထဲမှရအပ်သော သလာကဘတ်ကို လည်းကောင်း။ ပက္ခိကံ၊ တပက္ခတခါ လှူဒါန်းလာသော ပက္ခိကဘတ်ကို လည်းကောင်း။ဥပေါသထိကံ၊ ဥပုသ်နေ့မှာ လှူဒါန်းလာ သော ဥပေါသထိကဘတ်ကိုလည်းကောင်း။ ပါဠိပဒိကံ၊ ဥပုသ်အထွက်၊ကျော်တရက်၌၊ ထက်မြက်သဒ္ဓါ၊ လှူဒါန်း လာသော ပါဠိပဒိကဘတ်ကိုလည်းကောင်း။ဣတ္ထိမာနိ ဘတ္တာနိ၊ဤခုနစ်မျိုးသော အပိုဘတ်တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာ နိ၊ သုံးဆောင်အပ်ကုန်သေး၏။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ရား။အာမ၊ ကောင်းလှပါပြီ ဘုရား အမိန့်တော်မြတ်ကို ဦးထိပ်ရှက်ပန်ဆင်၍ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ပါအံ့ဘုရား။

(ဤ အာမ ဘန္တေဟူသောပုဒ်လည်း ပါဠိတော်ရင်းမှာ မရှိ။ သို့သော်လည်း အနုလောမပင် ဖြစ်ပေ၏)။

အာရုဿော၊ သစ်။ သာသနော၊ ဌ။ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ သည်။ ပံသု
 ကူလစိဝရံ၊ မြေမှုန့်ထက်များ၊ လွှမ်းကာထားသို့၊ ပယ်ရှား
 စွန့်ပစ်အပ်သောသင်္ကန်းကို။ ဝါ၊ မြေမှုန့်ပမာ၊ ရွံ့အွယ်ရာသို့
 လွန်စွာ ရောက်တတ်သော သင်္ကန်းကို။ ဝါ၊ သင်းချိုင်း
 အိမ်ဈေး၊ လမ်းဆုံလေးနှင့်၊ မှိုက်ချေးစွန့်ရာ၊ စသည်မှာဌ၊
 ဇေရှာရယူ၊ ပံသုကူ သင်္ကန်းကို။ နိဿာယ၊ ဤ။ ပဝတ္ထာ၊
 ဖြစ်၏။ တတ္ထ တိဿံပဗ္ဗန္ဓာယံ၊ ထိုမြေမှုန့်ထက်လွှမ်း၊ ပံသု
 ကူ သင်္ကန်းကို၊ မိုးငြိမ်းပြုလစ်၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ဌ။ တေ၊
 သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ တိုင်အောင်။ ဝါ၊ လုံး။ ဥဿာဟော၊ ကို။
 ကရဏီယော၊ ၏။ ။ တွံ၊ သည်။ အတိရေကလာဘော၊
 ရှေးရှေးဘဝ၊ တိတ်ကာလက၊ ဒါန မျိုးမှန်၊ အဘိုးတန်
 ကြောင့်၊ ပိုလျှံသော လာဘ်ရှိသည်။ သစေ အသိ၊ အံ့။ ဇေံ
 သတိ၊ သော်။ ခေါမံ၊ ခေါမတိုင်းဖြစ် သင်္ကန်းသစ်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝါ၊ ဘိသွာ၊ နှမ်းကြပ်၊ လျှော်အမြတ်ဖြင့်၊ ရက်အပ်
 သော သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဂုံချည် ရက်ဆန်း
 မြတ်သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း။ ကပ္ပါသိကံ၊ ဝါချည်
 ရက်ဆန်း ပိတ်ဖျင်သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း။ ကောသေ
 ယျံ၊ ပိုးချည်ရက်ဆန်း ပိုးသင်္ကန်းကို လည်းကောင်း။ ကမ္မ
 လံ၊ စာမရီ မြီးဆံ၊ လူ၏ဆံမှ၊ ကြွင်းကျန်လစ်လပ်၊ သားမွေး
 မြတ်ဖြင့်၊ ရက်အပ်သော သက္ကလပ် သင်္ကန်းကို လည်း
 ကောင်း။ သာဏံ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ကြမ်း အရက်ဆန်းသည့်
 သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း။ ဘင်္ဂံ၊ ဘန်လျှော် ချည်ကြမ်း
 အရက်ဆန်းသည့် သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ခေါမ
 စသည် ငါးမျိုးချည်ကို တထည်ပေါင်းလတ် ထိုးရက်အပ်

သည့် သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမာနိဝိဝရာနိ၊
ဤခြောက်မျိုးသော သင်္ကန်းတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ၊ ဝတ်
ရုံ သုံးဆောင်အပ်ကုန်သေး၏။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ ရား။ အာမ၊ ရား။

အာရုသော၊ သစ်။ သာသနော၊ ဌ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သည်။ ရုက္ခ
မူလ သေနာသနံ၊ ရွက်ဟောင်းကျကြွေ၊ ရွက်သစ်ဝေ
သည့်၊ အောင်မြေရှေးကောက်၊ သစ်ပင်အောက်ဟု၊ မဂ်
ပေါက် ဖိုလ်လမ်း၊ ကျောင်းသစ်ကို။ နိဿာယ၊ ရှိ။
ပဝတ္ထာ၊ ၏။ တတ္ထ တိသံပဗ္ဗဇ္ဇာယံ၊ ထိုသစ်ပင်အောက်
နန်း၊ နိဗ္ဗာန်လှမ်းသည့်၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်၌။ တေ၊ သည်။
ယာဝဇီဝံ၊ တိုင်အောင်။ ဝါ၊ လုံး။ ဥဿာဟော၊ ကို။ ကရဏီ
ယော၊ ၏။ တံ၊ သည်။ အတိရေကလာဘော၊ ပါရမီပုည၊
သန္တာရဖြင့်၊ ရုက္ခမူလ၊ သေနာသနထက်၊ တက်ကြွပိုလှ
သောလာဘ်ရှိသည်။ သစေ အသိ၊ အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။
ဝိဟာရော၊ ပတ်လည်ဝန်းကျင်၊ ဘိစယျဉ်နှင့်၊ အပြင်လေး
ဘက်၊ အမိုးထွက်လျက်၊ နှစ်သက်လောက်စွာ၊ နေ့ညဉ့်ခါ
၌၊ နေရာသီးသီး၊ ရှုမငြီးသည့်၊ ကျောင်းကြီးကို လည်း
ကောင်း။ ဝါ၊ ပတ်လည်ပိုက်ပိုက်၊ တံတိုင်းပိုက်သည့်၊
ကျောင်းတိုက်ကြီးကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရှည်သောစမုခ်၊
အဦးထုတ်လျက်၊ ပြုလုပ်အပ်သော ပြာသာဒ်ကို လည်း
ကောင်း။ အဖုယောဂေါ၊ ဂဠုန်တောင်အလား၊ အမိုးနှစ်
ဘက်ထားသော ကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ မြင့်
စောက်မတ်မတ်၊ အထွဋ်တပ်သည့်ပြာသာဒ်ရှည်ကိုလည်း
ကောင်း။ ဝါ၊ တဘက်နံရံ၊ အနိမ့်ခံလျက်၊ မြင့်ဟန်တမျိုး၊

တဘက်သာ မိုးအပ်သော တဘက်ရပ်စောင်း၊ ကျောင်း
ကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဒေါ၊ နှစ်ခုတွင်တပ်၊ မြင့်စောက်
မတ်သည့်၊ ပြာသာဒ်ရှည်ကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ လေး
ထောင့်ပတ်ပတ်၊ စိမ့်အပ်သည့်၊ ပြာသာဒ်ရှည်ကို လည်း
ကောင်း။ ဟမ္မိယံ၊ မရှိဘေးဘျမ်း၊ လသာခန်းနှင့်၊ အဆန်း
တကြယ်၊ ရောင်စုံခြယ်လျက်၊ ကိုယ်ဝယ်ချမ်းသာ၊ စိတ်
ချမ်းသာကို၊ ကောင်းစွာဆောင်လတ်၊ ထွင်မတပ်သည့်၊
ပြာသာဒ်ဦးပြည်းအုဉ်တိုက်ကြီးကိုလည်းကောင်း။ ဂုဟာ၊
အလင်းမရောက်၊ မြေတွင်းချောက်နှင့်၊ တောင်အောက်
မြေတွင်း၊ တူးဘောက်ထွင်သည့်၊ ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းကို
လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေ အာဝါသာ၊ ဤငါးမျိုးသော
နေရာကျောင်းတို့ကို။ ပရိဘုဒ္ဓိတဗ္ဗာ၊ နေထိုင် သုံးဆောင်
အပ်ကုန်သေး၏။

(မှတ်ချက်။ ။ ဤအနက်တို့ကိုကား စုာနုပိဘင်း အဋ္ဌကထာ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်
မဟာဋီကာ သီလက္ခန္ဓိဋီကာဟောင်း ဋီကာသစ် တေရသကဏ်
ဋီကာ ဝိမတိဋီကာတို့နှင့်အညီ ရေးလိုက်ပေ၏။ ကျယ်ဝန်းမည်
စိုးသောကြောင့် သာဓကပါဌ်တို့ကို မထုတ်လိုက်ပြီ။ အလိုရှိက
င်းကျမ်းတို့ကို ကြည့်လေ)။

အာမ ဘန္တေ။ ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာမ၊ ရား။

အာဝုသော၊ သစ်။ သာသနေ၊ ခွံ။ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ သည်။ ပူတိ
မုတ္တ ဘေသန္တံ၊ အနံ့ပြင်းလတ်၊ နွားကျင်ပုပ်တည်းဟူသော
ဆေးမြတ်ကို။ ဝါ၊ ဂေါမုတ်စိမ်ထား၊ သဖန်းခါးနှင့်၊ သျှို
သျှား စသောဆေးကို။ ဝါ၊ ပုပ်သိုးဟောင်းညစ်၊ သုံးမဖြစ်
၍၊ လူတို့စွန့်ပစ်အပ်သောဆေးကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပဝတ္ထာ၊

၏။ တတ္ထ တိသံပဗ္ဗဇ္ဇာယံ၊ ထိပူတိမုတ္တ၊ ဘောသဇ္ဇကို၊
 ကြောင့်ကြအားသစ်၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်၌။ တေ၊ သည်။
 ယာဝဇီဝံ၊ တိုင်အောင်။ ဝါ၊ ပတ်လုံး။ ဥဿာဟော၊ ကို။
 ကရုဏိယော၊ ပြုအပ် ပြုသင့် ပြုထိုက် ပြုကောင်း၏။ ပြုရ
 မည်၊ ပြုလေ။ ။ တွံ၊ သည်။ အတိရေကလာဘော၊ ပူတိမုတ္တ၊
 ဘောသဇ္ဇထက်၊ ဒါနပါရမီ၊ စုံပြည့်ညီ၍၊ ဂုဏ်ဆီထူးချွန်၊
 သန္တာမွန်ကြောင့်၊ ပိုလွန်သောလာဘ်ရှိသည်။ သစေ
 အသိ၊ အံ့။ ဇေဝံသတိ၊ သော်။ သပ္ပိ၊ အသားအပ်-မအပ်၊ သတ္တ
 ဝါ အရပ်ရပ်၏၊ ထောပတ်ကိုလည်းကောင်း။ နဝနိတံ၊
 ထောပတ်ပေါ်မြှေး၊ ထောပေးမသကာ၊ ဆီဦးကိုလည်း
 ကောင်း။ တေလံ၊ သား၊ ငါး၊ မကာရ်း၊ မုန့်ညင်း-နှမ်းမှဖြစ်
 သော ဆီကိုလည်းကောင်း။ မရ၊ ပျားကြီး၊ ပျားငယ်၊ နှစ်
 သွယ်သော ပျားရည်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပျားကြီး ပျား
 လယ်၊ ပျားငယ်ရည်ကိုလည်းကောင်း။ ဖါဏိတံ၊ အဖတ်
 မနှော၊ အပ်သောကြံရည် တင်လဲရည်ကိုလည်းကောင်း။
 ဣတိ ဣမာနိ ဘောသဇ္ဇာနိ၊ ဤငါးပါးသောဆေးတို့ကို။ ပရိ
 ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗာနိ၊ သုံးဆောင် စားသောက်အပ်ကုန်သေး၏။

အာမ ဘန္တေ။ ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာမ၊ ရား။

ဣမေပစ္စယာ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ပစ္စည်းတို့သည်။
 စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ နိဿယာ၊ အားကိုးအားထား၊ မှီ
 သောအားဖြင့်၊ သုံးစားမှီဝဲအပ်သောပစ္စည်းတို့ပေတည်း။

ဤကား မှီရာပစ္စည်းဝတ္ထုကို ပြောပြခြင်း တေရသမ
 ကိစ္စ ပေတည်း။

၁၄။ အကရဏီယာဒိက္ခနုကိစ္ဆ မဒ္ဓိဝဲအပ်
သည့်ကိုပြောပြခြင်း ခုဒ္ဒသမကိစ္ဆ

ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းအစဉ်အားဖြင့်။ စတ္တာ
ရော၊ ကုန်သော။ နိဿယေ၊ ကိုကို။ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ပြောဆို
ဆုံးမပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ဤအခါ၌။ အနုပ္ပတ္တာနိ၊ အစဉ်သင့်
ရောက်လာကုန်သော။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အကရဏီယာ
နိ၊ မပြုမကျင့်ထိုက် မဒ္ဓိဝဲထိုက်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တော်
ကိုကို။ အာစိက္ခိဿာမိ၊ တစ်တစ်ခွခွ၊ အမှတ်ရအောင်၊ ပြော
ပြလိုက်ပေအံ့။ တွံ၊ သည်။ သုဏောဟိ၊ အဖျင်းတရား၊
မယွင်းမှားအောင်၊ စဉ်းစား၍နာရမည်။

အာရသော၊ သစ်။ ဥပသမ္ပဒန္တေန၊ သိက္ခာ ကြီးလတ်၊
အထက်ရပ်ဟု၊ မြင့်မြတ်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီး
သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ မေထုနော၊ ဆန္ဒ၊ ရာဂ၊
တူမျှကြသည့်၊ မိန်းမ ယောက်ျား၊ နှစ်ဦးသား၏ ဥစ္စာဖြစ်
သော။ ဓမ္မော၊ ရွာသူ့ထုံးစံ၊ ကျင့်အကြံကို။ နပဋိသေဝိ
တဗ္ဗော၊ မဒ္ဓိဝဲအပ် မဒ္ဓိဝဲသင့် မဒ္ဓိဝဲထိုက် မဒ္ဓိဝဲကောင်း မဒ္ဓိ
ဝဲလေလင့်။ အန္တမသော၊ အောက်ထစ်ပိုင်းခြား၊ အယုတ်
ဆုံးအားဖြင့်။ တိရစ္ဆာနဂတာယဝိ၊ လူနှင့်ကွဲပြား၊ ဘီလာ
အားဖြင့်၊ သွားလာတတ်သော တိရစ္ဆာန်မ၌သော်လည်း။
မေထုနော၊ သော။ ဓမ္မော၊ ကို။ န ပဋိသေဝိတဗ္ဗော၊ လင့်။
ယောဘိက္ခု၊ သည်။ မေထုနံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ၊
ဒြိဝဲမိအံ့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အသမဏော၊ ရဟန်း
မဟုတ်သည်။ ဝါ၊ ရဟန်းကောင်းတို့မှ၊ တသိးတခြား၊

တမျိုးတပါးသည်။ ဝါ၊ ရဟန်းတု၊ ရဟန်းယောင်သည်။ ဝါ၊ ရဟန်းကောင်းတို့၏ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ဝါ၊ ရဟန်းကြောင်၊ ရဟန်းပုပ်၊ ရဟန်းယုတ်၊ ရဟန်းပျက်သည်။ ဝါ၊ ရဟန်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဖြစ်ရာဖြစ်သော သီလသိက္ခာမှ ဆိတ်သည်။ ဝါ၊ ရဟန်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဖြစ်ရာဖြစ်သော သီလသိက္ခာမှ ကင်းသည်။ ဝါ၊ သီလခပင်း၊ ကိုယ်မှကင်း၍၊ သိမ်ဖျင်းသေးနုပ်သော ရဟန်းသည်။ ဝါ၊ ရဟန်းဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာဖြစ်သော သီလသိက္ခာ မရှိသည်။ အသကျပုတ္တိယော၊ သာကီဝင်မင်းသား မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်မဟုတ်သည်။ ဝါ၊ သာကီဝင် မင်းသား မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်တို့မှ တသီးတခြား တမျိုးတပါးသည်။ ဝါ၊ သာကီဝင်မင်းသား မြတ်စွာဘုရား၏ သားတုသားယောင်သည်။ ဝါ၊ သာကီဝင်မင်းသား မြတ်စွာဘုရားသားတော်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ဝါ၊ သာကီဝင်မင်းသား မြတ်စွာဘုရား၏ သားကြောင်၊ သားပုပ်၊ သားယုတ်၊ သားပျက်သည်။ ဝါ၊ သာကီဝင် မင်းသား မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖြစ်ရာဖြစ်သော သီလသိက္ခာမှ ဆိတ်သည်။ ဝါ၊ သာကီဝင်မင်းသား မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖြစ်ရာဖြစ်သော သီလသိက္ခာမှ ကင်းသည်။ ဝါ၊ သာကီဝင်မင်းသား မြတ်စွာဘုရား၏ သီလခပင်း၊ ကိုယ်မှကင်း၍ သိမ်ဖျင်းသေးနုပ်သော သားသည်။ ဝါ၊ သာကီဝင်မင်းသား မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖြစ်ရာဖြစ်သော သီလသိက္ခာမရှိသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေတော့၏။

(မှတ်ချက်။ ။အသမဏော အသကျပုတ္တိယော ဟူသောပုဒ်တို့၌
ပေးခဲ့သော အနက်တို့မှာ....

ပဋိသေဓေ ဝုဇိတက္ကာဝေ၊ အညဏ္ဏေ သဒိသေဝိစ၊
ဝိရုဇ္ဈေ ဂရဟေ သုညေ၊ အကာရော ဝိရဟပ္ပကေ။

ဟူသော နာသလာ အ-သဒ္ဓါ၏ ဆယ်နက်တို့တွင် ငုဇ္ဈိ၊
တက္ကာဝ နှစ်နက်ကိုချန်လှပ်၍ ကြွင်းသောရှစ်နက်တို့ကို အစဉ်
အတိုင်း မှတ်ရာ၏။ နောက်ဆုံးအနက်ကား အဘာဝအနက် ဟု
မှတ်ရာ၏။

သေယျထာဝိ နာမ၊ နှိုင်းချိန်သိမှု၊ ပုံကိုပြုသော်။ သိ
သန္တိန္နော၊ ပြတ်သောဦးခေါင်းရှိသော။ ဝါ၊ ဦးခေါင်းလည်
စပ်၊ ပြတ်လေပြီးသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ တေန
သိသေန၊ ထိုပြတ်ပြီးသော ဦးခေါင်းနှင့်။ သရိရဗန္ဓနေန၊
ကိုယ်ကိုတဘန် စပ်ပြန်သဖြင့်။ ဇိဝိတုံ၊ အသက်တဘန်
ရှင်ပြန်ခြင်း၌။ အဘဗ္ဗောသေယျထာဝိ၊ မန်းမန်းနှုတ်နှုတ်၊
ဆေးလိမ်း သုတ်လျက်၊ မဆုတ်မနစ်၊ ကြိုးအားသစ်
လည်း၊ မဖြစ်ထိုက်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ စံပုံနှိုင်းယူ၊ ဤနည်း
အတူသာ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မေထုနံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေ
ဝိတွာ၊ ဖြစ်မိ၍။ ဝါ ဖြစ်မိသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ဖြစ်မိခြင်း
ကြောင့်။ အသမဏော၊ သည်။ အသကျပုတ္တိယော၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ တံ မေထုနပဋိသေဝနံ၊ ထို မေထုနအကျင့်ကို
ဖြစ်ခြင်းအမှုကို။ တေ၊ သင်ငါ့သျှင်ပဉ္စင်းသစ်သည်။ ယာဝ
ဇိဝံ၊ အသက်တိုင်အောင်။ ဝါ၊ ရဟန်းသိက္ခာ၊ သာဇိဝါတို့၊
ကိုယ်မှာတည်သမျှ ကာလပတ်လုံး။ အကာရဏီယံ၊ မပြုအပ်

မပြုသင့် မပြုထိုက် မပြုကောင်း၊ မပြုလေလင့်။ ဝါ၊ မပြု
မကျင့် ရှောင်ကြဉ်ရမည်။

အာမဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ ရား။ အာမ၊ ကောင်းလှပါပြီ၊
သိက္ခာပုဒ်တော် ကိုယ်၌တည်သမျှကာလပတ်လုံး မေထုန်
အကျင့်ကို ဖြစ်ခြင်းအမှုကို မပြုမကျင့် ရှောင်ကြဉ် ပါအံ့
ဘုရား။

အာရုသော၊ သစ်။ ဥပသမ္ပန္နေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊
သည်။ အဒိန္နံ၊ ဥစ္စာရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်
သော လူဇာတ်ရှိသော တပါးသောသူ၏ဥစ္စာကို။ ထေယျ
သင်္ခါတံ၊ ခိုးတတ်သောသူ၏ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖြစ်ရာ ဖြစ်
သော အကုသိုလ်စိတ်အရဖြစ်။ န အာဒါတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်
မယူသင့် မယူထိုက် မယူကောင်း။ အန္တမသော၊ အားဖြင့်။
တိဏသလာကံ၊ အမျိုးအလိုက်၊ ဘိုးမထိုက်သည့်၊ မျက်
မှိုက်၊ ဝါးခြင်းစိတ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။ အဒိန္နံ၊ ကို။
ထေယျသင်္ခါတံ၊ ဖြင့်။ န အာဒါတဗ္ဗံ၊ လင့်။ ယောဘိက္ခု၊
သည်။ အဒိန္နံ၊ ဥစ္စာရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သော။
ပါဒံဝါ၊ နိလကဟာပဏ၏ လေးဘို့တဘို့ဖြစ်သော တမတ်
သော အကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို သော်လည်းကောင်း။ ပါဒါရ
ဟံဝါ၊ တမတ်ထိုက်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို သော်လည်း
ကောင်း။ အတိရေကပါဒံဝါ၊ တမတ်ထက် လွန်သော အ
ကပ္ပိယဘဏ္ဍာ၊ တမတ်ထိုက်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာထက်
လွန်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကိုသော်လည်းကောင်း။ ထေယျ
သင်္ခါတံ၊ ဖြင့်။ အာဒိယတိ၊ လောဘမျိုးထူ၊ အဆိုးမူဖြင့်၊

ခိုးယူမိအံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အသမဏော၊ သည်။
အသကျပုတ္တိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်။

သေယျထာဝိနာမ၊ ပညာစက္ခု၊ နှိုင်းချိန်ရှုရာ၊ ဥပမာ
မည်သည်။ ဗန္ဓနာ၊ အဖွဲ့ညွှတ်တန်မှ။ ပဝုတ္တော၊ အာပေါ
မရောက်၊ အစေးပျောက်၍၊ သွေ့ခြောက်ပြတ်ကျသော။
ပဏ္ဍုပလာသော၊ ကာလကြာလျက်၊ အဆင်းပျက်သည့်၊
သစ်ရှက်လျော်သည်။ ဟရိတတ္ထာယ၊ မြေခွံ ရွှေ့ပြောင်း၊
ရေအေးလောင်းလည်း၊ အကောင်းတဘန်၊ စိမ်းရှင်ပြန်ခြင်း
၎င်း။ အဘဗ္ဗော သေယျထာဝိ၊ မဆုတ်မနစ်၊ ကြိုးအားသစ်
လည်း၊ မဖြစ်ထိုက်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ စံသုံနှိုင်းယူ၊ ဤနည်း
အတူသာ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါဒံဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။
ပါဒါရဟံဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။ အတိရေကပါဒံဝါ၊
ကိုသော်လည်းကောင်း။ အဒိန္နံ၊ ဥစ္စာရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်
ဖြင့်မပေးအပ်ဘဲ။ ထေယျသင်္ခါတံ၊ ဖြင့်။ အာဒိယိတွာ၊ ခိုးယူ
မိ၍။ ဝါ၊ သော်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အသမဏော၊ သည်။ အသကျ
ပုတ္တိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ တံအဒိန္နာဒါနံ၊ ထိုအဒိန္နာဒါနံ
အမှုကို။ ဝါ၊ ထိုဥစ္စာရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးအပ်သော
လူဇာတ်ရှိသော တပါးသောသူ၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းအမှု
ကို။ တေ၊ သည်။ ယာဝဇိဝံ၊ တိုင်အောင်။ ဝါ၊ လုံး။ အက
ရဏိယံ၊ လင့်။ ဝါ၊ မည်။

အာမ ဘန္ဓေ။ ဘန္ဓေ၊ ရား။ အာမ၊ ကောင်းလှပါပြီ။
အဒိန္နာဒါနံအမှုကို သိက္ခာပုဒ်တော် ကိုယ်၌တည်သမျှ ကာ
လပတ်လုံး မပြုမကျင့် ရှောင်ကြဉ်ပါအံ့ဘုရား။

အာရုသော၊ ငါ့သျှင်ပဉ္စင်းသစ်။ ဥပသမ္ပန္နေန၊ သော။
 ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သမ္ဘိစ္စ၊ သတ္တသညာနှင့်တကွ ဝဓကစေ
 တနာဖြင့် စေ့ဆော်ကြိုးကုတ်၊ လုံ့လထုတ်၍။ ပါဏော၊
 သတ္တဝါကို။ ဇိဝိတာ၊ ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ထွေ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ။ နဝေါ
 ရောပေတဗ္ဗော၊ သနားကင်းပ၊ မျက်ဒေါသဖြင့်၊ မကျစေ
 အပ်၊ မကျစေသင့် မချထိုက် မချကောင်း၊ မချလေလင့်။
 အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ကုန္တိကိဝိလ္လိကံ၊ ငယ်စွအဆုံး၊ ခြပုန်း
 ပရုက်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။ သမ္ဘိစ္စ၊ ၍။ ပါဏော၊ ကို။ ဇိဝိ
 တာ၊ မှ။ န ဝေါရောပေတဗ္ဗော၊ လင့်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။
 သမ္ဘိစ္စ၊ ၍။ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ၊ ရေကြည်ကလလ၊ တည်သည်က
 စ၍၊ အသက်ထင်ရှားရှိသော အထူးထူးသော အာဟာရကို
 ယူတတ်သော လူဇာတ်ရှိသော သူ၏ကိုယ်ကို။ ဝါ၊ ရေ
 ကြည်ကလလ၊ တည်သည်ကစ၍ အသက်ထင်ရှားရှိသော
 အထူးထူးအရပ်ရပ်၊ စွဲလမ်းအပ်သော၊ လူဇာတ်ရှိသော
 သူ၏ကိုယ်ကို။ ဇိဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေတိ၊ ကျစေမိအံ့။
 ဝါ၊ ချမိအံ့။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ဂဟ္တပါတနံ၊ ကိုယ်ဝန်ကျ
 ကြောင်းဖြစ်သော ကိုယ်ဝန်ကျဆေးပေးခြင်းကို။ ဥပါဒါ
 ယ၊ ၍။ သမ္ဘိစ္စ၊ ၍။ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ၊ ကို။ ဇိဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရော
 ပေတိ၊ အံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အသမဏော၊ သည်။
 အသကျပုတ္တိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၍။

သေယျထာဝိနာမ၊ လောကတန္တု၊ ပုံရှာပြု၍၊ နှိုင်းရှု၍
 ရာဥပမာမည်သည်။ ဧဒော၊ နှစ်စိတ်နှစ်ပိုင်း။ ဘိန္နာက္ခေပျက်
 ပြီးသော။ ပုထု၊ ရုလစ်မွန်းချွန်၊ အထွဋ်တပ်သော ကျောင်း
 ကြီးပမာ ကြီးစွာသော။ သိလော၊ ကျောက်လုံးကျောက်ဖျာ

သည်။ အပ္ပဋိသန္ဓိကာ၊ ပြကတေတဘန်၊ စေတပ်ပြန်ခြင်းငှါ
မထိုက်သည်။ ဟောတိ သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေ
မေဝ၊ သာ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗိစ္စ၊ ဤ။ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ၊ ကို။
ဇိဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေတွာ၊ ကျမိစေ၍။ ဝါ၊ ချမိ၍။ ဝါ၊
သော်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အသမဏော၊ သည်။ အသကျပုတ္တိ
ယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ တံဝေါရောပနံ၊ ထိုသတ္တဝါကို
ဇိဝိတိန္ဒြေမှ ကျစေခြင်းအမှုကို။ တေ၊ သည်။ ယာဝဇိဝံ၊
ကိုင်အောင်။ ဝါ၊ လုံး။ အကရဏိယံ၊ လင့်။ ဝါ၊ မည်။

အာမ ဘန္တေ။ ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာမ၊ ကောင်းလှပါပြီ။
သတ္တဝါကို ဇိဝိတိန္ဒြေမှ ကျစေခြင်းအမှုကို သိက္ခာပုဒ်တော်
ကိုယ်၌ တည်သမျှ ကာလပတ်လုံး မပြုမကျင့် ရှောင်ကြဉ်
ပါအံ့ဘုရား။

အာဝုသော၊ သစ်။ ဥပသမ္ပန္နေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊
သည်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော၊ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထ
တရားဆယ်ပါးထက်လွန်မြတ်သော ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်တရား
ကို။ ဝါ၊ မြတ်သောလူဟု ဆိုအပ်သော ဈာနလာဘီ
အဘိညာလာဘီ ပုထုဇန် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်
သော ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်တရားကို။ ဝါ၊ ပြကတေသော လူတို့
ထက် မြတ်သော ဈာနလာဘီ အဘိညာလာဘီ ပုထုဇန်
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်တရား
ကို။ ဝါ၊ မနုဿစစ်၊ လူ့ အဖြစ်ကို၊ စွန့်ပစ်လွန်လတ်၊ မြတ်
ထက်မြတ်လျက် ထွက်ရပ်လမ်းမှန်၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဧကန်
ရောက်စေတတ်သော ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်တရားကို။ နဥဗ္ဗုဒ္ဓိ
တဗ္ဗော၊ သီလအသက်၊ ကိုယ်မှ ထွက်လျက်၊ ငဲ့ကွက်မထား။

ရမ္မက်အားဖြင့်၊ ဝါကြွားမောက်မိ၊ မပြောဆိုအပ်၊ မပြောဆိုသင့်၊ မပြောဆိုထိုက်၊ မပြောဆိုကောင်း၊ မပြောဆိုလေလင့်။ အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ အဟံ၊ တရားမွေ့လျော်၊ ငါ့ကိုယ်တော်သည်။ သုညာဂါရေ၊ လူရှင်ကင်းဆိတ်၊ သစ်ပင်ရိပ်နှင့်၊ ဘိတ်ဘိတ်လူလူ၊ တောင်ရိပ်ထူလျက်၊ သဲဖြူဘော်ငွေ၊ မြစ်ငယ်ရေတို့၊ ထွေထွေစိမ့်စမ်း၊ ရှုမခမ်းဘဲ၊ တောင်တန်းပျံ့မြိုင်၊ ပန်းနံ့လှိုင်သည်၊ ဂနိုင်းချောင်ကောင်း၊ တောရကျောင်း၌။ အဘိရမာမိ၊ ဈာန်ရောမဂ်ပါ၊ ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်လွန်စွာမွေ့လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဥလ္လပိတဗ္ဗော၊ လင့်။ ။ (အကရဏိယ လေးဝါကျလုံးမှာ ဤဩမက ပရိစ္ဆေဒဒီပကဝါကျအရာမျိုး၌လိုက်၍ စပ်သည်ချည်း)။ ။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်။ ဣစ္ဆာပကတော၊ အလိုဆိုးသည် သမ္မာအာဇီဝမှ ကင်းအောင် ပြုအပ်သည်။ ဝါ၊ အလိုရမ္မက်၊ နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အဘူတံ၊ တခါတရံ၊ ကိုယ်သန္တာန်၌၊ ဧကန်မဖြစ်ဘူးသော။ အဘူတတ္တာ၊ တခါတရံ၊ ကိုယ်သန္တာန်၌၊ ဧကန်မဖြစ်ဘူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အသန္တံ၊ တခါတရံကိုယ်သန္တာန်၌၊ ဧကန်မရှိသော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ ကို။ (သာမည) ဈာန်ဝါ၊ လေးပါးသော ဈာန်ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဝိမောက္ခဝါ၊ ရှစ်ပါးသောလောကီဝိမောက္ခ၊ သုံးပါးသောလောကုတ္တရာဝိမောက္ခကိုသော်လည်းကောင်း။ သမာဓိဝါ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ သမာဓိကိုသော်လည်းကောင်း။ သမာပတ္တိဝါ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ သမာပတ်ကိုသော်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂံဝါ၊ လေးပါးသော

မဂ်ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဖလံဝါ၊လေးပါးသော ဖိုလ်
ကိုသော်လည်းကောင်း။ ။(ဝိသေသ) ဥဗ္ဗပတိ၊ သီလ
အသက်၊ ကိုယ်မှထွက်လျက်၊ ငဲ့ကွက်မထား၊ ရမ္မက်အား
ဖြင့်၊ ဝါကြွားမောက်မို၊ လာဘ်ရလို၍၊ ပြောဆိုမိအံ့။ ။
(ဥဗ္ဗပတိ) ဥဂ္ဂတာယုကော လပတိ။ သီလံ ဟိ ဘိက္ခု
ဿ အာယု။ တံ တဿ တထာလပနကာလ သမကာလ
မေဝ ဝိဂစ္ဆတိ။ ။(ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဋီကာ)။ ။သော
ဘိက္ခု၊ သည်။ အသမဏော၊ သည်။ အသကျပုတ္တိယော၊
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်။

သေယျထာဝရနာမ၊ မျက်မြင်ဒိဋ္ဌ၊ လက်တွေ့ပြရာ၊ ဥပမာ
မည်သည်ကား။ မတ္တကန္တိန္ဒော၊ ပြတ်သောလည်ဆစ်
လည်သီးရှိသော။ ဝါ၊ လည်ဆစ်လည်သီး၊ ပြတ်တိုပြီး
သော။ တာလော၊ ဘုတ်ပြတ်ပုံဆို၊ ထန်းငုတ်တိုသည်။ ပုန
ဝိရုဋ္ဌိယာ၊ ခက်လက်ရှည်တို၊ ရှန်းရှန်းစိုလျက်၊ နုပျိုကြီး
ပွား၊ တဘန်ပေါက်ရောက်စည်ကားပြန်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော
သေယျထာဝရ၊ လုံ့လမလစ်၊ ကြိုးအားသစ်လည်း၊ မဖြစ်
ထိုက်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါဝိန္ဒော၊
သည်။ ဣန္ဒြာပကတော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အဘူတံ၊ သော။
အဘူတတ္တာ၊ ကြောင့်။ အသန္တံ၊ သော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊
ကို။ ဥဗ္ဗပတိတွာ၊ သီလအသက်၊ ကိုယ်မှထွက်လျက်၊ ငဲ့ကွက်
မထား၊ ရမ္မက်အားဖြင့်၊ ဝါကြွားမောက်မို၊ လာဘ်ရလို
ဘိ၊ ပြောဆိုမိ၍။ ဝါ၊ သော်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အသမဏော၊
သည်။ အသကျပုတ္တိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ တံဥတ္တရိ
မနုဿဓမ္မုပ္ပပနံ၊ ထိုဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ဝါဝါကြွားကြွား

ပလ္လား၍ ပြောဆိုခြင်းအမှုကို။ တေ၊သည့်။ယာဝဇီဝံ၊တိုင်
အောင်။ ဝါ၊လုံး။ အကရဏီယံ၊လင့်။ ဝါ၊မည်။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ရား။ အာမ၊ကောင်းလှပါပြီ၊
ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ဝါဝါကြွားကြွား ပလ္လား၍ ပြောဆို
ခြင်း အမှုကို မပြုမကျင့် ရှောင်ကြဉ်ပါအံ့ဘုရား။

ဣမာနိ သိက္ခာပဒါနိ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ စတ္တာရိ၊
ကုန်သော။ အကရဏီယာနိ၊ မပြုမကျင့်ထိုက် မမှီဝဲထိုက်
ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တော်တို့ပေတည်း။

ဤကား မမှီဝဲကောင်းသည်ကို ပြောပြခြင်း ဂုဒ္ဒသမ
ကိစ္စပေတည်း။

အပရကိစ္စသုံးပါး ပြီးပြီ။

ဥပသမ္ပဒကံ၌ ဆောင်ရွက်အပ်သောကိစ္စ

တစ်ဆယ့်လေးပါးလုံးပြီးပြီ။

နိဂမနု

ပခုက္ကူမြို့ မဟာဝိသုတာရာမတိုက် ကျေးဇူးတော်ရှင်
ရေစကြို ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏သဒ္ဓိဝိဟာရိက ဓမ္မန္တေ
ဝါသိက တပည့်ဖြစ်သော နန္ဒဝံသ မည်သော မထေရ် ငါ
သည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်မှ
ရအပ်သောနည်းအတိုင်း မကျဉ်း၊မကျယ်မှတ်သားလွယ်
အောင် စီရင်ရေးသားအပ်သော ရဟန်းလောင်း ဆုံးမ
စာ ခေါ်သော ဥပသမ္ပဒ ကမ္မဝါစာ နိဿုသစ် သည်

သက္ကရာဇ် ၁၂၇၆-ခု၊ ကဆုန်လဆုတ် ၁၂-ရက် ကြာသပတေးနေ့ ညနေ၌ ပြီးစီး အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။

အနန္တရာယေန ကတော၊ အယံ နိဋ္ဌံ မပါဂတော။
ဇိန္တိ နိဋ္ဌံ တထာ သဗ္ဗေ၊ ပါဏိနံ သုမနောရထာ။

မယာ၊ ငါသည။ ကတော၊ ရေးသားပြုပြင် စီရင်အပ်သော။ အယံနိဿယော၊ ဤဥပသမ္ပဒကမ္မဝါစာ နိဿယသစ်သည်။ အနန္တရာယေန၊ ကိုယ်ပ၊ ကိုယ်တွင်း၊ အန္တရာယ်ကင်းသဖြင့်။ နိဋ္ဌံ၊ သက္ကရာဇ် တထောင့်နှစ်ရာ ခုနစ်ဆယ့်ကိုးခု၊ ကဆုန်လဆုတ် ၁၂-ရက် ကြာသပတေးနေ့ ညနေအချိန် ပြီးစီးအောင်မြင်ခြင်းသို့။ ဥပါဂတောယထာ၊ ရောက်ရသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သဗ္ဗေ၊ တရမကြွင်း၊ ခပင်းဥသို့ အလုံးစုံကုန်သော။ သုမနောရထာ၊ ကောင်းသော စိတ်နှလုံး အလိုတို့သည်။ နိဋ္ဌံ၊ ကြံတိုင်းလည်းအောင်၊ ဆောင်တိုင်းလည်း မြောက်၊ စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ၊ လိုရာခရီး၊ ပြီးစီးအောင်မြင်ခြင်းသို့။ ဇိန္တိ၊ မချွတ်မလွှဲ၊ အမြဲဧကန်၊ အမှန်မချ၊ ရောက်ကြပါစေကုန်သော။

ဥပသမ္ပဒ ကမ္မဝါစာ နိဿယသစ် ခေါ်သော
ရဟန်းလောင်း ဆုံးမစာ ပြီးပြီ။

ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိ ဝိနိစ္ဆယ

နမော တဿ အဂဝေတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိဆယ်ပါး အဆုံးအဖြတ်ကို အကျဉ်းမျှ ရေးလိုက်အံ့)။

ဌာန် ကရိုဏ်းတို့ကို လျော့လျော့ပြု၍ ရှုတ်ဆို အပ်သော ပထမက္ခရာ ငါးလုံး၊ တတိယက္ခရာ ငါးလုံး သည် သိသိလ မည်၏။

ဌာန် ကရိုဏ်းတို့ကို ပြင်းထန်သည်တို့ကို ပြု၍ ရှုတ်ဆိုအပ်သော ဒုတိယက္ခရာ ငါးလုံး၊ စတုတ္ထက္ခရာ ငါးလုံးသည် ခနိဘ မည်၏။

ဧတ္ထ စ ဝဂ္ဂဒုတိယ စတုတ္ထာ ခနိတာထိဝိ ဝုစ္စန္တိ။
ဣတရေ သိထိလာတိ—

ဟူသော ပရသမညာပယောဂေ-သုတ်၏ အတွင်း ရူပသိဒ္ဓိ အလိုအားဖြင့် ပထမက္ခရာ ငါးလုံး၊ တတိယက္ခရာ ငါးလုံး၊ ပဉ္စမက္ခရာ ငါးလုံးသည် သိသိလ မည်၏။ ။
အတ္ထော အက္ခရသညာတော-ဟူသောသုတ်၏ အတွင်း ရူပသိဒ္ဓိနိကာဋ်ကား—

သိထိလခနိတာဒိသု သိထိလံနာမ ဝဂ္ဂေသု ပထမ
တတိယာ။ ခနိတံနာမ ဒုတိယ စတုတ္ထာ။

ဟု ဆို၏။ ဤဒီကာအလို ပဉ္စမက္ခရာ မပါသည်ဖြစ်၍ တပါးသော ကျမ်းအဆိုတို့နှင့် ညီညွတ်၏။ ပဉ္စမငါးလုံး ယ,ရ,လ,ဝ,သ,ဟ,ဠ ဟူသော အဝဂ် ခုနစ်လုံး၊ ဤ တစ်ဆယ့်နှစ်လုံးသော အက္ခရာတို့သည် “သိထိလ-ခနိတ ဝိမုတ်” တို့မည်ကုန်၏။ ရူပသိဒ္ဓိအလိုအားဖြင့် အဝဂ်-ခုနစ်လုံးသာ “သိထိလ-ခနိတ-ဝိမုတ်” မည်၏။ ဤတစ်ဆယ့်နှစ်လုံးသော အက္ခရာတို့သည် သိထိလ ခနိတ ဝိမုတ်ဖြစ်၍ သိထိလ ရွတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ခနိတ ရွတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ကံကို မပျက်စေနိုင်ဟု ပြောဆိုရိုးပြုကြ၏။ သို့ပြောဆိုရိုးပြုကြသော်လည်း အားထုတ်၍ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရွတ်သော်လည်း ခနိတ မဖြစ်နိုင်ကုန်၊ ရွတ်၍စမ်းက သိကြလိမ့်မည်။

နှစ်မတြာကာလဖြင့် ရွတ်ဆိုအပ်သော ငါးလုံးသော ဒိဃသရ,သည် **ဒိဃ** မည်၏။

တစ်မတြာကာလဖြင့် ရွတ်ဆိုအပ်သော သုံးလုံးသော ရဿသရ,သည် **ရဿ** မည်၏။

နှောင်းသော သံယုတ် ရှိသော သုံးလုံးသော ရဿသရ,ငါးလုံးသော ဒိဃသရ,သည် **ဂရုဏ** မည်၏။

နှောင်းသော သံယုတ်မရှိသော သုံးလုံးသော ရဿသရ,သည် လဟုက မည်၏။

သန္တိပုဒ်စပ်၍ ရွတ်ဆိုအပ်သော အက္ခရာသည် **သမ္ပန္န** မည်၏။

သန္တိပုဒ်ဖြတ်၍ ရွတ်ဆိုအပ်သော အက္ခရာသည် **ဝ ဝတ္တိတ** မည်၏။

ဌာနိ ကရိုဏ်းတို့ကို နှိပ်၍ နှုတ်ခမ်းကို သွင်း၊ ခံတွင်း ပါးစပ်ကို ပိတ်၍ ရွတ်ဆိုအပ်သော မိန္ဒု=မိန္ဒု၏ ဖြစ်ရပ် ဖြစ်သော အကွရာသည် နိဂ္ဂဟိတံ မည်၏။

ဌာနိ ကရိုဏ်းတို့ကို စွန့်လွှတ်၍ ခံတွင်းပါးစပ်ကို သွင်း၍ ရွတ်ဆိုအပ်သော အာ၊ဒိဃသရ= အာ၊ဒိဃသရကို ဖြစ်သော အကွရာသည် ဝိမုတ္တံ မည်၏။

- (၁) ပထမငါး၊ တတိငါး၊ ဆယ်ပါးသိထိလ။
- (၂) ဒုတိယငါး၊ စတုတငါး၊ ဆယ်ပါးနေတ။
- (၃) ဝဂ္ဂန္တငါး၊ အ-ဝဂ်များ၊ လျော်ငြားသိထိလ။
- (၄) ပဉ္စဒိဃသ၊ တိရဿာ၊ နှစ်ဖြာခွဲဝေကြ။
- (၅) ပဉ္စဒိဃသ၊ ရဿာတိက၊ နှောင်းသံသုတ်၊ ရှစ်လုံးထုတ်၊ သမုတ်ဂရုက။
- (၆) မနှောင်းသံသုတ်၊ ရဿထုတ်၊ သမုတ်လဟုက။
- (၇) သန္တိပုဒ်ဝဂ်၊ ရွတ်ဆိုအပ်၊ သတ်မှတ်သမ္ပန္န။
- (၈) သန္တိပုဒ်ဖြတ်၊ ရွတ်ဆိုအပ်၊ သတ်မှတ်ဝဝတ္ထိတ။
- (၉) နိဂ္ဂဟိတံ၊ မိန္ဒုအံ၊ ဘွင့်ရန်အာဒိဃ။
- (၁၀) ငါးဝဂ္ဂန္တံ၊ မိန္ဒုအံ၊ ရွတ်ရန်နှာခေါင်းမှ။

(၁) နိဂ္ဂဟိတံ နာသိကဌာနဇံ၊ င-ဥ-ဏ-န-မာ သကဌာနိကာစ နာသိကဌာနိကာစ။

(အကွရာပါဒသော ဧကစတ္တာလီသံသုတ်အတွင်း ရူပသိဒ္ဓိ)။

(၁) နိဂ္ဂဟိတံ၊ နိဂ္ဂဟိတံသည်။ နာသိကဌာနဇံ၊ နှာခေါင်းအရပ်၌ဖြစ်၏။ င-ဥ-ဏ-န-မာ၊ င-ဥ-ဏ-န-မ တို့သည်။ သကဌာနိကာစ၊ ဝဂ္ဂန္တံ မဖြစ်မှီက မိမိတို့၏ဥစ္စာ

ဖြစ်သော ကဏ္ဍအရပ်၊ တာလုအရပ်၊ မုဒ္ဒအရပ်၊ ဒန္တအရပ်၊ ဩဠအရပ်တို့၌လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ နာသိက ဌာနိကာစ၊ ဝဂ္ဂန္တဖြစ်ခိုက် နှာခေါင်းအရပ်၌လည်းဖြစ်ကုန်၏။

သိက္ခာဝိဓာနခဏ်း သဒ္ဓိသုတ္တမာလာသဒ္ဓနိတိ၌လည်း ရူပသိဒ္ဓိနည်းတူဆို၏။ ဤရူပသိဒ္ဓိ-သဒ္ဓနိတိများကိုဖို့၍—

ငါးငဝ္ဂန္တံ၊ ဗိန္ဒုအံ၊ ရွတ်ရန်နှာခေါင်းမှ--

ဟူသော နိယာမ်ပုဒ်ကို ဆိုလိုက်ပေ၏။ (သကဌာနိက အရကား ထင်ရှားလှ၏)။ နာသိကဌာနိကာ-ဟူသောပုဒ် အရ-ဝဂ္ဂန္တ ငါးလုံးသည် အဘယ်အခါ၌ နှာခေါင်းအရပ်၌ ဖြစ်သနည်း-ဟု မေးခွန်းထုတ်ဘွယ်ရှိ၏။ အချို့ဆရာများကား -င-ဥ-ဏ-န-မ ဟူသော ဤ ဝဂ္ဂန္တ ငါးလုံးသည် မူလပင်ကိုယ်သဘောအားဖြင့် စဉ်းငယ် နှာခေါင်းသံပါရှိသောကြောင့်—

င-ဥ-ဏ-န-မာ၊ နာသိကဌာနိကာ-

ဟု သဒ္ဓါကျမ်းများ၌ဆို၏ဟု ယူကြ၏။ ထိုအယူကို ငါတို့ကား မနှစ်သက်ကုန်။

အချို့ ဆရာများကား တဏှက်ရော၊ ရဏဉ္စဟော၊ သဗ္ဗိတော၊ ဇုတိန္ဒရော၊ သမ္မတော စသော ပုဒ်များကဲ့သို့ ဝဂ္ဂန္တဖြစ်ခိုက် နှာခေါင်းအရပ်၌ ဖြစ်သည်ကိုရည်ရှယ်၍-

င-ဥ-ဏ-န-မာ နာသိကဌာနိကာ -

ဟု သဒ္ဓါကျမ်းတို့၌ဆို၏ဟု ယူကြ၏။ ဤအယူသာ သင့်မြတ်၏ ဟု ငါတို့ယူဆပေကုန်၏။

အချို့ဆရာများကား တဏှက်ရော စသော ဝဂ္ဂန္တိများကို ဝိမုတ် ဟု ယူကြကုန်၏။ ထိုအယူကား မသင့်မြတ်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဝိမုတ်ဟူသည် အာ ဒိဃတလုံးသာ ရှိသောကြောင့်တည်း။

(၂) နိဂ္ဂဟိတန္တိ ယံ ကရဏာနိ နိဂ္ဂဟေတွာ အဝိဿဇ္ဇေတွာ အဝိဝဋ္ဋေန မုခေန အနုနာသိကံ ကတွာ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ဝိမုတ္တန္တိ ယံ ကရဏာနိ အနိဂ္ဂဟေတွာ ဝိဝဋ္ဋေန မုခေန အနုနာသိကံ အကတွာ ပုစ္ဆတိ။ ။ (ကမ္မဝဂ် ပရိဝါအဋ္ဌကထာ)။

(၃) ဌာနကရဏာနိ နိဂ္ဂဟေတွာ ဥစ္စာရေတဗ္ဗံ၊ နိဂ္ဂဟိတံ။ ဌာနကရဏာနိ ဝိဿဌာနိ ကတွာ ဥစ္စာရေတဗ္ဗံ၊ ဝိမုတ္တံ။ ။ (သီလက္ခန္ဓံ ဋီကာဟောင်း)။

(၄) ဌာနကရဏာနိ နိဂ္ဂဟေတွာ အဝိဝဋ္ဋေန မုခေန ဥစ္စာရေတဗ္ဗံ၊ နိဂ္ဂဟိတံ။ ဌာနကရဏာနိ ဝိဿဌာနိ ကတွာ ဝိဝဋ္ဋေန မုခေန ဥစ္စာရေတဗ္ဗံ၊ ဝိမုတ္တံ။ ။ (သီလက္ခန္ဓံ ဋီကာသစ်)။

(၅) ကရဏာနိ နိဂ္ဂဟေတွာ ဝိဝဋ္ဋေန မုခေန ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဝိမုတ္တံ။ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ၊ ဓမ္မနိယာမတာ၊ ကုသလာ၊ ဓမ္မာ။ ။ (မူလသညာ ဝိစေနခဏ်း သန္တိသုတ္တမာလာ။ သဒ္ဓနီတိ။)

(၂) ယံအက္ခရံ၊ အကြင်အက္ခရာကို။ ကရဏာနိ၊ ဌာနကရိုဏ်းတို့ကို။ နိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်၍။ အဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ မစွန့်လွှတ်မူ၍။ အဝိဝဋ္ဋေန၊ မဘွင့်အပ်သော။ ဝါ၊ မဟာအပ်သော။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ပါးစပ်ဖြင့်။ အနုနာသိကံ၊

မှီရာဌာန်ကို ရှုတ်ဆိုရာ ကာလမှ နောက်၌ နှာခေါင်းဖြင့် ရှုတ်ဆိုအပ်သည်ကို။ဝါ၊နှာခေါင်းသို့ အစဉ် လိုက်သည်ကို။ကတွာ၊ပြု၍။ ဝတ္ထုဗွံ၊ရှုတ်ဆိုအပ်၏။ တံအက္ခရံ၊ ထို နှုတ်ခမ်းကိုတွင်၊ ပါးစပ်ကိုပိတ်၍၊ နှာခေါင်းသံ ပါအောင် ရှုတ်ဆိုအပ်သော အက္ခရာသည်။ နိဂ္ဂဟိတန္တိ၊ နိဂ္ဂဟိတ မည်၏။ ယံအက္ခရံ၊ အကြင် အာ-အက္ခရာကို။ကရဏာနိ၊ တို့ကို။ အနိဂ္ဂဟေတွာ၊ မနှိုက်မူ၍။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်လွှတ် ၍။ဝိဝဇ္ဇေန၊တွင်ဟအပ်သော။ မုခေန၊ဖြင့်။ အနုနာသိကံ၊ နှာခေါင်းအရပ်သို့ အစဉ်လိုက်သည်ကို။ အကတွာ၊ မပြု မူ၍။ဝုတ္တတိ၊ရှုတ်ဆိုအပ်၏။ တံအက္ခရံ၊ထို ဌာန်ကရိုဏ်းကို စွန့်လွှတ်၍ တွင်ဟအပ်သော ခံတွင်းပါးစပ်ဖြင့် နှာခေါင်း က လေ၊မထုတ်ဘဲ နှာခေါင်းသံ မပါစေဘဲ ရှုတ်ဆိုအပ် သော အာ-အက္ခရာသည်။ဝိမုတ္တန္တိ၊ဝိမုတ္တမည်၏။

(၃) ဌာနကရဏာနိ၊ဌာန်ကရိုဏ်းတို့ကို။ နိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိုက်၍။ဥစ္စာရေတဗွံ၊ရှုတ်ဆိုအပ်သော။အက္ခရံ၊ အံ- ဣ- ဥပံဟူသော အက္ခရာသည်။ နိဂ္ဂဟိတံ၊ နိဂ္ဂဟိတမည်၏။ ဌာနကရဏာနိ၊ တို့ကို။ဝိဿဌာနိ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သည်တို့ ကို။ ကတွာ၊၍။ ဥစ္စာရေတဗွံ၊ရှုတ်ဆိုအပ်သော။ အက္ခရံ၊ အာ-အက္ခရာသည်။ဝိမုတ္တံ၊ဝိမုတ္တမည်၏။

(၄) ဌာနကရဏာနိ၊ တို့ကို။ နိဂ္ဂဟေတွာ၊၍။ အဝိဝ ဇ္ဇေန၊သော။ မုခေန၊ဖြင့်။ ဥစ္စာရေတဗွံ၊ သော။ အက္ခရံ၊ သည်။ နိဂ္ဂဟိတံ၊ မည်၏။ ဌာနကရဏာနိ၊ တို့ကို။ဝိဿ ဌာနိ၊တို့ကို။ ကတွာ၊၍။ ဝိဝဇ္ဇေန၊သော။ မုခေန၊ ဖြင့်။ ဥစ္စာရေတဗွံ၊ သော။ အက္ခရံ၊သည်။ဝိမုတ္တံ၊မည်၏။

(၅) ကရဏာနိ၊တို့ကို။ အနိဂ္ဂဟေတွာ၊၍။ ဝိဝဇ္ဇေန၊
သော။ မုခေန၊ဖြင့်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊သော။ အက္ခရံ၊သည်။ ဝိမုတ္တံ၊
မည်၏။ ။(ဓမ္မဋ္ဌိတတာ ဓမ္မနိယာမတာ ကုသလာဓမ္မာ၊
ဓမ္မဋ္ဌိတတာ၊ ဌံ။ အာ၊ဓမ္မနိယာမတာ၊ဌံ အာ၊ ကုသလာ၊ဌံ
အာ၊ဓမ္မာ၊ ဌံ အာ၊ ဟူသည်တည်း)။

အထူးမှတ်ရန်။ ။အရပ်ရပ်သော ကျမ်းဂန်များကို
ထောက်သော်—

ဥပိတ္တဗုဒ္ဓိတ္တာတိ ဥတ္တံ။ ဌာနကရဏာနိ ဝိဿဇ္ဇေ
တွာ ဝိဝဇ္ဇေန မုခေန ဥတ္တံ ဝိမုတ္တံ။ ဝိပုဗ္ဗ ဥစ၊
ဝိယတ္တိယံ ဝါစာယံ၊ မကာရော အာမဂမတ္တံ။
သာမညနိဒ္ဒေသေနကေသသနယေနဝါဝိဿဇ္ဇေ
တွာ ဝိဝဇ္ဇေန မုခေနာတိ န္ဒိဓာ ဝိသဒ္ဓဿတ္ထော
ဝုတ္တော။

ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြုအပ်၏ ဟု ထင်ရှားသိသာ၏။

ဆယ်ပါးသော ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိတို့တွင် သိထိလကို - ဓနိတ၊
ဓနိတကို - သိထိလ၊ ဝိမုတ္တကို - နိဂ္ဂဟိတ၊ နိဂ္ဂဟိတကို-
ဝိမုတ္တ၊ ပြု၍ ဘာသ်ရှုတ်ခဲ့လျှင် ကံပျက်ကြောင်းကို—

(၆) ဣမာနိ စတ္တာရိ ဗျဉ္ဇနာနိ အန္တော ကမ္မဝါစာယ
ကမ္မံ ဒုသေန္တိ။ ဇေ ဝဒန္တော ဟိ အညသ္မိံ အက္ခ
ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ ဝဒတိ၊ ဒုရတ္တံ ကရောတိတိ
ဝုစ္စတိ။

ဟု ကမ္မဝင် ပရိဝါအဋ္ဌကထာ၌ဆို၏။

(၆) စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမာနိဗျဉ္ဇနာနိ၊ ဤ သိထိလ - ခနိတ - နိဂ္ဂဟိတ - ဝိမုတ္တ အက္ခရာ တို့သည်။ အန္တော ကမ္မဝါစာယ၊ ကမ္မဝါစာ၏အတွင်း၌။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ ဒုသေန္တိ၊ ပျက်စေကုန်၏။ ဝါ၊ ပျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ ဟိ၊ တိမ်မြုပ် ကွယ်ဝှက်၊ မိပ္ပါယ်နက်ကို၊ အချက်ဖော်ကာ၊ များသိသာအောင်၊ ထင်စွာပြအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သိထိလကို ခနိတ ခနိတကို သိထိလ၊ ဝိမုတ္တကို နိဂ္ဂဟိတ၊ နိဂ္ဂဟိတကို ဝိမုတ္တပြု၍။ ဝဒန္တော၊ ရွတ်ဘာသ်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အည သ္မိံ၊ တပါးသော။ အက္ခရေ၊ သိထိလ-ခနိတ-နိဂ္ဂဟိတ-ဝိမုတ္တ အက္ခရာကို။ ဝါ၊ ခနိတ-သိထိလ-ဝိမုတ္တ-နိဂ္ဂဟိတ အက္ခရာကို။ ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ ရွတ်ဆိုသင့်လျက်။ အညံ၊ တပါး သော။ အက္ခရံ၊ ခနိတ-သိထိလ-ဝိမုတ္တ-နိဂ္ဂဟိတ အက္ခရာကို။ ဝါ၊ သိထိလ - ခနိတ - နိဂ္ဂဟိတ-ဝိမုတ္တအက္ခရာ ကို။ ဝဒတိတိ၊ ရွတ်ဆို၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒုရတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရွတ်ဆိုအပ်သည်ကို။ ကရောတိတိ၊ ပြု၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဤသို့ နိဂ္ဂဟိတကို ဝိမုတ္တ၊ ဝိမုတ္တကို နိဂ္ဂဟိတပြု၍ အပြန်အလှန် ရွတ်ဆိုခဏ်းဝယ်—

(၇) သုဏာတု မေတိ ဝိဝဇ္ဇေန မုခေန ဝတ္ထဗ္ဗေ ပန သုဏံတု မေတိ ဝါ။ သော ဥတ္တိတိ ဝတ္ထဗ္ဗေ သေ ဥတ္တိတိဝါ အဝိဝဇ္ဇေန မုခေန အနုနာသိကံ ကတွာ ဝစနံ ဝိမုတ္တဿ နိဂ္ဂဟိတ ဝစနံနာမ—

ဟူသော ကမ္မဝံဂ် ပရိဝါ အဋ္ဌကထာပါဌ၌-သုဏာတု သော-ပါဌများကို ထောက်ဆ၍ အာ၊ ဒိဃသရ၊ အာ၊ ဒိဃ

သရကိုမှီသော အက္ခရာဟူသမျှသည် ဝိမုတ္တ-မည်၏ဟု အသေစွဲ မှတ်ယူအပ်၏။ ဤအဋ္ဌကထာပါဠိ၌ ဣာ-ဟူသော ဝိမုတ္တအက္ခရာကို၊ ဣံ ဟု နိဂ္ဂဟိတ်ပြု၍ ဘာသ်မိလျှင် ကံ-ပျက်၏။ သာ-ဟူသော ဝိမုတ္တအက္ခရာကို၊ သံ-ဟု နိဂ္ဂဟိတ်ပြု၍ ဘာသ်မိလျှင် ကံပျက်၏-ဟူလို။

သုဏံတု မေ ဟူသော ပါဠိဝယ်။ ။ သုဏန္တု၊ မေ-ဟု တဝဂ္ဂန္တု ပါဠိနှင့်လည်းကောင်း၊ သုဏံတု မေ-ဟု နိဂ္ဂဟိတန္တု ပါဠိနှင့်လည်းကောင်း၊ ပုတ်အုပ်မှုတို့၌ ပါဠိနှစ်ထွေ ထွေမြင်ရ၏။ ပေမူများ၌ကား တဝဂ္ဂန္တုနှင့် သုဏန္တု-ပါဠိသာ အရှိများ၏။ တ-ဝဂ္ဂန္တု ပါဠိကို ဝိမုတ္တထင်မှတ်၍ နောက်မှ ပြင်မိကြဟန်ရှိ၏။ တဝဂ္ဂန္တု ပါဠိကား ဝိမုတ္တ မဟုတ်။ ။ င-ဥ-ဏ-န-မာ နာသိက ဌာနိကာ ဟူသည့် အတိုင်း နိဂ္ဂဟိတပင်ဖြစ်၍ မပြင်သင့်။

(ဂ) ပတ္တကလ္လံတိ အဝိဝဇ္ဇေန မုခေန အနုနာသိကံ ကတ္တာ ဝတ္တဗ္ဗေ ပတ္တကလ္လာတိ ဝိဝဇ္ဇေန မုခေန အနုနာသိကံ အကတ္တာ ဝစနံ နိဂ္ဂဟိတဿ ဝိမုတ္တ ဝစနံနာမ—

ဟူသော ကမ္မဝဂ် ပရိဝါအဋ္ဌကထာ၌လည်း လွံ-ဟူသော နိဂ္ဂဟိတ-အက္ခရာကို၊ လ္လာ-ဟု ဝိမုတ္တအက္ခရာပြု၍ ဘာသ်ခွဲလျှင် နိဂ္ဂဟိတ်ကိုဝိမုတ်ပြု၍ ဘာသ်သောကြောင့် ကံ-ပျက်၏ဟု ဆို၏။ ဤဝါကျကို ထောက်သဖြင့်လည်း အာ၊ ဒိဃသရ အာ-ဒိဃသရကိုမှီသော အက္ခရာဟူသမျှ သည်သာ ဝိမုတ္တမည်၏ဟု အသေစွဲ မှတ်ယူသင့်၏။ ဤ

ပရိဝါအဋ္ဌကထာကိုထောက်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ ဓမ္မနိယာမတာ ကုသလာ ဓမ္မာ။ ။ဟူသော ဥဒါဟရဏ် များ၌ အာ၊ ဒိဃသရ၊ အာ၊ ဒိဃသရကိုမှီသော အက္ခရာဟူ သမျှကိုသာ ဝိမုတ္တမည်၏ဟု အနေကန်မဟုတ် ကေန့်မှတ် ယူအပ်၏။ ဤဥဒါဟရဏ်များ၌ အာ၊ ဒိဃသရ၊ အာ၊ ဒိဃ သရကိုမှီသော အက္ခရာများကိုသာ ဝိမုတ်ဟု မယူဘဲ ဓမ္မ-ဟူသောပုဒ်၌ ခမ်-ဟူသော ပဝဂ္ဂန္တ ပါဌ်ကို၊ ဝိမုတ်ဟု ဝိနယသမူဟပထမတွဲ မျက်နှာနံပါတ်-၄၆၆ ဒုရတ္တဒီပနိ ဆရာတော်ဝါဒ၌ ဆုံးဖြတ်ထားသည်ကို တွေ့မြင်ရဘူး၏။ ထိုအဆုံးအဖြတ်ကိုမှီ၍ ဝဂ္ဂန္တ ဟူသမျှကို ဝိမုတ္တဟု ယူကြ ဟန်ရှိ၏။ ဝဂ္ဂန္တ ပါဌ်များကို ဝိမုတ္တဟု အယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် ဤပရိဝါအဋ္ဌကထာကို သတိသမ္ပစဉ်ကြီးကြီး ထားကာ ကြည့်ရှု၍ စဉ်းစားသင့်၏။

(၇) ပန၊ ပက္ခန္တရတ္ထ။ ။ သုဏာတု မေတိ၊ ဟူ၍။ ဝိဝဇ္ဇေန၊ ဘွင့်ဟအပ်သော။ မုခေန၊ ခံတွင်း ပါးစပ်ဖြင့်။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ရွတ်ဆိုသင့်လျက်။ သုဏံတု မေတိဝါ၊ သုဏံတု မေဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဧသောဥတ္တိတိ၊ ဟူ၍။ ဝိဝဇ္ဇေန၊ သော။ မုခေန၊ ဖြင့်။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ လျက်။ ဧသံဥတ္တိတိဝါ၊ ဧသံ ဥတ္တိဟူ၍လည်းကောင်း။ အဝိဝဇ္ဇေန၊ သော။ မုခေန၊ ဖြင့်။ အနုနာသိကံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဝစနံ၊ ရွတ်ဆိုခြင်းသည်။ ဝိမုတ္တဿ၊ ဝိမုတ်ကို။ ဝါ၊ ဌာနကရိုဏ်းတို့စွန့်လွှတ်၍ ဘွင့် အပ်သော ခံတွင်းဖြင့် ရွတ်ဆိုအပ်သော အာဒိဃသရ၊ အာဒိဃနိသသိတအက္ခရာကို။ နိဂ္ဂဟိတဝစနံနာမ၊ နိဂ္ဂဟိတ် ပြု၍ ရွတ်ဆိုခြင်းမည်၏။

(ဂ) ပတ္တကလ္လံတိ၊ ဟူ၍။ အဝိဝဇ္ဇေန၊ သော။ မုခေန၊ ဖြင့်။ အနုနာသိကံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ လျက်။ ပတ္တကလ္လာတိ၊ ပတ္တကလ္လာဟူ၍။ ဝိဝဇ္ဇေန၊ သော။ မုခေန၊ ဖြင့်။ အနုနာသိကံ၊ ကို။ အကတွာ၊ ဤ။ ဝစနံ၊ ရွတ်ဆိုခြင်းသည်။ နိဂ္ဂဟိတဿ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကို။ ဝါ၊ ဌာနိကရိုဏ်းတို့ကို နှိုက်၍ မတွင့် မဟသော ခံတွင်းဖြင့် ရွတ်ဆိုအပ်သော အံ-ဣ-ဥ၊ ဟူသော အက္ခရာကို။ ဝိမုတ္တ ဝစနံနာမ၊ ဝိမုတ်ပြု၍ ရွတ်ဆိုခြင်းမည်၏။

(ဇ) တကာရဿ ထကာရံ အကတွာ ဝဂ္ဂန္တရေ သိထိလမေဝ ကတွာ သုဏာဓု၊ မေတိ အာဒိံ ဝဒန္တောပိ ဒုရတ္တံ ကရောတိယေဝ ဌပေတွာ အနုရူပံ အာဒေသံ။ ယဉ္စိ သန္တိကတ္ထ ပရမတ္ထေနာတိ ဝတ္တဗ္ဗေ သန္တိကဌပရမတ္ထေနာတိစ အတ္ထကထာတိ အဌကထာတိစ တတ္ထတတ္ထ ဝုစ္ဆတိ။ တာဒိသံ ပါဠိအဌကထာသု ဒိဌပ္ပယောဂံ တဒနုရူပံစ ဝတ္ထု ဝုစ္ဆတိ။ တတော အညံ နဝုစ္ဆတိ။

(ပရိဝါ ကမ္မဝဂ် ဝိနိစ္ဆိကာ)။

(ဇ) အနုရူပံ၊ သင့်လျော်သော။ အာဒေသံ၊ အာဒေသကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ တကာရဿ၊ သိထိလ-တအက္ခရာ၏။ ဝါ၊ ကို။ ထကာရံ၊ ခနိတ-ထအက္ခရာကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ ဝဂ္ဂန္တရေ၊ ဒန္တဇတ-ဝဂ်မှ တပါးသော မဒ္ဒဇ-ဝဂ်၌။ သိထိလမေဝ၊ သိထိလ ဇု-ကိုသာလျှင်။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သုဏာဓု၊ မေတိ အာဒိံ၊ သုဏာဓု၊ မေ ဤသို့ အစရှိ

သောပါဌ်ကို။ ဝဒန္တော၊ ရှုတ်ဆိုသော။ ဘိက္ခုဝိ၊ ရဟန်း
 သည်လည်း။ ဒုရုတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရှုတ်ဆိုအပ်သည်
 ကို။ ကရောတိယေဝ၊ ပြုသည်မည်သည်သာ။ ဟိ၊ တိမ်မြုပ်
 ကွယ်၌၊ မိပ္ပါယ်နက်ကို၊ အချက်ဖော်ကာ၊ များသိသာ
 အောင်၊ ထင်စွာပြအံ့။ သန္တိကတ္ထ ပရမတ္ထေနာတိ၊ ဟူ၍။
 ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ ဒန္တ ဇဖြင့်ရှုတ်ဆိုသင့်လျက်။ သန္တိကဋ္ဌပရမတ္ထ
 နာတိ၊ သော။ ယံအက္ခရံစ၊ အကြင် မုဒ္ဒဇအက္ခရာကိုလည်း
 ကောင်း။ အတ္ထကထာတိ၊ အတ္ထကထာဟူ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ ဒန္တ
 ဇဖြင့် ရှုတ်ဆိုသင့်လျက်။ အဋ္ဌကထာတိ၊ သော။ ယံအက္ခရံ
 စ၊ အကြင် မုဒ္ဒဇအက္ခရာကို လည်းကောင်း။ တတ္ထတတ္ထ
 တသ္မိံတသ္မိံ ပကရဏေ၊ ထိုထို ပါဠိ အဋ္ဌကထာကျင်း၌။
 ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တာဒိသံ၊ ထိုကဲ့သို့ရှုအပ်သော
 သဘောရှိသော။ ပါဠိအဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ဒိဋ္ဌပ္ပယောဂံ၊
 မြင်အပ်ပြီးသော ပြယုဂ်ရှိသော။ အက္ခရံစ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ တဒနူရူပံ၊ ထိုထို မြင်အပ်ပြီးသော ပြယုဂ်အား
 လျော်သော။ အက္ခရံစ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထု၊ ရှုတ်ဆို
 ခြင်း၌။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ တတော အက္ခရတော၊ ထိုဒိဋ္ဌ
 ပယောဂ တဒနူရူပအက္ခရာမှ။ အညံ တပါးသော။ အက္ခရံ၊
 ကို။ ဝတ္ထု၊ ၌။ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။

သိထိလ၊ တ-ကို ခနိတ၊ ထ-ပြု၍ ရှုတ်ဆိုမှသာ ဒုရုတ္တံ
 ကရောတိ မည်သည် မဟုတ်သေး၊ အဟုတ် အမှန်ကား
 အနူရူပအာဒေသကို ချင်းချန်ထား၍၊ သိထိလ တ-ကို ခနိ
 တ၊ ထ-မပြုဘဲ ဒန္တဇ၊ တ-ဝဂ်မှတပါးသော မုဒ္ဒဇ၊ ဇု-ဝဂ်
 ၌ သိထိလ မုဒ္ဒဇ-ဇုကိုသာပြု၍ သုဏ္ဍာဇု၊ မေ- အစရှိ

သော ကမ္မဝါစာပါဌ်ကို ရှုတ်ဆိုသောရဟန်းသည်လည်း
 ဒုရတ္တံ ကရေတိမည်သည်သာ၊ ဒုရတ္တံ ကရေတိမည်ခဲ့
 သော် ကံပျက်ရမည်သာ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ သန္တိကတ္ထပရ
 မတ္တေန-အတ္ထကံထာဟု ဒန္တဇအက္ခရာနှင့် ရှုတ်ဆိုသင့်
 လျက် သန္တိကတ္ထပရမတ္တေန အဋ္ဌကထာ အစရှိသော ပါဠိ
 အဋ္ဌကထာတို့၌ လာသည်ဖြစ်၍ မြင်အပ်သော ပြယုဂ်ရှိ
 သော မုဒ္ဒဇအက္ခရာ၊ ထိုအားလျော်သော အက္ခရာများကို
 သာ ရှုတ်ဆိုသင့်၏။ ထိုမှတစ်ပါးသော အက္ခရာများကို
 မရှုတ်ဆိုသင့် ဟူလို။ ဤ ပရိဝါအဋ္ဌကထာ၌ ဆယ်ပါး
 သော ဗျူဟာနိဒါနိကိုသာ သတ်မှတ်ပိုင်းခြား၍ ဆိုထားခြင်း
 ကြောင့် ဗျူဟာနိဒါနိနှင့်စပ်သော ကမ္မသမ္ပတ္တိ ဝိပတ္တိကိုသာ
 ဤအရာ၌ ဆိုသင့်၏။ ဝဂ္ဂန္တရ-သင်္ကရနှင့်စပ်သော ကမ္မ
 သမ္ပတ္တိ ဝိပတ္တိသည် ဤအရာနှင့်မဆိုင်၊ ဝဂ္ဂန္တရသင်္ကန္တိ
 ဖြစ်သော်လည်း ကံ-မပျက်ဟု အချို့ ဆရာများလည်း
 ယူကြသတတ်၊ ဤကမ္မဝင် ပရိဝါအဋ္ဌကထာ၌ ဗျူဟာနိဒါနိ
 ဆယ်ပါးကိုသာ သတ်မှတ်ပိုင်းခြား၍ဆိုခဲ့၏။ ဌာနကရဏ
 သမ္ပဒါနများကို မဆိုခဲ့။ မဟာဝဂ္ဂ မဟာခန္ဓကပဗ္ဗဇ္ဇခဏ်း
 ၌ကား-

(၁၀) ပဗ္ဗဇ္ဇာယ ပန ဣမာနိ တိဏိ သရဏာနိ ဗုကာ
 ရ ဓကာရာဒိနံ ဗျူဟာနိ ဌာန ကရဏ သမ္ပဒံ
 အဟာပေန္တေနော အာစရိယေနပိ အန္တောဝါသိ
 ကေနပိ ဝတ္တဗ္ဗာနိ။

ဟု ဌာန ကရဏ သမ္ပဒါကိုသာ သတ်မှတ်ပိုင်းခြား၍
 ဆိုခဲ့၏။ ဆယ်ပါးသော ဗျူဟာနိဒါနိကို မဆိုခဲ့၊ သို့ မဆို

သော်လည်း ဤမဟာခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုအပ်သော
ဌာန ကရုဏသမ္ပဒံ ဟူသော စကားကို ကမ္မဝင် ပရိဝါ
အဋ္ဌကထာ၌လည်း နည်းယူသင့်၏၊ နည်းမှီးသင့်၏၊ ကမ္မ
ဝင် ပရိဝါအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုအပ်သော ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိအဆုံး
အဖြတ်ကိုလည်း ဤပဗ္ဗဇ္ဇခဏ်း၌လည်း နည်းယူသင့်၏၊
နည်းမှီးသင့်၏။

ကမ္မဝင် ပရိဝါအဋ္ဌကထာ၌လည်း။ ။ကရုဏာနိ နိဂ္ဂ
ဟေတွာ ကရုဏာနိ အနိဂ္ဂဟေတွာ ဟု ဆိုလျက်ပင်
ရှိ၏။ ။သီလက္ခနိဋီကာဟောင်း ဋီကာသစ်တို့၌ကား ဌာန
ကရုဏာနိ နိဂ္ဂဟေတွာ ဟု ဌာနရော ကရိုဏ်းပါ ဆို
လျက်ရှိ၏။ ။ကရုဏာနိ ဟု ဌာနသဒ္ဓါ မပါ မရှိသော
ကမ္မဝင် ပရိဝါအဋ္ဌကထာပါဠိ၌လည်း—

(၁၁) ကရုဏန္တိစ ကဏ္ဍာဒိ အက္ခရပ္ပတ္တိဌာနံ ဝုစ္ဆတိ။
တံ ဟိ ကရောန္တိ ဥစ္စာရေန္တိ ဧတ္ထ အက္ခရနိတိ
ကရုဏန္တိ ဝုစ္ဆတိ။ ။ဟူသော သဒ္ဓိသုတ္တမာလာ
မူလသညာဝိဓာန သဒ္ဓနိတိ။

(၁၂) ဌာန ကရုဏသမ္ပဒန္တိ ဧတ္ထ ဥရောဒိနိ ဌာနာနိ
သံဝုဋ္ဌာဒိနိ ကရုဏာနိတိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။ ။ဟူသော မဟာ
ဝဂ္ဂ မဟာခန္ဓက ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာ။ တေရသကဏ် ဋီကာ။
ကရုဏာနိတိ ကဏ္ဍာဒိနိ။ ။ဟူသော ကမ္မဝင် ပရိဝါ
တေရသကဏ်ဋီကာတို့ကို ထောက်၍ ဌာနပါကြောင်း
ထင်ရှားသိသာ၏။

ကရုဏသဒ္ဓါကို သဒ္ဓနိတိအတိုင်း အဓိကရုဏသာဓန
ပြုခဲ့သော် ကဏ္ဍာဒိဌာနရ၏။ ။ကရိယန္တေ ဥစ္စာဒိ

ယန္တေ တေတေန အက္ခရာနီတိ ကရဏံ- ဟု ကရဏသာနေပြုခဲ့သော် ကရိုဏ်းကိုရ၏။ သို့ဖြစ်၍ သာမညနိဒ္ဒေသ ဧကသေသ နည်းအားဖြင့်။ ။ ကရဏာနိ၊ ဌာန်ကရိုဏ်းတို့ကိုဟု ပရိဝါကမ္မဝင်၌ ယောဇနာခဲ့ပေ၏။ ဆိုခဲ့ပြီးသော သာဓကများကို ထောက်ဆ၍ ဒန္တဇအက္ခရာဖြင့် ရှုတ်ဆိုသင့်လျက် မုဒ္ဒဇအက္ခရာဖြင့် ရှုတ်ဆိုသောရဟန်းသည်။ ။ အညသ္မိံ ဝတ္ထဗ္ဗေ အညံ ဝဒတိ ဒုရုတ္တံ ကရေတိ- ဟူသော ကမ္မဝိပတ္တိခေတ်သို့ သက်ဆင်းခြင်းအဖြစ်မှ လွတ်နိုင်သောရန် ခဲယဉ်းလှ၏ ဟူ၍သာ မှတ်ယူသင့်၏။

သို့ဖြစ်၍ သာသနာ့ဝန်ထမ်းရဟန်းတော်တို့မှာ ဌာန်ကရိုဏ်း--ပယတ်--ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိများကို ယထာဘူတ နည်းမှန်ကျအောင်သင်ကြားလေ့လာ၍ သီမာသမ္ပုတိကံ-ဥပသမ္ပဒ စသောကံများကို ရှုတ်ဆောင်ကြရာ၌ သတိသမ္ပဇဉ်ကြီးကြီးမားမားထား၍ ဘာသ်ရှုတ်သင့်ကြ၏။ ဌာန်သာကွဲ၍ သုတိတူသော မုဒ္ဒဇ ဒန္တဇ အက္ခရာတို့၏ ဌာန်နှင့် ရှုတ်ပုံကို အနည်းငယ် ဆိုလိုက်ဦးအံ့။

(၁၃) မုခန္တိရ မုဒ္ဒမ္ပိ၊ မုဒ္ဒဌာနံ ပကာသိတံ။
ကရဏံ တတ္ထ ဇာတာနံ၊ ဇိဝေါပဂ္ဂန္တိ လက္ခိတံ။

(၁၄) ဥပရိဒန္တဌာနဿ၊ ပန္တိယာန္တိရမ္ပိစ။
တတ္ထ ဥပန္နဝဏ္ဏာနံ၊ ဇိဝဂ္ဂံ ကရဏံ ဘဝေ။

(ကရိကာ သဒ္ဒါငယ်)။

(၁၃) မုခန္တိရမုဒ္ဒမ္ပိ၊ ခံတွင်း၏ အတွင်း အာခေါင်ထိပ်၌။ မုဒ္ဒဌာနံ၊ မုဒ္ဒဌာန်ကို။ သဒ္ဒညူဟိ၊ သဒ္ဒါမြင်သိ။

ပညာရှိသောဆရာတို့သည်။ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်ပြီ။ တတ္ထ
တသ္မိံ မုဒ္ဒဋ္ဌာနေ၊ ထိုအာခေါင်ထိပ်အရပ်၌။ ဇာတာနံ၊
ဖြစ်ကုန်သော။ အက္ခရာနံ၊ ဇု-ဝဂ်ငါးလုံး၊ ရ-ဠ-ဟူသော
ခုနစ်လုံးသော အက္ခရာတို့၏။ ကရဏံ၊ ရွတ်ကြောင်း
ကရိုဏ်းကို။ ဇိဝှေပါပဂ္ဂန္တိ၊ လျှာဖျား၏အနီးအရပ်ဟူ၍။
လက္ခိတံ၊ မှတ်အပ်၏။

(၁၄) စ၊ မုဒ္ဒဋ္ဌာနံမှတစ်ပါး ဒန္တဋ္ဌာနံကိုဆိုပြီးအံ။ ဥပရိ
ဒန္တဋ္ဌာနံသ၊ အထက်သွား အရပ်၏။ ပန္နိယာ၊ အစဉ်၏။
အပ္ပန္နိရမိ၊ အတွင်း၌။ ဒန္တဋ္ဌာနံ၊ ဒန္တဋ္ဌာနံကို။ သဒ္ဓညုဟိ၊
တို့သည်။ ပကာသိကံ၊ ပြအပ်ပြီ။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်) တတ္ထ
တသ္မိံ ဒန္တဋ္ဌာနေ၊ ထို အထက်သွား အစဉ်အရပ်၌။ ဥပ္ပန္န
ဝဏ္ဏာနံ၊ ဖြစ်သောတင်ငါးလုံး၊ လ-အက္ခရာ-သအက္ခရာ
ဟူသော ခုနစ်လုံးသော အက္ခရာတို့၏။ ကရဏံ၊ ရွတ်
ကြောင်း ကရိုဏ်းသည်။ ဇိဝှဂ္ဂံ၊ လျှာဖျားအရပ်သည်။
ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

ပုဂံပြည် ကျန်စစ်မင်း လက်ထက် နန္ဒာ တိုက်နေ ဓမ္မ
သေနာပတိထေရ် အသျှင် အရဟံ စသော ရဟန္တာကြီး
များ မျက်မှောက်၌ ပြုစီရင် အပ်သည် ဖြစ်၍ ဆရာစဉ်
ဆက် ကျောက်ထီးတန္တု အလေးပြုအပ်သော ကာရိကာ
သဒ္ဓါငယ် လာသည့်အတိုင်း မုဒ္ဒဋ္ဌာနံ ဒန္တဋ္ဌာနံ များကို
ယထာဘူတ နည်းမှန်ကျအောင် မှတ်ယူကြရမည်။ မုဒ္ဒ-
ခံတွင်းပါးစပ်၊ အပ္ပန္နိရ-အတွင်း၊ မုဒ္ဒ-ထိပ်ဖြစ်၍-ခံတွင်း
ထိပ်-အာခေါင်ထိပ် အရပ်ကိုသာ မုဒ္ဒဋ္ဌာနံ ဟူ၍ နိဿံ

သယ မှတ်ယူထိုက်၏။ အထက်သွားအစဉ်၏ အတွင်း အရပ်ကို ဒန္တဌာန်ဟူ၍ မှတ်ယူသင့်၏။ မုဒ္ဒဇ-ရူ ဝဂ်၊ ရ-ဇ္ဇ အက္ခရာများကို ရှုတ်ဆိုသည့်အခါ လျှာကို အထက်အာခေါင်ထိပ်သို့ထိုး၍ ရှုတ်ကြရမည်။ ဒန္တ ဇ-တဝဂ်၊ လ-သ- အက္ခရာများကို ရှုတ်ဆိုသည့်အခါ အထက် သွားခြေသို့ လျှာကိုထိုး၍ ရှုတ်ဆိုကြရမည်။ ကဗ္ဗာဒိဌာနဇ အက္ခရာတို့၏ရှုတ်ဆိုပုံ ရှုတ်စမ်းပုံကို။။ **အန္တံ၊ ဣန္ဒံ၊ ရဉ္ဇံ၊ သတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓံ** ဟု နိရုတ္တိဒီပနီကျမ်း၌ တွေ့ရဘူး၏။ ထိုရှုတ်ဆိုပုံအတိုင်း ရဉ္ဇံ ဟု လျှာကိုလိပ်၍ ပြီပြီသသ ရှုတ်စမ်းရမည်။ ထို ရ-အက္ခရာ ဌ-အက္ခရာတို့၏ ဖြစ်ရာအရပ်သည် မုဒ္ဒဌာန် မည်၏။ လျှာကို အထက်သွားခြေသို့ ထိုး၍။။ **သတ္တံ-** ဟု ပြီပြီသသရှုတ်စမ်းရမည်။ ထိုသ-အက္ခရာ ထ-အက္ခရာတို့၏ ဖြစ်ရာအရပ်သည် ဒန္တဌာန် မည်၏။ ဤ မုဒ္ဒ-ဒန္တဌာန်နှစ်ပါးကိုနေရာတကျမရှုတ်ဆိုတတ်လျှင်။ **သုဏာတု-** ဟု မုဒ္ဒဇ-ဏ၊ ဒန္တ ဇ-တ-အက္ခရာနှင့်ရှုတ်ဆိုသင့်ပါလျက်၊ **သုနာရု-** ဟု ဒန္တ ဇ န-မုဒ္ဒဇ ရူ-အက္ခရာနှင့် ရှုတ်ဆိုမိခဲ့သော်။။ **။**အညသ္မိံ ဝတ္ထဗ္ဗေ အညံ ဝဒတိ ဒုရုတ္တံ ကရောတိ ဟု ကမ္မဝဂ် ပရိဝါအဋ္ဌကထာ၌ သတ်မှတ်ပိုင်းခြား၍ ပြအပ်သောအပြစ်ကို လွန်နိုင်ဘို့မရန် ခဲယဉ်းခဲ့၏။ မြဲမြဲ မြဲမြဲ သန်သန်မာမာ ကောင်းစွာသတိထား၍ ရှုတ်ဘာသ်ကြရမည်။

အကျဉ်းဖြင့်သော ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိ အဆုံးအဖြတ်သည် ၁၃၁၁-ခု၊ ကဆုန်လဆန်း-၁ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ငါးနာရီ အချိန်တွင် ပြီး၏။

ကထိန် အမေး အဖြေ

ပဋိညာဉ်

ရေးအပ်လတ္တံ့သော ကထိန် အမေး၊ အဖြေ၊ ဥပုသ် အမေး၊
အဖြေ၊ ပဝါရဏာ အမေး၊ အဖြေများကို ဆီးဘန်နီစသော ရှေး
ဆရာတော်များရေးသားအပ်သော မူဟောင်းအတိုင်း အနည်း
ငယ်နုတ်ပယ်ဖြည့်စွက်ပြင်ဆင်လျက် ရေးသားလိုက်ပေသတည်း။

ကထိန် တောင်းပန်စာ

သိရိန္ဒရ၊ သိရုတ္တမ၊ ဘဂျဝန္တ၊ ဒေဝဒေဝါ၊ ဘဂိန္ဒာဘိ
ဇေ၊ အတုလပဝရ၊ ဓမ္မရာဇာ၊ မဟာဓမ္မရာဇာ၊ မင်းဆုံးဖြစ်
တော်မူသဖြင့်၊ ခေတ်ဝိသယ၊ အနန္တ စက္ကဝါ၊ ဖိလာအောက်
ထက်၊ ဘုံနရက်မှ၊ ဘဝဂ်တုန်နှံ့၊ ထုံပျံသင်းကြူ၊ နတ်လူ
ဖြူဖွား၊ ဆယ်ဖြာအဉ္စလီ၊ မြှောက်ချီရိက်ျိုး၊ ရှိခိုးပူဇော်၊
ကော်ရော်အပ်သော ခြေတော်အစုံရှိတော်မူသော။ ဝိဂတ
မလ၊ အမိတ ပရမ၊ အဝိပရိတ ဒဿန၊ သိရိန္ဒရမှန်ကူ၊
တိလောက သယန္တူ၊ နတ်လူတို့၏မိပတိ၊ မုနိပုဂံဝ၊ သကျ
သိဟ၊ နိပဒုတ္တမ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
အများသတ္တဝါ၊ ဝေနေယျာကို၊ မဟာအဏ္ဏဝါ၊ သံသရာ
ဝဲဇလုတ်မှ၊ ထုတ်နှုတ်ယူဆောင်၊ သောင်နိဗ္ဗူတာ၊ ခေမာ
အမတ၊ နိဗ္ဗာနကျွန်းငူသို့၊ ဆယ်ယူပို့ဆောင်တော်မူခြင်းငှါ-
အပ္ပမာဒေန ဘိက္ခဝေ သမ္မာဒေထ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ
ဒုလ္လဘော လောကသ္မိံ။

အာဒိချိန်လျက်၊ အကြိမ်များမြတ်၊ ကြားမလပ်အောင်၊
ငါးရပ်သော ဒုလ္လဘ သုတ္တန်ကို၊ ထုတ်ပြန် ဟောကြား

တော်မူသည်အား လျော်စွာ၊ သာမုက္ကံသိက၊ အနုညသာ
 ဓာရဏ၊ မရရောဇ၊ ဩဇဝန္တ ဖြစ်တော်မူသော အမိန့်
 တော် တံဆိပ်ကို၊ ဦးထိပ်ထက်ပန်ဆင်ရသော တပည့်
 တော်၊ တပည့်တော်မတို့မှာ၊ လောကီကျေးဇူးထက်၊ အ
 ထူးအချွန်၊ အလွန်ကြိမ်ကြိုက်ခဲသွစွာသော ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ၊ နဝမ
 ခေတ်၊ ကြိမ်ကြိုက်ခြင်းဖြစ်သည်နှင့် အညီ။ မနစ်မဆုတ်၊
 အားတုတ်အပ်သော ဥက္ကဋ္ဌရတနာ၊ လောကုတ္တရာစီးပွား
 ကို၊ လိုလားသင့်ရကား၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့
 တို့၏ စိုက်ပျိုးရာ၊ လယ်တာ ဖြေကောင်းတည်းဟူသော
 ရတနာကို၊ ဖွေရှာစေ့ငှ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ရှုသော် “ရတီ” ပေမံ
 ဇနေတိတိရတနံ” ဟူသောဝစနုတ္တ၊ ဝိဂ္ဂဟနှင့်လျော်ညီစွာ
 စိတ်ချမ်းသာခြင်း၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော
 သတ္တိကြောင်းဟိတ်၊ ဂုဏ်နိဗိတ်ကြောင့်၊ လျှံဖိတ်သည်၊
 ရတနာဟူသည်၊ သဝိညာဏက ရတနာ၊ အဝိညာဏက
 ရတနာအားဖြင့် နှစ်ပါးအပြား ရှိသတည်း။

ယင်းသို့ထွေပြား၊ ရတနာ နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊
 သန္တာ၊ နီလာ၊ ဂေါ်မုတ်၊ ဥဿဒယား၊ ပြရိုးယားစသော
 ဥတုသမုဋ္ဌာနိက၊ အဋ္ဌကလာပ်၊ ရုပ်ဓာတ်ရဖြာ၊ ရတနာ
 သည်၊ ဝိညာဏ်မရှိသော အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓဖြစ်၍၊ အဝိညာဏက
 ရတနာမည်သတည်း။ သတ္တပုဂ္ဂလ၊ ဝေါဟာရဖြင့်၊ နာမ
 တင်ပြ၊ စတုသမုဋ္ဌာန်၊ ရုပ်သန္တာန်သည်၊ ဝိညာဏ်ရှိသော
 ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓဖြစ်၍၊ သဝိညာဏက ရတနာ မည်သတည်း။
 ဤနှစ်ပါးသောရတနာတွင်လည်း၊ သဝိညာဏက ရတနာ
 သည် စက္ခုစသော ဣန္ဒြေနှင့် စပ်သောကြောင့် အဝိညာ

ဏကရတနာထက် ထူးကဲသာလွန် မွန်မြတ်ပေသတည်း။
 ယင်းသို့ ထူးကဲ သာလွန် မွန်မြတ်သော သမိညာဏက
 ရတနာသည်လည်း၊ တိရစ္ဆာန်ရတနာ၊ လူရတနာဟူ၍
 နှစ်ပါး ပြားပြန်သတည်း။ ထိုနှစ်ပါးသောတိရစ္ဆာန်ရတ
 နာ လူရတနာတွင်လည်း၊ ဆင်ရတနာ၊ မြင်းရတနာ ဟူ
 သော တိရစ္ဆာန် ရတနာသည် စကြာမင်းတည်းဟူသော
 လူ၏ သုံးဆောင် ရန်သာ ဖြစ်သောကြောင့် တိရစ္ဆာန်
 ရတနာထက် လူရတနာကသာလျှင် သာလွန် ထူးထွေ
 မွန်မြတ်ပေသတည်း။

ယင်းသို့ သာလွန်၊ မွန်မြတ် လှစွာ၊ လူ ရတနာသည်
 လည်း၊ မိန်းမရတနာ၊ ယောက်ျားရတနာ ဟူ၍ နှစ်မျိုးပင်
 ရပြန်ချေသတည်း။ ဤနှစ်မျိုးတို့တွင်လည်း၊ ကြာညိုရနံ၊
 သင်းယုံ၊ လှိုင်ကြူ၊ ဖြစ်လေမှုကစား၊ မိဖုရားဟူသမျှ၊ မိန်းမ
 ရတနာသည်လည်း၊ စကြာမင်းဖျား၊ ခြေရင်းနား၌၊ စား
 လုပ်ကျွေးရသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့်၊ မိန်းမ ရတနာ
 ထက် ယောက်ျား ရတနာက သာလျှင် ထူးကဲ သာလွန်
 မွန်မြတ်ပေသတည်း။ ယင်းသို့ မွန်မြတ်သော ယောက်ျား
 ရတနာသည်လည်း၊ “အာဂါရိယ ရတနာ၊ အနာဂါရိယ
 ရတနာ” ဟူ၍ နှစ်ပါးပင် ပြားပြန်လေသတည်း။ ယင်းသို့
 ပြားရာ၊ ရတနာ သည်လည်း၊ “**ဃရာဇါသော ရဇာ
 ပထော**” ဟူသော ဒေသနာတော်နှင့်အညီ မြူဖြင့်ပြွမ်းတီး၊
 လမ်းခရီးပမာ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်၊ လူ၏ဘောင်၌၊ သမီး၊
 သား၊ နှောင်၊ မယားနှောင်က၊ စသည်လွှမ်းခြုံ၊ နှောင်မျိုး
 စုံဖြင့်၊ မတုန်လှုပ်သာ၊ မရှု သာအောင်၊ ပြင်းစွာ ဖွဲ့ချည်

လျက် တည်နေရသောလူရတနာသည်၊ အာဂါရိယရတနာမည်သတည်း။ ယခင်ဥသံ၊ နှောင်မျိုးစုံမှ၊ ကင်းပက္ခတ် လွတ်ပြီဖြစ်၍၊ **အဗ္ဘော ကံသော ပဗ္ဗန္ဓာ**” ဟူသော ဒေသနာတော်နှင့်အညီ၊ သိရိတန်ဆောင်၊ ရဟန်းဘောင်၌ သိုက်မြိုက်တည်နေရသောရဟန်းတည်းဟူသောရတနာသည် အာဂါရိယ ရတနာ မည်သတည်း။ ဤ နှစ်ပါးတွင်လည်း၊ အာဂါရိယရတနာထက် အာဂါရိယရတနာသည်သာလျှင် ထူးကဲသာလွန်၍ မွန်မြတ်ပေသတည်း။

ဤသို့ ထူးကဲ သာလွန် မွန်မြတ်သော အာဂါရိယ ရတနာသည်လည်း၊ ပုထုဇဉ်၊ အရိယာ အားဖြင့် နှစ်ပါး ပြားပြန်လေသတည်း။ ဤ နှစ်ပါးတွင်လည်း အာဒိ၊ မဇ္ဈ၊ ပရိယောသာန ဟု ဆိုအပ်သော မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရည်သန် တောင့်တတော်မူရင်းဖြစ်သော သမ္မာဆန္ဒ ရှိတော်မူကြသည်နှင့်အညီ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူလျက်၊ တည်နေတော်မူကြသော ပုထုဇဉ်ရဟန်းတည်းဟူသော အာဂါရိယ ရတနာထက်၊ ယင်းသီလလေးပါးကို ဖြည့်ကျင့်ပြီးဖြစ်၍ သောတာပတ္တိမဂ် စသည်၌ တည်တော်မူကြသော သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်၊ စသော အရိယာ ရဟန်းတည်း ဟူသော အာဂါရိယ ရတနာ သည်သာလျှင် ထူးကဲသာလွန် မွန်မြတ်ပေသတည်း။ ထိုသို့ ထူးကဲသာလွန်၊ မွန်မြတ်သော အရိယာ ရတနာသည် သေက္ခ ရတနာ၊ အသေက္ခ ရတနာဟူ၍ နှစ်မျိုးပင် ပြားပြန်လေသတည်း။ ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင်လည်း၊ သေက္ခ ရတနာထက်၊ အသေက္ခရတနာကသာလျှင် ထူးကဲမွန်မြတ်ပေသတည်း။

ဤသို့ ထူးကဲ မွန်မြတ်သော အသေကွရတနာသည်လည်း၊ သာဝက ရတနာ၊ ဗုဒ္ဓရတနာ ဟူ၍ နှစ်မျိုး ပြားပြန်လေ သတည်း။ ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင်လည်း၊ သာဝကရတနာထက် ဗုဒ္ဓရတနာက သာလျှင် ထူးကဲသာလွန် မွန်မြတ်တော်မူ သတည်း။ ထိုသို့ထူးကဲသာလွန်၍ မွန်မြတ်သော ဗုဒ္ဓရတနာ သည်လည်း၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓရတနာ၊ သဗ္ဗညု ဗုဒ္ဓရတနာ ဟူ၍ နှစ်မျိုး ပြားပြန်လေသတည်း။ ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင် လည်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ ရတနာထက် သဗ္ဗညု ဗုဒ္ဓရတနာက သာ အလွန်အကြူး အထူးသဖြင့် မြင့်ထက်မြင့်၍ ထောက် ချင့်စာယူ မြတ်တော်မူသတည်း။

ယင်းသို့များစွာ၊ ရတနာတွင်၊ ဉာဏ်ပညာဖြင့်၊ အဆင့် ဆင့်ကို၊ ထောက်ချင့်စာနာလျှင်၊ အဝိညာဏက၊ အနိဇ္ဈိယ ဗဒ္ဓဖြစ်သော ရွှေ၊ ငွေ၊ စသော ရတနာများသည်၊ အဘိုး တန် မဟုတ်သေးဟု ဆုံးဖြတ်ပြီးလျှင် သေက္ခာ၊ အသေက္ခ၊ ပစ္စေက၊ နှင့်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ အတုလ ရတနာကို၊ သဒ္ဓါ ညွတ်တွား၊ အာရုံထားပြီး၍၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ သန္တာ၊ နီလာ၊ ဂေါ် မုတ်၊ ဥဿဗယား၊ ပြဟိုးယား စသော အဝိညာဏက ရတနာကို သော်လည်း၊ ငဲ့ကွက် ဝန်တို၊ မလှ လိုသဖြင့်၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပ စသော ခြွေရံသင်းပင်းနှင့်တကွ၊ ခုခံလျက် တည်နေသော “မစ္ဆေ ရ” သူပုန်ရန်ကို၊ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပစသော ခြွေရံသင်းပင်းနှင့်တကွဖြစ်သော သဒ္ဓါ ဗိုလ်၊ ဝီရိယဗိုလ်၊ သတိဗိုလ်၊ သမာဓိဗိုလ်၊ ပညာဗိုလ်ဟူ သော ဗိုလ်ငါးဦးတို့သည်၊ တဒင်္ဂပဟာန်ဖြင့် တွန်းလှန်ဖြို

ဗျက် နှိပ်စက်ညှင်းပန်းပြီးကာ၊ ကထိန်လျှာသက်န်းတည်း
 ဟူသောမျိုးစေ့ကိုအနာဂါရိယရတနာသံဃာတော်တည်း
 ဟူသော ဤသီမဋ္ဌကလယ်တာမြေကောင်း၌ “**ဣမံကထိန်
 ဇီဝရံ သံဃဿ ဒေမ ကထိန် အတ္ထုဒ္ဓိတံ**” ဟု ဝစီဘေဒ
 မြွက်ဟဆိုသဖြင့် ပျိုးချလှူဒါန်းရပါမည့် အကြောင်းကို၊
 စိတ်ကောင်းစေတနာ၊ သဒ္ဓါဗလဝ၊ အာဇီဝသုဒ္ဓိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
 က ရတနတ္ထယမာမက စာဂပြည့်ကြွယ်စင်ကြယ်သန့်ရှင်း
 နှလုံးသွင်းရှိကြပါသော
 တို့က၊ နှစ်ဒွိက်ကြည်နူး၊ အထူးတင်ချီ၊ အဉ္စလီပဂ္ဂဟ၊
 သက္ကစ္စဝန္ဒနာ၊ ဟတ္ထာဝုဗ္ဗိဗျာချီ၊ မြတ်နိုးတနာ၊ လျှောက်
 ဝံပါသည် သံဃာတော် အသျှင်သူမြတ်တို့ဘုရား။

ကထိန် အမေး

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- (၁) ကောသလ္လတ္ထာယ ဝိနယေ၊
 အသမ္မောဟာယ ဒါနိ တံ။
 ပါဠိယတ္ထာ နုဿာရေန၊
 ပုစ္ဆိဿံ တာဝ တံ အဟံ။

အာရသော၊ ဝိဇုကတ်ဉာဏ်၊ အမြင်သန်လျက်၊ တန်တန်
 ဝဝ၊ မေးသမျှကို၊ တွေးဆမြော်မြင်၊ ဖြေဆိုလတ္တံ့သော
 အိုငါ့သျှင်။ ဝိနယေ၊ မဟာဝဂ္ဂကထိန်ဟု ခန္ဓကလာ၊ ဝိနည်း

ကံ အရာ၌။ ကောသလ္လတ္ထာယ၊ မောဟတိမ်သလာ၊ အဂ္ဂိန်
မသာဘဲ၊ လိမ္မာခြင်းအကျိုးငှါ၎င်း။ အသမ္မောဟာယ၊ မော
ဟလေပေ၊ မတိုက်စေဘဲ၊ မတွေဝေရခြင်းအကျိုးငှါ၎င်း။
ပါဠိယတ္ထာ နုသာရေန၊ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဇီကာကျမ်းကြီး၊
အစဉ်မှီးသဖြင့်။ ဒါနိ၊ ကထိန်ကံ၊ မစိမံ မဆောင်ရွက်မီ၊
အစဦးစွာ၊ ယခုအခါ၌။ တံ၊ ဝဇိရစိန်အဟန်၊ လျင်မြန်
တောက်တပျို၊ ဖြေဆိုပေလတ္တံ့။ သော သင်ပရိဟာရ်ပုဂ္ဂိုလ်
ကို။ အဟံ၊ ဝိနည်းအရာ၊ ဒေသနာကို၊ သေချာစစ်ဆေး၊
စေ့စေ့တွေးလျက်၊ မေးလတ္တံ့။ သော ငါသည်။ တံ ဝိနယံ၊
ထိုကထိန်ကံ၊ ဝိနည်းအစီအမံကို။ တာဝ ပုစ္ဆိသံ၊ ဝိနည်း
မဟာဝဂ်၊ ကျမ်းအထွက်ကို၊ ထိပ်ရွက်စစ်ဆေး၊ သင်္ကာ
အေးအောင်၊ မေးရပေလိမ့်အံ့။

၂။ ကေနဋ္ဌေန ကထိနံ။ ။ ကျမ်းဂန်ဇီကာ၊ မိန့်မှာအပ်
သည်နှင့်အညီ၊ ဤကထိန်ဟူသော အမည်သညာသည်၊
ခေါ်ကာမတ္ထ၊ အမည်ရလျက်၊ ပဝတ္ထဟိတ်၊ အကြောင်း
ဆိတ်သဖြင့်၊ နိမိတ်မြုပ်တိမ်၊ ဂုဏ်သိရ်မညီ၊ အကြောင်း
ကို မရှိသည့်၊ ရုဋ္ဌိသညာတည်း ဖြစ်လေသလော။ ထိုသို့
မဟုတ်၊ သမုတ်ခေါ်မှု၊ အကြောင်းပြုလျက်၊ တခုခုသော
အကြောင်းနှင့်သင့်မြတ်၊ မှည့်ခေါ်ပညတ်၍၊ ဗျုပ္ပတ္တိဟိတ်၊
အကြောင်းမဆိတ်ဘဲ၊ နိမိတ္တာနုရူပ၊ အမည်ရသည့်၊ အနုတ္တ
သညာတည်းဖြစ်လေသလော။ အဘယ်သို့သော သဘော
ရှိသော ဝိပြိုဟ်၊ ဝစနတ်၊ ဗျုပ္ပတ် မတိမ်၊ မည်သို့သော
ဂုဏ်သိရ်ကြောင့်၊ ကထိန်ဟု ခေါ်ပါသနည်း။

၃။ ထိုကထိန်ကို၊ အစိန္တေယျ၊ ဂုဏ်ပေါင်းသည်၊ သုံး
လောကသင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်မှန်ကူ၊ သယမ္ဘူထွတ်ထား၊
မြတ်ဘုရားသည်၊ များပြားဌာန၊ ဇနပဒဟု၊ သောဠသခရိုင်
ထီးမဏ္ဍိုင်သို့၊ ရံပြိုင်လှည့်ဝိုက်၊ မဇ္ဈေတိက အဝင်အပါ။

ဝေသာလိယာ ရာဇဂဟေ၊ သာဝတ္ထိယာစ အာဠဝီ။

ကောသမ္ဘိယာစ သက္ကေသု၊ ဘဂ္ဂေသုစေဝပညတ္တာ။

ပရိဝါလာ၊ သိက္ခာပုဒ်ပညတ်တော်မူရာ၊ ခုနစ်ဌာနတို့
တွင်၊ အဘယ် ပြည်ဒေသ အဘယ်ဌာန မြို့မြတ်၌ ပညတ်
တော်မူပါသနည်း။

၄။ ကောသလ ဇနပုဒ်၊ သမုတ်ခေါ်ဘိ၊ သာဝတ္ထိဟု၊
ပြည်ကြီးတောင်စွန်၊ ဇေတဝန်မည်မှတ်၊ ကျောင်းတော်
မြတ်၌၊ ပညတ်တော်မူသည့် အခင်းမှာ၊ လူမင်းတကာတို့
၏ ထိပ်တင်၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏ဆရာ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၏
အဓိပတိ၊ ကဗိကုဉ္ဇရ၊ သုံးလောကထိပ်တင်၊ ဘုရားသျှင်
သည်၊ စဉ်လာထုံးပြု၊ အကြောင်းတခုမှာ၊ အမှုသည်မရှိဘဲ
လျက်၊ ခွင့်ပြုမြတ်ထွာ၊ ဓမ္မတာ အာစိဏ္ဏ မဟုတ်ချေ။ တစုံ
တခုသော အကြောင်းထူး၊ လွန်ကျူးသူ အမှုသည် ရှိမှ
သာ၊ အနုညာတ၊ ပဋိက္ခေပ၊ သိက္ခာပုဒ်များကို၊ ဝတ္ထုအား
လျော်စွာ၊ အရာကိုထောက်ချင့်၍၊ ခွင့်ပြုမြတ်ထွာ၊ ဓမ္မတာ
အာစိဏ္ဏဖြစ်၍၊ ဤကထိန်အရာဝယ်၊ အဘယ် မထေရ်တို့
ကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူပါသနည်း။

၅။ ပါဝေယျက၊ ရဋ္ဌဝါသီ၊ နောင်ညီသုံးကျိပ်၊ ဘုန်းရိပ်
မပျက်၊ ဘဒ္ဒဝဂ်သခင်၊ ထေရ်အသျှင်တို့ကို အကြောင်းပြု၍
ခွင့်ပြုတော်မူသည့်အရာဝယ်၊ အမာမပေါ်ခင်၊ ဆေးတင်

မှားသောသမားကဲ့သို့၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်ခွင့်ပြုမြဲတံထွာ
ဓမ္မတာအာစိဏ္ဏ မဟုတ်ချေ။ တစ်စုံတစ်ခုသော အမှုအပြစ်ကို
စိစစ်ထောက်လှမ်း မေးမြန်း၍သာ ခွင့်ပြုမြဲ ထုံးစံရှိချေ
သည်။ ထိုထေရ်အချင်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပြုတော်
မူလျှင်၊ အဘယ်သို့သော အမှုအပြစ်ကို စိစစ်ထောက်လှမ်း
မေးမြန်း၍ ခွင့်ပြုတော်မူပါသနည်း။

၆။ ကထိနဿ အတ္ထာရ ကာလော ဇာနိတဗ္ဗော။
ဟူ၍ ပရိဝါကထိနဘောဒပါဠိ၊ လာရှိသည်နှင့်အညီ၊ ကထိန်
ခင်းရာသော ခေတ်ကာလ အပိုင်း အခြားကို သိအပ်၊
သိသင့်၊ သိထိုက်၊ သိကောင်းသည် ဖြစ်၍ အဘယ်ခေတ်
ကာလ၌ ကထိန်ခင်းအပ်ပါသနည်း။

၇။ ကထိဟိ အင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတော ပုဂ္ဂလော
ဘဗ္ဗော ကထိန် အတ္ထရိတုံ။ ။ ဟူ၍ ပရိဝါကထိနဘောဒ၌၊
ပုစ္ဆာပါဠိ၊ လာရှိသည်နှင့်အညီ၊ အဘယ်မျှလောက်သော
အင်္ဂါတို့နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကထိန် ခင်းထိုက်
ပါသနည်း။

၈။ ကတမေဟိ အဋ္ဌဟင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတော ပုဂ္ဂ
လော ဘဗ္ဗော ကထိန် အတ္ထရိတုံ။ ။ ဟူ၍ ပရိဝါကထိန
ဘောဒ၌၊ ပုစ္ဆာပါဠိ၊ လာရှိသည်နှင့်အညီ၊ အင်ရှစ်လီနှင့်
ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ကထိန်ခင်းထိုက်သော ဟူပြီ၊
ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား၊ မှတ်မသားသည့်၊ ရှစ်ပါးအင်္ဂါ၊ ပြည့်
စုံကာမျှဖြင့်၊ ခင်းရမည်မဟုတ်ဖြစ်၍၊ အဘယ်အင်္ဂါရှစ်ပါး
နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခင်းအပ်ပါသနည်း။

၉။ ကထိန်ဿ ကထိ မူလာနိ။ ။ဟူ၍ ပရိဝါကထိန ဘေဒန္တ၊ ပုစ္ဆာပါဠိ၊ လာဂှိသည်နှင့်အညီ၊ အဘယ်သည် ကထိန်၏ မူလ မည်ပါသနည်း။

၁၀။ ကထိန်ဿ ကထိ ဝတ္ထုနိ။ ။ဟူ၍ ပရိဝါကထိန ဘေဒန္တ၊ ပုစ္ဆာပါဠိ၊ လာဂှိသည်နှင့်အညီ၊ တိစိဝရိက်စသော ကိုးထည်သော သင်္ကန်းတို့တွင် အဘယ် သင်္ကန်းသည် ကထိန်၏ တည်ရာဝတ္ထု မည်ပါသနည်း။

၁၁။ ကထိန်ဿ ကထိ ဘူမိယော။ ။ဟူ၍ ပရိဝါကထိန ဘေဒန္တ၊ ပုစ္ဆာပါဠိ၊ လာဂှိသည်နှင့်အညီ၊ ကထိန်၏ ဖြစ် ကောင်းရာသောအဝတ်ကားဘယ်နှစ်မျိုးပြားပါသနည်း။

၁၂။ ကထိန်ဿ ကော အာဒိ၊ ကိံ မဇ္ဈေ၊ ကိံ ပရိယောသာနံ။ ။ဟူ၍ ပရိဝါကထိနဘေဒန္တ၊ ပုစ္ဆာပါဠိ၊ လာဂှိသည်နှင့်အညီ၊ ကထိန်၏ စ-လယ်-အဆုံး၊ သုံးပါးလုံးကို၊ သိမ်းကျုံးသိလွယ်၊ မှတ်သားတွယ်ကား၊ အဘယ်သည်တို့ ပါနည်း။

၁၃။ ကတမေသံ ပုဂ္ဂလာနံ ကထိနတ္ထာရာ ရဟန္တိ။ ။ ဟူ၍ ပရိဝါကထိနဘေဒန္တ၊ ပုစ္ဆာပါဠိ၊ လာဂှိသည်နှင့်အညီ၊ ကထိန်ခင်းခြင်း အကြောင်းရင်းရှိသော အကျိုးဂုဏ်အင်၊ အာနိသင်တို့ကို အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရထိုက်ပါသနည်း။

၁၄။ ကထိနတ္ထာရံ ကေ လဘန္တိ၊ ကေ နလဘန္တိ။ ။ ဟူ၍ ဗုဒ္ဓမတည၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ မဟာဝဂ္ဂ၊ ကထိနက္ခန္ဓက၊ အဋ္ဌကထာသခင်၊ အသျှင်မြတ်တို့ မိန့်အပ်သည်နှင့်အညီ၊ ဤကထိန်ခင်းခြင်းကို အဘယ်မျှလောက် အရေအတွက် ရှိသော ရဟန်းတို့သည် ရထိုက်ပါသနည်း။

၁၅။ အယုတ်အားဖြင့် ငါးပါးအရေအတွက်၊ ထိုထက် သင်္ချာ၊ အရာမက၊ များပြားလှသော ရဟန်းတို့ ရထိုက်သောဟူပြီ။ အယုတ်အားဖြင့် ငါးပါး အရေ အတွက်၊ ထိုထက်သင်္ချာ၊ လွန်ကာမျှဖြင့်၊ ခင်းရမည် မဟုတ်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သို့သော ဂုဏ်ထူးရှိသော ရဟန်းတို့ ခင်းထိုက်ပါသနည်း။

၁၆။ ပုရိမဝါမှ ထ၍ ပထမ ပဝါရဏာနေ့၌ ချင်းမြေသာယာ၊ ပဝါရဏာပြုကြသော ရဟန်းတို့သာ၊ ကထိန် ခင်းခြင်းငှါ ထိုက်သည်ရှိသော်။ ။ကထိန် ကေန ဒိန္နံ ဝဇ္ဇတိ။ ။ဟူသော ပုစ္ဆာကို၊ မဟာဝဂ္ဂ၊ ကထိနက္ခန္ဓက၊ အဋ္ဌကထာသခင်၊ အသျှင်မြတ်တို့၊ မိန့်အပ်သောကြောင့်၊ အဘယ်သူ လှူအပ်သော သင်္ကန်းဖြင့် ခင်းအပ်ပါသနည်း။

၁၇။ နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာ၊ သိက္ခာသာဇီဝ၊ ကျင့်ကြသူချင်း၊ သီတင်းသုံးဘော် ငါးဦးတို့တွင် အမှတ်မထား တပါးပါးသော သူသည် ကြည်ဖြူဝမ်းမြောက်၊ သဒ္ဓါပေါက်၍၊ မျက်မှောက်ဆက်ကပ်၊ လှူဒါန်းအပ်သော သင်္ကန်းဖြင့် ခင်းအပ်သော ဟူပြီ။ အဘယ်သို့ ဆို၍ လှူအပ်သော သင်္ကန်းဖြင့် ခင်းအပ်ပါသနည်း။

၁၈။ ဣမံ ကထိနစီဝရံ သံဃဿ ဒေမ။ ။ဟုဆို၍ လှူအပ်သော သင်္ကန်းဖြင့် ခင်းအပ်သည် ရှိသော်။ ။ကထိန် ပန ကေန အတ္ထရိတဗ္ဗံ။ ။ဟူသော ပုစ္ဆာကို၊ မဟာဝဂ္ဂ၊ ကထိနက္ခန္ဓက၊ အဋ္ဌကထာသခင်၊ အသျှင်မြတ်တို့ မိန့်အပ်သောကြောင့်၊ အဘယ်သူသည် ကထိန် ခင်းထိုက်ပါသနည်း။

၁၉။ သံဃောနု ပန ကဿ ဒါတဗ္ဗံ။ ။ဟူ၍ မဟာဝဂ္ဂ၊ ကထိနက္ခန္ဓက၊ အဋ္ဌကထာပါဌ၊ မိန့်အပ်သည်နှင့်အညီ၊ သံဃာသည် အဘယ်ရဟန်းအား ပေးအပ်ပါသနည်း။

၂၀။ ချိုတဲ့ခေါင်းပါး၊ ပါးရှားရိခွမ်း၊ သင်္ကန်း မရှိသော ရဟန်းအား ပေးအပ်ခဲ့လျှင်၊ ဤ သီမဋ္ဌက သိမ်အပြင် သံဃာအစည်းအဝေးဝယ် ဘယ်ရဟန်းသည် သင်္ကန်းပါး ရှား ခေါင်းပါး ခွမ်းနယ်ပါသနည်း။

၂၁။ ထိုထို ဘဝန္တရ ကာလ အထူးတို့က ဆည်းပူးခဲ့ ကြသော သန္တာရပါရမီ စုံညီပြည့်ဝသော ပုဂ္ဂိုလ်ချည်း ဖြစ်ကြ၍၊ သင်္ကန်းပါးရှား ခေါင်းပါးခွမ်းနယ်သောရဟန်း မရှိခဲ့သော် ဘယ်ရဟန်းအား ပေးအပ်ပါသနည်း။

၂၂။ ဤသီမဋ္ဌကသိမ်အပြင် သံဃာအစည်းအဝေးဝယ် အဘယ်ထေရ်သည် သီတင်းကြီးပါသနည်း။

၂၃။ ထိုထေရ်အသျှင်သည် ယခင်ဆိုအပ်ပြီးသော။ ။ အဋ္ဌဟင်္ဂဟိ သမန္နာဂတော။ ။ စသော ပါဠိ၊ လာရှိသည် နှင့်အညီ၊ ကောင်းစွာလျှော်ဖွပ်၊ သတ်မှတ်စီရင်၊ ဖြတ်- ယှဉ်-ချုပ်-ဆိုး၊ ဗိန္ဒုထိုးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ခုနစ်ပါး သော ပုဗ္ဗကရဏ၊ ပစ္စုဒ္ဓါရ အစီအမံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း၊ ခင်းရမည့် အစဉ်အလာ၊ မာတိကာ အပြား၊ နှစ်ပါးသော ကြောင့်ကြ၊ ဥဒ္ဓါရရှစ်အင်၊ အာနိသင် ငါးပါးတို့ကို၊ ပိုင်း ခြားမကျန်၊ ဝေဘန်ခွဲခြမ်း၍ သိစွမ်းနိုင်ခြင်းတည်းဟူသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံပါ၏လော။

၂၄။ ဂုဇေသုပိ ယော မဟာပရိသော၊ တဒဟေဝ စိဝရံ ကတွာ အတ္ထရိတံ သက္ကောတိ၊ တဿ ဒါတဗ္ဗံ။ ။ဟူ၍

မဟာဝဂ္ဂ၊ ကထိနက္ခန္ဓက၊ အဋ္ဌကထာပါဌ၊ မိန့်အပ်သည် နှင့်အညီ၊ မိမိအထံ၊ ခြွေရံတပည့်၊ စုံညီလှည့်ပတ်၊ ပရိသတ် များပြားလှ၍ ကထိန်လျှာ သင်္ကန်းကို ရသည့် နေ့၌သာ ကောင်းစွာလျှော်ဖွပ်၊ သတ်မှတ်စီရင်၊ ဖြတ်- ယှဉ်-ချုပ်- ဆိုး၊ ဗိန္ဒုထိုးခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော ပုဗ္ဗကရဏခုနစ်ပါး တို့ကို ပြုခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော ထေရ်အားသာ ပေးသင့် လေသောကြောင့် ထိုအသျှင်သည် ကထိန်လျှာသင်္ကန်း ကို ရသည့်နေ့၌ပင် ခုနစ်ပါးသော ပုဗ္ဗကရဏတို့ကို ပြု လုပ်၍ ခင်းခြင်း၌ စွမ်းနိုင်ပါ၏လော။

၂၅။ ချုပ်ပြီး ဆိုးပြီး မဟုတ်ခဲ့သော်၊ သံဃာတော် အပေါင်းသည် ထောက်ပံ့ကူညီအပ်သော ဟူပြီ၊ ထေရ်- နဝ- မဇ္ဈိမတို့တွင် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ထောက်ပံ့ ကူညီအပ်ပါသနည်း။

၂၆။ ကထိန် နာမ အတိဉာဏဋ္ဌံ၊ မာတရမ္ပိ ဝိညာပေတုံ နဝဋ္ဌတိ၊ အာကာသတော ဩတိဏ္ဏသဒိသမေဝ ဝဋ္ဌတိ။ ။ ဟူ၍ မဟာဝဂ္ဂ၊ ကထိနက္ခန္ဓက၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာမြတ် တို့၊ မိန့်အပ်သည်နှင့်အညီ၊ ဤကထိန်လျှာ သင်္ကန်းမည် သည် အတိဉာဏဋ္ဌ အလွန်မြတ်မှသာအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဝါ ရိတ၊ ဉာတိမဆို၊ အမိကိုသော်လည်း မတောင်းအပ်။ ဝိညာတ်ပရိယာယ်ကထာ၊ ဩဘာနိမိတ်၊ အရိပ်အရောင်မရှိ မိမိသဘာဝအလျောက်၊ ပေါ်ပေါက်လာရ၊ ကောင်းကင် ဝက၊ လျှောကျသည့်နှယ်၊ စင်ကြယ်သောသင်္ကန်းဖြင့်သာ ခင်းအပ်လေသောကြောင့် ယခုခင်းလတ္တံ့သော ကထိန်

လျာသင်္ကန်းသည် ထိုကဲ့သို့ စင်ကြယ်သော သင်္ကန်းဟုတ် ပါ၏လော။

၂၇။ နု အညတြ သံဃာဒိုယာ ကထိန်။ ။အစရှိသော မဟာဝဂ္ဂ၊ ကထိန်ကုဋ္ဌကပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ၊ ပဉ္စခဏ်း၊ သတ္တခဏ်း၊ နဝခဏ်း စသည်ဖြစ်၍၊ အနားပတ် လေးဘက် တင်သဖြင့် ကထိန်လျာ ဝင်ထိုက်သော ဒုဂ္ဂဏ်၊ ကိုယ်ဝတ်၊ သင်းပိုင် အားဖြင့် သုံးထည်သော သင်္ကန်းတို့သာ ကထိန်အဝင်အပါ ကထိန်အရာ မြောက်ထိုက်သောကြောင့် ယခု ခင်းလတ္တံ့သော ကထိန်လျာ သင်္ကန်းသည် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သုံးထည်သော သင်္ကန်း အပါအဝင်ဖြစ်၍ ကထိန်လျာမြောက်ထိုက်သော သင်္ကန်း ဟုတ်ပါ၏လော။

၂၈။ သာဓု—သာဓု၊ အတုလတုလ၊ တုမရသည့်၊ သုဂတ ဘုန်းခေါင်၊ ရောင်တဝင်းဝင်း၊ အမှောင်ကင်းအောင်၊ ပြောင်လင်းဆောင်သည့်၊ မာရ်အောင်ထွတ်ဖျား၊ လောကဥက္ကဋ္ဌ၊ မြိုက်ရောင်ဟပ်သည့်၊ မြတ်ဘုရား၏၊ တရားဥပဒေ၊ မိန့်ဗျာရွှေနှင့်၊ သဝေမယွင်း၊ ပြစ်မျိုးကင်း၍၊ သန့်ရှင်းတင့်ဆန်း၊ ဤကထိန်လျာသင်္ကန်းသည်၊ ဝိနည်းလာ ထုံးတမ်းအလိုက်ဖြင့်၊ ခင်းထိုက်သော သင်္ကန်းမှန်ပေပြီ။ ။ဤသို့ ကျမ်းဂန်အရ၊ လမ်းမှန်ကျအောင် နန်းဆန်လှသော ယခုနှစ် ကထိန်ပွဲမှာ၊ အသဲစွဲ ဘယ်အရပ်က၊ သဒ္ဓါဓာတ်ဉာဏ် အမြင်နှင့်၊ သမ္ပဇဉ်ဖွေးပြု၍၊ ပေးလှူသောသင်္ကန်း ဖြစ်ပါသနည်း။

၂၉။ သာဓု-သာဓု၊ အတုသဘာဗျဝါ၊ မကုဋေ ကုဋေ၊ ဥက္ကဋ္ဌာတိ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဥတ္တမ ဥတ္တမာ၊ ရာဇာမိ ရာဇိန္ဒ၊ ဒေဝါ မိ ဒေဝိန္ဒ၊ သက္ကာမိ သက္ကိန္ဒ၊ ဗြဟ္မာမိ ဗြဟ္မိန္ဒ၊ ဇေဋ္ဌ-သေဋ္ဌ၊ အတုလတုလ၊ ဖိနဘဂဝါ၊ အမိတပရမာ၊ ထဝိတယသ ဝါ၊ သတ္တာ သုဂတ၊ ဥက္ကဋ္ဌသမိ၊ အနုတ္တရဉာဏိ၊ သမုဂ္ဂ တ သမာမိ၊ မုနိသကျ၊ ထုတိဘာဗျဝ၊ ဇုတိအနုဋ္ဌ၊ ဉာဏ မိပတိ၊ နိပဒုတ္တမ၊ ဝိစယုဿဝ၊ ဩဥက္ကဋ္ဌအစစ်၊ ဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူ၍၊ အမော်တကာတို့၏ထိပ်သီး၊ အကြီးတကာ တို့၏ထိပ်တင်၊ ဘုရင်တကာတို့၏ထိပ်ထား၊ သိကြားတ ကာတို့၏ ထွဋ်ချာ၊ ဗြဟ္မာ တကာတို့၏ ထိပ်ပန်း၊ ရဟန်း တကာတို့၏သင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်မှန်ကူ၊ အမတပြည်နိဗ္ဗာန်၊ ရည်စိတ်သန်သည့်၊ သယန္တူဟု၊ စံတူကင်းပျောက်၊ စက် ဝဋ္ဌာထွင်း၊ ဘက်ပမာကင်းအောင်၊ သတင်းမောက်လျက်၊ ဝင်းတောက်ကြက်သရေ၊ ကံအမျိုးမျိုး၊ ဉာဏ်တန်ခိုးဖြင့်၊ တက်ဖြိုးဝေ၍၊ ကိုးထွေဂုဏ်တော်၊ ဆည်းပူးရှာမှု၊ သန္တာ ရသည့်၊ အာနုဘော်ဖြင့်၊ အဟော်အန္တရိ၊ သတင်းနှံ့လွယ်၊ သင်းပျံ ကျယ်အောင်၊ အံ့ဘွယ် ရှိသည့်၊ မုနိထိပ်တင်၊ နိကာယ်အများ၊ ငြိတွယ် သနားသည့်၊ ဘုရားသျှင်သည်၊ ဒိပင်္ကရာ၊ သောင်းလောကဓာတ်၊ ပြောစမှတ်သည့်၊ စော မြတ်စွာ၏၊ ရှေ့မှာဝင်စင်း၊ ဘုရားဉာဏ်သွား၊ ဆုပန်ထား လျက်၊ တံတားခင်းသဖြင့်၊ ရင်းနှီးသန္တာ၊ မိုလ်ထုဝေနေ၊ ကျွတ်ဆုဝေမည့်၊ သုမေဓာဟု၊ မဟာအစစ်၊ ဉာဏ်တော် ဓလေ့၊ ဈာန်ပျော်မွေ့သည့်၊ ရသေ့အဖြစ်မှ၊ ဝေဿန္တရာ၊ ပါရမီအခြင်၊ အထွဋ်တင်သည့်၊ ဘုရင်ရာဇာဟု၊ မဟာမင်း

ဖျား၊ ပါရမီဖြင့်သုံး၊ ဖြည့်ကျင့် နှုန်းဖြင့်၊ နောက်ဆုံးထား
 ၍၊ အများရှည်ကြာ၊ သင်္ချေသင်္ချာ၊ မယှဉ် သာသည့်၊
 ကပ္ပိပါဠိ၊ မဟာဆန္ဒ၊ ကာယဒုက္ခ၊ မဆုတ်ခွါသည့်၊
 ဥဿာဟဖြင့်၊ လုံ့လအားခဲ၊ အလောင်းဓမ္မတာ၊ မပြောင်း
 သာအောင်၊ ကောင်းစွာစွဲလျက်၊ အမြဲစိတ်ကူး၊ ပါရမီရင့်
 သန်၊ အခွင့်မြန်အောင်၊ ကျင့်ဟန်ထူးသဖြင့်၊ ကွန့်မြူးရောင်
 ရှိန်၊ အဂ္ဂမဂ္ဂ၊ ဘက်မမျှသည့်၊ ဝဇီရစိန်ဖြင့်၊ နေအိမ်ခန္ဓာ၊
 မသိတွေဝေ၊ ကြိတ်ဘိချေသည့်၊ ကိလေသာကို၊ ပယ်ခွါပစ်
 ခွဲ၊ ဉာဏ်အလင်းရောင်၊ ဝင်းဝင်းပြောင်သည့်၊ စစ်အောင်
 ပွဲကို၊ မစနေ့ည၊ မာရ်အသင်းပင်း၊ ရန်ကင်းရှင်းအောင်၊
 ခင်းကျင်းပြုလျက်၊ ဓမ္မသဘင်၊ နိဗ္ဗာန်စွဲမှီး၊ အံ့ဝှဲချိုးအောင်၊
 ပွဲကြီးယင်၍၊ အစဉ်နောင်လာ၊ အများနှစ်သိမ့်၊ ပီတိဖြင့်
 အောင်၊ ကောင်းစိမ့်ငှါဟု၊ ကောင်းစွာဟောထား၊ သတ္တ
 ဝါခဲ၊ ထပ်မကွာစွဲက၊ မြဲတိုးပွားမည့်၊ သုံးပါးသာသနာ၊
 ကျင့်ဂုဏ်တောက်ပြောင်၊ အမြဲဆောင်သည့်၊ ရောင်အဝါ
 ၏၊ တည်ရာမချို့၊ အများချိုးကျူး၊ ဂုဏ်ပေါင်းထူးသည့်၊
 ညောင်ဦးမြို့၌၊ မိမိဝေဆာ၊ နိဗ္ဗာန်အောင်မြေ၊ စိတ်ကြံ
 ဆောင်ပေမည့်၊ စေတနာ၊ ရောတည်လျက်၊ မဟာပုည၊
 အဟုန်ရသဖြင့်၊ ဘဝအဆက်ဆက်၊ မပျက် ကောင်းကျိုး၊
 နာဂတ်ထိုထို၊ မပြတ်စိုမည့်၊ ကုသိုလ်မျိုးကို၊ အားကြိုးဖွေ
 ရှာ၊ အခြေမယိုင်၊ အရှေ့ခိုင်အောင်၊ နေထိုင်လေ့ ရှိပါသော၊
 ကျောင်းဒါယကာ.....

..... ကျောင်းအမ

..... သားသမီးပေါင်း၊ နောင်ရေးရှုမြှော်၊ ကောင်း

မှုပျော်သည့်၊ သူတော်ကောင်းတို့က၊ နှစ်ထောင်းနှိုင်းချိန်၊
ငါးပါးအကျိုး၊ များများတိုးအောင်၊ တန်ခိုးရှိန်သည့်၊
ကထိန်သက်န်း၊ မန္တရကြေးမထူ၊ သဒ္ဓါစောမွေးဖြူလျက်၊
ပေးလှူဒါန်းသဖြင့်၊ ရဟန်းသံဃာ၊ သီလစွမ်းရည်၊ စိတ်
တည်ကြည်သည့်၊ ထေရ်မဟာဘို့၊ ကျမ်းလာမပျက်၊ မဟာ
ဝဂ္ဂ၊ ကထိန်ဟု၊ ဓမ္မစက်နှင့်၊ အချက်မမှား၊ လမ်းမှန်အရိုး၊
ကျမ်းဂန်ကိုးလျက်၊ အကျိုးများအောင်၊ တရားထုံးနဲ့၊ ဥတ်-
ကံ နှစ်ကြိမ်၊ ဘာသံနှံချိန်သည့်၊ ကထိန်ပွဲကို၊ ချီးငွေနိုင်
ကြောင်း၊ မနောဓိဋ္ဌာန်၊ စောဘိတ်လှုံအောင်၊ စိတ်ကြံ
ကောင်းသည့်၊ တသောင်းစကြဝဠာ၊ ပီတိစောဝင်၊ သ
ဘောမြင်သည့်၊ နတ်ဗြဟ္မာနှင့်၊ သတ္တဝါအပေါင်း၊ ဝမ်း
မြောက်နှုမော်၊ သာဓုခေါ်မည့်၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊
နှစ်ထောင်းအားရ၊ သောမနဖြင့်၊ သဘောကျ ကျေညာ၊
မြေပထဗျာတုန်ဟီး၊ ပဲ့တင်တီးအောင်၊ ကောင်းချီးဩဘာ၊
ထောမနာ တပြောင်ပြောင်၊ ပီတိရောင် တဘိတ်ဘိတ်၊
သာဓုသံ အောင်နိမိတ်ဖြင့်၊ အောင်ဘိသိက် သွန်းကြပါ
စေသော်။

ကထိန် အမေး ပြီး၏။

ကထိန် အဖြေ

(ဖြေဆိုသူက ခဏ် ရှေးဦးစွာဆိုရန်)

နမော တဿ အဂ္ဂတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ကထိန်ဏ္ဍာယ သံဃာဿ၊ ဣဒံ ကထိန် စိဝရံ။
နိယျာတိတံ ဝိစာရေထ၊ ယထာဓမ္မံ သုဗုဒ္ဓိယာ။

ဘန္တေ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၊ တရားမြတ်ကို၊ အတတ်သေ
ချာ၊ စိန်ဝဇီရ၊ ကဲ့သို့ရှာလျက်၊ ကျနပါသဖြင့်၊ ကောင်းစွာ
သိမြင်၊ ဒို အသျှင်မြတ် ဘုရား။ ဣဒံ ကထိန် စိဝရံ၊ ဗုဒ္ဓ
မြတ်စွာ၊ စိန္တေယျာတို့၊ ကောင်းစွာ ချီးကျူး၊ သကတ်
ထူးကြောင့်၊ ကွန့်မြူးတင့်ဆန်း၊ ဤကထိန်လျာသင်္ကန်းကို။
ကထိန်ဏ္ဍာယ၊ ဥတ္တိဒုတိယ၊ ကထိန်ကမ္မဝါ၊ ဘာသ်ရှုတ်
ကာဖြင့်၊ ငါးဖြာပွားတိုး၊ ကထိန်ကျိုးကို၊ မြှော်ကိုးဖြန့်ခင်း
ရန် အကျိုးငှါ။ သံဃာဿ၊ စာတုဒ္ဓိဿ၊ လေးမျက်နှာ၌။
အာဂတာ နာဂတ၊ ရှိသမျှသော၊ သကျန္တယ်ခေါ်၊ သံဃာ
တော်မြတ်အား။ နိယျာတိတံ၊ သုံးတန်စေတနာ၊ မိဗန်းသို့
ရှာလျက်၊ သဒ္ဓါရှင်လန်း၊ လှူဒါန်းဆောင်နှင်း အပ်ပါပြီ။
တုဗ္ဗေ၊ ဝိနယဝိနု၊ တံခွန်ထူလျက်၊ ဓမ္မု၊ ကျော်ကြား၊
အသျှင်မြတ်ဘုရားတို့သည်။ တံကထိန်စိဝရံ၊ ထိုသို့ဆက်
ကပ်၊ လှူဒါန်းအပ်သော ကထိန်လျာသင်္ကန်းကို။ ယထာ
ဓမ္မံ၊ ဝိနည်းဓမ္မကွန်၊ မြတ်ကျမ်းဂန်နှင့်၊ လျော်ကန်သင့်မြတ်
စွာ။ သုဗုဒ္ဓိယာ၊ ဝိနည်းဓမ္မစက်၊ ကျမ်းအထွက်ကို၊ အချက်

ကျကျ၊ ကောင်းစွာသိနိုင်ကြရန်အကျိုး၌။ ဝိစာရေထ၊
ဝိနည်းကျမ်းလာ၊ ဒေသနာကို၊ သေချာတော်လွှတ်၊ ပရိ
သတ်အများ၊ သိမှတ်ထားရအောင်၊ တအားသစ်၍၊ စိစစ်
ထောက်လှမ်း၊ မေးမြန်းစုံစမ်းတော် မူပါကုန်ဘုရား။

၁။ အာမ ပုစ္ဆိယ ဘန္တေ ။ ။ ဘန္တေ၊ ဝိနည်းထုံးတမ်း၊
တရားလမ်းကို၊ ခွဲခြမ်းဘောက်ထွင်၊ သိကြားလက်နက်၊
မိဗန်းကြိုးစက်သို့၊ အချက်မြင်သည့်၊ ဒိုအသျှင်ဘုရားတို့။
တုမေ၊ မေးနည်းများဖြင့်၊ ကုန်အောင်မြင်သည့်၊ အသျှင်
ဘုရားတို့သည်။ အာမ ပုစ္ဆိယ၊ ဝိနည်းမဟာဝဂ်၊ ကျမ်းအ
ထွက်ကို၊ ထိပ်ရှက်ဆွေးနွေး၊ သင်္ကာအေးအောင်၊ မေးမြန်း
တော်မူပါကုန်ဘုရား။

၂။ ကထိနန္တိ ပဉ္စာနိသံသေ အညတ္တ ဂန္တ၊ အဒတွာ
သင်္ဂဟဏတ္ထေန ကထိနံ။ ထိရန္တိ အတ္ထော။ ။ ဟူ၍
နိဿဂ္ဂိယ-ပထမကထိနသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်၊ ကင်္ခါဝိတရဏီ
ဗိုကာလာသောကြောင့်၎င်း--

ကထိနန္တိ ပဉ္စာနိသံသေ အန္တော ကရဏ သမတ္တ
တာယ ထိရန္တိ အတ္ထော။ ။ ဟူ၍ မဟာဝဂ္ဂ၊ ကထိနက္ခန္ဓ
က အဖွင့်၊ ဝဇီရဗုဒ္ဓိ-သာရတ္ထ- ဝိမတိဝိနောဒနိ ဗိုကာကြီး
သုံးစောင် လာသောကြောင့်၎င်း--

အနာမန္တ၊ စသည်အပြား၊ ကျိုးငါးပါးကို၊ တခြား မ
ထွက်ရ၊ အတွင်းကျအောင်၊ သိမဋ္ဌကသံဃာတွင်း၌၊ ထား
ခြင်း၌၊ စွမ်းနိုင်၍၊ ကျောက်စာတိုင်ဟန်၊ မြဲမြံနိုင်ခုံ၊ တည်

တုံသော အနက်သဘောသတ္တိရှိသော ယိရတ္တဝါစိ၊ ရဋ္ဌိ အနိပ္ပန္နံ၊ ပါဠိပဒိကပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း—

ကထတိ အကိစ္ဆေန ဇီဝတိတိ ကထိနော။ ကထိနော ဝိယာတိ ကထိနံ။ ။ မိန့်သံကျန၊ ဝိနယလင်္ကာ၊ ဋီကာ အဆို၊ ဝိဂြိုဟ်ရိပ်အထွက်၊ ဥပမာတဒ္ဓိတ်အချက်နှင့်၊ လိုက် ဘက်သဖြင့်၊ ရှုဘွယ်တင့်၍၊ နိမ့်မြင့်ဆိုင်းဆိုင်း၊ ခက်ကိုင်၊ ဝေဆာ၊ ဟောမဝါဝယ်၊ သေလာဂနိုင်၊ ရိပ်မြိုင်ထူးလည်၊ မြရည်စိုစို၊ မြိုင်ညှိစိမ့်စမ်း၊ ရဂုံလမ်းဝယ်၊ မှီငြမ်းမရှိ၊ မိမိ ချည်းသာ၊ ဖြစ်ရာအလျောက်၊ ပေါက်ရောက်ကြီးပွား၊ စည် ကားလေပြီး၊ သစ်ပင်ကြီးတမျှ၊ ခိုင်ခံ့လှသော၊ အနက် သဘောသတ္တိ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း—

ကတ္ထိယတေ သီလာဗီယတေ ဗုဒ္ဓါဒိဟိတိဝါကထိနံ။ ဟူသော ကမ္မသာနေ၊ ဝစနတ္ထဝိဂြိုဟ်၊ မိန့်ဆို အပ်သည် နှင့်အညီ၊ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကအပေါင်း၊ သူတော် ကောင်းတို့သည်၊ နှစ်ထောင်းအားရ၊ သောမနဖြင့်၊ ဟော ပြချီးမွမ်းအပ်သောကြောင့်၎င်း— အကြောင်းမတိမ်၊ ဤကဲ့ သို့သောဂုဏ်သိရှိကြောင့်၊ ကထိန်မည်ပါသည်ဘုရား။

၃။ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။ ။ အစရှိသည်ဖြင့်၊ မဟာဝဂ္ဂ၊ ကထိန်က္ခန္ဓကပါဠိ၊ လာရှိသည် နှင့်အညီ၊ ဂုဏ်ဆီထွန်းဘိ၊ သာဝတ္ထိဟု၊ ပြည်ကြီးလက်ျာ၊ တောင်မျက်နှာ၌၊ သင်္ချာမှန်လှ၊ တကောသဝယ်၊ ဇေတ မင်းသား၏ ဥယျာဉ်သာ၌၊ အနာထပိဏ်၊ သဒ္ဓါရှိန်ဖြင့်၊

ဂုဏ်သိရ်ပျံ့မွှေး၊ အိမ်ရှင်သေဌေးသည်၊ ငါးဆယ့်လေး
ကုဋေ၊ သပြာငွေကို၊ မန္တမဘက်၊ ရက်ရက် ရောရော၊
မက်မောမတွန့်၊ ပေးစွန့်လွှတ်၍၊ ဆွတ်ဆွတ်ကြည်ဖြူ၊ ကြေး
မထူဘဲ၊ ပေးလှူအပ်သော စေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊
ယာပထလေးဘော်ဖြင့်၊ မျှနေတော်မူဆဲအခါ၊ ပညတ်တော်
မူပါသည်ဘုရား။

၄။ တေန ခေါ် ပန သမယေန တိံ သမတ္တာ ပါဝေယျ
ကာ ဘိက္ခု သဗ္ဗေယေဝ အာရညိကာ။ ။ အစရှိသည်
ဖြင့်၊ မဟာဝဂ္ဂ၊ ကထိန်ကုန္ဒကပါဠိ၊ လာရှိသည်နှင့်အညီ၊
စုံညီပြည့်ဝ၊ ကောသလဟု၊ ရဋ္ဌတိုင်းကြီး၊ ခွန်သီးယူဘိ၊
သာဝတ္ထိခေါ်၊ ရွှေမြို့တော်သခင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်၊ စောနေ
နတ်ဟု၊ ဥက္ကဋ္ဌရာဇိန်၊ အသန္တိန္ဒ၊ ခတ္တိယနွယ်ဆင်း၊ ကောသ
လမင်းနှင့်၊ သားချင်းဘ၊ တူ၊ မွေးကြူသတင်း၊ မပြတ်သင်း
လျက်၊ မယွင်းညီနောင်၊ ဂုဏ်ရောင်မညှိုး၊ တန်ခိုးပေါ်ထင်၊
ရူတင်တေရသ်၊ ပဋိပတ်ကျင့်စဉ်၊ ဂုဏ်များဖြင်ကြောင့်၊
ပုထုဇဉ်တယောက်မျှမပါ၊ ရဟန္တာလည်းမနော၊ သော
တာပန်—သကဒါဂါမ်— အနာဂါမ်ချည်းသာဖြစ်ကြသော
ပါဝေယျက၊ ရဋ္ဌဝါသီ၊ နောင်ညီသုံးကျိပ်၊ ဘုန်းရိပ်မပျက်၊
ဘဒ္ဒဝဂ်သခင်၊ ထေရ်အသျှင်တို့ကို၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပညတ်
တော်မူပါသည်ဘုရား။

၅။ အထခေါ် တေ ဘိက္ခု ဝဿံဝတ္ထာ တေမာသစ္စ
ယေန ကတာယ ပဝါရဏာယ ဒေဝေ ဝဿန္တေ ဥဒက
သင်္ဂဟေ ဥဒကစိက္ခလေ ဩကပုဏ္ဏေဟိ စိဝရေဟိ

ကိလန္တရူပါ။ ။ အစရှိသည်ဖြင့်၊ မဟာဝဂ္ဂ၊ ကထိန်ကုန္ဒက
 ပါဠိ၊ လာရှိသည်နှင့်အညီ၊ ပါဝေယျက၊ ရဋ္ဌဝါသီ၊ နောင်
 ညီသုံးကျိပ်၊ ဘုန်းရိပ်မပျက်၊ ဘဒ္ဒဝဂ်သခင်၊ ထေရ်အသျှင်
 များတို့သည်၊ ဘုရားသျှင်ကို၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ ပါဝါမြို့မှ၊
 သာဝတ္ထိပြည်သို့ အလာတွင်၊ ဝါဆိုရာလ၊ နီးကပ်လှသော
 ကြောင့်၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့ မရောက်နိုင်ကြသဖြင့်၊ ထိုမှ
 သင်္ချာ၊ ယူဇနာသတ္တ၊ ရပ်ဌာနဝယ်၊ သာကေတမြို့တွင်ပင်၊
 ဘုရားသျှင်ကို၊ ဖူးမြင်လိုသောဆန္ဒဖြင့်၊ တမ်းတလျက်သာ၊
 ပုရိမဝါသို့၊ ကပ်ကြရသဖြင့်။ ဝါ-လ ကျွတ်၍၊ သာဝတ္ထိ
 ပြည်မှန်၊ စေတဝန်အသွား၊ လမ်းခရီးကြားဝယ်၊ ထက်
 ဖျားအာကာ၊ အစဉ့်၌၊ တိမ်လွှာယှက်ရုံ၊ ပဇ္ဇနိဆူလှိုက်၊
 ချုံးရိက်ထစ်ကြိုး၊ ရွာသွန်းဖြိုးလျက်၊ မိဗန်းကြီးသည်းထန်
 စွာ၊ ရွာခဲ့ပါ၍၊ သွားရာမကောင်း၊ ညွှန်ပျောင်းထူထပ်၊ အ
 ရပ်ရပ် မြေပြင်၊ ဘယ်တွင်မလစ်၊ နူးပုဆစ်မျှ၊ ကွဲနစ်စရာ၊
 မဟာကန္တာရကြီး၊ လမ်းခရီးသို့၊ အပြီးတိုင် လာကြရ
 သည်ဖြစ်၍၊ ရွှံ့နစ်ညွှန်စေး၊ ညစ်ကြေးကပ်ငြိ၊ ရေစေးရှိ
 သည့်၊ တိစိဝရိက်သင်္ကန်းဖြင့်၊ ပင်ပန်းညှိုးငယ်၊ နွမ်းနယ်
 ရိရှားလျက်၊ ဘုရားသျှင်အထံတော်သို့ ရောက်ကြသဖြင့်၊
 လောကစက္ခု၊ သဗ္ဗညုသည်။ အာဂန္တုက ရဟန်းတို့၌၊
 အလိုက်သင့်ထောက်သွမ်း၊ မေးမြန်းမြဲစဉ်လာ၊ ဓမ္မတာ
 အာစိဏ္ဏဖြစ်၍။ ။ ကစ္စိ ဘိက္ခဝေ ခမနိယံ၊ ကစ္စိ ယာပနိယံ။
 အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဋိသန္ဓေကထာကို၊ ဦးစွာမဆွ၊ မေးပြီး
 မှလျှင်၊ ကန္တာရ ခရီးလမ်းဝယ်၊ မပင်ပန်း မငြိုငြင်ကြဘဲ၊
 လာခဲ့ရသည်၏ အဖြစ်ကို၊ စိစစ် မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊

ကန္တာရကြမ်း၊ လမ်းပန်းမကောင်း၊ ညွှန်ပျောင်းထူပြော၊
 ရှုံ့ရေပေါ်၍၊ ပန်းမောရိရှား၊ တောင်ပါးမြောက်တိမ်း၊
 ဘယ်ယိမ်းညာနဲ့၊ ရှေ့နောက်ယိုင်၊ ငေးမှိုင်းညှိုးကြို၊ စက်
 တော်စုံသို့၊ ခိုလှုံပါရသောအကြောင်းအရာတို့ကို၊ သေချာ
 စွာလျှောက်ထားကြလေက၊ ဓမ္မိဿရ၊ ဓမ္မဿာမိ၊ မုနိသင်း
 ကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်သည်၊ ရှုံ့နှစ်ညွှန်စေး၊ ညစ်ကြေးကပ်ငြိ၊
 ရေစေးရှိသည့်၊ တိစိဝရိက် သက်နိုးဖြင့်၊ ပင်ပန်းသော
 သဘောရှိသော ထိုရဟန်းတို့ကို မြင်တော်မူရ၍၊ လွန်စွာ
 သနားတော်မူလှသဖြင့်၊ သိဿာနုသိဿတို့အား၊ အကျိုး
 စီးပွား၊ များစေခြင်းငှါ—

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝဿံဝတ္ထာနံ ဘိက္ခုနံ
 ကထိနံ အတ္ထရိတုံ။ အတ္ထတကထိနာနံ ဝေါ ဘိက္ခ
 ဝေ ပဉ္စာနိသံသာ ကပ္ပိဿန္တိ။

အစရှိသည်ဖြင့်၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါသည်ဘုရား။

၆။ ဝဿာနုဿ ပန္တိမော မာသော ဇာနိတဗ္ဗော။ ။
 ဟူသော ပရိဝါကထိနဘောဒ ပါဠိတော်နှင့်အညီ၊ အဇ္ဈာ
 ဗ္ဗော၊ အာကာသေဝယံ၊ မြဋ္ဌေရဟတံ၊ ရောင်နဝင်းစုံ၊ ပြောင်
 လင်းထုံ၊ စန်းယုန်နတ်နှင့်၊ နက္ခတ်တံခွန်၊ ပုလဲရနွယ်၊ ရှုစ
 ဘွယ်သည့်၊ ကြယ်အမွန်တို့၊ အလွန်မြိုင်ဆိုင်၊ ဗဟိုမြင့်ပြီး၊
 စွင့်စွင့်မိုးလျက်၊ တန်ခိုးရောင်ပြိုင်ကြ၍၊ ဂနိုင်းတခွင်၊ မြိုင်အ
 ပြင်၊ အိုင်စဉ်တလျောက်၊ ငါးမည်ကြာမျိုး၊ ဖြာဖြာမိုး၊ ပြီးပြီး
 မောက်လျက်၊ အံ့လောက်ထင်ရှား၊ ရေပြင်အားလုံး၊ ပျား
 ဝိတုန်းတို့၊ အုန်းအုန်းသံကျော်ကြား၍၊ ပြည်သားအပေါင်း၊

ကြာလက်စုံ စိုပြေ၊ ပန်းပွင့်ရောင် ထိန်ဝေနှင့်၊ စိန္တေမာ၊
ညောင်ရေလောင်း၍၊ ဆုတောင်းမြွက်သံ၊ ဘဝင်ယုံမျှ၊ ထက်
နာံချဉ်း၊ တက်လျှံဝင်းသည့်၊ သီတင်းကျွတ် ပုဏ္ဏဒီ၊ ယုန်
ရတီ၊ စုံညီပေါ်ထွက်၊ ကျော်တရက်မှ၊ မြော်ဆက်ခါဖို့၊ နွှါ
ဒသီဝယ်၊ ရာသီပြိန္တ၊ မှောင်အလုံး၊ အရောင်ဖုံးသည့်၊
တန်ဆောင်မုန်း ပုဏ္ဏမာ၊ ယုန်စန္ဒာညီမျှသည့်၊ ဤတလ
လုံးလုံးမှာ၊ အုန်းအုန်းဆူ သိမ့်သိမ့်သဲ၊ သာဝတ္ထိပြည်သူတို့၊
ကြည်ဖြူစွာ ယှဉ်တွဲ၊ သင်္ကန်းလှူ သဘင်ပွဲ၌၊ ဝင်နံ့သည့်
သမယသည်၊ ဘုရားသျှင် ရွှေလက်ထက်တော်မှ စ၍၊
ယနေ့ထက်တိုင်ပင်လျှင်၊ ချစ်သျှင်မြတ်စွာ၊ သာသနာဝယ်၊
အခါတွင်ဆန်း၊ အစဉ်မြန်းကြသည့်၊ သင်္ကန်းပွဲသမယ
ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၇။ အဋ္ဌဟင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတော ပုဂ္ဂလော ဘဗ္ဗော
ကထိန် အတ္ထရိတုံ။ ။ ဟူသော ပရိဝါကထိနဘေဒပါဠိ၊
လာရှိသည်နှင့်အညီ၊ အင်ရှစ်လီနှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းမှ
ကထိန်ခင်းထိုက်ပါသည်ဘုရား။

၈။ ပုဗ္ဗကရဏံ ဇာနာတိ၊ ပစ္စုဒ္ဓါရံ ဇာနာတိ၊ အဓိ
ဋ္ဌာနံဇာနာတိ၊ အတ္ထာရံ ဇာနာတိ၊ မာတိကံ ဇာနာတိ၊ ပလိ
ဗောဓံ ဇာနာတိ၊ ဥဒ္ဓါရံ ဇာနာတိ၊ အာနိသံသံ ဇာနာတိ၊
ဣမေဟိ အဋ္ဌဟင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတော ပုဂ္ဂလော ဘဗ္ဗော
ကထိန် အတ္ထရိတုံ။ ။ ဟူသော ပရိဝါကထိနဘေဒပါဠိ၊
လာရှိသည်နှင့်အညီ၊ ဂျေးဦးပြုလုပ်၊ ပစ္စုဒ္ဓါရံ၊ မိဋ္ဌာနံ၊ ခင်းရန်
အင်္ဂါ၊ မာတိကာ၊ ကြောင့်ကြ၊ ဥဒ္ဓါရံ၊ အာနိသင်၊ ဤရှစ်အင်

ကိုစုံလင်စွာသိသော ရဟန်းမှ ကထိန်ခင်းထိုက်ပါသည် ဘုရား။

၉။ ကထိနဿ ဧကံ မူလံ သံဃော။ ။ဟူသော ပရိဝါကထိနဘောဒပါဠိ၊ လာရှိသည်နှင့် အညီ၊ သံဃာသည် ကထိန်၏ မူလမည်ပါသည်ဘုရား။

၁၀။ တိဏိ ဝတ္ထုနိ သံဃာဒိ ဥတ္တရာသင်္ဂေ၊ အန္တရ ဝါသကော။ ။ဟူသော ပရိဝါကထိနဘောဒ ပါဠိတော်နှင့် အညီ၊ ကိုးထည်သော သင်္ကန်းတို့တွင် ဒုဂုဏ်၊ ကိုယ်ဝသ်၊ သင်းပိုင်အားဖြင့် သုံးထည်သော သင်္ကန်းတို့သာ ကထိန် ၏ တည်ရာဝတ္ထု မည်ပါသည်ဘုရား။

၁၁။ ဆဘူမိယော ခေါမံ ကောသေယျံ ကပ္ပိသိကံ ကမ္မလံ သာဏံ ဘင်္ဂံ။ ။ဟူသော ပရိဝါကထိနဘောဒ ပါဠိတော်နှင့်အညီ၊ ခေါမမည်သောလျှော်တမည်၊ ဝါချည် တမျိုး၊ ပိုးချည်တရပ်၊ သက္ကလပ်တတန်၊ ပိုက်ဆံလျှော်တ ချက်၊ ငါးပါးစုံရောယှက်၍၊ ယက်အပ်သော သင်္ကန်းဟူ၍ ကထိနဘူမိသည် ဇာတိဘောဒအမည်အားဖြင့် ခြောက်မျိုး ပြားပါသည်ဘုရား။

၁၂။ ကထိနဿ ပုဗ္ဗကရဏံ အာဒိ၊ ကိရိယာ မဇ္ဈေ၊ အတ္ထာရော ပရိယောသာနံ။ ။ဟူသော ပရိဝါကထိနဘော ဒ ပါဠိတော်နှင့်အညီ၊ ကောင်းစွာလျှော်ဖွပ်၊ သတ်မှတ် စီရင်၊ ဖြတ်၊ ယှဉ်၊ ချုပ်၊ ဆိုး၊ ဖိနွှဲ၊ ထိုးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ခုနစ်ပါးသော ပုဗ္ဗကရဏသည် ကထိန်၏ အစ။ ပစ္စုဒ္ဓါရိ

ပြုဟန်၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းသည်၊ ကထိန်၏အလယ်။ ဝစီ
ဘောဒ မြွက်ဟလှစ်ဘွင့်၊ ကျူးရင့်ဆက်ဆက်၊ နှုတ်မြွက်၍
ခင်းခြင်းသည် ကထိန်၏ အဆုံး မည်ပါသည်ဘုရား။

၁၃။ တိဏ္ဍိ ပုဂ္ဂလာနံ ကထိနတ္ထာရာ ရဟန္တိ။ ကတ
မေသံ တိဏ္ဍိ ပုဂ္ဂလာနံ ကထိနတ္ထာရာ ရဟန္တိ။ သီမဋ္ဌော
အနုမောဒတိ။ အနုမောဒန္တော ဝါစံဘိန္ဒတိ၊ ဝါစံဘိန္ဒန္တော
ပရံ ဝိညာပေတိ။ ဣမေသံ တိဏ္ဍိ ပုဂ္ဂလာနံ ကထိနတ္ထာရာ
ရဟန္တိ။ ။ ဟူသော ပရိဝါ ကထိနဘောဒ ပါဠိတော်နှင့်
အညီ ဤသိင်္ဃဥပစာရ၊ အတွင်းကျ၍၊ အပ၌ မတည်သော
ရဟန်း၊ ဝစီဘောဒ မြွက်ဟလှစ်ဘွင့်၊ ကျူးရင့်ဆိုမှု၊ အသံ
ပြု၍၊ အနုမောဒနာ ပြုသောရဟန်း၊ နှုတ်မြွက်သောအား၊
သူတပါးကို၊ ကြားသိစေသော ရဟန်း၊ ဤရဟန်းသုံးပါး
တို့သည် ကထိန်ခင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အကျိုးဂုဏ်
အင်၊ အာနိသင်ကို၊ ရထိုက်ပါသည်ဘုရား။

၁၄။ ဂဏဝသေန တာဝ ပစ္ဆိမကောဋိယာ ပဉ္စဇနာ
လဘန္တိ၊ ဥဒ္ဓံ သတ သဟဿမ္ပိ။ ။ ဟူ၍ မဟာဝဂ္ဂ၊ ကထိ
နက္ခန္ဓက၊ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့၊ မိန့်အပ်သည်နှင့်အညီ၊
အယုတ်အားဖြင့်၊ ငါးပါးအရေအတွက်၊ ထိုထက်သင်္ချာ၊
အရာ၊ အထောင်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ကထိန်ခင်း
ခြင်းကို ရထိုက်ပါသည်ဘုရား။

၁၅။ ဂုတ္တဝဿဝသေန ပုရိမိကာယ ဝဿံ ဥပဂတိော
ပထမ ပဝါရဏာယ ပဝါရိတာဝ လဘန္တိ။ ။ ဟူ၍
မဟာဝဂ္ဂ၊ ကထိနက္ခန္ဓက၊ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်၊ မိန့်အပ်

သည်နှင့်အညီ၊ နွယ်တာခေါ်ဖို့၊ အာသ ဋီဝယ်၊ ပုဏ္ဏဝီပေါ်
တက်၊ ကျော်တရက်ဟု၊ အထွက်နေ့ရောက်ခါ၊ ရပ်ရွာ
တပါး၊ မသွားမပြောင်းရောက်ရာကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်း
၍သာ၊ ပုရိမဝါသို့ မပြတ်၊ ကပ်သောဝါရှိသဖြင့်၊ ပထမ
ပဝါရဏာနေ၌၊ ချမ်းမြေ့ကြည်သာ၊ ပဝါရဏာ ပြုကြ
သော ရဟန်းတို့သာ၊ ကထိန် ခင်းခြင်း၌၊ ထိုက်ပါကုန်
သည်ဘုရား။

၁၆။ ယေန ကေနစိ ဒေဝေနဝါ မနုဿေနဝါ ပဉ္စနံဝါ
သဟဓမ္မိကာနံ အညတရေန ဒိန္နံ ဝဋ္ဋတိ။ ။ ဟူ၍ မဟာ
ဝဂ္ဂ၊ ကထိန်ကွနွက၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာမြတ်တို့၊ မိန့်အပ်
သည်နှင့်အညီ၊ ဒေဝီ၊ ဒေဝ၊ သက္က၊ မာရာ၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူ၊
ခြောက်ထပ်သူတို့၊ ကပ်လှူအပ်သော သင်္ကန်းပင်ဖြစ်စေ၊
ဗြဟ္မာအများ၊ ညွတ်တွားကော်ရော်၊ ပူဇော်အပ်သော
သင်္ကန်းပင်ဖြစ်စေ၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ၊ တလီ သိက္ခမာန၊
သာမဏေရ၊ သာမဏေမ္မိ၊ ငါးလီသဟဓမ္မိက၊ သဗြဟ္မ
စာဒို၊ တရားကိုမှီလျက်၊ သာဇိဝသိက္ခာ၊ မကွာထပ်ဘူး၊
ကျင့်ကြသူချင်း၊ သီတင်းသုံးဘော် ငါးယောက်တို့တွင်၊
တယောက်ယောက်သောသူ၊ ကပ်လှူအပ်သော သင်္ကန်း
ပင် ဖြစ်စေ၊ အမှတ်မထား၊ တပါးပါးသောသူ၊ လှူအပ်
သော သင်္ကန်းဖြင့် ခင်းအပ်ပါသည်ဘုရား။

၁၇။ ဣမံ ကထိနစိဝရံ သံဃဿ ဒေမာတိ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ။
ဟူ၍ ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ၊ မိန့်မှာအပ်သည်နှင့်အညီ၊
“ဣမံ ကထိနစိဝရံ သံဃဿ ဒေမ”ဟု ဆို၍ စာတုဒ္ဓိ

သော အာဂတာ နာဂက၊ သံဃိက မြောက်အောင်၊ နှုတ်
ထောက်ရည်မှန်း၊ လှူဒါန်းအပ်သော သင်္ကန်းဖြင့် ခင်းအပ်
ပါသည်ဘုရား။

၁၈။ ယဿ သံဃော ကထိနဗီဝရံ ဒေတိ။ ။ဟူ၍
မဟာဝဂ္ဂ၊ ကထိနက္ခန္ဓက၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၊ မိန့်မှာအပ်
သည်နှင့်အညီ၊ စည်းဝေးရာပါ၊ သံဃာ အများသည်၊
အကြင်ရဟန်းအား ပေး၏၊ ထိုရဟန်းသည် ခင်းအပ်ပါ
သည်ဘုရား။

၁၉။ ယော ဇိဏ္ဏဗီဝရော ဟောတိ။ ။ဟူ၍ မဟာဝဂ္ဂ၊
ကထိနက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၊ မိန့်မှာအပ်သည်နှင့်အညီ၊
အကြင်ရဟန်းသည် ဆွေးမြည့်ခွမ်းပါး၊ ပါးရှားသော
သင်္ကန်းရှိ၏၊ ထိုရဟန်းအား ပေးအပ်ပါသည်ဘုရား။

၂၀။ ဤသီမဋ္ဌကသိမ်အပြင် သံဃာအစည်းအဝေးဝယ်၊
ရှေးရှေးသောဘဝန္တရ၊ ကာလအထူးတို့က၊ ဆည်းပူးခဲ့
ကြသော သန္တာရပါရမီ၊ စုံညီပြည့်ဝသော ပုဂ္ဂိုလ်ချည်း
ဖြစ်၍၊ ဆွေးမြည့်ခေါင်းပါး၊ ပါးရှားသော ရဟန်းမရှိပါ
ဘုရား။

၂၁။ ဂုဗ္ဗဿ ဒါတဗ္ဗံ။ ။ဟူ၍ မဟာဝဂ္ဂ၊ ကထိနက္ခန္ဓက
အဋ္ဌကထာပါဌ၊ မိန့်မှာအပ်သည်နှင့်အညီ၊ ဤသီမဋ္ဌကသိမ်
အပြင်၊ သံဃာအစည်းအဝေးဝယ်၊ အရှယ်သိက္ခာ၊ ထေရ်
ဝါကြီးမား၊ ဂုဏ်များသခင်၊ ထေရ်အသျှင်အား၊ ပေးအပ်
ပါသည် ဘုရား။

၂၂။ ခမာ ဇာဂရိယုဋ္ဌာနံ၊
 သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခဏာ။
 ဆဟိ ဂုဏောဟိ သမ္ပန္နော၊
 ဝိဿုတော သံဃာနာယကော။

သဘောအရ၊ တလောက၌၊ ထောမနဂုဏ်၊ ပြောပြ၍
 မကုန်နိုင်အောင်၊ ကျော်ဟုန်ကိတ္တိ၊ ဘဝဂ်ထိမျှ၊ နှံ့သိကျေ
 ညာ၊ ဂုဏ်ပေါင်းဖြာလျက်၊ ခမာ၊ ဇာဂရိယ၊ ရှေးဦးစသည့်၊
 နာယကခြောက်လုံး၊ အမြောက် ဗုံးတို့ကို၊ ထောက်နှုန်း
 စွဲကိုင်၊ အမြဲပိုင်လျက်၊ နိုင်ငံတကာ၊ သာသနာ၊ ဝါဝါဝင်း
 တောက်၊ သတင်းမောက်အောင်၊ ကင်းပျောက်ညစ်ကြေး၊
 အားသစ်ဆေးလျက်၊ နောင်ရေးမြော်ရှု၊ မိုလ်မှူးပြု၍၊ နယု
 ပဒေ၊ နည်းထွေထွေကို၊ ခွဲဝေဖြန့်ဖြူး၊ အပေးထူးသည့်၊
ညောင်ဦးမြို့မဟာဝိသုတာရာမတိုက် ဆရာတော်ဘုရား
ကြီး သည် သိတင်းကြီး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၂၃။ ရှစ်သောင်း လေးထောင်၊ နှစ်ဆောင် သမုဒ္ဒရာ၊
 အဏ္ဏဝါနှင့်၊ ပမာထပ်တူ၊ သုံးဆူပိဋက၊ နိကာယငါးဖြာ၊
 အင်္ဂါကိုးတန်၊ ဓမ္မက္ခန်ပေါင်း၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်၊
 ကုန်အောင် မွေနှောက်၊ ထွင်းကာ ဘောက်လျက်၊ စိန်
 ကျောက်အရှိန်၊ ဝဇီရစိန် အဟန်၊ ထက်သောဉာဏ်ဖြင့်၊
 ကြွင်းကျန်မရှိ၊ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ အနု၊ မရ၊ ဂဗ္ဘိ၊
 နေတ္တိတခဏ်း၊ ဆန်း၊ အလင်္ကာ၊ သဒ္ဒါ၊ မောဂ္ဂလာန်၊ အဘိ
 ဓာန်၊ ဗျာကရဏ်း၊ ကျမ်းအားလုံးကို၊ ထုံးမှန် အလား၊ ထွား
 ထွားညက်ညက်၊ ကွက်ကွက် ကွင်းကွင်း၊ ဉာဏ်ရောင်

လင်း၍၊ ကြွင်းကျန်သည်မရှိ၊ မွေနှောက်မိသောကြောင့်၊ ထုတ်ဖောက်သော၊ သဒ္ဓကိတ္တိ၊ ကျော်စောခြင်း ရှိသော၊ ပဏ္ဍိတ စာရင်းဝင်၊ ထေရ်သျှင် အပေါင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ နည်းကောင်းလမ်းမှန်ကို၊ နာခံရသော ပုဂ္ဂလဝိသေသဖြစ်၍၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံပါသည်ဘုရား။

၂၄။ ချုပ်ပြီး၊ ဆိုးပြီးဖြစ်၍ ပြုလုပ်ရန် ကိစ္စမရှိပါ။ ။
ချုပ်ပြီး၊ ဆိုးပြီးပင် မဟုတ်သော်လည်း၊ ကြယ်ပေါင်းခသော လက္ခဏာသို့၊ ဂဏာစရိယ၊ ဂဏာပါမောက္ခ၊ ဂဏဝါစက၊ သုတဓရ၊ ပုဂ္ဂလဝိသေသဖြစ်၍၊ ဝန်းကျင်လှည့်ပတ်၊ တပည့်ပရိသတ်တို့နှင့်၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၎င်း၊ ထိုကဲ့သို့ မပြည့်စုံသော်လည်း၊ သံဃာအများသည် ထောက်ပံ့အပ်သည်ဖြစ်၍၎င်း စွမ်းနိုင်ပါသည်ဘုရား။

၂၅။ အဟံ ထေရောတိဝါ ဗဟုသုတောတိဝါ ဧကေနာပိ အကာတုံ နလန္တတိ။ သဗ္ဗေဟဝ သန္နိပတိတွာ ဓောဝန သိဗ္ဗန ရဇနာနိ နိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာနိ။ ။ ဟူ၍ မဟာဝဂ္ဂ၊ ကထိနက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၊ မိန့်မှာအပ်သည်နှင့်အညီ။ ထေရ်၊ နဝ၊ မဏ္ဍိမတို့တွင်၊ မည်သူအားမျှ၊ ရှောင်ရှားကွေကွင်း၍၊ နေခြင်းငှါ မသင့်ပါ၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ သင်္ချာတွက်ကိန်း၊ ကပ်တသိန်းအလွန်မှာ၊ ရောင်ဝါတင့်တယ်၊ ဂုဏ်ပေါင်း ခြယ်လျက်၊ ပြည့်ကြွယ်ကောင်းမှု၊ အပေါင်းစုသည့်၊ ပဒုမုတ္တရ၊ အမည်တော်ရသော၊ ဇိနဗုဒ္ဓါ၊ စောမြတ်စွာ၏၊ လက်ျာတော်ရုံ၊ ဌာနန္တရ၊ ရာထူးရသော၊ သုဇာတ ရဟန္တာသည်၊ ကထိန်လျာသက်န်းကို ခံလျှင်၊ သယန္တုမုနိ၊ တုမရှိသည့်၊

ထုတိတောက်ပြောင်၊ ငါးမာရ် အောင်သည်။ ဘုန်းရောင်
ပဝင်း၊ အမင်းမင်းမကိုင်၊ ဦးတိုက်ညွတ်တွား၊ အမှူးထား
သည့်၊ ဘုရားစင်စစ်၊ ကေနိဖြစ်တကားဟု၊ ကိုးစားတော်
မမူ၊ လျစ်လျူမရှု၊ အရေးတော်ပြု၍၊ ပေါင်းစုသင်္ချာ၊ များ
စွာဂဏန်း၊ ခြောက်သန်း၊ ရှစ်သိန်း၊ တွက်ကိန်းများဘော်၊
သံဃာတော်နှင့်တကွ၊ လောက မှူးပိုင်၊ မြတ်ဘုန်းလှိုင်
သော်မှလည်း၊ ကိုယ်တိုင်တော်ပြုသည့်အရာဖြစ်၍၊ ငါကား
ထေရ်ကြီး၊ ငါကား ဂဏာစရိယ၊ ငါကား ဂဏ ပါမောက္ခ၊
ငါကားဂဏဝါစက၊ သုတဓရ ဖြစ်တကားဟု၊ မည်သူအား
မျှ၊ ရှောင်ရှားကွေကွင်း၍နေခြင်းငှါ မသင့်ပါဘုရား။

၂၆။ တစုံတယောက်သော ရဟန်းမျှ ဝိညတ်ပရိယာ၊
ဩဘာနိမိတ်၊ အရိပ် အရောင် မပြုကြဘဲ၊ သဘာဝ အ
လျောက်၊ ပေါ်ပေါက် လာရသဖြင့်၊ ကောင်းကင်ဝက၊
လျှောက်သည့်နှယ်၊ စင်ကြယ်သော သင်္ကန်း ဟုတ်ပါ၏
ဘုရား။

၂၇။ ကိုးထည်သော သင်္ကန်း တို့တွင်၊ ကထိန် အရာ
မမြောက်၊ ပယ်ပျောက်စွန့်ပစ်အပ်သော သင်္ကန်းမဟုတ်၊
သမုတ်လမ်းမှန်၊ ကျင်းဂန်အရ၊ မှန်းဉာဏ်ဆလျက်၊ ပဉ္စ
ခဏ်း၊ သတ္တခဏ်း၊ နဝခဏ်း စသည် ဖြစ်၍၊ အနားပတ်
လေးဘက်တင်သဖြင့် ကထိန်လျှာဝင်ထိုက်သော ဒုဂုဏ်၊
ကိုယ်ဝသ်၊ သင်းပိုင် အားဖြင့် သုံးထည်သော သင်္ကန်း
အဝင်အပါ၊ ကထိန်လျှာ မြောက်ထိုက်သောသင်္ကန်း ဟုတ်
ပါ၏ဘုရား။

၂၀။ ဥက္ကာတိဥက္ကဋ္ဌ၊ ဥက္ကာဇာတ်မှ၊ ဥက္ကဋ္ဌဝံသာ၊
သကျာဓိပတိ၊ ဩဓေတ္တ၊ အစိုးရသဖြင့်။ နရိန္ဒ၊ မရိန္ဒ၊
ဗြဟ္မိန္ဒပဝရ၊ စနေန္ဒ၊ ဘဝေန္ဒ၊ မဟေန္ဒပရမ၊ မကုဋကုဋ။
အတုလတုလ၊ သုဂတ-ဂတ၊ ဒေဝဒေဝေါ၊ ပါရမီအကျိုး၊
အလီလီတိုးသည့်၊ တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ မပေါ်ဘက်နှုန်း၊
စကားပိုင်လျက်၊ တရားခိုင် အချက်ဖြင့်၊ ပြိုင်ဘက် သည်း
သည့်၊ စက်ဘုန်းသယမ္ဘူ၊ တိုင်းပြည်စိုးခြင်း၊ ပိုင်သနွင်း
သည့်၊ မင်းဆူဆူတို့၊ သရဖူ ရတနာ၊ နိဗ္ဗာန်ကြဌန်း၊ စိတ်
ကြံလှမ်းလျက်၊ မှန်းဆကာဖြင့်၊ ရုဇ္ဇာစိန်ထွဋ်၊ ရတနာ
ရောင်ရှိန်၊ ဝင်းဝင်းထိန်လျက်၊ ဦးနှိမ်ညွတ်ရသည့်၊ စက္က
ဝတ်မင်းများ၊ ကရုဏာဇာတ်၊ ရှုညွှာတတ်သည့်၊ မြတ်
ဘုရား၏၊ သုံးပါးသာသနာ၊ ကျင့်ဂုဏ်တောက်ပြောင်၊
အမြဲဆောင်ရသည့်၊ ရောင်အဝါ၏၊ တည်ရာမချို့၊ အများချိုး
ကျူး၊ ဂုဏ်ပေါင်းထူးသည့်၊ **ညောင်ဦးမြို့**၊ မိုးမိုးဝေဆာ၊
နိဗ္ဗာန်အောင်မြေ၊ စိတ်ကြံဆောင်စေမည့်၊ စေတနာ၊ ရော
တည်လျက်၊ မဟာပုည၊ အဟုန်ရသဖြင့်၊ ဘဝအဆက်
ဆက်၊ မပျက်ကောင်းကျိုး၊ နာဂတ်ထိုထို၊ မပြတ်စိုမည့်၊
ကုသိုလ်မျိုးကို၊ အားကြိုးဖွေရှာ၊ အခြေမယိုင်၊ အရှေ့ခိုင်
အောင်၊ နေထိုင်လေ့ရှိပါသော ကျောင်းဒါယကာ
..... ကျောင်းအမ
..... သားသွီးအပေါင်း၊ နောင်ရေး
ရှုမြော်၊ ကောင်းမှုပျော်သည့်၊ သူတော်ကောင်းတို့က၊ နှစ်
ထောင်းအားရ၊ သဒ္ဓါဇာတ်ပြော၊ မပြတ်စောမည့်၊ သောမန
ဖြင့်၊ သဘောကျကြံကာ၊ မြန်မကြာနှောင်တွင်း၊ သံသရာ
ထောင်အကျဉ်းမှ၊ ရှောင်ကွင်း လွတ်ရာ၊ မဟာအသင်္ခတာ၊

နိဗ္ဗာနရွှေဘုံ၊ ဇေယျခုံတိုက်ခန်း၊ အမြိုက်နန်းသို့၊ ဆိုက်မြန်း
 ခိုလှုံဘွယ်၊ ရည်ရွယ်ရိုးရင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ညစ်ကင်းသပ
 သိမ်မွေ့၊ တနှစ်တွင်းမှ တကြိမ်တွေ့ရသော၊ သူတော်
 လေ့ ကထိန်လျာကို၊ ဝတိံသာ ခေတ်ဘောင်မှာ၊ နှစ်တ
 ထောင် ကွာကာဆန်းအောင်၊ အာသာပန်းနွယ်နီကို၊ လယ်
 ချိုကာ ထပ်မနားစွင့်ပြီးလျှင်၊ နတ်အများ လင့်ဆိုင်းသကဲ့
 သို့၊ ချင့်နှိုင်းရှုထောက်စာ၍ ကျမ်းဂန်လာ နိဿယည်း
 တို့ကို၊ လမ်းမှန်စွာ မလိပ်လည်းရအောင်၊ သိပ်သည်းစွာ
 ချုပ်ထိန်း၊ ရွှေဖန်ရည် အုပ်ဆိုးလျက်၊ တုပ်လျှိုးကာ
 ဂ္ဃဒါန်းသည့်၊ ကထိန်သင်္ကန်း ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ကထိန် အဖြေ ပြီး၏။

ကထိန် အမေး အဖြေ ပြီး၏။

ဥပုသ် အမေး အဖြေ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

မေး။ သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ။ အဟံ အာယသ္မန္တိ (ကုသလံ) ဝိနယံ ပုစ္ဆေယျံ။

ဖြေ။ သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ။ အဟံ အာယသ္မတာ (ကောဝိဒေန) ဝိနယံ ပုဋ္ဌော ဝိဿန္တေယျံ။

မေး။ သမ္မန္တနိ ပဒိပေါ စ၊ ဥဒကံ အာသနေန စ။
ဥပေါသထဿ တောနိ၊ ပုဗ္ဗကရဏန္တိ ဝုစ္စတိ။

ဟူ၍ မိန့်ဆိုတော် မူအပ်သော အဋ္ဌကထာ ပါဠိနှင့် အညီ၊ ဥပုသ်အိမ် သိမ်အပြင်၌ တံမြက်လှည်းခြင်း၊ ဆီမီး ညှိထွန်းခြင်း၊ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေတည်ထားခြင်း၊ နေရာခင်းခြင်း ဤလေးပါးသော ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့ကို၊ သံဃာ မစည်းဝေးမီ ရှေးအတို၌ ပြုအပ်-ပြုသင့်-ပြုထိုက် ပြုကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပုဗ္ဗကရဏ မည်၏ ဟူ၍ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုတော် မူအပ်သော ကြောင့် ဤလေးပါးသော ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့တွင် တံမြက် လှည်းခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။

ဖြေ။ ပြီးပါပြီ ဘုရား။

မေး။ ဆီမီး ညှိထွန်းခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။

ဖြေ။ ပြီးပါပြီ ဘုရား။

(နေ့ဖြစ်လျှင်....နေတည်းဟူသော အရောင်အလင်း ရှိသည် ဖြစ်၍ ဆီမီးညှိထွန်းဘွယ် ကိစ္စမရှိ ပြီးပါပြီ ဘုရား။ "ဤသို့ ဆိုလေ")။

မေး။ သောက်ရေ၊ သုံးဆောင်ရေ တည်ထားခြင်း ကိစ္စ ပြီးပြီလော။

ဖြေ။ ပြီးပါပြီ ဘုရား။

မေး။ နေရာခင်းခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။

ဖြေ။ ပြီးပါပြီ ဘုရား။

မေး။ ဆန္ဒ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥတုကျွန်း၊
ဘိက္ခုဂဏနာ စ သြဝါဒေါ။
ဥပေါသထဿ တောနိ၊
ပုဗ္ဗကိစ္စန္တိ ဝုတ္တတိ။

ဟူ၍မိန့်ဆိုတော်မူအပ်သောအဋ္ဌကထာပါဌ်နှင့်အညီ၊ ဆောင်အပ်သောဆန္ဒကို လျှောက်ထားခြင်း၊ ဆောင်အပ်သောပါရိသုဒ္ဓိကို လျှောက်ထားခြင်း၊ ဆောင်း-နွေ-မိုးဇာတိ ဟု ဆိုအပ်သော သုံးပါးသော ဥတုတို့တွင် ယခုရောက်ဆဲဖြစ်သော ဥတုကို ရေတွက်၍ လျှောက်ထားခြင်း၊ ဥပုသ်အိမ် သိမ်အပြင် နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါဌ်အတွင်း

၌ စည်းဝေး ရောက်လာကြကုန်သော ရဟန်းတို့ကို ရေတွက်၍ လျှောက်ထားခြင်း၊ ရဟန်းမတို့က အကျွန်ုပ်တို့သည် အသျှင်ဘုရားတို့၏အထံ၌ အဆုံးအမကို ခံလာပါကုန်အံ့ ဟု တောင်းပန် လျှောက်ထားသော စကားကို သံဃာတော်အား လျှောက်ထားခြင်း၊ ဤငါးပါးသော ပြုတွယ်ကိစ္စတို့ကို သံဃာ စည်းဝေးပြီးသည်မှနောက်၊ ပါတိမောက်မပြီမီ ရှေ့အဖို့၌ ပြုအပ်-ပြုသင့်-ပြုထိုက်-ပြုကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပုဗ္ဗကိစ္စ မည်၏ ဟူ၍ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုတော်မူအပ်သောကြောင့် ဤငါးပါးသောပြုတွယ်ကိစ္စတို့တွင် ဆန္ဒကို လျှောက်ထားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။

ဖြေ။ ဆန္ဒာရဟ ပုဂ္ဂိုလ် မရှိသည် ဖြစ်၍ ဆန္ဒကို လျှောက်ထားတွယ် ကိစ္စမရှိ ပြီးပါပြီဘုရား။

မေး။ ပါရိသုဒ္ဓါကိုလျှောက်ထားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။

ဖြေ။ ပါရိသုဒ္ဓါရဟပုဂ္ဂိုလ် မရှိသည် ဖြစ်၍ ပါရိသုဒ္ဓါကို လျှောက်ထားတွယ်ကိစ္စမရှိ ပြီးပါပြီဘုရား။

မေး။ ဆောင်း-နွေ-မိုးဇာတိ ဟု ဆိုအပ်သော သုံးပါးသော ဥတုတို့တွင် ယခု ရောက်ဆဲ ဖြစ်သော ဥတုသည် အဘယ်ဥတု အဘယ်ပက္ခ အဘယ်ဥပုသ် ဖြစ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ (ဂိဗ္ဗာန-ဝဿာန-ဟေမန္တဥတု၊ ပထမပက္ခ၊ ပန္နရသီ ဥပုသ်ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။)

မေး။ ဤဥပုသ်အိမ် သိမ်အပြင် နှစ်တောင်ထွာ ဟတ္ထ ပါသ်အတွင်း၌ စည်းဝေး ရောက်လာကြသော ရဟန်းတို့၏ အရေ အတွက်ကား အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည် ရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ ()ပါး အတိုင်းအရှည် ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ ရဟန်းမတို့ကအကျွန်ုပ်တို့သည် အသျှင်ဘုရား တို့၏ အထံ၌ အဆုံးအမကို ခံလာပါကုန်အံ့ဟု တောင်းပန်လျှောက်ထားသောစကားကိုသံဃာ တော်အား လျှောက်ထားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။

ဖြေ။ ယခုအခါ သာသနာတော်တွင်း၌ ရဟန်းမတို့ မရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းမတို့က အကျွန်ုပ်တို့သည် အသျှင်ဘုရားတို့၏အထံ၌ အဆုံးအမကို ခံလာ ပါကုန်အံ့ ဟု တောင်းပန် လျှောက်ထားသော စကားကိုသံဃာတော်အား လျှောက်ထားသွယ် ကိစ္စမရှိ ပြီးပါပြီဘုရား။

မေး။ ဥပေါသထော ယာဝတိကာစ(ပ)ပတ္တကလ္လန္တိ ဝုတ္တတိ၊ဟူ၍ မိန့်ဆိုတော်မူအပ်သော အဋ္ဌကထာ ပါဠိနှင့်အညီ၊ ဥပုသ်သည် နေ့၏အစွမ်းအားဖြင့် စာတုဒ္ဓသီဥပုသ်၊ ပန္နရသီဥပုသ်၊ သာမဂ္ဂိ ဥပုသ်ဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ထိုသုံးပါးတို့တွင် ပန္နရသီဥပုသ်ဖြစ်ခြင်း၊ ကာရကပုဂ္ဂိုလ်၏အ စွမ်းအားဖြင့် သံဃဥပုသ်၊ ဂဏဥပုသ်၊ ပုဂ္ဂလ ဥပုသ်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ထိုသုံးပါးတို့တွင်

သံဃဥပုသ် ဖြစ်ခြင်း၊ ကာတဗ္ဗကာရ၏ အစွမ်း အားဖြင့် သုတ္တုဒ္ဓေသ ဥပုသ်၊ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပုသ်၊ အဓိဋ္ဌာန် ဥပုသ်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထို သုံးပါးတို့တွင် သုတ္တုဒ္ဓေသ ဥပုသ် ဖြစ်ခြင်း၊ ဤသုံး ပါးသော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ အယုတ်ဆုံး လေးယောက် လေးယောက်ထက် အလွန်ရှိကုန် သော ရဟန်းတို့၏ နှစ်တောင်ထွာ ဟတ္ထပါသ်ကို မစွန့်မူ၍ တသိမ်တည်း၌ တည်သဖြင့် သုတ္တုဒ္ဓေ သ- သံဃဥပုသ်ကံအား လျောက်ပတ်ခြင်း၊ ဤဥပုသ်အိမ် သိမ်အပြင် နှစ်တောင်ထွာ ဟတ္ထ ပါသ်အတွင်း၌ စည်းဝေး ရောက်လာကြကုန် သော ရဟန်းတို့အား နေလွဲသော ကာလ၌ ယာဝ ကာလိက ဘောဇဉ်ကို စားခြင်း အစရှိသော သဘောတူ ဝတ္ထုကြောင့် သင့်သော အာပတ် မရှိခြင်း၊ ဤဥပုသ်အိမ်သိမ်အပြင် နှစ်တောင်ထွာ ဟတ္ထပါသ်အတွင်းမှ အပပြုသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့် ကြဉ်အပ်သော လူ၊ ဘိက္ခုနီ အစရှိသော နှစ်ကျိပ်တယောက်သော ဝဇ္ဇနိယ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဤဥပုသ်အိမ် သိမ်အပြင် နှစ်တောင်ထွာ ဟတ္ထ ပါသ်အတွင်း၌ မရှိခြင်း၊ ဤလေးပါးသော အင်္ဂါ နှင့် ပြည့်စုံသော ဥပုသ်ကံကို ပတ္တကလ္လဖြစ်၏ ဟူ၍ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုတော်မူအပ် သောကြောင့် ယခု ပြုလတ္တံ့သော ဥပုသ်ကံ သည် ပတ္တကလ္လ ဖြစ်ပါ၏လော။

ဖြေ။ ယခုပြုလေ့ရှိသော ဥပုသ်ကံသည် ပတ္တကလ္လ ဖြစ်ပါ၏ဘုရား။

မေး။ ပုဗ္ဗကရဏ ပုဗ္ဗကိစ္စာနိ ပရိယောသာပေတွာ ဒေသိတာပတ္တိကဿသမဂ္ဂဿ ဘိက္ခုသံဃဿ အနုမတိယာ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသိဿာမ။

ဖြေ။ သံဃော ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ ပါတိမောက္ခု ဣသံ အဇ္ဈေသတိ။ ဥဒ္ဓိသတု အာယသ္မာ ပါတိမောက္ခံ။ ဒုတိယမ္ပိ ဘန္တေ သံဃော (ပ) ပါတိမောက္ခံ။ တတိယမ္ပိ ဘန္တေ သံဃော (ပ) ပါတိမောက္ခံ။

မေး။ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော(ပ)ဥပေါသထံ ကရေယျ။ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသေယျ။

ဥပုသ် အမေး အဖြေ ပြီး၏။

ပဝါရဏာ အမေး အဖြေ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပဝါရဏာ အမေး

(က) သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ။ အဟံ အာယသ္မန္တံ (မေဓိယံ) ဝိနယံ ပုစ္ဆေယျံ။

(ခ) ပကာရေဟိ ဒိဋ္ဌာဒိဟိ ဝါရေတိ သံဃာဒိကေ ဘဇာပေတိ ဘတ္တေ ကရေတိ ဇောယာတိ ပဝါရဏာ။ ။ ဇောယ သမဏစရိယာယ၊ အာပတ်ညစ်ကြေး၊ အပြစ်ဘေးကို၊ ဆေးကြောသုခ်သင်၊ ကင်းဝေးစင်ဘို့၊ စည်ပင်သတိ၊ သမာဓိဖြင့်၊ မိမိစွန့်ရေး၊ ဆိုခွင့်ပေးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ရဟန်းကျင့်ဝတ်၊ ဤတရားမြတ်ဖြင့်။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့ကို။ ဒိဋ္ဌာဒိဟိ၊ ဒိဋ္ဌ အစရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ဒိဋ္ဌ၊ သုတ၊ ပရိသင်္ကဟူကုန်သော။ ပကာရေဟိ၊ အပြားတို့ဖြင့်။ ဝါရေတိ၊ သံဃာ၊ ရိုဏ်းဟု၊ ပုဂ္ဂိုလ်စုသို့၊ ကောင်းမှုချည်းမှတ်၊ အပြီးသတ်အောင်၊ ဆည်းကပ်စေတတ်၏။ သံဃာဒိကေ၊ သံဃာ အစရှိသည်တို့သို့။ ဝါ၊ သံဃာ၊ ရိုဏ်း၊ ပုဂ္ဂိုလ် တို့သို့။ ဘဇာပေတိ၊ ဆည်းကပ် စေတတ်၏။ ဘတ္တေ၊ ဆည်းကပ် သည်တို့ကို။ ကရေတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဣတိတဿှာ၊ ထိုသို့ ရဟန်းများစွာ၊ ပြစ်ဝေး ကွာအောင်၊ သံဃာ၊ ရိုဏ်းဟု၊ ပုဂ္ဂိုလ်စုသို့၊ ကောင်းမှုချည်းမှတ်၊ အပြီး

သတ်အောင်၊ ဆည်းကပ် စေကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 တောယာတိပဒေန၊ တောယဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ညွှန်း
 ပြအပ်သော။ သာ သမဏစရိယာ၊ အာပတ်ညစ်ကြေး၊
 အပြစ်ဘေးကို၊ ဆေးကြောသုခ်သင်၊ ကင်းဝေးစင်ဘို့၊ စည်
 ပင်သတ်၊ သမာဓိဖြင့်၊ မိဒိစ္စနံ၊ ရေး၊ ဆိုခွင့်ပေးခြင်းဟု ဆို
 အပ်သော ရဟန်းကျင့်ဝတ်၊ ထိုတရားမြတ်သည်။ ပဝါ
 ရဏာ၊ ပဝါရဏာမည်၏။ ။ ဤသို့ဝိဂြိုဟ်၊ မိန့်ဆိုမြွက်ဟ၊
 သမဏဓမ္မ စာရိတ္တတည်းဟူသော ပဝါရဏာကို မဟာ
 မုနိန္ဒ၊ အမည်ရသည့်၊ လောကစက္ခု၊ သုံးလူ့ဘ ဘုန်းမော်၊
 မြတ်ဖိနော်သည်၊ အဘယ်ပြည်မှာ နေတော်မူသော အခါ၌
 ပညတ်တော် မူအပ်ပါသနည်း။

(ဂ) သာဝတ္ထိနဂရ၊ ရာဇဌာနီ၊ မင်းနေပြည်ကို၊ အဖွဲ့
 ပြု၍၊ လေးတန်တူရိယာ၊ ချစ်ဦးခါဝယ်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ သုံး
 လူ့ဘသည်၊ သမဏဓမ္မ၊ စာရိတ္တသိက္ခာ၊ ပဝါရဏာကို၊
 ခွင့်ပြုတော်မူ၏ဟု ဆိုပြီ။ ယင်းသို့ ခွင့်ပြု ပညတ်တော်မူ
 အပ်သော သမဏဓမ္မ၊ စာရိတ္တသိက္ခာ၊ ပဝါရဏာကို၊
 အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါ
 သနည်း။

(ဃ) ကောသလ တိုင်းသား၊ ရဟန်း များကို၊ အ
 ကြောင်းပြု၍၊ အချင်းချင်း စကားမပြော၊ တုဏှိဘောဖြင့်၊
 နှိုးနှောဆုံးမခြင်းမရှိ၊ သတိမေ့လျော့၊ ပေါ့ပေါ့ တန်တန်၊
 ဟတ္ထဝိလဃ်က၊ မဂဗ္ဗတတိတ္ထိယသမာဒါနဝတ္ထု၊ ကြောင့်
 သမဏဓမ္မ၊ စာရိတ္တသိက္ခာ၊ ပဝါရဏာကို၊ ခွင့်ပြုပညတ်
 တော်မူ၏ဟု ဆိုပြီ။ ယင်းသို့ ခွင့်ပြု ပညတ်တော် မူအပ်

သော ပဝါရဏာသည်၊ သင်္ချာအားဖြင့် အရေ အတွက် အဘယ်မျှ အပြားရှိပါသနည်း။

(င) ယင်းသို့ အရေ အတွက် အားဖြင့် ကိုးပါးသော ပဝါရဏာတို့တွင် အဘယ်ပဝါရဏာကို ယခု စည်းဝေးရာ သီမမဏ္ဍလမှာ ငါတို့ ပြုအပ် - ပြုသင့် - ပြုထိုက် - ပြုကောင်းပါသနည်း။

(စ) ယခု စည်းဝေးရာ သီမမဏ္ဍလမှာ သံဃပဝါရဏာကို ပြုအပ်-ပြုသင့်-ပြုထိုက်-ပြုကောင်း၏ဟုဆိုပြီ။

သမ္မုစ္ဆနိ ပဒီပေါ စ၊ ဥဒကံ အာသနေန စ။
ပဝါရဏာယ တောနိ၊ ပုဗ္ဗကရဏန္တိ ပုစ္ဆတိ။

ဟူ၍ မိန့်ဆိုတော်မူအပ်သောအဋ္ဌကထာပါဌ်နှင့်အညီ၊ ပဝါရဏာအိမ် သိမ်အပြင်၌ တံမြက်လှည်းခြင်း၊ ဆီမီးညှိထွန်းခြင်း၊ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေ တည်ထားခြင်း၊ နေရာခင်းခြင်း ဤလေးပါးသော ပြုဘွယ်ကိစ္စ တို့ကို သံဃာမစည်းဝေးမီ ရှေးအတို၌ ပြုအပ်-ပြုသင့်-ပြုထိုက်-ပြုကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပုဗ္ဗကရဏမည်၏ဟူ၍ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုတော် မူအပ်သောကြောင့် ဤလေးပါးသော ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့တွင် ပဝါရဏာအိမ် သိမ်အပြင်၌—

၁။ တံမြက်လှည်းခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။

၂။ ဆီမီးညှိထွန်းခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။

၃။ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေ တည်ထားခြင်းကိစ္စ
ပြီးပြီလော။

၄။ နေရာခင်းခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။

(ဆ) ဆန္ဒ ပဝါရဏာ ဥတုက္ခာနံ၊
သိက္ခာဂဏနာ စ သြဝါဒေါ။
ပဝါရဏာယ တောနိ၊
ပုဗ္ဗကိစ္စန္တိ ဝုစ္စတိ။

ဟူ၍ မိန့်ဆိုတော်မူအပ်သောအဋ္ဌကထာပါဌ်နှင့်အညီ ဆန္ဒကို လျှောက်ထားခြင်း၊ ပဝါရဏာကို လျှောက်ထားခြင်း၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌ ပြုအပ်သော ပထမကတ္တိက ပဝါရဏာ၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့၌ ပြုအပ်သော ဒုတိယကတ္တိက ပဝါရဏာအားဖြင့် နှစ်ပါးသော ပဝါရဏာတို့တွင် တပါးပါးသော ပဝါရဏာကို လျှောက်ထားခြင်း၊ သုံးပါးသောဥတုတို့တွင် ယခုရောက်ဆဲဖြစ်သော ဥတုကို လျှောက်ထားခြင်း၊ ပဝါရဏာအိမ် သိမ်အပြင်၌ စည်းဝေးရောက်လာကြကုန်သော ရဟန်းတို့ကို ရေတွက်၍လျှောက်ထားခြင်း၊ ရဟန်းမကိုက အကျွန်ုပ်တို့သည် အသျှင်ဘုရားတို့၏အထံ၌ အဆုံးအမကို ခံလာပါကုန်အံ့ဟုတောင်းပန်လျှောက်ထားသောစကားကိုသံဃာတော်အား လျှောက်ထားခြင်း ဤငါးပါးသော ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့ကို သံဃာစည်းဝေးပြီးသည်မှနောက် ပဝါရဏာမပြုမီရှေ့အတို၌ ပြုအပ်-ပြုသင့်-ပြုထိုက်-ပြုကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဤငါးပါးသော ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့တွင်—

- ၁။ ဆန္ဒကိုလျှောက်ထားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။
- ၂။ ပဝါရဏာကိုလျှောက်ထားခြင်းကိစ္စပြီးပြီလော။
- ၃။ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့၌ ပြုအပ်သော ပထမ ကတ္တိက ပဝါရဏာ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် နေ့၌ ပြုအပ်သော ဒုတိယ ကတ္တိက ပဝါရဏာ အားဖြင့် နှစ်ပါးသော ပဝါရဏာ တို့တွင် အဘယ် ပဝါရဏာကို ငါတို့တရ ယခုပြုအပ်ပါ သနည်း။
- ၄။ ပဝါရဏာအိမ် သိမ့်အပြင်၌ စည်းဝေး ရောက် လာကြကုန်သော ရဟန်းတို့၏ အရေအတွက် ကား အဘယ်မျှရှိပါသနည်း။
- ၅။ ရဟန်းမတို့က အကျွန်ုပ်တို့သည် အသျှင်ဘုရား တို့၏ အထံ၌ အဆုံးအမကို ခံလာပါကုန်အံ့ ဟု လျှောက်ထားတောင်းပန်သောစကားကိုသံဃာ တော်အား လျှောက်ထားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။
- (ဇ) ပဝါရဏာ ယာဝတိကာစ၊ ဘိက္ခု၊ ကမ္မပ္ပတ္တာ။ သဘာဂါပတ္တိယော စ နိဗ္ဗိန္ဒိ၊ ဝဇ္ဇနိယာ စ ပုဂ္ဂ လာ တသ္မိံ နဟောန္တိ၊ ပတ္တကလ္လန္တိ ဝုစ္စတိ။

ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဌ်နှင့်အညီ၊ ပဝါရဏာသည် နေ့၏အစွမ်းအားဖြင့် စာတုဒ္ဓသီပဝါရဏာ၊ ပန္နရသီပဝါ ရဏာ၊ သာမဂ္ဂိပဝါရဏာဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံး ပါးတို့တွင် ပန္နရသီပဝါရဏာဖြစ်ခြင်း၊ ကာရကပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သံဃပဝါရဏာ၊ ဂဏပဝါရဏာ၊ ပုဂ္ဂလ

ပဝါရဏာဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် သံဃပဝါရဏာဖြစ်ခြင်း၊ ကာတဗ္ဗာကာရ၏ အစွမ်းအားဖြင့် တေဝါစိကပဝါရဏာ၊ နွေဝါစိကပဝါရဏာ၊ ဧကဝါစိကပဝါရဏာဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် တေဝါစိက ပဝါရဏာဖြစ်ခြင်း၊ ဤသုံးပါးသော လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ အယုတ်ဆုံးငါးယောက်၊ ငါးယောက်ထက် အလွန်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့၏ ပဝါရဏာအိမ် သိမ်အပြင် နှစ်တောင်ထွာ ဟတ္ထပါသ်ကို မစွန့်မူ၍ တသိမ်တည်း၌ တည်သဖြင့် သံဃပဝါရဏာအား လျောက်ပတ်ခြင်း၊ ပဝါရဏာအိမ် သိမ်အပြင်၌ စည်းဝေးရောက်လာကြကုန်သော ရဟန်းတို့အား နေလွဲသောကာလ၌ ယာဝကာလိကဘောဇဉ်ကိုစားခြင်း အစရှိသော သဘောတူ ဝတ္ထုကြောင့်သင့်သော အာပတ်မရှိခြင်း၊ ပဝါရဏာအိမ် သိမ်အပြင် နှစ်တောင်ထွာ ဟတ္ထပါသ်မှ အပပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ကြည်အပ်ကုန်သော လူ၊ ဘိက္ခုနီ အစရှိသော နှစ်ကျိပ်တယောက်သော ဝဇ္ဇနိယ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ပဝါရဏာအိမ် သိမ်အပြင် နှစ်တောင်ထွာ ဟတ္ထပါသ်အတွင်း၌ မရှိခြင်း ဤ လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ပဝါရဏာကံကို ပတ္တကလ္လဖြစ်၏ဟူ၍ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုအပ်သောကြောင့် ယခုပြုအပ်လတ္တံ့သော ပဝါရဏာကံသည် ပတ္တကလ္လ ဖြစ်ပါ၏လော။

(ဈ) ပုဗ္ဗကရဏ ပုဗ္ဗကိစ္စာနိ ပရိယောသာပေတွာ ဒေသိတာပတ္တိကဿသမဂ္ဂဿဘိက္ခုသံဃဿ အနုမတိယာ ပဝါရဏာဥတ္တိံ ဌပေဿာမ။

(ည) သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အဇ္ဈ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ။ သံဃော သမာနဝသိကံ ပဝါရေယျ။

ပဝါရဏာ အမေး ပြီး၏။

ပဝါရဏာ အဖြေ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(က) သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ။ အဟံ အာယသ္မတာ (ဝိနယဓရေန) ဝိနယံ ပုဋ္ဌော ဝိဿဇ္ဇေယျံ။

(ခ) တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ။ ။ အစရှိသည်ဖြင့် ဝိနည်းမဟာဝါ ပဝါရဏက္ခန္ဓကပါဠိ၊ လာရှိသည်နှင့်အညီ၊ ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်းဟု ဆိုအပ်သော တိုင်းကြီးနှစ်တိုင်းတို့၏ ခွန်သဆက်သွင်းရာ ရတနာရွှေငွေ ထွေထွေများဘိ သာဝတ္ထိမည် မင်းနေပြည်၏ တောင်မျက်နှာ အရပ်ဝယ် အာရညကင် ခုတင်လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော တောအရပ်၌ အနာထပိဏ် ဂုဏ်သိရ်ပျံ့မွှေး သေဌေးမင်းသည် သန့်ရှင်းသဒ္ဓါ စေတနာနှင့် သပြာကြေးငွေ ငါးဆယ့်လေး ကုဋေကို မဇ္ဈိမနော ရက်ရောစွာ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း အပ်သော ဇေတဝန်တောရကျောင်းဝယ် ကိန်းအောင်း

မွေ့လျော် စံနေတော်မူသောအခါ လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ကိုးကွယ်ရာအစစ် ဖြစ်တော်မူသော သဗ္ဗညု မြတ်စွာ စောသက္ကာသည်။

အနုဇာနာမိ သိက္ခဝေ ဝဿံဝတ္ထာနံ ဘိက္ခုနံ
တိဟိ ဌာနေဟိ ပဝါရေတုံ ဒိဋ္ဌေနဝါ သုတေနဝါ
ပရိသင်္ကာယဝါ။

အစဖြာသဖြင့် သမဏဓမ္မ စာရိတ္တဖြစ်သော ပဝါရဏာကို ခွင့်ပြု ပညတ်တော်မူပါသည်ဘုရား။

(ဂ) တေန ခေါပန သမယေန သမ္ပဟုလာ သန္တိဌာ သမ္ဘတ္တာ ဘိက္ခု ကောသလေသု ဇနပဒေ အညတရသ္မိံ အာဝါသေ ဝဿံ ဥပဂန္တိံ သု။ ။ အစရှိသည်ဖြင့် ဝိနည်းမဟာဝါ ပဝါရဏက္ခန္ဓကပါဠိ၊ လာရှိသည်နှင့်အညီ၊ ကောသလတိုင်းဇနပုဒ်ဝယ် တခုသောကျောင်းတိုက်၌ ဝါကပ်ကြကုန်သော ကောသလတိုင်းသား ရဟန်းတို့၏ အချင်းချင်း စကားမပြော တုဏှိဘောဖြင့် နှိုးနှောဆုံးမခြင်းမရှိ သတိမေ့လျော့ ပေါ့ပေါ့တန်တန် ရန်သူတမျှ ဟတ္ထဝိလဗ်က တိတ္ထိယသမာဒါနဖြစ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြခြင်းကို အရင်းပြုလျက် သဗ္ဗညုမြတ်စွာ စောသက္ကာသည် နိဿျာနိကဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ရာ ငါဘုရားသာသနာတော်၏ ကိစ္စတာဝန်ကို ထမ်းရွက်မည်မှန်း ရဟန်းပြုကြကုန်သည် သာဖြစ်ပါလျက်အချင်းချင်းစကားမပြောတုဏှိဘောဖြင့် နှိုးနှောဆုံးမခြင်းမရှိ မေ့မေ့လျော့လျော့ ပေါ့ပေါ့တန်တန် ဟတ္ထဝိလဗ်က မဂဗ္ဗတ တိတ္ထိယသမာဒါန အကျင့်ဖြင့်

နေ့ရက်ရှည်ကြာ နေကြသည့်အခြင်းအရာမှာ၊ အရိယာ သူတော်ကောင်းတို့၏ ပေါင်းဘော်နေထိုင်ခြင်းမျိုးမဟုတ် ယုတ်မာသော ကျွဲ၊ နွား တိရစ္ဆာန် ရန်သူဖြစ်သော သူတို့၏ ပေါင်းဘော် နေထိုင်ခြင်းမျိုးသာ ဖြစ်သည် ဟု ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍—

နဘိက္ခဝေ မဂဗ္ဗတံ တိတ္ထိယသမာဒါနံ သမာဒယိ
တဗ္ဗံ။ ယော သမာဒိယေယျ။ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ။

ဟု သိက္ခာပုဒ် ပညတ်တော်မူလျက် ယခင် ကောသလ တိုင်းသား ရဟန်းများကိုပင် အကြောင်းပြု၍ အချင်းချင်း စကားမပြော တုဏှိဘောဖြင့် နှိုးနှောဆုံးမခြင်းမရှိ သတိ မေ့လျော့ ပေါ့ပေါ့တန်တန် ဟတ္ထဝိလဃ်က မဂဗ္ဗတ တိတ္ထိယ သမာဒါနဝတ္ထုကြောင့် သမဏဓမ္မ စာရိတ္တဟု ဆိုအပ်သော ပဝါရဏာကို ခွင့်ပြုပညတ်တော်မူပါသည် ဘုရား။

(ဃ) ၁။ စာတုဋ္ဌသော ပန္နရသော၊
သာမဂ္ဂိ ဒိနတော တိဓာ။
ဒိန ပုဂ္ဂလ ကာတဗ္ဗာ၊
ကာရတော တေ နဝေရိတာ။

၂။ တယော တယောတိ ကတွာန၊
ဒိန ပုဂ္ဂလ ဘေဒတော။

တေဝါစိ နွေကဝါစိတိ၊

နဝ ဝုတ္တာ ပဝါရဏာ။

ဟု မူလသိက္ခာ ကျမ်းဆရာတို့ မိန့်မှာကျူးရင့် ဘွင့် လှစ်အပ်သည်နှင့်အညီ၊ စာတုဒ္ဒသီပဝါရဏာ၊ ပန္နရသီ ပဝါရဏာ၊ သာမဂ္ဂိပဝါရဏာဟု နေ့၏အစွမ်းအားဖြင့် သုံးပါး၊ သံဃပဝါရဏာ၊ ဂဏပဝါရဏာ၊ ပုဂ္ဂလပဝါ ရဏာဟု ကာရကပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့် သုံးပါး၊ တေ ဝါစိကပဝါရဏာ နွေဝါစိကပဝါရဏာ၊ ကေဝါစိကပပါ ရဏာဟု ကာတဗ္ဗာကာရ၏ အစွမ်းအားဖြင့် သုံးပါး အပြားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် သင်္ချာအရေအတွက်အား ဖြင့် ကိုးပါးအပြားရှိပါသည်ဘုရား။

(င) ဣဓပန ဧကော ပုဂ္ဂလော။ နွေ တယော စတ္တာ ရော ဂဏော။ တတော ပရံ သံဃော။ ။ဟုဋီကာဉာဏ်ရင် ပုဂ္ဂိုလ်သျှင်တို့ မိန့်ဆိုတော် မူအပ်သည်နှင့်အညီ၊ ရဟန်း လေးယောက်ထက်လွန်သော အစည်းအဝေးဖြစ်၍ ယခု စည်းဝေးသော သီမမဏ္ဍလမှာ သံဃပဝါရဏာကိုသာ ပြုအပ်-ပြုသင့်-ပြုထိုက်-ပြုကောင်းပါသည်ဘုရား။

၁။ ပြီးပါပြီ ဘုရား။

၂။ ပြီးပါပြီ ဘုရား။

၃။ ပြီးပါပြီ ဘုရား။

၄။ ပြီးပါပြီ ဘုရား။

၁။ ဆန္ဒာရဟပုဂ္ဂိုလ်မရှိသည်ဖြစ်၍ ဆန္ဒကိုလျှောက်ထားဘွယ်ကိစ္စမရှိ ပြီးပါပြီဘုရား။

၂။ ပဝါရဏာရဟပုဂ္ဂိုလ် မရှိသည်ဖြစ်၍ ပဝါရဏာကို လျှောက်ထားဘွယ်ကိစ္စမရှိ ပြီးပါပြီဘုရား။

၃။ သီတင်းကျွတ်လပြည့် ပထမကတ္တိက ပဝါရဏာ နေ့၌ ပြုအပ်သော ပထမကတ္တိက ပဝါရဏာကို ပြုအပ်ပါသည်ဘုရား။

၄။ ပဝါရဏာအိမ် သိမ်အပြင်၌ စည်းဝေး ရောက်လာကြသော ရဟန်းတို့၏ အရေ အတွက်ကား (နှစ်ရာ၊ နှစ်ဆယ်) အတိုင်းအရှည် ရှိပါသည်ဘုရား။

၅။ ယခုအခါ သာသနာတော်တွင်း၌ ရဟန်းမတို့ မရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းမတို့က အကျွန်ုပ်တို့သည် အသျှင်ဘုရားတို့၏အထံ၌ အဆုံးအမကို ခံလာပါကုန်အံ့ ဟု တောင်းပန် လျှောက်ထားအပ်သော စကားကို သံဃာတော်အား လျှောက်ထားဘွယ်ကိစ္စမရှိ ပြီးပါပြီဘုရား။

(စ) ယခု ပြုလတ္တံ့သော ပဝါရဏာ ကံသည် ပတ္တကလ္လ ဖြစ်ပါ၏ဘုရား။

(ဆ) သံဃော ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ ပဝါရဏာဥတ္တိဌပနံ အဇ္ဈေသတိ။ ဌပေတု အာယသ္မာ ပဝါရဏာဥတ္တိံ။

ဒုတိယမ္ပိ ဘန္တေ (ပ) ပဝါရဏာဥတ္တိံ။
 တတိယမ္ပိ ဘန္တေ (ပ) ပဝါရဏာဥတ္တိံ။

ပဝါရဏာ အဖြေ ပြီး၏။

ပဝါရဏာ အမေး အဖြေ ပြီး၏။

မဟာဝိသုတာရဓမ္မ ဝတ်ရွတ်စဉ်

နမော တဿ အဂ္ဂတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊ အတြာ ဂစ္ဆန္တိ ဒေဝတာ။
(ပ) အာရက္ခံ ဂဏှန္တိ။ ။တိုင်အောင် ဤဂါထာများကို
နေ့စဉ်နေ့စဉ် အစဉ်ရွတ်ရမည်။ ဤဂါထာများကို ရွတ်ပြီး
သည့်နောက် တဆယ့်တစောင်သော မဟာပရိတ္တသုတ်
များကို နေ့စဉ်နေ့စဉ်ကုန်အောင် ရွတ်ရမည်)။

ရွတ်ဟန်ကား

- ၁။ တနင်္ဂနွေနေ့၌..... မင်္ဂလသုတ်။
- ၂။ တနင်းလာနေ့၌..... ရတနသုတ်။
- ၃။ အင်္ဂါနေ့၌..... မေတ္တသုတ်၊ ခန္ဓသုတ်။
- ၄။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌.... မောရသုတ်၊ ဝဇ္ဇသုတ်။
- ၅။ ကြာသပတေးနေ့၌ ဓဇဂ္ဂသုတ်။
- ၆။ သောကြာနေ့၌..... အာဠာနာဋိယသုတ်၊ အင်္ဂုလိ
မာလသုတ်။
- ၇။ စနေနေ့၌.... ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်၊ ပုဗ္ဗဏှသုတ်။
ဤသို့ အစဉ် အတိုင်း ရွတ်
ရမည်။

အထူးကား

ပုဗ္ဗဏှသုတ်ကို ရွတ်ရမည့်နေ့၌ ။ ။ယံဒုန္နိမိတ္တံ။ ။
စသော သုံးဂါထာကို မရွတ်သေးဘဲ။ ။ဒုက္ခပတ္တာ ခ

နိဒုက္ခာ။ ။စသည်ဖြင့် ဆုံးအောင်ရွတ်ပြီးမှ ဘုရားဂုဏ်
တော်၊ တရားဂုဏ်တော်၊ သံဃာဂုဏ်တော်များကို ရွတ်
ပြီး၍။ ။ယံဒုန္နိဇိဇ္ဇန္တံ။ ။စသော သုံးဂါထာကို အစဉ်
အတိုင်း ရွတ်ရမည်။

၎င်းနောက် ရွတ်စဉ်ကား

၁။ အဟံ အဝေရာ ဟောမိ၊ အဗျာဗဇ္ဈော ဟောမိ၊
အနိဇ္ဈောဟောမိ၊ သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟရာမိ၊ ဒုက္ခာ မုစ္ဆာမိ၊
ယထာလဒ္ဓ သမ္ပတ္တိတော မာဝိဂစ္ဆာမိ၊ ကမ္မဿကာ။

၂။ ဣသ္မိံ အာရာမေ သဗြဟ္မစာရိနော၊ အဝေရာ
ဟောန္တိ၊ အဗျာဗဇ္ဈော ဟောန္တိ၊ အနိဇ္ဈော ဟောန္တိ၊ သုခိ
အတ္တာနံ ပရိဟရန္တိ၊ ဒုက္ခာ မုစ္ဆန္တိ၊ ယထာလဒ္ဓ သမ္ပတ္တိ
တော မာဝိဂစ္ဆန္တိ၊ ကမ္မဿကာ။

၃။ သီမဋ္ဌက ဒေဝတာ အဝေရာ ဟောန္တိ၊ (ပ)
ကမ္မဿကာ။

၄။ ဂေါစရဂါမေ ဣဿရဇနာ၊ အဝေရာ ဟောန္တိ၊
(ပ) ကမ္မဿကာ။

၅။ ဂေါစရဂါမေ မနုဿာ အဝေရာ ဟောန္တိ၊ (ပ)
ကမ္မဿကာ။

၆။ မာတာ-ပိတု-အာစရိယ-ဉာတိမိတ္တ-သမူဟာ။
ဥပါသကာ-ဥပါသိကာ - စတုပစ္စယဒါယကာ။ အမှာကံ
စတုပစ္စယဒါယကာ အဝေရာ ဟောန္တိ၊ (ပ) ကမ္မဿကာ။

၇။ ဘုမ္မဋ္ဌဒေဝတာ ရုက္ခဋ္ဌဒေဝတာ အာကာသဋ္ဌ
ဒေဝတာ၊ အဝေရာ ဟောန္တိ၊ (ပ) ကမ္မဿကာ။

၈။ ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ ဣမသ္မိံ အာဝါသေ ဣမသ္မိံ
အာရာမေ ဣမာယ ဥပစာရသီမာယ၊ သဗ္ဗေသတ္တာ၊ သဗ္ဗေ
ပါဏာ၊ သဗ္ဗေဘူတာ၊ သဗ္ဗေပုဂ္ဂလာ၊ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝ
ပရိယာပန္နာ၊ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော၊ သဗ္ဗေ ပုရိသာ၊ သဗ္ဗေအရိ
ယာ၊ သဗ္ဗေ အနုရိသာ၊ သဗ္ဗေဒေဝါ၊ သဗ္ဗေမနုဿာ၊ သဗ္ဗေ
ဝိနိပါတိကာ၊ အဝေရာ ဟောန္တ၊ (ပ) ကမ္မဿကာ။

၉။ အမှာကံ ဂေါစရဂါမေ ဣမသ္မိံ ဂါမေ ဣမသ္မိံ
ဂါမခေတ္တေ ဣမာယ ဂါမသီမာယ၊ သဗ္ဗေ သတ္တာ (ပ)
ကမ္မဿကာ။

၁၀။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ ပန္နိမာယ ဒိသာယ၊
ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ ပုရတ္ထိမာယ၊
အနုဒိသာယ၊ ပန္နိမာယ အနုဒိသာယ၊ ဥတ္တရာယ အနုဒိ
သာယ၊ ဒက္ခိဏာယ အနုဒိသာယ၊ ဟေဠိမာယ ဒိသာယ၊
ဥပရိမာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ (ပ) ကမ္မဿကာ။

ဤကား-ဩဇိသမေတ္တာ။

၁၁။ သဗ္ဗေ သတ္တာ (ပ) ကမ္မဿကာ။

ဤကား-အနောဓိသမေတ္တာ။

(ပဋိသန္တိဒါမင် နှင့် ဝိသုဒ္ဓိခင် ကမ္မဋ္ဌာနဂ္ဂဟဏနိဒ္ဒေသ တတိယ
ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာလာ-ဩဇိသ, အနောဓိသမေတ္တာများ)။

၁၂။ ဥဒ္ဓံ ယာဝ ဘဝဂ္ဂါ စ၊ အဝေ ယာဝ အဝိစိတော။
သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊ ယေ သတ္တာ ပထဝီစရာ။
အပျာဗန္ဓာ နိဝေရာ စ၊ နိဒုက္ခာ စ နှုပဒ္ဒဝါ။

၁၃။ ဥဒ္ဓံ ယာဝ ဘဝဂ္ဂါ စ၊ အဓော ယာဝ အဝိစိတော။
သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊ ယေ သတ္တာ ဥဒကေစရာ။
အဗျာဗဏ္ဍာ နိဝေရာ စ၊ နိဒုက္ခာ စ နုပဒ္ဒဝါ။

၁၄။ ဥဒ္ဓံ ယာဝ ဘဝဂ္ဂါ စ၊ အဓော ယာဝ အဝိစိတော။
သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊ ယေသတ္တာ အာကာသေ
စရာ။
အဗျာဗဏ္ဍာ နိဝေရာ စ၊ နိဒုက္ခာ စ နုပဒ္ဒဝါ။

ရေနာသုံးဂါထာ-ဩဇာမေတ္တာ။

၁၅။ ယံ ပတ္တိံ ကုသလံ တဿ။
အာနုဘာဝေန ပါဏိနော။
သဗ္ဗေ သဒ္ဓမ္မရာဇဿ၊
ဥတွာ ဓမ္မံ သုခါဝဟံ။

၁၆။ ပါပုဏန္တု ဝိသုဒ္ဓါယ၊
သုခါယ ပဋိပတ္တိယာ။
အသောက မနုပါယာနံ၊
နိဗ္ဗာန သုခမုတ္တမံ။

၁၇။ စိရံ တိဋ္ဌတု သဒ္ဓမ္မော၊
ဓမ္မေ ဟောန္တု သဂါရဝါ။
သဗ္ဗေပိ သတ္တာ ကာလေန၊
သမ္မာ ဒေဝေါ ပဝဿတု။

၁၈။ ယထာ ရက္ခိံ သု ပေါရာဏာ၊
သုရာဇာနော တထေဝိမံ။
ရာဇာ ရက္ခဘု ခမ္မေန၊
အတ္တနောဝ ပဇံပဇံ။
(အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာသုံးကျမ်း-နိဂမန) ။

၁၉။ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာတိ၊
ယဒါ ပညာယ ပဿတိ။
အထ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ဒုက္ခေ၊
ဧသ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။

၂၀။ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ ဒုက္ခာတိ၊
ယဒါ ပညာယ ပဿတိ။
အထ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ဒုက္ခေ၊
ဧသ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။

၂၁။ သဗ္ဗေ ဓမ္မာ အနုတ္တာတိ၊
ယဒါ ပညာယ ပဿတိ၊
အံထ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ဒုက္ခေ၊
ဧသ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။
(ဓမ္မပဒ)

၂၂။ အနိစ္စာ ဝတ သင်္ခါရာ၊ ဥပ္ပါဒ ဝယ ဓမ္မိနော။
ဥပ္ပဇိတွာ နိရုဏ္ဏန္တိ၊ တေသံ ဂူပသမော သုခေါ။
(မဟာဝဂ္ဂ-ပရိနိဗ္ဗာနသုတ်-မဟာသုဒဿနဇာတ်)။

၂၃။ ဒုက္ခာ ဝတ သင်္ခါရာ၊ ဥပ္ပါဒ ဝယ ဓမ္မိနော။
ဥပ္ပဇိတွာ နိရုဏ္ဏန္တိ၊ တေသံ ဂူပသမော သုခေါ။

၂၄။ အနတ္တာ ဝတ သင်္ခါရာ၊ ဥပ္ပါဒ ဝယ ဓမ္မိနော။
ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ တေသံ ဂူပသမော သုခေါ။
(နယဏ္ဍါဟန္တဂါထာ)။

၂၅။ သုဝဏ္ဏဘုဒ္ဓိံ ဂတိံန၊ သောဏုတ္တရာမဟိဒ္ဓိကာ
ပိသာစေ နိဒ္ဓမိတွာန၊ ဗြဟ္မဇာလ မဒေသိသုံ။
(ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ ဗဟိရနိဒါန်း)။

၂၆။ ဟန္တ ဒါနိ ဘိက္ခဝေ အာမန္တယာမိ ဝေါ ဝယ
ဓမ္မာ သင်္ခါရာ၊ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ။
(မဟာဝုဂ္ဂ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်-မဟာဝုဂ္ဂသံယုတ်)။

၂၇။ အဒ္ဓါ ဣမာယ ပဋိပတ္တိယာ ဇရာ မရဏာမှာ ပရိ
မုတ္တိဿာမ။ ။(သုံးခေါက်ဆိုရမည်)။
(ဝိသုဒ္ဓိမဂ်-ပထဝိဂါသိဏနိဒ္ဒေသ)။

၂၈။ သိရသ္မိံ မေ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊
သာရိပုတ္တော စ ဒက္ခိဏော။
ဝါမအံသေ မောဂ္ဂလာနော၊
ပုရတော ပိဋကတ္တယံ။

၂၉။ ပဏ္ဍိမေ မမ အာနန္ဒော၊
ဝိဏာသဝါ စာတုဒ္ဓိသာ။
သမန္တာ လောကပါသာ စ၊
ဣန္ဒြာ ဒေဝါ သဗြဟ္မကာ။
ဧတေသံ အာနုဘာဝေန၊
အန္တရာယော ပိနဿတု။

(ဇင်းမယ်ရေး ဥပ္ပါတသန္တိကျမ်းလာဟု ကြားဘူး၏)။

- ၃၀။ နမော တေ ဗုဒ္ဓ ဝိရတ္ထ၊ ဝိပ္ပဗုဒ္ဓောသိ သဗ္ဗမိ။
သမ္မာဓ ပုဂ္ဂိုလန္တောသ္မိ၊ တဿ မေ သရဏံဘဝ။
- ၃၁။ တထာဂတံ အရဟန္တံ၊ စန္ဒိမာသရဏံဂတော။
ရာဟု စန္ဒံ ပမုဉ္ဇသု၊ ဗုဒ္ဓါလောကနုကမ္ပကာ။
(သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-စန္ဒိမာသုတ်)
- ၃၂။ နညတြ ဗောဇ္ဈတပသာ၊ နညတြိန္ဒြိယသံဝရာ။
နညတြသဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ၊ သောတ္ထိံ ပဿာမိပါဏိနံ။
(၎င်းသုမြဟ္မသုတ်)။
- ၃၃။ ဣမံ ပုညဘာဂံ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဒေမ။
(သုံးခေါက် ဆိုရမည်)။

ကမ္မဝါစာများ ရွတ်ဟန်နိကား

- ၁။ တနင်္ဂနွေနေ့.....ဥပသမ္ပဒကမ္မဝါစာ။
- ၂။ တနင်းလာနေ့.....အဝိပ္ပဝါသ သိမုဋ္ဌိတ ကမ္မ
ဝါစာ၊ သမာနသံဝါသ သိမုဋ္ဌိတ ကမ္မဝါစာ။
- ၃။ အင်္ဂါနေ့.....သမာနသံဝါသ သိမာသမ္ပုတိ ကမ္မ
ဝါစာ။
- ၄။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့.....အဝိပ္ပဝါသ သိမာသမ္ပုတိ ကမ္မ
ဝါစာ။
- ၅။ ကြာသပတေးနေ့..... အနတ္တရာယ သမုဋ္ဌိတ
ကမ္မဝါစာ။
- ၆။ သောကြာနေ့.....အနတ္တရာယိက သမ္ပုတိ ကမ္မ
ဝါစာ။

၇။ စနေနေ့..... အနန္တရာယိကကရဏ ကမ္မဝါစာ။

ဤကမ္မဝါစာများကို အစဉ်အတိုင်း ရွတ်ရမည်။

(ဥပသမ္ပဒကမ္မဝါစာ, အဝိပ္ပဝါသ သီမုဒ္ဓါတကမ္မဝါစာ, သမာသံဝါသ သီမုဒ္ဓါတကမ္မဝါစာ, သမာနသံဝါသ သီမာသမ္ပုတိ ကမ္မဝါစာ, အဝိပ္ပဝါသ သီမာသမ္ပုတိ ကမ္မဝါစာများကား ထင်ရှားပြီ)။

(၅) ကြာသပတေးနေ့ရွတ်ရန် အန္တရာယ သမုဒ္ဓါတ ကမ္မဝါစာ

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တလလ္လံ။ သံဃော သတ္တန္တံ ဗုဒ္ဓါနံ အာနုဘာဝေန ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာနုပရိဝတ္တိတ ကာယဝစိကမ္မာနံ အနန္တရာယိကဇိဝိတာနံ သဗ္ဗဝေရဇိတာနံ သဗ္ဗဝေရံ သမူဟနတံ ဣမသ္မိံ အာရာမေ ဝသန္တံ သဗ္ဗန္တရာယံ သဗ္ဗပရိဿယံ သမူဟနေယျ။ ဧသော ဥတ္တိ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ သံဃော သတ္တန္တံ ဗုဒ္ဓါနံ အာနုဘာဝေန ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာနုပရိဝတ္တိတ ကာယဝစိကမ္မာနံ အနန္တရာယိကဇိဝိတာနံ သဗ္ဗဝေရဇိတာနံ သဗ္ဗဝေရံ သမူဟနတံ ဣမသ္မိံ အာရာမေ ဝသန္တံ သဗ္ဗန္တရာယံ သဗ္ဗပရိဿယံ သမူဟနတိ။ ယဿာ ယသ္မတော ခမတိ သတ္တန္တံ ဗုဒ္ဓါနံ အာနုဘာဝေန။ (ပ) သဗ္ဗဝေရံ သမူဟနတံ ဣမသ္မိံ အာရာမေ ဝသတော သဗ္ဗန္တရာယဿ သဗ္ဗပရိဿယဿ သမုဒ္ဓါတော။ ဧသော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ။ ဧသော ဘာသေယျ။

သမူဟတော သံဃေန သတ္တန္တံ ဗုဒ္ဓါနံ အာနုဘာဝေန
(ပ)သဗ္ဗဝေရံ သမူဟနတံ ဣမသ္မိံ အာရာမေ ဝသန္တော
သဗ္ဗန္တရာယော သဗ္ဗပရိဿယော။ ခမတိ သံဃဿ။
တဿှာ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

အန္တရာယ သမုပ္ပါတ ကမ္မဝါစာ ပြီး၏။

(၆) သောကြာနေ့ရွတ်ရန် အနန္တရာယိက
သမ္မုတိ ကမ္မဝါစာ

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယာဝတာ သမန္တာ
နိမိတ္တာ ကိတ္တိတာ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ။ သံဃော
ဇေတဟိ နိမိတ္တေဟိ ဣမံ အာရာမံ သတ္တန္တံ ဗုဒ္ဓါနံ အာနု
ဘာဝေန ဣမသ္မိံ အာရာမေ ဝသတံ အနန္တရာယိကံ သဗ္ဗ
ပရိဿယ ဝိနာသကံ သမ္ပနေယျ။ သော ဥတ္တိ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယာဝတာ သမန္တာ
နိမိတ္တာ ကိတ္တိတာ။ သံဃော ဇေတဟိ နိမိတ္တေဟိ ဣမံ အာ
ရာမံ သတ္တန္တံ ဗုဒ္ဓါနံ အာနုဘာဝေန ဣမသ္မိံ အာရာမေ ဝသ
တံ အနန္တရာယိကံ သဗ္ဗပရိဿယဝိနာသကံ သမ္ပနတိ။
ယဿာ ယသ္မတော ခမတိ ဇေတဟိ နိမိတ္တေဟိ ဣမဿ
အာရာမဿ သတ္တန္တံ ဗုဒ္ဓါနံ အာနုဘာဝေန ဣမသ္မိံ အာ
ရာမေ ဝသတံ အနန္တရာယိကဿ သဗ္ဗပရိဿယ ဝိနာ
သကဿ သမ္မုတိ။ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ။
သော ဘာသေယျ။

သမ္ပတော သံဃေန ဇေတဟိ နိမိတ္တေဟိ အယံ အာ
ရာမော သတ္တန္တံ ဗုဒ္ဓါနံ အာနုဘာဝေန ဣမသ္မိံ အာရာမေ

ဝသတံ အနန္တရာယိကော သဗ္ဗပရိဿယ ဝိနာသကော။
ခမတိ သံဃဿ။ တဿှာ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

အနန္တရာယိက သမ္ဘုတိ ကမ္မဝါစာ ပြီး၏။

(၇) ခနေေနဲ့ရွတ်ရန် အနန္တရာယိက ကရဏ
ကမ္မဝါစာ

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တ
ကလ္လံ။ သံဃော ဣမံ အာရာမံ သတ္တန္တံ ဗုဒ္ဓါနံ အာနုဘာ
ဝေန ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာနုပရိဝတ္တိတ ကာယဝစိကမ္မာနံ အ
နန္တရာယိကဇိဝိတာနံ သဗ္ဗဝေရံ အဘိဘဝတံ သဗ္ဗဝေရ
ဇိတာနံ အနန္တရာယိကံ သဗ္ဗဝေရဝိဇာတကံ ကရေယျ
ဣမသ္မိံ အာရာမေ ဝသတံ ဘယဝိနာသာယ ဗြဟ္မစရိယာ
နုဂ္ဂဟာယ။ သော ဥတ္တိ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ သံဃော ဣမံ အာရာမံ
သတ္တန္တံ ဗုဒ္ဓါနံ အာနုဘာဝေန ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာနုပရိဝတ္တိတ
ကာယဝစိကမ္မာနံ အနန္တရာယိကဇိဝိတာနံ သဗ္ဗဝေရံ အ
ဘိဘဝတံ သဗ္ဗဝေရဇိတာနံ အနန္တရာယိကံ သဗ္ဗဝေရ
ဝိဇာတကံ ကရေတိ ဣမသ္မိံ အာရာမေ ဝသတံ ဘယ
ဝိနာသာယ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ။ ယဿာ ယသ္မတော
ခမတိ ဣမဿ အာရာမဿ သတ္တန္တံ ဗုဒ္ဓါနံ အာနုဘာဝေ
န (ပ) သဗ္ဗဝေရဇိတာနံ အနန္တရာယိကဿ သဗ္ဗဝေရ
ဝိဇာတကဿ ကရဏံ ဣမသ္မိံ အာရာမေ ဝသတံ ဘယ
ဝိနာသာယ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ။ သော တုဏှဿ။
ယဿ နက္ခမတိ။ သော ဘာသေယျ။

ကတော သံဃောန အယံ အာရာမော သတ္တန္တံ ဗုဒ္ဓါနံ
အာနုဘာဝေန (ပ) သဗ္ဗဝေရဇိတာနံ အနန္တရာယိကော
သဗ္ဗဝေရဝိဃာတကော ဣမသ္မိံ အာရာမေ ဝသတံ ဘယ
ဝိနာသာယ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ။ ခမတိ သံဃဿ။
တဿှာ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

(ဤကမ္မဝါဒ သုံးစောင်ကား ကျေးဇူးရှင် ရေစကြိုဆရာတော်
ဘုရားကြီး စီရင်တော်မူခဲ့သော ကမ္မဝါဒများပေတည်း)။

အနန္တရာယိက ကရုဏ ကမ္မဝါစာ ပြီး၏။

(အထူးမှတ်တမ်းချက်။ ။တောခွေး ဝင်ခြင်း၊ ချေ ဝင်ခြင်းစသော
ပုဗ္ဗနိမိတ် ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ် ဖြစ်ပေါ်လာသော မြို့ရွာများ၌
ဤကမ္မဝါစာများကို စည်းစိနစ်ကျနအောင် ရွတ်ဘာသက အန္တ
ရာယ်ကင်းပျောက်သည်သာများ၏)။

ရွတ်ဘာသ် ဟနိကား

တည်ကာစ ကျောင်းတိုက်သစ် မြို့သစ် ရွာသစ် အိမ်
သစ် ဖြစ်စေ၊ အန္တရာယ်ဖြစ်ပေါ်ဆဲ အရပ်ဖြစ်စေ၊ အလိုရှိ
သလောက် သတ်မှတ်ပိုင်းခြား၍ ပရိတ်ပန်း ပရိတ်ချည်
ပရိတ်ရေ ပရိတ်သဲများကို သံဃာရှေ့၌ အသင့်ပြင်ဆင်၍
ထားရမည်။ ဝိသေသအားဖြင့် သဲဖြူများကို အိုးသစ်လေး
လုံး၌ ဖြစ်စေ၊ ရှစ်လုံး၌ဖြစ်စေ ထည့်၍ အသင့်ထားရမည်။

ထိုနောက် မေတ္တသုတ်၊ ရတနသုတ် များကို ရွတ်ပြီး
လျှင် အန္တရာယ် သမုတ္တိတ ကမ္မဝါစာကို ဟတ္ထပါသ်
ချင်း စပ်အောင်နေ၍ ဘာသ်ရမည်။

ထိုနောက် အိုးဖြစ်စေ၊ တောင်းဖြစ်စေ အောက်တည့်
တည့်က အပေါက်ကျဉ်းကျဉ်း ဘောက်၍ ပရိတ်သဲများ

ကို ထည့်ပြီးလျှင် ပတ်ပတ်လည်စပ်မိအောင်စည်းချရာ၏။
ပရိတ်ရေကို သောက်၍ ကျန်သောပရိတ်ရေ ပရိတ်ပန်း
ပရိတ်ချည် ပရိတ်သဲများကို အိမ်နံရံ စသည်များ၌ ထိုး
ချိတ်၊ ပက်ဖျန်း၊ ကြံဖြန့်ရာ၏။

ထိုနောက် ပရိတ်သဲ အိုးသစ်လေးလုံး၊ ရှစ်လုံးကို
အရပ်လေးမျက်နှာ အရပ်ရှစ်မျက်နှာ၌ ဖြှုပ်ထားရာ၏။

ထိုနောက် သိမ်နိမိတ် ကြားသကဲ့သို့။ ။ပုရတ္ထိမာယ
ဒိသာယ ကိံ နိမိတ္တံ။ ။ (ပါဠိ)

အရှေ့အရပ်က အဘယ် နိမိတ်နည်း။ ။ (မြန်မာ)

ဝါလိကာ ပရိတ္တံ ဘန္တေ။ ။ (ပါဠိ)

ပရိတ်သဲပါ ဘုရား။ ။ (မြန်မာ)

ဧကံ ဝါလိကာ ပရိတ္တံ နိမိတ္တံ။ ။ (ပါဠိ)

ထိုပရိတ်သဲသည်နိမိတ်အမှတ်အသားတည်း။ (မြန်မာ)

ဤသို့ အရှေ့အရပ်ကစ၍ အရပ်လေးမျက်နှာ ပတ်မိ
ထပ်မိအောင် နိမိတ်ကြားရာ၏။

ထိုနောက် အနန္တရာယိက သမ္ပုတိ ကမ္မဝါစာ အနန္တ
ရာယိက ကရုဏ ကမ္မဝါစာများကို ရွတ်ဘာသ်ရာ၏။

ထိုနောက်စက္ကမဏ္ဍလပရိတ်များကို ရွတ်ဘာသ်ရာ၏။
သဲနိမိတ်အရာ၌ သဲများမရနိုင်ခဲ့လျှင် တံတိုင်းဖြစ်စေ၊
တဝံတခုသော အရောင်အတားဖြစ်စေ၊ သစ်ပင် ဖြစ်စေ၊
သင့်လျော်ရာ တခုခုကို နိမိတ်ပြုလုပ်နိုင်၏။

ရွာဖြစ်ခဲ့လျှင် (အာရာမေ) နေရာ၌ ပုလ္လိင် (ဂါမ) သဒ္ဓါ
ကို ပြင်၍ ဘာသ်ရာ၏။ မြို့ဖြစ်ခဲ့လျှင် နုပုလ္လိင် (နဂရ) သဒ္ဓါ

ကို ပြင်၍ ဘာသ်ရာ၏။ အိမ်ဖြစ်ခဲ့လျှင် နုပုလွင် (ဂေဟ)
သဒ္ဓါကိုပြင်၍ ဘာသ်ရာ၏။ ကျောင်းတိုက်အရပ်ဖြစ်
ခဲ့လျှင် ယခုရှိရင်းအတိုင်း ဘာသ်ရာ၏။

(ကျေးဇူးရှင် ရေစကြိုဆရာတော် ဘုရားကြီး ဝါကျ သင်္ခေပ
ပေယျာလထား၍ ဝိသေသန များများနှင့် စီရင်တော် မူခဲ့သော
အန္တရာယ်ကင်း ကမ္မဝါစာသုံးစောင်ကို ဝါကျသင်္ခေပ ပေယျာ
လမထားဘဲ ဝိနည်းပဋိတော်လာ ကမ္မဝါစာများကဲ့သို့ ဥတိကမ္မ
ဝါစာ၊ ဥယျောဇဉ်၊ နိဂုံးတို့၌ လေးချက်ညီ ဝိသေသနနည်းနည်း
နှင့်ထားလိုက်ပေ၏) ။

ကမ္မဝါစာရွတ်ပြီးမှရွတ်ရန် စက္ကမဗျူဟလပရိတ်

၃၄။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဣဒ္ဓိပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနုဉ္စ ယာ ဣဒ္ဓိ။
အရဟန္တာနုဉ္စတေဇေန၊ ရက္ခံဗန္ဓာမိသဗ္ဗသော။

၃၅။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ခေမပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနုဉ္စ ယံ ခေမံ။
အရဟန္တာနုဉ္စတေဇေန၊ ရက္ခံဗန္ဓာမိသဗ္ဗသော။

၃၆။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဇယပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနုဉ္စ ယော ဇယော။
အရဟန္တာနုဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၃၇။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ လာဘပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနုဉ္စ ယော လာဘော။
အရဟန္တာနုဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၃၈။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ တေဇပတ္တာ၊
 ပစ္စေကာနုဉ္စ ယော တေဇော။
 အရဟန္တာနုဉ္စ တေဇေန၊
 ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၃၉။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနုဉ္စ ယံ ဗလံ။
 အရဟန္တာနုဉ္စတေဇေန၊ ရက္ခံဗန္ဓာမိသဗ္ဗသော။

၄၀။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ယသပတ္တာ၊
 ပစ္စေကာနုဉ္စ ယော ယသော။
 အရဟန္တာနုဉ္စ တေဇေန၊
 ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၄၁။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သိရိပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနုဉ္စ ယာ သိရီ။
 အရဟန္တာနုဉ္စတေဇေန၊ ရက္ခံဗန္ဓာမိသဗ္ဗသော။

၄၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဣဒ္ဓိပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနုဉ္စ ယာ ဣဒ္ဓိ။
 အရဟန္တာနုဉ္စတေဇေန၊ ရက္ခံဗန္ဓာမိသဗ္ဗသော။

စက္ကမဏ္ဍလပရိတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

(ဥပ္ပါတသန္တိကျမ်းလာ ဟု ကြားဘူး၏)။

အန္တရာယသမုပ္ပါတ ကမ္မဝါစာနိဿယ

ဘန္တေ၊ အသျှင်ဘုရားတို့။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။
 မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုဏာတု၊ နာတော်
 မူပါလော့။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏။ ကမ္မံ၊ အန္တရာယ
 သမုပ္ပါတကံသည်။ ပတ္တကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သော အခါ
 ရှိသည်။ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ခဲ့ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊

ဤသို့ဖြစ်ခဲ့သည်ရှိသော်။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။
 ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာနုပရိဝတ္တိတကာယဝစိကမ္မာနံ၊ ဉာဏ်တော်
 သို့ အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်သော ကာယကံ ဝစိကံ ရှိတော်မူကြ
 ကုန်သော။ အနန္တရာယိက ဖိဝိတာနံ၊ အန္တရာယ်မရှိသော
 ဖိဝိတိန္ဒြေ ရှိတော်မူကြကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရဖိတာနံ၊
 အောင်အပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော ရန်ရှိတော်မူကြကုန်
 သော။ သဗ္ဗဝေရံ၊ အလုံးစုံသော ရန်ကို။ သမူဟနုတံ၊
 နှုတ်တော်မူတတ်ကုန်သော။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော။
 ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ အစွမ်းသတ္တိ
 ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ အာရာမေ၊ ဤအရာမ်၌။ ဝသန္တံ၊ ရှိနေသော။
 သဗ္ဗန္တရာယံ၊ အလုံးစုံသော အန္တရာယ်ကို။ သဗ္ဗပရိဿ
 ယံ၊ အလုံးစုံသော တေးရန်ကို။ သမူဟနေယျ၊ နှုတ်ရာ၏။
 ဧသေ၊ ဤသည်ကား။ ဥတ္တိ၊ သံဃာတော်ကို သိစေခြင်း
 တည်း။ ။တနည်း၊ ဥတ္တိ၊ သံဃော ဉာဏပေတဗ္ဗော-အရ
 သံဃာတော်ကို သိစေခြင်းသည်။ ဧသေ၊ ဤသည်ပင်
 တည်း။

ဘန္တေ၊ အသျှင်ဘုရားတို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏စကားကို။ သုဏ္ဍာတု၊ နာတော်မူပါလော့။ သံဃောသည်
 ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာနုပရိဝတ္တိတကာယဝစိကမ္မာနံ၊ ကုန်သော။
 အနန္တရာယိက ဖိဝိတာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရဖိတာနံ၊
 ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ကို။ သမူဟနုတံ၊ ကုန်သော။ သတ္တန္တံ၊
 ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ အာ
 ရာမေ၊ ၌။ ဝသန္တံ၊ သော။ သဗ္ဗန္တရာယံ၊ ကို။ သဗ္ဗပရိဿယံ၊
 ကို။ သမူဟနုတိ၊ နှုတ်၏။ ယဿ အာယသ္မတော၊ အကြင်

အသျှင်သည်။ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာနုပရိဝတ္တိတ ကာယဝစိ
 ကမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ အနန္တရာယိကဇိဝိတာနံ၊ ကုန်သော။
 သဗ္ဗဝေရဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ကို။ သမူဟ
 နတံ၊ ကုန်သော။ သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။
 အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ အာရာမေ၊ ဌံ။ ဝသတော၊
 ရှိနေသော။ သဗ္ဗန္တရာယဿ၊ ကို။ သဗ္ဗပရိဿယဿ၊
 ကို။ သမုတ္တိတော၊ နှုတ်ခြင်းကို။ ခမတိ၊ ကြိုက်နှစ်သက်
 အပ်၏။ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာနုပရိဝတ္တိတ ကာယဝစိကမ္မာနံ၊
 ကုန်သော။ အနန္တရာယိကဇိဝိတာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗ
 ဝေရဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ကို။ သမူဟနတံ၊
 ကုန်သော။ သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေ
 န၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ အာရာမေ၊ ဌံ။ ဝသတော၊ သော။ သဗ္ဗန္တရာ
 ယဿ၊ ကို။ သဗ္ဗပရိဿယဿ၊ ကို။ သမုတ္တိတံ၊ နှုတ်ခြင်းကို
 ခမမာနေ၊ ကြိုက်နှစ်သက်သော။ သော အာယသ္မာ၊ ထို
 အသျှင်သည်။ တုဏှိ၊ မပယ်မချေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယဿ အာယသ္မတော၊ သည်။ ဉာဏ
 ပုဗ္ဗင်္ဂမာနုပရိဝတ္တိတကာယဝစိကမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ အနန္တ
 ရာယိကဇိဝိတာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရဇိတာနံ၊ ကုန်
 သော။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ကို။ သမူဟနတံ၊ ကုန်သော။ သတ္တန္တံ၊ ကုန်
 သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ အာရာ
 မေ၊ ဌံ။ ဝသတော၊ သော။ သဗ္ဗန္တရာယဿ၊ ကို။ သဗ္ဗ
 ပရိဿယဿ၊ ကို။ သမုတ္တိတော၊ ကို။ နက္ခမတိ၊ မကြိုက်
 မနှစ်သက်အပ်။ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာနုပရိဝတ္တိတ ကာယဝစိ
 ကမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ အနန္တရာယိက ဇိဝိတာနံ၊ ကုန်သော။

သဗ္ဗဝေရဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ကို။ သမူဟနုတံ၊
ကုန်သော။ သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေ
န၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ အာရာမေ၊ ဌ။ ဝသတော၊ သော။ သဗ္ဗန္တရာ
ယဿ၊ ကို။ သဗ္ဗပရိဿယဿ၊ ကို။ သမုပ္ပါတံ၊ ကို။ အက္ခမ
မာနော၊ မကြိုက်မနှစ်သက်သော။ သော အာယသ္မာ၊ သည်။
ဘာသေယျ၊ ငါမကြိုက် မနှစ်သက်ဟု ပြောဆိုရာ၏။

သံဃေန၊ သံဃာသည်။ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာ နှုပရိဝတ္တိတ
ကာယဝစိကမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ အနန္တရာယိကဇိဝိတာနံ၊
ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ကို။
သမူဟနုတံ၊ ကုန်သော။ သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။
အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ အာရာမေ၊ ဌ။ ဝသန္တော၊
ရှိနေသော။ သဗ္ဗန္တရာယော၊ ကို။ သဗ္ဗပရိဿယော၊ ကို။
သမူဟတော၊ နှုတ်အပ်ပြီ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
သံဃဿ၊ သည်။ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာ နှုပရိဝတ္တိတ ကာယဝစိ
ကမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ အနန္တရာယိကဇိဝိတာနံ၊ ကုန်သော။
သဗ္ဗဝေရဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ကို။ သမူဟနုတံ၊
ကုန်သော။ သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေ
န၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ အာရာမေ၊ ဌ။ ဝသတော၊ သော။ သဗ္ဗန္တရာ
ယဿ၊ ကို။ သဗ္ဗပရိဿယဿ၊ ကို။ သမုပ္ပါတော၊ ကို။
ခမတိ၊ ကြိုက်နှစ်သက်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဉာဏ
ပုဗ္ဗင်္ဂမာ နှုပရိဝတ္တိတ ကာယဝစိကမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ အနန္တ
ရာယိက ဇိဝိတာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရဇိတာနံ၊ ကုန်
သော။ သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်
ဣမသ္မိံ အာရာမေ၊ ဌ။ ဝသတော၊ သော။ သဗ္ဗန္တရာယဿ၊

ကို။သဗ္ဗပရိဿယဿ၊ကို။ သမုတ္တိတံ၊ကို။ ခမမာနော၊
 သော။သံဃော၊သည်။ တုဏှိ၊သည်။ အာသိ ဖြစ်ပြီ။ ဇေ၊
 ဤသို့ဆိတ်ဆိတ် နေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ဝါ၊ကြောင့်။ ဇေ
 သံဃာ ခမနဘာဝံ၊ ဤသံဃာ၏ ကြိုက်နှစ်သက် သည်၏
 အဖြစ်ကို။အဟံ၊အကျွန်ုပ်ကမ္မဝါစာ ပါဠက ရဟန်းသည်။
 ဓာရယာမိ၊ သိမှတ်ရပါ၏။

အန္တရာယ သမုတ္တိတ ကမ္မဝါစာနိဿယ ပြီး၏။

အနန္တရာယိက သမ္မုတိ ကမ္မဝါစာ နိဿယ

ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။
 သုဏာတု၊ လော့။ ။တနည်း။ ။ဘန္တေ၊တို့။ သံဃော၊
 သည်။ မေ၊အကျွန်ုပ်၏စကားကို။ သုဏာတု၊ လော့။ ။
 (နောက်နည်းကား အတ္ထာတိသယ)။သမန္တာ၊ပတ်လည်
 ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက် အ
 တိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။နိမိတ္တာ၊နိမိတ်တို့ကို။ကိတ္တိတာ၊
 ပြောဆိုထုတ်ဖော် ကြွေးကြော်အပ်ကုန်ပြီ။ သံဃာဿ၊၏။
 ကမ္မံ၊အနန္တရာယိက သမ္မုတိကံသည်။ ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။
 ယဒိသိယာ၊ ငြားအံ့။ ဇေသတိ၊သော်။ သံဃော၊ သည်။
 ဇေတဟိ နိမိတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဣမံအာရာမံ၊ ကို။ သတ္တန္တံ၊
 ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ အာ
 ရာမေ၌။ ဝသတံ၊ သိတင်းသုံးနေထိုင်ကြကုန်သော သူ
 တော်ကောင်းတို့အား။ အနန္တရာယိကံ၊ အန္တရာယ်မရှိရာ
 အရာမ်ဟူ၍။သဗ္ဗပရိဿယာဝိနာသကံ၊ အလုံးစုံသောဘေး
 ရန်တို့ကို ဖျက်ဆီးရာအရာမ်ဟူ၍။ သမ္မနေယျ၊သမုတ်ရာ

၏။သော၊ကား။ ဥတ္တိ၊တည်း။ ။တနည်း။ ။ဥတ္တိ၊သည်။
သော၊ တည်း။

ဘန္တေ၊တို့။သံဃော၊သည်။ မေ၊၏။ဝစနံ၊ကို။သုဏာ
တု၊လော့။သမန္တာ၊တို့၌။ ယာဝတာ၊ကုန်သော။ နိမိတ္တာ၊
တို့ကို။ ကိတ္တိတာ၊အပ်ကုန်ပြီ။ သံဃော၊သည်။ ဇေတဟိ
နိမိတ္တဟိ၊တို့ဖြင့်။ ဣမံအာရာမံ၊ကို။ သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။
ဗုဒ္ဓါနံ၊တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံအာရာမေ၊ ၌။
ဝသတံ၊တို့အား။ အနန္တရာယိကံ၊ ဟူ၍။ သဗ္ဗပရိဿယ
ဝိနာသကံ၊ ဟူ၍။ သမ္ဗုဒ္ဓတိ၊ ၏။ ယဿ အာယသ္မတော၊
သည်။ဇေတဟိ နိမိတ္တဟိ၊တို့ဖြင့်။ ဣမဿ အာရာမဿ၊
ကို။သတ္တန္တံ၊ကုန်သော။ဗုဒ္ဓါနံ၊တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။
ဣမသ္မိံအာရာမေ၊ ၌။ ဝသတံ၊ တို့အား။ အနန္တရာယိ
ကဿ၊ ဟူ၍။ သဗ္ဗပရိဿယဝိနာသကဿ၊ ဟူ၍။ သမ္ဗု
တိ၊သမုတ်ခြင်းကို။ခမတိ၊ကြိုက်နှစ်သက်အပ်၏။ဇေတဟိ
နိမိတ္တဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဣမဿအာရာမဿ၊ ကို။ သတ္တန္တံ၊
ကုန်သော။ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ဖြင့်။ ဣမသ္မိံအာ
ရာမေ၊၌။ဝသတံ၊တို့အား။အနန္တရာယိကဿ၊ဟူ၍။ သဗ္ဗ
ပရိဿယဝိနာသကဿ၊ဟူ၍။သမ္ဗုတိ'၊ကို။ ခမမာနော၊
သော။သောအာယသ္မာ၊သည်။တုဏှိ၊သည်။အဿ၊ရာ၏။
ယဿအာယသ္မတော၊သည်။ဇေတဟိနိမိတ္တဟိ၊တို့ဖြင့်။
ဣမဿအာရာမဿ၊ကို။ သတ္တန္တံ၊ကုန်သော။ဗုဒ္ဓါနံ၊တို့၏။
အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံအာရာမေ၊ ၌။ ဝသတံ၊ တို့
အား။ အနန္တရာယိကဿ၊ ဟူ၍။ သဗ္ဗပရိဿယဝိနာသ
ကဿ၊ဟူ၍။ သမ္ဗုတိ၊ကို။ နက္ခမတိ၊ မကြိုက်မနှစ်သက်

အပ်။ ဇေတဟိ နိမိတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဣမဿ အာရာမဿ၊ ကို။
သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣမ
သ္မိံ အာရာမေ၊ ဌ။ ဝသတံ၊ တို့အား။ အနန္တ ရာယိကဿ၊
ဟူ၍။ သဗ္ဗပရိဿယဝိနာသကဿ၊ ဟူ၍။ သမ္ဗုတိံ၊ ကို။
အက္ခမမာနော၊ သော။ သော အာယသ္မာ၊ သည်။ ဘာသေ
ယျ၊ ငါမကြိုက် မနှစ်သက်ဟု ပြောဆိုရာ၏။

သံဃေန၊ သည်။ ဇေတဟိ နိမိတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အယံ
အာရာမော၊ ကို။ သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာ
ဝေန၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ အာရာမေ၊ ဌ။ ဝသတံ၊ တို့အား။ အနန္တ
ရာယိကော၊ ဟူ၍။ သဗ္ဗပရိဿယဝိနာသကော၊ ဟူ၍။ သမ္ဗ
တော၊ သမုတ်အပ်ပြီ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဃဿ၊ သည်။
ဇေတဟိ နိမိတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဣမဿ အာရာမဿ၊ ကို။
သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣမ
သ္မိံ အာရာမေ၊ ဌ။ ဝသတံ၊ တို့အား။ အနန္တ ရာယိကဿ၊
ဟူ၍။ သဗ္ဗပရိဿယဝိနာသကဿ၊ ဟူ၍။ သမ္ဗုတိံ၊ ကို။
ခမတိ၊ အပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇေတဟိ နိမိတ္တေဟိ၊
တို့ဖြင့်။ ဣမဿ အာရာမဿ၊ ကို။ သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊
တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ အာရာမေ၊ ဌ။ ဝသတံ၊
တို့အား။ အနန္တ ရာယိကဿ၊ ဟူ၍။ သဗ္ဗပရိဿယဝိနာသ
ကဿ၊ ဟူ၍။ သမ္ဗုတိံ၊ ကို။ ခမမာနော၊ သော။ သံဃော၊
သည်။ တုဏှိ၊ သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဝေ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။
ဧတံ သံဃခမနဘာဝံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဓာရယာမိ၊ ပါ၏။

အနန္တ ရာယိကသမ္ဗုတိ ကမ္မဝါစာနိဿယပြီး၏။

အနန္တရာယိက ကရုဏာ ကမ္မဝါခခနိဿယ

ဘန္တေ၊တို့။သံဃော၊သည်။မေ၊ဇီ။ဝစနံ၊ကို။ သုဏာ
 တု၊လော့။သံဃာဿ၊ဇီ။ ကမ္မံ၊အနန္တရာယိက ကရုဏာကံ
 သည်။ပတ္တကလ္လံ၊သည်။ သဒ္ဓိသိယာ၊အံ။ဇေဝံသတိ၊သော်။
 သံဃော၊သည်။ဣမံအာရာမံ၊ကို။ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာနုပရိဝတ္တိ
 တကာယဝစိကမ္မာနံ၊ကုန်သော။အနန္တရာယိကဇိဝိတာနံ၊
 ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရံ၊ကို။ အဘိဘဝတံ၊ လွမ်းမိုးတော်မူ
 တတ်ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ သတ္တန္တံ၊
 ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊တို့ဇီ။ အာနုဘာဝေန၊ဖြင့်။ ဣမသ္မိံအာ
 ရာမေ၊ဌံ။ဝသတံ၊နေတော်မူကြကုန်သောသူတော်ကောင်း
 တို့အား။ဝါ၊တို့ဇီ။ဘယဝိနာသာယ၊ ဘေးရန်ကိုဖျက်ဆီး
 ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ၊သာသနဗြဟ္မစရိ
 ယကိုချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ခြင်းအကျိုးငှါ။အနန္တရာယိကံ၊
 အန္တရာယမရှိသည်ကို။ဝါ၊အန္တရာယမရှိရာအရောင်ဟူ၍။
 သဗ္ဗဝေရဝိဇာတကံ၊ အလုံးစုံသော ရန်တို့ကိုဖျက်ဆီး
 တတ်သည်ကို။ ဝါ၊ အလုံးစုံသော ရန်တို့ကို ဖျက်ဆီးရာ
 အရောင်ဟူ၍။ကရေယျ၊ပြုရာဇီ။ သော၊ကား။ဥတ္တိ၊တည်း။

ဘန္တေ၊တို့။ သံဃော၊သည်။မေ၊ဇီ။ဝစနံ၊ကို။ သုဏာ
 တု၊လော့။ သံဃော၊သည်။ ဣမံအာရာမံ၊ကို။ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂ
 မာနုပရိဝတ္တိတကာယဝစိကမ္မာနံ၊ကုန်သော။အနန္တရာယိ
 ကဇိဝိတာနံ၊ကုန်သော။သဗ္ဗဝေရံ၊ကို။ အဘိဘဝတံ၊ ကုန်
 သော။ သဗ္ဗဝေရဇိတာနံ၊ကုန်သော။ သတ္တန္တံ၊ကုန်သော။
 ဗုဒ္ဓါနံ၊တို့ဇီ။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံအာရာမေ၊ ဌံ။

ဝသတံ၊ တို့အား။ ဝါ တို့၏။ ဘယဝိနာသာယ၊ ဌါ။ ဗြဟ္မစရိ
ယာနုဂ္ဂဟာယ၊ ဌါ။ အနန္တရာယိကံ၊ ကိ။ ဝါ၊ ဟူ၍။ သဗ္ဗဝေရ
ဝိဇာတကံ၊ ကိ။ ဝါ၊ ဟူ၍။ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ယဿ အာယသ္မ
တော၊ သည်။ ဣမဿ အာရာမဿ၊ ကိ။ ဥာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာ နုပရိ
ဝတ္တိတကာယဝစိကမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ အနန္တရာယိက ဇိဝိ
တာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ကိ။ အဘိဘဝတံ၊ ကုန်သော။
သဗ္ဗဝေရဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊
တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ အာရာမေ၊ ဌ။ ဝသတံ၊
တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏။ အနန္တရာယိကဿ၊ ကိ။ ဝါ၊ ဟူ၍။ သဗ္ဗ
ဝေရဝိဇာတကဿ၊ ကိ။ ဝါ၊ ဟူ၍။ ကရဏံ၊ ကိ။ ခမတိ၊
အပ်၏။ ဣမဿ အာရာမဿ၊ ကိ။ ဥာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာ နုပရိဝတ္တိ
တကာယဝစိကမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ အနန္တရာယိကဇိဝိတာနံ၊
ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ကိ။ အဘိဘဝတံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗ
ဝေရဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။
အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ အာရာမေ၊ ဌ။ ဝသတံ၊ တို့အား။
ဝါ၊ တို့၏။ ဘယဝိနာသာယ၊ ဌါ။ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ၊
ဌါ။ အနန္တရာယိကဿ၊ ကိ။ ဝါ၊ ဟူ၍။ သဗ္ဗဝေရဝိဇာတ
ကဿ၊ ကိ။ ဝါ၊ ဟူ၍။ ကရဏံ၊ ကိ။ ခမမာနေ၊ သော။ သော
အာယသ္မာ၊ သည်။ တုဏှိ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ယဿ အာ
ယသ္မတော၊ သည်။ ဣမဿ အာရာမဿ၊ ကိ။ ဥာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာ
နုပရိဝတ္တိတကာယဝစိကမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ အနန္တရာယိ
ကဇိဝိတာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ကိ။ အဘိဘဝတံ၊ ကုန်
သော။ သဗ္ဗဝေရဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။
ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ အာရာမေ၊ ဌ။

ဝသတံ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏။ ဘယဝိနာသာယ၊ ဌါ။ ဗြဟ္မစရိ
ယာနုဂ္ဂဟာယ၊ ဌါ။ အနန္တရာယိကဿ၊ ကိ။ ဝါ၊ ဟူ၍။ သဗ္ဗ
ဝေရုဗိဇာတကဿ၊ ကိ။ ဝါ၊ ဟူ၍။ ကရဏံ၊ ကိ။ နက္ခမတိ၊
အပ်။ ဣမဿ အာရာမဿ၊ ကိ။ ဥာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာနုပရိဝတ္တိတ
ကာယဝစိကမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ အနန္တရာယိကဇိဝိတာနံ၊
ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ကိ။ အဘိဘဝတံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗ
ဝေရုဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။
အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ အာရာမေ၊ ဌံ။ ဝသတံ၊
တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏။ ဘယဝိနာသာယ၊ ဌါ။ ဗြဟ္မစရိယာ
နုဂ္ဂဟာယ၊ ဌါ။ အနန္တရာယိကဿ၊ ကိ။ ဝါ၊ ဟူ၍။ သဗ္ဗဝေရ
ုဗိဇာတကဿ၊ ကိ။ ဝါ၊ ဟူ၍။ ကရဏံ၊ ကိ။ အက္ခမမာနော၊
သော။ သောအာယသ္မာ၊ သည်။ ဘာသေယျ၊ ရာ၏။

သံဇေန၊ သည်။ အယံ အာရာမေ၊ ကိ။ ဥာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာနု
ပရိဝတ္တိတကာယဝစိကမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ အနန္တရာယိက
ဇိဝိတာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ကိ။ အဘိဘဝတံ၊ ကုန်
သော။ သဗ္ဗဝေရုဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။
ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ အာရာမေ၊ ဌံ။
ဝသတံ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏။ ဘယဝိနာသာယ၊ ဌါ။ ဗြဟ္မစရိ
ယာနုဂ္ဂဟာယ၊ ဌါ။ အနန္တရာယိကော၊ ကိ။ ဝါ၊ ဟူ၍။ သဗ္ဗ
ဝေရုဗိဇာတကော၊ ကိ။ ဝါ၊ ဟူ၍။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီး။
ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဇေဿ၊ သည်။ ဣမဿ အာရာမဿ၊
ကိ။ ဥာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာနုပရိဝတ္တိတကာယဝစိကမ္မာနံ၊ ကုန်
သော။ အနန္တရာယိကဇိဝိတာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ကိ။
အဘိဘဝတံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရုဇိတာနံ၊ ကုန်သော။

သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။
 ဣမသ္မိံ အာရာမေ၌။ ဝသတံ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏။ အနန္တရာ
 ယိကဿ၊ ကို။ ဝါ၊ ဟူ၍။ သဗ္ဗဝေရုပိဃာတကဿ၊ ကို။
 ဝါ၊ ဟူ၍။ ကရဏံ၊ ကို။ ခမတိ၊ အပ်၏။ တဿှ၊ ကြောင့်။
 ဣမဿ အာရာမဿ၊ ကို။ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာနုပရိဝတ္တိတ ကာ
 ယ ဝစီကမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ အနန္တရာယိကဇိဝိတာနံ၊ ကုန်
 သော။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ကို။ အဘိဘဝတံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရ
 ဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အာနု
 ဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ အာရာမေ၌။ ဝသတံ၊ တို့အား။ ဝါ၊
 တို့၏။ ဘယဝိနာသာယ၊ ဌါ။ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ၊ ဌါ။
 အနန္တရာယိကဿ၊ ကို။ ဝါ၊ ဟူ၍။ သဗ္ဗဝေရုပိဃာတ
 ကဿ၊ ကို။ ဝါ၊ ဟူ၍။ ကရဏံ၊ ကို။ ခမမာနော၊ သော။
 သံဃော၊ သည်။ တုဏှိ၊ သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။
 ဝါ၊ ကြောင့်။ ဧတံ သံဃ ခမနဘာဝံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။
 ဓာရယာမိ၊ ပါ၏။

အနန္တရာယိက ကရဏ ကမ္မဝါစာနိဿယ ပြီး၏။

မဟာဝိသုတာရာမ ဝတ်ရွတ်စဉ် ပြီး၏။

ဒွန္ဒကမ္မဝါစာ နိဒ္ဒေသ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(သောတုံဇနံတို့ နည်းယူရန်အကျိုးငှါ ဥပသမ္ပဒ ဒွန္ဒကမ္မဝါစာ များကို ရေးထည့်လိုက်ပေအံ့)။

ဒွန္ဒကမ္မဝါစာ ဘာသ်ရှုတ်ရာ၌.....

၁။ ကေုပဏ္ဍာယ ကောစရိယ။

၂။ ကေုပဏ္ဍာယ နာနာစရိယ။

၃။ နာနုပဏ္ဍာယ ကောစရိယ။

၄။ နာနုပဏ္ဍာယ နာနာစရိယ။

ဟူ၍ လေးပါးရှိ၏။ ဤလေးပါးတို့တွင် “နတွေဝနာနု ပဏ္ဍာယေန” ဟူ၍ မြစ်ပယ်တော်မူခြင်းကြောင့် နာနုပဏ္ဍာယ ကောစရိယကား မသင့်။ ကြွင်းသုံးပါးကား သင့်မြတ်သည်ချည်းသာဟူ၍ မှတ်အပ်၏။ သမာသ်ဒွန်၊ ဝါကျဒွန် နှစ်ပါးသည်လည်း အပ်သည်ချည်းသာ။ လိုရင်းမှာကား ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိ၊ ဥတ္တိသမ္ပတ္တိ၊ အနုသာဝနသမ္ပတ္တိ၊ သီမာသမ္ပတ္တိ၊ ပရိသသမ္ပတ္တိ ဤငါးပါးသော သမ္ပတ္တိအင်္ဂါတို့ နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်သာ လိုရင်းပဝေနဖြစ်ပေ၏။

ထိုတွင် “အယံ နာဂေါ” ဟု ပဉ္စင်းလောင်းကို မသုံးသပ်ခြင်း ဝတ္ထုအပရာမသန၊ “သုဏာတု မေ ဘန္တေ” ဟု ဘာသ်ရှုတ်ပြီး၍ “သံဃော” ဟု သံဃာကို မသုံးသပ်ခြင်း သံဃာအပရာမသန၊ “အာယသ္မတော တိဿဿ

ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ” ဟု ဥပဇ္ဈာယ်ကိုမသုံးသပ်ခြင်း ပုဂ္ဂလအပရာမသန၊ အချင်းခပ်သိမ်း ဥတ်ကိုမသုံးသပ်ခြင်း ဥတ္တိအပရာမသန၊ ရှေးဦးစွာ ကမ္မဝါစာကို ဘာသ်ရှုတ်ပြီး၍ “သော ဥတ္တိ” ဟု ဥတ်ထားပြီးမှ “ခမတိ သံဃဿ” ဟု ဘာသ်ရှုတ်ခြင်း ပစ္ဆိမ ဥတ္တိတ္ထပန၊ ဤငါးပါးသော ဥတ္တိဒေါသမှ ကင်းလွတ်သော ဥတ်ထားခြင်းသည် ဥတ္တိသမ္ပတ္တိမည်၏။

ပဉ္စင်းလောင်းကို မသုံးသပ်ခြင်း ဝတ္ထုအပရာမသန၊ သံဃာကို မသုံးသပ်ခြင်း သံဃအပရာမသန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို မသုံးသပ်ခြင်း ပုဂ္ဂလအပရာမသန၊ အချင်းခပ်သိမ်း ကမ္မဝါစာကိုမဘာသ်ရှုတ်မူ၍ လေးကြိမ် ဥတ်ထားခြင်း ကမ္မဝါစာ၏အတွင်း၌ အက္ခရာပုဒ်ကို မဘာသ်ရှုတ်ခြင်း သိထိလကို ခနိတ၊ ခနိတကို သိထိလ၊ နိဂ္ဂဟိတကို ဝိမုတ္တ၊ ဝိမုတ္တကို နိဂ္ဂဟိတ၊ ဒန္တဇကိုမုဒ္ဒဇ၊ မုဒ္ဒဇကို ဒန္တဇ ပြောင်းလည်း၍ မကောင်းသဖြင့် ဘာသ်ရှုတ်ခြင်း သာဝနာယဟာပန၊ ကမ္မဝါစာ၏ အရာမဟုတ်သော ဥတ်ထားသင့်ရာ၌ ရှေးဦးစွာဥတ်မထားဘဲ ကမ္မဝါစာဘာသ်ရှုတ်ခြင်း အကာလေသာဝန၊ ဤငါးပါးသော အနုသာဝနဒေါသမှ ကင်းလွတ်သော ကမ္မဝါစာ ဘာသ်ရှုတ် ခြင်းသည် အနုသာဝန သမ္ပတ္တိမည်၏။

ထိုတွင် ဝါကျနန်ဖြစ်စေ သမာသ်နန်ဖြစ်စေ၊ ဘာသ်ရှုတ်က ဝတ္ထုအပရာမသနဥတ္တိဒေါသ အနုသာဝနဒေါသ မဖြစ်နိုင်ဟူ၍ မှတ်ရမည်။

(၁) ကေုပဇ္ဈာယ ကောစရိယ ဝါကျဒန္တ
ကမ္မဝါစာ

သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ စ သုမနော
အယံ စ ပဒုမော အာယသ္မတော သီလာစာရဿ ဥပ
သမ္ပဒါပေက္ခာ။ ပရိသုဒ္ဓါ အန္တရာယိကေဟိ ဓမ္မေဟိ။
ပရိပုဏ္ဏိမေသံ ပတ္တဝီဝရံ။ သုမနောစ ပဒုမောစ သံဃံ ဥပ
သမ္ပဒံ ယာစန္တိ အာယသ္မတာ သီလာစာရေန ဥပဇ္ဈာ
ယေန ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ။ သံဃော သုမနံစ ပဒုမံစ
ဥပသမ္ပာဒေယျ အာယသ္မတာ သီလာစာရေန ဥပဇ္ဈာ
ယေန။ သော ဥတ္တိ။

သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံစ သုမနော
အယံစ ပဒုမော အာယသ္မတော သီလာစာရဿ ဥပသမ္ပ
ဒါပေက္ခာ။ ပရိသုဒ္ဓါ အန္တရာယိကေဟိ ဓမ္မေဟိ။ ပရိ
ပုဏ္ဏိမေသံ ပတ္တဝီဝရံ။ သုမနောစ ပဒုမောစ သံဃံ ဥပ
သမ္ပဒံ ယာစန္တိ အာယသ္မတာ သီလာစာရေန ဥပဇ္ဈာ
ယေန။ သံဃော သုမနံစ ပဒုမံစ ဥပသမ္ပာဒေကိ အာယ
သ္မတာ သီလာစာရေန ဥပဇ္ဈာယေန။ ယဿာယသ္မတော
ခမတိ သုမနဿစ ပဒုမဿစ ဥပသမ္ပဒါ အာယသ္မတာ
သီလာစာရေန ဥပဇ္ဈာယေန။ သော တုဏှဿ။ ယဿ
နက္ခမတိ။ သော ဘာသေယျ။

ဒုတိယမ္ပိ တေမတ္ထံ ဝဒါမိ။ (ပ)။

တတိယမ္ပိ တေမတ္ထံ ဝဒါမိ။ (ပ)။

ဥပသမ္ပန္နာ သံဃောန သုမနောစ ပဒုမောစ အာယသ္မတော သီလာစာရေန ဥပဇ္ဈာယေန။ ခမတိ သံဃဿ။ တဿှာ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

ဤကား ကေုပဇ္ဈာယ ကောစရိယ ဝါကျနှင့် ဘာသ် နည်းတည်း။

(မှတ်ချက်။ ။ဤနည်း၌ အသျှင် ဥဏာလံကာရက ဘာသ် ရမည်)။

(၂) ကေုပဇ္ဈာယ ကောစရိယ သမာသ ဒွန္ဒ ကမ္မဝါစာ

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ဣမေ သုမန ပဒုမာ အာယသ္မတော သီလာစာရဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ။ ပရိ သုဒ္ဓါ အန္တရာယိကေဟိ ဓမ္မေဟိ။ ပရိပုဏ္ဏိမေသံ ပတ္တဝီဝရံ သုမန ပဒုမာ သံဃံ ဥပသမ္ပဒံ ယာစန္တိ အာယသ္မတာ သီလာစာရေန ဥပဇ္ဈာယေန။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ။ သံဃော သုမန ပဒုမေ ဥပသမ္ပာဒေယျ အာယသ္မတာ သီလာစာရေန ဥပဇ္ဈာယေန။ ဘေဝေ ဥတ္တိ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ဣမေ သုမန ပဒုမာ အာယသ္မတော သီလာစာရဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ။ ပရိ သုဒ္ဓါ အန္တရာယိကေဟိ ဓမ္မေဟိ။ ပရိပုဏ္ဏိမေသံ ပတ္တဝီဝရံ။ သုမနပဒုမာ သံဃံ ဥပသမ္ပဒံ ယာစန္တိ အာယသ္မတာ သီလာစာရေန ဥပဇ္ဈာယေန။ သံဃော သုမနပဒုမေ ဥပသမ္ပာဒေတိ အာယသ္မတာ သီလာစာရေန ဥပဇ္ဈာ

ယေန။ ယဿာ ယသ္မတော ခမတိ သုမန ပဒုမာနံ ဥပ
သမ္ပဒါ အာယသ္မတာ သီလာစာရေန ဥပဏ္ဍာယေန။
သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ။ သော ဘာသေယျ။

ဒုတိယမ္ပိ တေမတ္ထံ ဝဒါမိ။ (ပ)။

တတိယမ္ပိ တေမတ္ထံ ဝဒါမိ။ (ပ)။

ဥပသမ္ပန္နာ သံဃောန သုမန ပဒုမာ အာယသ္မတာ
သီလာစာရေန ဥပဏ္ဍာယေန။ ခမတိ သံဃဿ။ တသ္မာ
တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

ဤကား ကေုပဏ္ဍာယ ကောစရိယ သမာသိန္နိဘာသ်
နည်းတည်း။

(မှတ်ချက်။ ။ဤနည်း၌လည်း အသျှင်ဥာဏာလံကာရကပင်
ဘာသ်ရမည်)။

(၃) ကေုပဏ္ဍာယ နာနာစရိယ ဝါကျဒန္တ ကမ္မဝါစာ

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ သုမနော
(အယံ ပဒုမော)အာယသ္မတော သီလာစာရဿ ဥပသမ္ပ
ဒါပေက္ခော။ ပရိသုဒ္ဓေါ အန္တရာယိကေဟိ ဓမ္မေဟိ။ ပရိ
ပုဏ္ဏဿ ပတ္တစိဝရံ။ သုမနော (ပဒုမော) သံဃံ ဥပသမ္ပဒံ
ယာစတိ အာယသ္မတာ သီလာစာရေန ဥပဏ္ဍာယေန။
ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ။ သံဃော သုမနံ (ပဒုမံ) ဥပ
သမ္ပာဒေယျ အာယသ္မတာ သီလာစာရေန ဥပဏ္ဍာယေန။
သော ဥတ္တိ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ သုမနော(အယံ
ပဒုမော) အာယသ္မတော သီလာစာရဿ ဥပသမ္ပဒါ

ပေက္ခော။ ပရိသုဒ္ဓေါ အန္တရာယိကေဟိ ဓမ္မေဟိ။ ပရိ
ပုဏ္ဏဿ ပတ္တဝီဝရံ။ သုမနော (ပဒုမော) သံဃံ ဥပသမ္ပဒံ
ယာစတိ အာယသ္မတာ သီလာစာရေန ဥပဇ္ဈာယေန။ သံ
ဃော သုမနံ (ပဒုမံ) ဥပသမ္ပာဒေတိ အာယသ္မတာ သီလာ
စာရေန ဥပဇ္ဈာယေန။ ယဿာ ယသ္မတော ခမတိ သုမ
နဿ (ပဒုမဿ) ဥပသမ္ပဒေါ အာယသ္မတာ သီလာစာရေန
ဥပဇ္ဈာယေန။ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ။ သော
ဘာသေယျ။

ဒုတိယမ္ပိ တေမတ္ထံ ဝဒါမိ။ (ပ)။

တတိယမ္ပိ တေမတ္ထံ ဝဒါမိ။ (ပ)။

ဥပသမ္ပန္နော သံဃေန သုမနော (ပဒုမော) အာယသ္မ
တာ သီလာစာရေန ဥပဇ္ဈာယေန။ ခမတိ သံဃဿ။
တသ္မာ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

ဤကား ကေုပဇ္ဈာယ နာနာစရိယ ဝါကျနှင့်တမျိုး
ဘာသ်နည်းတည်း။

(မှတ်ချက်။ ။ ဤနည်း၌ သုမနအတွက် အသျှင်အာစာရက၊ ပဒုမ
အတွက် အသျှင်သောမဒတ္တက တပြိုင်နက်ဘာသ်ရမည်)။

နာနုပဇ္ဈာယ နာနာစရိယ ဒွန္ဒကမ္မဝါစာ

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ သုမနော အာ
ယသ္မတောသ္မိသာစာရဿ (အယံ ပဒုမော အာယသ္မတော
ဉာဏာလံကာရဿ) ဥပသမ္ပဒေါ ပေက္ခော။ ပရိသုဒ္ဓေါ အန္တ
ရာယိကေဟိ ဓမ္မေဟိ။ ပရိပုဏ္ဏဿ ပတ္တဝီဝရံ။ သုမနော
(ပဒုမော) သံဃံ ဥပသမ္ပဒံ ယာစတိ အာယသ္မတာ သီလာ
စာရေန (အာယသ္မတာ ဉာဏာလံကာရေန) ဥပဇ္ဈာယေန။

ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ။ သံဃော သုမနံ (ပဒုမံ) ဥပသမ္မာဒေယျ အာယသ္မတာ သီလာစာရေန (အာယသ္မတာ ဉာဏာလံကာရေန) ဥပဇ္ဈာယေန။ သော ဥတ္တိ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ သုမနော အာယသ္မတာ သီလာစာရဿ (အယံ ပဒုမော အာယသ္မတာ ဉာဏာလံကာရဿ) ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော။ ပရိသုဒ္ဓေါ အန္တရာယိကေဟိ ဓမ္မေဟိ။ ပရိပုဏ္ဏဿ ပတ္တစိဝရံ။ သုမနော (ပဒုမော) သံဃံ ဥပသမ္ပဒံ ယာစတိ။ အာယသ္မတာ သီလာစာရေန (အာယသ္မတာ ဉာဏာလံကာရေန) ဥပဇ္ဈာယေန။ သံဃော သုမနံ (ပဒုမံ) ဥပသမ္မာဒေတိ အာယသ္မတာ သီလာစာရေန (အာယသ္မတာ ဉာဏာလံကာရေန) ဥပဇ္ဈာယေန။ ယဿာ ယသ္မတာ ဓမတိ သုမနဿ (ပဒုမဿ) ဥပသမ္ပဒါ အာယသ္မတာ သီလာစာရေန (အာယသ္မတာ ဉာဏာလံကာရေန) ဥပဇ္ဈာယေန။ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ။ သော ဘာသေယျ။

ဒုတိယမ္ပိ တေမတ္ထံ ဝဒါမိ။ (ပ)။

တတိယမ္ပိ တေမတ္ထံ ဝဒါမိ။ (ပ)။

ဥပသမ္ပန္နော သံဃေန သုမနော (ပဒုမော) အာယသ္မတာ သီလာစာရေန (အာယသ္မတာ ဉာဏာလံကာရေန) ဥပဇ္ဈာယေန။ ဓမတိ သံဃဿ။ တသ္မာ တုဏှိ။ ဧဝမေတံ ဓာရယာမိ။

ဤကား နာနုပဇ္ဈာယ နာနာစရိယ ဒွန္ဒကမ္မဝါစာတမျိုး ဘာသ်နည်းတည်း။

မှတ်ချက်

ဤနည်း၌ သုမနအတွက် အသျှင် ရေဝတက ပဒုမ အတွက် အသျှင် အဂ္ဂဝံသက ဘာသ်ရမည်။ ။သုမန အတွက် အသျှင်ဉာဏာလံကာရက၊ ပဒုမအတွက် အသျှင် သီလာစာရက ဘာသ်ရမည် ဟူ၍လည်း မဟာဝဂ္ဂ မဟာခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌ ဆို၏။

အသျှင် သီလာစာရက မိမိ သဒ္ဓိဝိဟာရိက သုမန အတွက်၊ အသျှင်ဉာဏာလံကာရက မိမိသဒ္ဓိဝိဟာရိက ပဒုမ အတွက်ဘာသ်ကောင်း၏ဟူ၍လည်း ဝိမတိဋီကာ၌ဆို၏။

ဒွန်ကမ္မဝါစာ ဘာသ်ရာ၌...ရဟန်းလောင်းနှစ်ပါးကို လည်းတွဲ၍ ဘာသ်ကောင်း၏။ သုံးပါးကိုလည်း တွဲ၍ ဘာသ်ကောင်း၏။ “ဒွေတယော ဧကောနုသာဝနေ ကာတုံ” ဟူ၍သာ ဟောတော် မူခြင်းကြောင့်၎င်း “စတ္တာရော ဧကောနုသာဝနေ ကာတုံ” ဟူ၍ကား ဟောတော်မူခြင်း ကြောင့်၎င်း ပဉ္စင်းလောင်းလေးပါးကို တပြိုင်နက် တွဲ၍ မဘာသ်ကောင်းဟူ၍ မှတ်ရမည်။

သုံးပါးဒွန်ဘာသ်ရာ၌လည်း နှစ်ပါးဒွန်ဘာသ်နည်းကို မှီး၍ ဘာသ်နိုင်လောက်ပြီ။

ကမ္မဝါစာပါဌကဆရာများသည်လည်းပဉ္စင်းလောင်း တပါးအတွက် တပါး၊ နှစ်ပါး၊ သုံးပါးဘာသ်ကောင်း၏။ လေးပါး၊ ငါးပါး ဘာသ်ရာ၌လည်း မဘာသ်ကောင်းဟု တားမြစ်ကန့်ကွက်ချက် မရှိ။ မိမိဘာသ်ခိုက် ကြွင်းသော ကမ္မဝါစာပါဌကရဟန်းများသည် “သုဏာတု သံဃော” ပုဒ်၌ ပါဝင်နိုင်ကြ၍ အညမည ဂဏပူရက ဖြစ်နိုင်ကြ၏။

ယခု ရေးခဲ့ပြီးသော ဒွန်ကမ္မဝါစာ ဘာသ်နည်းများ ကား ဗဟုဝုဇ်သက်သက် ဘာသ်နည်းချည်းသာတည်း။ “ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ-ပရိသုဒ္ဓေါ-ယာစတိဥပသမ္ပန္နော” ဟု ဧကဝုဇ် ဘာသ်ရာဋ္ဌလည်း စယာသိတသင်္ချာ၊ အင်္ဂါ သိတသင်္ချာ ကျမ်းဂန်များ၌ ရှိသောကြောင့် အပြစ်မဆို နိုင်ပေ သင့်မြတ်ပေ၏။ သို့ သင့်မြတ်သော်လည်း ဝါကျ ဒွန် ဘာသ်ရာဋ္ဌသာ သင့်မြတ်၏။ သမာသ်ဒွန် ဘာသ်ရာဋ္ဌ ကား မသင့်မြတ်။

ပရိပုဏ္ဏဿ ပတ္တစိဝရံ။ ။ ဟူသောပုဒ်၌ကား အချို့က အသ၌ ဣမ-ဟူသောသဗ္ဗနာမ်ပုဒ်သည်နှစ်ပါး၊ သုံးပါး ကိုသုံးသပ်စွဲယူနိုင်၏ဟု အကြောင်းပြ၍ “ပရိပုဏ္ဏဿ ပတ္တစိဝရံ” ဟူ၍ပင် ဘာသ်ရှုတ်ကြ၏။

အချို့ကလည်း အယံစ ဗျာပါဒေါ အယံစ ပဒေါသော သန္တာ ဟောန္တိ။ ။ ဣဒံစ ဥဒ္ဓစ္စံ ဣဒံစ ကုက္ကုစ္စံ သန္တာ ဟောန္တိ။ ။ အယံစ ဝိတက္ကော အယံစ ဝိစာရော သန္တာ ဟောန္တိ။ ။ ဟူသော ဗျာနဝိဘင်း ပါဠိတော်များ၌ ဣမ သဒ္ဓါ ဝါကျဒွန်များကိုထောက်၍ “ပရိပုဏ္ဏဿစ အသ၌ ပတ္တစိဝရံ” ဟူ၍ ဘာသ်ရှုတ်ကြ၏။

အချို့ကလည်း အကြောင်းမပြဘဲ။ “ပရိပုဏ္ဏဿစ ပတ္တစိဝရံ။ ပရိပုဏ္ဏဿစ ပတ္တစိဝရံ” ဟူ၍ ဘာသ်ရှုတ် ကြ၏။

ဤ သုံးဝါဒတို့တွင် ပထမဝါဒနှင့် ဒုတိယဝါဒကား အသင့်အတင့် သင့်လျော် သကဲ့သို့ ရှိသေး၏။ တတိယ ဝါဒကား အလွန်မကောင်းခဲ့။ မိမိတို့ကား သဗ္ဗနာမ် ဗဟု

ဝုဏ်ကိုသာ ကြိုက်နှစ်သက် ပေကုန်၏။ ။ “ပရိပုဏ္ဏိမေသံ ပတ္တစိဝရံ” ။ ဟူရာဌ်ကား။ “ပရိပုဏ္ဏိမေသံ ပတ္တစိဝရံ” ဟူ၍၎င်း။ ။ ပရိပုဏ္ဏိ ဣမေသံ ပတ္တစိဝရံ” ဟူ၍၎င်း သဗ္ဗန္ဓ, ဝဝတ္ထိတ ပုဒ်စပ်, ပုဒ်ဖြတ် နှစ်ပါးလုံးပင်သင့်၏။

“အယံစ သုမနော အယံစ ပဒုမော” ။ ။ ဟူ၍ ဣမသဒ္ဓါ နောင် စသဒ္ဓါထားရာဌ်ကား—

“အယံ ဗုဒ္ဓရက္ခိတောစ အယံ ဓမ္မရက္ခိတော စ အာယသ္မတော သံဃာရက္ခိတဿ ဥပသမ္ပဒါ ပေက္ခော” ။

ဟူ၍ ဗုဒ္ဓရက္ခိတ, သံဃာရက္ခိတ ဟူသော သုဒ္ဓနာမ်ပုဒ် များနောင် စသဒ္ဓါထား၍ ဝိမတိဋီကာ၌ ဆိုသော်လည်း စသဒ္ဓါ အများထားရာဌ် ပထမပုဒ်၏ နောက်၌သာ ပထမ စသဒ္ဓါကိုထား၍ ဒုတိယ တတိယစသောပုဒ်များ၌ ကြွင်းသော စသဒ္ဓါများကို ထားရိုးရှိသောကြောင့်၎င်း။

အယံစ ဗျာပါဒေါ အယံစ ပဒေါသော သန္တာ ဟောန္တိ။ ဣဒံစ ဥဒ္ဓစ္စံ ဣဒံစ ကုက္ကုစ္စံ သန္တာ ဟောန္တိ။ ။ အယံစ ဝိတက္ခော အယံစ ဝိစာရော သန္တာ ဟောန္တိ။

ဟူ၍ ဣမသဒ္ဓါနောက် စသဒ္ဓါထားလျက် ဗျာနဝိဘင်း စသော ပါဠိတော်များ၌ ဟောတော် မူသောကြောင့်၎င်း။ “အယံစ သုမနော အယံစ ပဒုမော” ။ ။ ဟူ၍ ဣမ ဟူသော သဗ္ဗန္ဓနာမ်ပုဒ်နောင် စသဒ္ဓါထားလျက် ဆိုလိုက်ပေ၏။

ဝိမတိဋီကာ နည်းအတိုင်း သုဒ္ဓ နာမ်ပုဒ်များ နောင် စသဒ္ဓါထား၍ ဘာသ်သော်လည်း ဥတ္တိ အပရာမသန သာဝနာယ ဟာပန မဖြစ်သောကြောင့် ဥတ္တိဒေါသ၊ အနု သာဝနဒေါသ မလွတ်ကင်းဟု မဆိုနိုင်ပေ။

“ဥပသမ္ပန္နာ သံဃေန သုမနောစ ပဒုမောစ(သုမန ပဒု မာ)အာယသ္မတာ သိလာစာရေန ဥပဇ္ဈာယေန။ ခမတိ သံဃဿ” ဟူသော နိဂုံးအပ္ပနာဝါကျမျိုး၌လည်း အချို့ သောဒ္ဓန်ကမ္မဝါစာများ၌ “သုမနောစ ပဒုမောစ” ဟူသော ဧကဝစ်အစိတ်ပုဒ်များ “သုမန ပဒုမာ” ဟူသော ဗဟုဝစ် ပုဒ်များကို ကတ္တား၊ ကံ အရာ၌ထား၍ “ခမန္တိ” ဟု ဗဟုဝစ် ဝိဘတ်နှင့် ရေးလျက် တွေ့မြင်ရပေ၏။

ဤသို့ “ဥပသမ္ပန္နာ” ဟူသော အတိတ်ကာလဟော ကမ္မဝါစာကကိတ်ပုဒ်၌သာ စပ်သင့်၊ စပ်ထိုက်သော “သုမ နောစ ပဒုမောစ” ဟူသော အစိတ်ပုဒ်များ “သုမနပဒုမာ” ဟူသော ဗဟုဝစ် ပုဒ်များကို ကတ္တား၊ ကံ အရာ၌ ထား၍ “ခမန္တိ” ဟု ဗဟုဝစ်ဝိဘတ်နှင့် ဆိုခဲ့သော် နိဂုံးအပ္ပနာ သဘော အဓိပ္ပါယ် ပျက်ပြယ်ရာသော ကြောင့်၎င်း၊ “ယဿာ ယသ္မတော ခမတိ” ဟူသော ဥပယျာဇဉ် အနိ ယမဝါကျ၌။ သုမနဿစ ပဒုမဿစ(သုမန ပဒုမာနံ)ဥပ သမ္ပဒါ” ဟူသော ပုဒ်သည်သာ “ခမတိ” ဟူသော ပုဒ်၏ ကတ္တား၊ ကံဖြစ်သကဲ့သို့။ ထို့အတူ “ခမတိ သံဃဿ” ဟူ သော ပုဒ်၌လည်း “သုမနဿစ ပဒုမဿစ(သုမနပဒုမာနံ) ဥပသမ္ပဒါ” ဟူသော ပုဒ်၏သာ “ခမတိ” ဟူသော ကြိယာ ပုဒ်၏ ကတ္တား၊ ကံ ဖြစ်ထိုက်သောကြောင့်၎င်း “ခမန္တိ”

ဟူ၍ ဗဟုဝုဓ်ဝိဘတ်နှင့် ထားခြင်းသည် သက်သက် မသင့်မြတ်သည်သာဟူ၍ မှတ်ယူအပ်၏။

“ဥပသမ္ပန္နာ(ပ)ဓမ္မတိ သံဃဿ”။ ဟူသော ဝါကျ သည်လည်း တဝါကျတည်း မဟုတ်။ ။ “ဥပသမ္ပန္နာ(ပ) ဥပဇ္ဈာယေန” တဝါကျ။ ။ “ဓမ္မတိ သံဃဿ” တဝါကျ။ ။ ဤသို့ နှစ်ဝါကျသာတည်း။ နှစ်ဝါကျဖြစ် ကြောင်းကိုလည်း။ “သံဃော ဥပသမ္ပာဒေယျ၊ သံဃော ဥပသမ္ပာဒေတိ”။ ဟူသော ဥတ်ကမ္မဝါစာ များ၌ “သံဃော” ဟူသောပထမဃန္တပုဒ်ကို “သံဃေန” ဟုတတိယဃန္တ “ဥပသမ္ပာဒေယျ” ဟူသော ပရိကပ္ပ ကတ္တားဟော အာချာတ်ပုဒ် “ဥပသမ္ပာဒေတိ” ဟူသော ပစ္စုပ္ပန်ကတ္တားဟော အာချာတ်ပုဒ်များကို “ဥပသမ္ပန္နာ” ဟု အတိတ်ကံဟော တပစ္စယဃန္တ ကိတ်ပုဒ်နှင့် ဟောသည်ကို ထောက်သဖြင့် သိသာနိုင်ပေ၏။ “သံဃေန၊ သံဃဿ” ဟု နှစ်ချက် ထပ်သဖြင့်လည်း တဝါကျတည်း မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ဥတ်ဝါကျ၊ ကမ္မဝါစာဝါကျများကို ထောက်သဖြင့်လည်း တဝါကျတည်း မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။

ဤဒွန္ဒကမ္မဝါစာများနှင့် အဆုံးအဖြတ်များကို—

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ခွေ ဧကေနုသာဝနေ
ကာတုံ။ ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ခွေ တယော ဧကေနု
သာဝနေ ကာတုံ။ တဉ္စခေါဧကေန ဥပဇ္ဈာယေန
နုတ္တေဝ နာနုပဇ္ဈာယေန။

ဟူသော မဟာဝဂ္ဂ မဟာခန္ဓက ပါဠိတော်။

“ဒွေ ကောနုသာဝနေ” တိ ကေတော အနုသာဝ
 နေ ကေနကေဿ အညေန ဣတရဿာတိ ဇေ
 ဇ္ဇိဟိဝါအာစရိယေဟိ ကေနဝါ ကေက္ခဏေကမ္မ
 ဝါစံ အနုသာဝေန္တေဟိ ဥပသမ္ဘာဒေတုံ အနုဇာ
 နာမိတိအတ္ထော။ “ဒွေ တယော ကောနုသာဝနေ
 ကာတုံ။ တဉ္စခေါကေန ဥပဏ္ဍာယေနာ” တိဒွေဝါ
 တယောဝါ ဇနေ ပုရိမနယေနေဝ ကေတော အနု
 သာဝနေ ကာတုံ အနုဇာနာမိ။ တဉ္စခေါ အနုသာ
 ဝန ကိရိယံ ကေန ဥပဏ္ဍာယေန အနုဇာနာမိတိ
 အတ္ထော။ တသ္မာ ကေန အာစရိယေန ဒွေဝါ
 တယောဝါ အနုသာဝေတဗ္ဗာ။ ဇ္ဇိဟိဝါ တိဟိဝါ
 အာစရိယေဟိ ဝိသုဝိသု ကေန ကေဿာတိ ဇေ
 ကေပ္ပဟာရေနေဝ ဒွေဝါ တိဿောဝါ ကမ္ဘဝါစာ
 ကာတဗ္ဗာ။ သစေ ပန နာနာစရိယာ နာနုပဏ္ဍာယာ
 ဟောန္တိ။ တိဿတ္ထေရော သုမနတ္ထေရဿ သဒ္ဓိ
 ဝိဟာရိကံ သုမနတ္ထေရော တိဿတ္ထေရဿ သဒ္ဓိ
 ဝိဟာရိကံ အနုသာဝေတိ။ အညမညဉ္စ ဂဏပူရ
 ကာ ဟောန္တိ ဝဋ္ဋတိ။ သစေ ပန နာနာဥပဏ္ဍာယာ
 ဟောန္တိ။ ကော အာစရိယော ဟောတိ။ နတွေဝ
 နာနုပဏ္ဍာယေနာတိ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ နဝဋ္ဋတိ။ ဣဒံ
 သန္ဓာယ ဟိ ယေ ပဋိက္ခေပေါ။

ဟူသော မဟာဝဂ္ဂ မဟာခန္ဓက အဋ္ဌကထာ။

ဒွေကောနုသာဝနေတိတ္ထေ ဂဏ္ဍိပဒေ တာဝဇေ
 လိခိတံ။ ကေတော ပဝတ္ထအနုသာဝနေ။ ဣဒံသန္ဓာ

ယာတိ နာနုပဏ္ဏာယံ ကောစရိယံ အနုသာဝနကိရိ
ယံသန္ဓာယ။တဉ္စအနုသာဝနကိရိယံ ဧကေနုပဏ္ဏာ
ယေန နာနာစရိယေဟိ အနုဇာနာဇိတိ အတ္ထော။
နာနုပဏ္ဏာယေဟိ ဧကေနာစရိယေန နတွေဝ အနု
ဇာနာဇိတိ အတ္ထော။ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေဝိတထေ
ဝ ဝတွာ တိဏ္ဍံ ဥဒ္ဓံ နကေနိ အာကာရေန ကေ
တော ဝဇ္ဇတိတိ ဝုတ္တံ။တံ ယုတ္တံ။ န ဟိ သံဃော
သံဃဿ ကမ္ပံ ကရေတိတိ အာစရိယော။ ဣဒံ
ပနေတ္ထ စိန္တေတဗ္ဗံ။ကံထံ။ စတ္တာရေဝါ အတိရေ
ကာဝါ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ သံဃာဝေါဟာရံ နလ
ဘန္တိ ဘိက္ခုဘာဝံ အပတ္တတ္တာ။ ကေဝလံ ဘဂဝ
တာ ပရိစ္ဆိန္နိတွာ တယောတိ ဝုတ္တတ္တာ တတော
ဥဒ္ဓံ နဝဇ္ဇတိတိ နော တက္ကောတိ အာစရိယော။

ဟူသော မဟာဝဂ္ဂ မဟာခန္ဓက ဝဇ္ဇရဗုဒ္ဓိဋီကာ။

ကောနုသာဝနေတိတ္ထေ ကေတော အနုသာဝနံ
ဧတေသန္တိ ကောနုသာဝနာတိ အသမာနာဓိက
ရဏဝိသယော ဗာဟိရုတ္တသမာသောတိ ဒဠဗ္ဗံ။
တေနဝါဟန္တေ ကေတော အနုသာဝနေတိ တ္ထေ
ကေတောတိ ကေက္ခဏေတိ အတ္ထော။ ဝိဘတ္တိ
အလောပေန စာယံ နိဒ္ဒေသော။ ပုရိမနယေနေဝ
ကေတော အနုသာဝနေ ကာတုန္တိ ဧကေန
ကေဿ အညေန ဣတရဿာတိအာဒိနာ ပုဗ္ဗေ
ပုတ္တနယေနေဝ ဇွိဟိဝါ တိဟိဝါ အာစရိယေဟိ
ဧကေနဝါ ကေတော အနုသာဝနေ ကာတု။

ဟူသော မဟာဝဂ္ဂ မဟာခန္ဓက တေရသကဏ်
ကာ။

ဧကေတော သဟေဝ ဧကေသ္မိံ ခဏေ အနုသာဝနံ
ဧတေသန္တိ ဧကေနုသာဝနာ။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ။
ဧတေ ဧကေနုသာဝနေ ကာတုံ။ တေနာဟ ဧကာ
နုသာဝနေ ကာတုန္တိ။ ဣဒဉ္စ ဧကံ ပဒံ ဝိဘတ္တိ အ
လောပေန ဒဠဗ္ဗံ။ ဧကေန ဝါတိဒ္ဓိန္နမ္ပိဧကေသ္မိံ ခဏေ
ဧကောယဇေ ကမ္မဝါစာယ အနုသာဝနေ ဧကေနာ
စရိယေနာတိ အတ္ထော။ အယံ ဗုဒ္ဓရက္ခိတောစ
အယံ ဓမ္မရက္ခိတောစ အာယသ္မတောသံဃာရက္ခိ
တဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာတိ အာဒိနာ နယေန
ဧကေန အာစရိယေန ဒိန္နံ ဧကေသ္မိံ ခဏေ အနု
သာဝနနယော ဒဠဗ္ဗော။ ဣမိနာဝ နယေန တိဏ္ဍမ္ပိ
ဧကေန အာစရိယေန ဧကက္ခဏေ အနုသာဝနံ
ဒဠဗ္ဗံ။ ပုရိမနယေနေဝ ဧကေတော အနုသာဝနေ
ကာတုန္တိ ဧကေနဧကဿ အညေနဣတရဿာတိ
အာဒိနာ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တနယေနေဝ ဒွိဟိဝါ တိဟိ
ဝါ အာစရိယေဟိ ဧကေနဝါ အာစရိယေန
တယော ဝိ ဧကေတော အနုသာဝနေ ကာတုန္တိ
အတ္ထော။ တဉ္စခေါ ဧကေန ဥပဏ္ဍာယေန။ နတွေဝ
နာနုပဏ္ဍာယေနာတိ ဣဒံ ဧကေန အာစရိယေန
ဒွိဟိဝါတိဟိဝါ ဥပဏ္ဍာယေဟိ ဒွေဝါ တယောဝါ
ဥပသမ္ပဒါပေက္ခေ ဧကက္ခဏေ ဧကောယ အနုသာ
ဝနာယ ဧကေနုသာဝနေ ကာတုံ နဝဋ္ဋတိတိ ပဋိ

ကျေပပဒံ။ နပန နာနာစရိယေဟိ နာနုပဏ္ဍာယေဟိ
 တယော ကောနုသာဝနေ ကာတုံ နဝဇ္ဇတိတိ
 အာဟ သစေပန နာနာစရိယာ နာနုပဏ္ဍာယာ(ပ)
 ဝဇ္ဇတိတိ။ ယံ စေတ္ထ တိဿတ္ထေရော သုမနတ္ထေ
 ရဿ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ သုမနတ္ထေရော တိဿတ္ထေ
 ရဿ သဒ္ဓိဝိဟာရိကန္တိ ဧဝံ ဥပဏ္ဍာယေဟိ
 အညမညံ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ အနုသာဝန ကရဏံ
 ဝတ္တံ။ တံ ဥပလက္ခဏမတ္တံ။ တဿ သစေ တိဿ
 ဧတ္ထေရော သုမနတ္ထေရဿ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ သုမ
 နတ္ထေရော နန္ဒတ္ထေရဿ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ အနုသာ
 ဝေတိ။ အညမညဉ္စ ဂဏပူရကာ ဟောန္တိ။ ဝဇ္ဇတိ
 ဧဝံ။ သစေပန ဥပဏ္ဍာယော သယမေဝ အတ္တနော
 သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ အနုသာဝေတိတိဇ္ဇေ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ
 နတ္တိ။ ကမ္ပံ သုကတမေဝ ဟောတိ။ အနုပဏ္ဍာယ
 ကဿပိ ယေန ကေနစိ အနုသဝိတေ ဥပသမ္ပဒါ
 ဟောတိ။ ကိမင်္ဂံ ပန သဥပဏ္ဍာယကဿ ဥပဏ္ဍာ
 ယေနေဝံ အနုသာဝနေတိ ဗုဋ္ဌဗ္ဗံ။ တေနေဝ နဝဇ္ဇ
 နပက္ခံ ဒဿေတုံ သစေပနာတိ အာဒိမာဟ—

ဟူသော မဟာဝဂ္ဂ မဟာခန္ဓက ဝိမတိဒီကာတို့ကို
 အဖွဲ့တကဲ့ သဟဲပြု၍ ဆိုလိုက်ပေ၏။

ဒွန္ဒကမ္ဘဝါစာ နိဒ္ဒေသော နိဋ္ဌိတော။

ဒွန္ဒကမ္ဘဝါစာ နိဒ္ဒေသ ပြီး၏။

ပစ္စဝေက္ခဏာ ပါဠိ အနုကံ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ပဋိသင်္ခါ ယောနိသော စိဝရံ ပဋိသေဝါမိ ယာဝ
ဒေဝ သီတဿ ပဋိဇာတာယ ဥဏှဿ ပဋိဇာ
တာယ ခုံသ- မကသ- ဝါတာတပ- သရိသပ-
သပ္ပဿာနံ ပဋိဇာတာယ၊ ယာဝ ဒေဝ ဟိရိ
ကောဝိန ပဋိစ္ဆာဒနတ္ထံ။

၁။ အဟံ၊ ငါသည။ ပဋိသင်္ခါ၊ ဉာဏ်ဖြင့် စုံစမ်းဆင်
ခြင်၍။ ယောနိသော၊ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော
စီးပွားချမ်းသာကို ရခြင်း၏အကြောင်းအားဖြင့်။ စိဝရံ၊
သက်နိုးကို။ ပဋိသေဝါမိ၊ ဝသ်ရုံ၊ သုံးစွဲ၊ ဖြဲပါ၏။ သီတဿ၊
အဇ္ဈိတ်၊ ပာဟိ၊ နှစ်လီဇာတု၊ ချောက်ချားမှုနှင့်၊ ဥတု
ဘောက်ပြန်၊ အကြောင်းခံကြောင့်၊ သည်းထန်စွာဖြစ်သော
အအေးကို။ ယာဝဒေဝ ပဋိဇာတာယ၊ ကိုယ်သို့မရောက်၊
ပယ်ဖျောက်ရခြင်း တိုင်အောင်သော အကျိုးငှါသာလျှင်။
ပဋိသေဝါမိ၊ ဝသ်ရုံ၊ သုံးစွဲ၊ ဖြဲပါ၏။ ဥဏှဿ၊ မီးအပူကို။
ယာဝဒေဝ ပဋိဇာတာယ၊ ကိုယ်သို့မရောက်၊ ပယ်ဖျောက်
ရခြင်း တိုင်အောင်သော အကျိုးငှါသာလျှင်။ ပဋိသေဝါမိ၊
ဝသ်ရုံ၊ သုံးစွဲ၊ ဖြဲပါ၏။ ခုံသ- မကသ- ဝါတာတပ- သရိ
သပ-သပ္ပဿာနံ၊ ဖွက်၊ ခြင်၊ လေ၊ နေပူ၊ မြွေ၊ ကင်းတို့၏

ကိုက်ခဲခြင်း အတ္တတို့ကို။ ယာဝဒေဝ ပဋိဇာတာယ၊
 ကိုယ်သို့မရောက်၊ ပယ်ဖျောက်ရခြင်း တိုင်အောင်သော
 အကျိုးငှါသာလျှင်။ ပဋိသေဝါမိ၊ ဝသ်ရုံ၊ သုံးစွဲ၊ ဖြဲပါ၏။
 ယာဝဒေဝ ဟိရိကောပိန ပဋိစ္ဆာဒနတ္ထံ၊ အရှက်
 အကြောက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို
 ဖုံးလွှမ်းရခြင်း တိုင်အောင်သော အကျိုးငှါသာလျှင်။
 ပဋိသေဝါမိ၊ ဝသ်ရုံ၊ သုံးစွဲ၊ ဖြဲပါ၏။

၂။ ပဋိသင်္ခါ ယောနိသော ဝိဇ္ဇာပါတံ ပဋိသေဝါမိ၊
 နေဝ ဒဝါယ၊ နမဒါယ၊ နမဏ္ဍနာယ၊ နဝိဘူသနာ
 ယ၊ ယာဝ ဒေဝ ဣမဿ ကာယဿ ဌိတိယာ၊
 ယာပနာယ၊ ဝိဟိံ သုပရတိယာ၊ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂ
 ဟာယ၊ ဣတိ ပုရာဏဉ္စ ဝေဒနံ ပဋိဟင်္ခါမိ၊ နဝဉ္စ
 ဝေဒနံ နဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ ယာတြာစ မေဘဝိဿတိ
 အနဝဇ္ဇတာစ ဖါသု ဝိဟာရောစ။

၂။ အဟံ၊ ငါသည။ ပဋိသင်္ခါ၊ ဉာဏ်ဖြင့်စုံစမ်းဆင်ခြင်
 ချ်။ ယောနိသော၊ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သောစီးပွား
 ချမ်းသာကို ရခြင်း၏ အကြောင်းအားဖြင့်။ ဝိဇ္ဇာပါတံ၊
 ဆွမ်းကိုရှာခိုက်၊ သပိတ်၌သာ၊ ကျရောက်လာသော၊ အာ
 ဟာရကို။ ဝါ၊ အိမ်တိုင်းခံကိတ်၊ ဆွမ်းအစိတ်၏၊ သပိတ်
 ၌ကျသော၊ အာဟာရ အပေါင်းကို။ ပဋိသေဝါမိ၊ စား
 သောက်သုံးစွဲ၊ ဖြဲပါ၏။ ဒဝါယ၊ ရွာသူ ရွာသား၊ သူငယ်
 များသို့၊ ကစား ပျော်ရွှမ်းခြင်းငှါ။ နေဝ ပဋိသေဝါမိ၊ စား
 သောက်သုံးစွဲ၊ ဖြဲသည် မဟုတ်ပါ။ မဒါယ၊ လက်ငွေ၊
 လက်ပန်း၊ လှူသရမ်းသို့၊ စိတ်မှန်းအားမာန်၊ ယောကျ်ား

မာနံတို့၊ ဖြဲဖြဲကျိုင်းထွား၊ တိုးပွားလာခြင်းငှါ၊ နပဋိသေဝါမိ၊ စားသောက်သုံးစွဲ၊ ဖြဲသည့် မဟုတ်ပါ။ မဏ္ဍနာယ၊ နန်းသူကညာ၊ ပြည့်တန်းဆာသို့၊ နိမ့်ရာပြည့်ဖြိုး၊ သားရေတိုးအောင်၊ ဆစ်ရိုးပြုပြင်၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းငှါ။ နပဋိသေဝါမိ၊ စားသောက်သုံးစွဲ၊ ဖြဲသည့် မဟုတ်ပါ။ ဝိဘူသနာယ၊ ကချေသည်အလား၊ ကျွမ်းသမားသို့၊ အသား အရေ၊ ကြည်လင်လေအောင်၊ ထူးထွေပြုပြင်၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းငှါ။ နပဋိသေဝါမိ၊ စားသောက်သုံးစွဲ၊ ဖြဲသည့် မဟုတ်ပါ။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤဘုတ်ကြီးလေးဖြာ၊ ဖြို၍လာသော၊ ရူပကာယ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ယာဝဒေဝ ဌတိယာ၊ အစဉ်ခိုင်ခံ့၊ တည်တံ့နိုင်ခြင်း တိုင်အောင်သော အကျိုးငှါသာလျှင်။ ပဋိသေဝါမိ၊ စားသောက်သုံးစွဲ၊ ဖြဲပါ၏။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤဘုတ်ကြီးလေးဖြာ၊ ဖြို၍လာသော ရူပကာယ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ယာဝဒေဝ ယာပနာယ၊ ကာလဖြင့်တည်၊ ရှည်သောအခွန်သို့ရောက်ရခြင်းတိုင်အောင်သော အကျိုးငှါသာလျှင်။ ပဋိသေဝါမိ၊ စားသောက်သုံးစွဲ၊ ဖြဲပါ၏။ ။ တနည်း။ ။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤဘုတ်ကြီးလေးဖြာ၊ ဖြို၍လာသော ရူပကာယ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဌတိယာ၊ မခဘေးပေါင်း၊ မတိမ်းစောင်းဘဲ၊ တည်ကြောင်းဖြစ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ယာဝဒေဝ ယာပနာယ၊ သက်တမ်းအရာ၊ ကာလကြာအောင်၊ ရှည်စွာသောအခွန်သို့ ရောက်နိုင်ခြင်း တိုင်အောင်သော အကျိုးငှါသာလျှင်။ ပဋိသေဝါမိ၊ စားသောက်သုံးစွဲ၊ ဖြဲပါ၏။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤဘုတ်ကြီးလေးဖြာ၊ ဖြို၍လာသော ရူပကာယ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ယာဝ

ဒေဝ ဝိဟိံသု ပရတိယာ၊ မဇ္ဇမက္ခန္ဓာ၊ အခံခက်အောင်၊ နှိပ်
စက်တတ်သော မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းမှ၊ ကင်းခြင်းတိုင်
အောင်သော အကျိုးငှါသာလျှင်။ ပဋိသေဝါမိ၊ စား
သောက်သုံးစွဲ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ယာဝဒေဝ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာ
ယ၊ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အရိယာတို့၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်
သော သာသနာတော်ကို၊ ချီးမြှောက်နိုင်ခြင်း တိုင်အောင်
သော အကျိုးငှါသာလျှင်။ ပဋိသေဝါမိ၊ စားသောက်သုံးစွဲ
ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော ဆွမ်းကို ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ ပုရာဏံ၊
ရှေး၌ဖြစ်သော။ ဝါ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ဝေဒနံစ၊ မွတ်
သိပ်ဆာလောင်ခြင်း၊ အကြောင်းရင်းရှိသော ဝေဒနာကို
လည်း။ ဝါ၊ မလျောက်ပတ်၊ မနှိုင်းချိန်အပ်သော ဘောဇဉ်
ကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟင်္ခါမိ၊ ကိုယ်သို့
မရောက်၊ ကင်းကွာလောက်အောင်၊ ပယ်ဖျောက်ရတော့
အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးထား၍။ ပဋိသေဝါမိ၊ စားသောက်သုံး
စွဲ၊ ဖြစ်ပါ၏။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဝေဒနံစ၊ တိုင်းထွာခြင်း
ကင်း၊ စားမိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာကိုလည်း။ ဝါ၊
မသင့်မတင့်၊ မချင့်မချိန်၊ ဉာဏ်တိမ်ပလ္လား၊ စားမိခြင်း
ကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာကိုလည်း။ န ဥပ္ပါဒေဿာမိ၊
မဖြစ်စေရတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးထား၍။ ပဋိသေဝါမိ၊
စားသောက်သုံးစွဲ၊ ဖြစ်ပါ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝါ၊ ငါ၏။ ယာ
တြာစ၊ ရုပ်-နာမ်နှစ်ထွေ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၏၊ တည်နေခိုင်ခံ့၊ ရှည်
သော အခွန်သို့ ရောက်နိုင်ခြင်းသည်လည်း။ ဝါ၊ ပစ္စည်း
မှီခို၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ယွင်းယိုမရှိ၊ ပကတိခိုင်ခံ့၊ ရှည်သော
အခွန်သို့ ရောက်နိုင်ခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်

လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးထား၍။ ပဋိသေဝါမိ၊ စားသောက်
သုံးစွဲ၊ ဖြစ်ပေါ်၏။ အနဝဇ္ဇတာစ၊ သင့်အောင်ရှာဖွေ၊ ခံယူပြီး
လျှင်၊ ဉာဏ်ကြီးပစ္စဝေက္ခဏာ၊ ဆင်ခြင်ကာဖြင့်၊ ကောင်း
စွာရှုငဲ့၊ သုံးဆောင်ခဲ့၍၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏ အဖြစ်သည်
လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံး
ထား၍။ ပဋိသေဝါမိ၊ စားသောက် သုံးစွဲ၊ ဖြစ်ပေါ်၏။
ဖါသုဝိဟာရောစ၊ ချင့်ချိန်တိုင်းထွာ၊ ဖြစ်ပေါ်၍၊ ချမ်းသာစွာ
နေရခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်လတ္တံ့။ ဣတိ၊
ဤသို့လုံးထား၍။ ပဋိသေဝါမိ၊ စားသောက် သုံးစွဲ၊ ဖြစ်
ပေါ်၏။

၃။ ပဋိသင်္ခါ ယောနိသော သေနာသနံ ပဋိသေဝါမိ
ယာဝဒေဝ သီတဿ ပဋိဇာတာယ၊ ဥဏ္ဍဿ
ပဋိဇာတာယ၊ ခုံသ- မကသ- ဝါတာတပ-သရိ
သပ - သမ္ပဿာနံ ပဋိဇာတာယ၊ ယာဝဒေဝ
ဥတုပရိဿယ ဝိနောဒန ပဋိသလ္လ္လာနာရာမတ္ထံ။

၃။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဋိသင်္ခါ၊ ဉာဏ်ဖြင့် စုံစမ်းဆင်ခြင်
၍။ ယောနိသော၊ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော စီးပွား
ချမ်းသာကိုရခြင်း၏အကြောင်းအားဖြင့်။ သေနာသနံ၊ အိပ်
ရာ-နေရာ ကျောင်းအခင်းကို။ ပဋိသေဝါမိ၊ နေထိုင်သုံးစွဲ၊
ဖြစ်ပေါ်၏။ သီတဿ၊ အဇ္ဈိတ်၊ ဗာဟိ၊ နှစ်လီခာတု၊ ချောက်
ချားမှုနှင့်၊ ဥတုဘောက်ပြန်၊ အကြောင်းခံကြောင့်၊ သည်း
ထန်စွာဖြစ်သော အအေးကို။ ယာဝဒေဝ ပဋိဇာတာယ၊
ကိုယ်သို့မရောက်၊ ပယ်ဖျောက်ရခြင်း တိုင်အောင်သော

အကျိုးငှါသာလျှင်။ ပဋိသေဝါမိ၊ နေထိုင်သုံးစွဲ၊ ဖြစ်ပေါ်၏။ ဥဏှဿ၊ မီးအပူကို။ ယာဝဒေဝ ပဋိဇာတာယ၊ ကိုယ်သို့ မရောက် ပယ်ဖျောက်ရခြင်းတိုင်အောင်သော အကျိုးငှါ သာလျှင်။ ပဋိသေဝါမိ၊ နေထိုင်သုံးစွဲ၊ ဖြစ်ပေါ်၏။ ခုံသ-မက သ- ဝါတာတပ-သရိသပ- သမ္ဘဿာနံ၊ မှက်-ခြင်- လေ- နေပူ-မြွေကင်းတို့၏ ကိုက်ခဲခြင်း အတွေ့တို့ကို။ ယာဝဒေဝ ပဋိဇာတာယ၊ ကိုယ်သို့မရောက် ပယ်ဖျောက်ရခြင်း တိုင် အောင်သော အကျိုးငှါသာလျှင်။ ပဋိသေဝါမိ၊ နေထိုင် သုံးစွဲ၊ ဖြစ်ပေါ်၏။ ယာဝဒေဝ ဥတုပရိဿယဝိနောဒနပဋိ သလ္လ္လာနာရာမတ္ထံ၊ သမာဓိကို ဘိစီးနှိပ်စက်၊ ကန့်ကွက် တတ်သော၊ အအေး အပူဟူသောဥတုကို၊ ပယ်ဖျောက် ရခြင်း၊ အာရုံများစွာ၊ ဖဲကြည့်ခွါ၍၊ သင့်ရာရည်မှန်း၊ ကမ္မ ဌာန်း၌၊ စွဲလမ်းငြိကပ်၊ ပဋိပတ်၌၊ မွေ့လျော်ရခြင်းတိုင် အောင်သောအကျိုးငှါသာလျှင်။ ဝါ၊ အအေးအပူဟူသော ဥတု၊ အဏ္ဍိတ်၊ ဗာဟိ၊ နှစ်လီသောဘေးရန်ကို၊ ပယ်ဖျောက် ရခြင်း၊ အာရုံများစွာ၊ ဖဲကြည့်ခွါ၍၊ သင့်ရာရည်မှန်း၊ ကမ္မ ဌာန်း၌၊ စွဲလမ်းငြိကပ်၊ ပဋိပတ်၌၊ မွေ့လျော်ရခြင်း တိုင် အောင်သော အကျိုးငှါသာလျှင်။ ပဋိသေဝါမိ၊ နေထိုင် သုံးစွဲ၊ ဖြစ်ပေါ်၏။

၄။ ပဋိသင်္ခါ ယောနိသော ဂိလာနပစ္စယ ဘောသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ ပဋိသေဝါမိ ယာဝဒေဝ ဥပ္ပန္နာနံ ဝေယျာဗာဓိကာနံ ဝေဒနာနံ ပဋိဇာတာယ၊ အဗျာဗဏ္ဍ ပရမတာယ။

၄။ အဟံ'ငါသည်။ ပဋိသင်္ခါ၊ ဉာဏ်ဖြင့် စုံစမ်းဆင်
 ခြင်၍။ ယောနိသော၊ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော စီး
 ပွားချမ်းသာကို ရခြင်း၏အကြောင်းအားဖြင့်။ ဂိလာနပစ္စ
 ယ၊ ဘေသန္တပရိက္ခာရံ၊ သူနာ၏ ရောဂါ၏ဆန့်ကြဉ်ဘက်
 အားဖြင့် ဖြစ်သော အသက်၏ အရံ အတား အဆောက်
 အဦဖြစ်သော ဆေးကို။ ပဋိသေဝါမိ၊ စားသောက် သုံးစွဲ၊
 မှီဝဲပါ၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ စွဲကပ်ထန်သည်။ ဖြစ်ပေါ်ကုန်ပြီးသော။
 ဝေယျာဗာဓိကာနံ၊ သွေးလေချောက်ချား၊ အကြောင်းအား
 ဖြင့်၊ ဖြစ်ပွားနှိပ်စက်၊ အနာဖျက်ကြောင့်၊ ဒဏ်ချက်ကိုယ်
 မှာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော။ ဝေဒနာနံ၊ အကုသလ ဝိပါက်၊
 ဒုက္ခဝေဒနာဒဏ်ချက်တို့ကို။ ယာဝဒေဝ ပဋိဇာတာယ၊
 ကိုယ်သို့မရောက်၊ ပယ်ဖျောက်ရခြင်း တိုင်အောင်သော
 အကျိုးငှါသာလျှင်။ ပဋိသေဝါမိ၊ စားသောက်သုံးစွဲ၊ မှီဝဲ
 ပါ၏။ ယာဝဒေဝ အဗျာဗန္ဓာ ပရမတာယ၊ ပြင်းစွာတိုက်
 ဖျက်၊ အခံခက်အောင်၊ နှိပ်စက်တတ်သော ဆင်းရဲကင်း
 ခြင်း အပိုင်းအခြားရှိသည်၏ အဖြစ် တိုင်အောင်သော
 အကျိုးငှါသာလျှင်။ ပဋိသေဝါမိ။ စားသောက်သုံးစွဲ၊ မှီဝဲ
 ပါ၏။

ပစ္စဝေက္ခဏာ ပါဠိ အနုကံ ပြီး၏။

ကျောင်း ရေ ခက်ချနည်း

နမော တဿ အဂတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

မယံ ဘန္တေ သဒ္ဓါယ ကုသလကမ္ပံဇေ အနတ္တဘဉ္ဇန
တောစေဝ အတ္တဇနနတောစ သင်္ကနာမ၊ အကုသလ
ကမ္ပံပန အတ္တဘဉ္ဇနတောစေဝ အနတ္တဇနနတောစ နော
သကန္တိ ဇာနနသမတ္ထေ ကမ္မဿကတညာဏေ ဌတွာ
နိဗ္ဗာနမန္တိရေ မဂ္ဂဗလသမ္ပတ္တိယာ အနုဘောဂက္ကာယစ
သံဃဿ ဖါသုဝိဟာရက္ကာယ စ မူလံ ဒတွာ ဝိဟာရံ
ကာရာပယိမှာ။ ကာရာပေတွာ ဝိဟာရေ နိဋ္ဌိတေ ဝိဟာရ
ဒါနတော ပုဗ္ဗေဝ ရတနတ္ထယံ ပဏာမာမ၊ ပဏာမိတွာ
တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ သမာဒိယာမ၊ သမာဒိ
ယိတွာ ယထာနိဋ္ဌာဝိတံ ဣမံ ဝိဟာရံ အာဂတာနာဂ
တဿ စာတုန္ဒိသဿ သံဃဿ ကပ္ပိယကုဋိံ ကာတုံ
ဒေမ။ သံဃော ကပ္ပိယကုဋိံ ကတွာ ကာယင်္ဂါဝယဝေဟိ
ဖုသိတွာ ဖုသိတွာ ယထာသုခံ ပရိဘုဉ္ဇတု။ ဂဟဋ္ဌာ စ
အာဂတာဝက္ကာယံ ယထာသုခံ ဝသန္တိ။ ဣမသ္မိံ သမယေ
နိမန္တိတာနံ အာယသ္မန္တာနံ စ ပစ္စေကံ ပရိန္တိန္တိတွာ ဒါတဗ္ဗ
ဝတ္ထု။ နိ ဒက္ခိဏောဒကံ ပါတေတွာ ဒေမ၊ ဒတွာ သင်္ခါရာ
အနိစ္စာ ဒုက္ခာ အနတ္တာတိဝိ ဝိပဿနံ တင်္ခဏာနုရူပံ
ဘာဝေမ၊ ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယံ ဝဟံ ဟောတု၊ ဣဒံ

မေ ပုည နိဗ္ဗာနဿ ပစ္စယော ဟောတု၊ ဣမံ ပုညပတ္တိံ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဒေမ၊ တေ အနုမောဒန္တ၊ အမေသု ပမတ္တေ သုဝိ အယံ မဟာပထဝီ သက္ခိဋ္ဌာနေ ဥတွာ ကမ္ပတု။

ဤကား နယဂ္ဂါဟ ဖြစ်စေခြင်းငှါ မာဂဓသက်သက် ရေးသားအပ်သော သံဃိကကျောင်း ရေစက်ချနည်း တည်း။

(မှတ်ချက်။ ။ဂဏိက ဣလိလျှင်.....ဣမံ ဝိဟာရံ အာယ သ္မန္တာနံ ကပ္ပိယကုဋိံ ကာတုံ ဒေမ၊ အာယ သ္မန္တာ ကပ္ပိယကုဋိံ ကတွာ ကာယင်္ဂိဝယ ဝေဟိ ဖုသိတွာ ဖုသိတွာ ယထာသုခံ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊..... ဟု ပြောင်းလည်း၍ ဆိုရမည်။

ပုဂ္ဂလိကဣလိလျှင်.....ဣမံ ဝိဟာရံ အာယသ္မ တော ကပ္ပိယကုဋိံ ကာတုံ ဒေမ။ အာယသ္မာ ကပ္ပိယကုဋိံ ကတွာ ကာယင်္ဂိဝယဝေဟိ ဖုသိ- တွာ ဖုသိတွာ ယထာသုခံ ပရိဘုဉ္ဇတု ဟု ပြောင်းလည်း၍ ဆိုရမည်)။

မနုဿာ အာဝါသံ ကတွာ ကပ္ပိယကုဋိံ ဒေမ ပရိဘုဉ္ဇထာတိ ဝဒန္တိ။သော ဂဟပတိနာမ။ ကပ္ပိ ယကုဋိံ ကာတုံ ဒေမာတိ ဝုတ္တေဝိ ဝဋ္ဋတိ.....

ဟူ၍ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုခြင်းကြောင့် “ကပ္ပိယကုဋိံ ဒေမ၊ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ ကပ္ပိယကုဋိံ ကာတုံ ဒေမ”ဟူသော ကပ္ပိယဝေါဟာရမပါဘဲ။ “သံဃာဿ

ဒေမ။အာယသ္မာန္တာနံ ဒေမ။အာယသ္မတော ဒေမ”ဟုရေစက်ချ၍ လှူအပ်သော ကျောင်းသည် အကပ္ပိယ ကုဋိသာ ဖြစ်သဖြင့် အန္တောဂုတ္တ၊ အန္တောပက္က ပြုကောင်းသော ကုဋိမြောက်စေခြင်းငှါ “ကပ္ပိယကုဋိ” ကာတုံ ဒေမ။သံဃော ကပ္ပိယကုဋိ” ကတွာ ပရိဘုဉ္ဇတု”ဟူသောကပ္ပိယ ဝေါဟာရကို ကျောင်းရေစက်ချတိုင်း ပါစေရမည်။

(ကပ္ပိယကုဋိ ဝိနိစ္ဆယကို အလိုရှိလျှင်....ကျေးဇူးရှင် ရေစက်ကြိ ဆရာတော်ဘုရားကြီး စီရင်တော်မူအပ်သော ကင်္ခါနိဿယ ဒုတိယတွဲ မျက်နှာနံပါတ် ၃၆၉-၌ ကြည့်လေ)။

သံဃိကမဉ္ဇေ ပန အပစ္စတ္တရိတွာ နိပဇ္ဇော လောမာနိ ဂဏေတွာ ကာရေတဗ္ဗော-

ဟူသော ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာနှင့် အညီ ပုဂ္ဂလိက အခင်းမပါဘဲ သံဃိကကျောင်း အိပ်ရာ၊ နေရာ၌ အိပ်မိလျှင် အမွေးအရေအတွက် အဘိုင်း အာပတ် သင့်ရာလေရကား ထိုအာပတ်တို့မှ လွတ်ကင်းစေရခြင်း အကျိုးငှါ-

ယသ္မာပန ဒါယကေဟိ ဒါနကာလေ ယေဝ သတသဟဿန္တနကမ္ပိ ကမ္ပလံ ပါဒပုဉ္ဇနိ” ကတွာ ပရိဘုဉ္ဇထာတိ ဒိန္နံ၊ တထေဝ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဇ္ဇတိ။ တသ္မာ ဣမံ မဉ္ဇေ ဝိဋ္ဌာဒိ သေနာသနံ အန္တောကာသေဝိ ယထာသုခံ ပရိဘုဉ္ဇထာတိ ဒါယကေဟိ ဒိန္နံ စေ၊ သဗ္ဗသ္မိမ္ပိ ကာလေ အန္တောကာသေဝိ နိက္ခိတိတုံ ဝဇ္ဇတိတိ ဝဒန္တိ-

ဟူသော ပထမသေနာသနသိက္ခာပုဒ် တေရသကဏ်
ဇိကာကို အဖို့ပြု၍။ “ကာယင်္ဂါဝယဝေဟိ ဖုသိတွာ
ဖုသိတွာ ယထာသုခံ ပရိဘုဉ္ဇတု” ဟူသော ရေစက်ချ
နည်းကို ဆရာစဉ်ဆက် အသုံးပြုတော်မူကြ၏။

ဤတေရသကဏ် ဇိကာစကားသည် “ယထာ ဒါယ
ကာ ဝဒန္တိ၊ တထာ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ” ဟူသော စူဠဝဂ္ဂ သေနာ
သနက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ ပရိဘာသာစကားနှင့် ညီညွတ်
သင့်မြတ်၏။

ပဗ္ဗဇိတ ပရိဘောဂေါ ဟိ အာဂါရိကာနံ စေတိယဋ္ဌာ
နိယော။ ။ ဟူသော တတိယပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ
နှင့်အညီ လူတို့၏ကိုးကွယ်ထိုက်သော စေတိအရာ၌တည်
သော ရဟန်းသံဃာ၏ဥစ္စာကို အခိုက်အတံ့ အကြောင်း
အားလျော်စွာ သွားလာနေထိုင်ခြင်းစသည်ကို မပြုဘဲမနေ
နိုင်ရကား အပြစ်လွတ်ကင်းစေခြင်းငှါ ယခင် သေနာသ
နက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ ပရိဘာသာစကားကိုပင် အဖို့ပြု၍
“ဂဟဋ္ဌာစ အာဂတာဝတ္ထာယံ ယထာသုခံ ဝသန္တိ၊” ဟု
လူတို့အတွက် ထည့်စွက်၍ ရေစက်ချရာ၏။

ပြခဲ့သောစကားအစဉ်ကိုလည်း ကျောင်းရှင်ဒါယကာ
က ကိုယ်တိုင်ဆို၍ လှူရမည်၊ စိတ်ကလည်း ဤအတိုင်း
ပင် နှလုံးသွင်းရမည်၊ နားမလည်လျှင်လည်း ဉာတိပဝါရိ
တ ဒါယကာတို့ကို လည်ပတ်အောင် သင်ကြားပြသရ
မည်။

ဤ ရေစက်ချနည်းကို မိုး၍ ကျောင်းမှ ကြွင်းသော ပစ္စည်း
ဒါတဗ္ဗဝတ္ထုများ၌လည်းထိုက်သည်အားလျော်စွာ ပြင်ဆင်ဖြည့်
စွက် ပယ်ဖျက်၍ ရေစက်ချရမည်။

ကျောင်း ရေစက်ချ အနက်

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ သဒ္ဓါ
ယ၊ ပစ္စုပ္ပန်လောက၊ တမလွန်လောက၊ ကံ၊ ကံ၏အကျိုး
ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ယုံကြည်ကြပါကုန်၍။
ကုသလကမ္မံ ဝေ၊ ကုသိုလ်ကံသည်သာလျှင်။ အနတ္တဘဉ္စ
နတောစေဝ၊ အကျိုးမဲ့တို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်သောကြောင့်
၎င်း။ အတ္တဇနနတောစ၊ အကျိုးစီးပွားတို့ကို ဖြစ်စေတတ်
သောကြောင့်၎င်း။ သကံနာမ၊ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာဖြစ်သော ကံ
မည်၏။ အကုသလကမ္မံပန၊ အကုသိုလ်ကံသည်ကား။
အတ္တဘဉ္စနတောစေဝ၊ အကျိုးစီးပွားတို့ကို ဖျက်ဆီး
တတ်သောကြောင့်၎င်း။ အနတ္တဇနနတောစ၊ အကျိုးမဲ့
တို့ကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၎င်း။ နော သကံ၊ ကိုယ်
ပိုင်ဥစ္စာဖြစ်သော ကံမဟုတ်ချေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနန
သမတ္ထေ၊ သိခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော။ ကမ္မဿကတညာဏေ၊
ကမ္မဿကတညာဏ်၌။ ဌတွာ၊ တည်ကြကုန်၍။ နိဗ္ဗာန
မန္တိရေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ရွှေအိမ် ရွှေနန်း၌။ မဂ္ဂ
ဖလ သမ္ပတ္တိယာ၊ မဂ်စည်းစိမ်၊ ဗိုလ်စည်းစိမ်ကို။ အနု
ဘောဂတ္ထာယစ၊ ခံစားရပါခြင်းအကျိုး၌၎င်း။ သံဃဿ၊
သံဃာတော်၏။ ဖါသုဝိဟာရတ္ထာယစ၊ ချမ်းသာစွာ
နေရခြင်း အကျိုး၌၎င်း။ မူလံ၊ အဘိုးအခကို။ ဒတွာ၊
ပေးဝေကြပါကုန်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ကာရာ

ပယိမ္မာ၊ ဆောက်လုပ်စေကြပါကုန်ပြီ။ ကာရာပေတွာ၊
 ဆောက်လုပ်စေကြ ပါကုန်ပြီး၍။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း
 သည်။ နိဗ္ဗိတေ၊ ပြီးစီးအောင်မြင်သည် ရှိသော်။ ဝိဟာ
 ရဒါနတော၊ ကျောင်းလှူရာအခါမှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေ့၌သာ
 လျှင်။ ရတနတ္ထယံ၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာအားဖြင့်၊ သုံးပါး
 သောရတနာအပေါင်းတို့ကို။ ပဏမာမ၊ ရှိခိုးကြပါကုန်၏။
 ပဏမိတွာ၊ ရှိခိုးကြကုန်ပြီး၍။ တိသရဏေန၊ သုံးပါးသော
 သရဏဂုံနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ပဉ္စသီလံ၊ ငါးပါး သီလကို။
 သမာဒိယာမ၊ ဆောက်တည်ကြပါကုန်၏။ သမာဒိယိတွာ၊
 ဆောက်တည်ကြကုန်ပြီး၍။ ယထာနိဋ္ဌာပိတံ၊ အကြင်
 အကြင် ပြီးဆုံးစေအပ်ပြီးသော။ ဣမံဝိဟာရံ၊ ဤကျောင်း
 ကို။ အာဂတာ နာဂတဿ၊ ဤ ကျောင်းတိုက် အတွင်း
 သို့ ရောက်ပြီး၊ ရောက်ဆဲ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ သာသနာတော်
 တွင်းသို့ ရောက်ပြီး၊ ရောက်ဆဲ၊ ရောက်လတ္တံ့ သော။
 စာတုန္ဒြသဿ၊ လေးပါးသော အချပ်မျက်နှာ၌ နေသော။
 သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား။ ကပ္ပိယကုဋိံ၊ ယာဝကာလိ
 က၊ ယာမကာလိကတို့ကို သိမှီး သိမ်းဆည်းခြင်းငှါ အပ်
 သော ကုဋိကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဒေမ၊ လှူဒန်းကြပါ
 ကုန်၏။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ ကပ္ပိယကုဋိံ၊ ယာဝ
 ကာလိက၊ ယာမကာလိကတို့ကို သိမှီး သိမ်းဆည်းခြင်း
 ငှါ အပ်သော ကုဋိကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကာယင်္ဂါငယဝေ
 ဟိ၊ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အစိတ်တို့ဖြင့်။ ဖုသိတွာ-ဖုသိတွာ၊
 ထိ၍ ထိ၍။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ အလို
 ရှိတိုင်း။ ပရိဘုဉ္ဇတု၊ နေထိုင် သုံးဆောင်တော် မူပါလော့။

ဂဟဋ္ဌာစ၊ လူတို့သည်လည်း။ အာဂတာဝတ္ထာယံ၊ ဤ
 ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်လာဆဲ အခိုက်အတံ့၌။ ယထာ
 သုခံ၊ ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ အလိုရှိတိုင်း။ ဝသန္တ၊
 နေကြပါစေကုန်သတည်း။ ဣမသ္မိံ သမယေ၊ ဤကျောင်း
 ပူဇော်၌၊ ကျင်းပဆဲအခါ၌။ နိမန္တိတာနံ၊ ပင့်ဘိတ် အပ်ကုန်
 သော။ အာယသ္မန္တာနံစ၊ အသျှင်ဘုရားတို့ အားလည်း။
 ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး တပါးစီတပါးစီ။ ပရိန္တိန္ဒိတွာ၊ သတ်
 မှတ်ပိုင်းခြားကြ ပါကုန်၍။ ဒါတဗ္ဗဝတ္ထု၊ နိ၊ လှူရန်ဝတ္ထုတို့
 ကို။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို။ ပါတေတွာ၊ ကျစေ
 ကြပါကုန်၍။ ဒေမ၊ လှူဒါန်းကြပါကုန်၏။ ဒတွာ၊ လှူဒါန်း
 ကြပါကုန်ပြီး၍။ သင်္ခါရာ၊ အလှူရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ဟု သမုတ်အပ်
 သော ရုပ် နာမ် သင်္ခါရ၊ ငမိလစေတနာ၊ ဒါနစေတနာဟု
 သမုတ်အပ်သော နာမ် သင်္ခါရ၊ လှူရန်ဝတ္ထု ကျောင်းဟု
 သမုတ်အပ်သော ရုပ်သင်္ခါရ၊ ကြွင်းသော သက်ရှိ သက်မဲ့
 သင်္ခါရဟူသမျှတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ဖြစ်ပြီး၍ထင်ရှားမရှိခြင်း
 ပျက်စီးလွယ်ခြင်းကြောင့် မမြဲပါကုန်။ ဒုက္ခာ၊ ဖြစ်ခြင်း၊
 ပျက်ခြင်း ဘေးအပေါင်းတို့သည် အမြဲမပြတ် နှိပ်စက်၍
 နေခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲလွှဲပါကုန်၏။ အနတ္တာ၊ မိမိတို့က
 အစိုးမရခြင်းကြောင့် မိမိအလိုသို့လိုက်၍ မိမိသဘောကျ
 ဇီဝံပေးတတ်သော အစိုးရအတ္တ မရှိပါကုန် မဟုတ်ပါ
 ကုန်။ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ တင်္ခ
 ဏာနုရူပံ ထိုခဏအားလျော်စွာ။ ဘာဝေမ၊ ပွားစေကြပါ
 ကုန်၏။ မေ၊ အကုန်ပုံ၏။ ဣဒံပညံ၊ ရတနာသုံးပါးကို ရှိခိုး
 ပူဇော်ကြောင်းဖြစ်သော ရတနတ္ထယပဏာမ ကုသိုလ်

စေတနာ၊ သရဏာဂုံ သုံးပါးနှင့်တကွ ငါးပါးသီလ
ဆောက်တည်ကြောင်းဖြစ်သော သီလကုသိုလ်စေတနာ၊
ကျောင်းကို သံဃိက လှူဒါန်းကြောင်းဖြစ်သော ဝိဟာရ
ဒါန သံဃိကကုသိုလ်စေတနာ၊ ပရိတ်တော် တရားတော်
ကို နာကြောင်းဖြစ်သော ဓမ္မသဝန ကုသိုလ်စေတနာ၊
ဒါတဗ္ဗဝတ္ထုတို့ကို လှူဒါန်းကြောင်းဖြစ်သော ဒါနကု
သိုလ် စေတနာ၊ သင်္ခါရတို့ကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဟူ၍
စီးဖြန်းကြောင်းဖြစ်သော ဘာဝနာ ကုသိုလ်စေတနာ
ဤကောင်းမှု အပေါင်းသည်။ အာသဝက္ခယံ၊ ပေါက်သော
ဒိုင်းမှ ရေယိုသကဲ့သို့၊ သတိတည်းဟူသော တံခါးရှက်
ဖြင့် မပိမ်မဆို အပ်သော ခြောက်ပါးသောခွါရမှ ယိုစီး
ကျလာတတ်သော လောဘ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မောဟဟု ဆိုအပ်သော
ကာမာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝတည်းဟူ
သော လေးပါးသော အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ရာ ကုန်
ကြောင်းဖြစ်သော မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝဟံ၊ ရှက်ဆောင်
နိုင်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံ
ပုညံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုသည်။ နိဗ္ဗာနဿ ဒုက္ခ
ခပ်သိမ်း၊ အေးငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၏။ ပစ္စယော၊
ရလွယ် ရောက်လွယ်သော အကြောင်းထူးသည်။ ဟော
တု၊ ဖြစ်ပါစေသား။ ဣမံ ပုညပတ္တိံ၊ ဤကောင်းမှု၏ အဘို့
ကို။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အမိ၊ အဘ၊ ဆရာသမား၊ ဆွေမျိုးမိတ်
ဆွေ၊ ကိုယ်စောင့်နတ်၊ ကျောင်းစောင့်နတ်၊ အိမ်စောင့်
နတ်၊ မြို့စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်နတ်၊ တောစောင့်နတ်၊ လော
က စောင့်နတ်၊ သာသနာတော် စောင့်နတ်၊ ယမမင်း၊

ပြည့်ရှင်မင်း၊ ယခုစည်းဝေးဆဲဖြစ်သော သူတော်ကောင်း
တို့မှစ၍ စကြဝဠာအနန္တ သုံးဆယ့်တတ့်တိုင်း၌ ကျင်
လည်ကုန်သော အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့အား။ ဒေမ၊
အမျှအမျှ ပေးဝေကြပါကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုအလုံးစုံ
သော သတ္တဝါတို့သည်။ အနုမောဒန္တ၊ အက္ခုနိပ်တို့က
ပေးဝေအပ်သော ကောင်းမှုအတို့ကို သာဓု၊ သာဓု ဟု
ဝမ်းမြောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။ အမေသု၊ အက္ခုနိပ်တို့
သည်။ ပမတ္တေသုပိ၊ ကာလကြာ၍ မေ့လျော့ကြ ပါကုန်
သော်လည်း။ အယံမဟာပထဝီ၊ ယူဇနာပေါင်း၊ နှစ်သိန်း
လေးသောင်းအထုရှိသော ဤမြေကြီးသည်။ သက္ခိဋ္ဌာနေ၊
အက္ခုနိပ်တို့၏သက်သေခံအရာ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ကမ္မတု၊
သွက်သွက်ခါအောင် တုန်လှုပ်၍ သက်သေခံပါစေသော်။

ကျောင်း ရေစက်ချအနက် ပြီး၏။

ဂဏိကရေစက်ချရာ၌။ «ဣမံ ဝိဟာရံ၊ ဤကျောင်း
ကို။ အာယသ္မန္တာနံ၊ အသျှင်ဘုရားတို့အား။ ကပ္ပိယကုဋိံ၊
ယာဝကာလိက၊ ယာမကာလိကတို့ကို သိုမှီးသိမ်းဆည်း
ခြင်းငှါအပ်သောကုဋိကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဒေမ၊ လှူဒါန်း
ကြပါကုန်၏။ အာယသ္မန္တာ၊ အသျှင်ဘုရားတို့သည်။
ကပ္ပိယကုဋိံ၊ ယာဝကာလိက၊ ယာမကာလိကတို့ကို
သိုမှီးသိမ်းဆည်းခြင်းငှါ အပ်သောကုဋိကို။ ကတွာ၊ ပြုကြ
ကုန်၍။ ကာယင်္ဂိဝယဝေဟိ၊ ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အစိတ်
တို့ဖြင့်။ ဖုသိတွာ ဖုသိတွာ၊ ထိ၍ ထိ၍။ ယထာသုခံ၊ ချမ်း

သာသည်အားလျော်စွာ အလိုရှိတိုင်း။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ နေထိုင်သုံးဆောင်တော်မူပါကုန်ဘုရား။ ။ဟု ပြောင်းလည်း၍ဆိုရမည်။

ပုဂ္ဂလိကရေစက်ချရာ၌။ ။ဣမံ ဝိဟာရံ၊ ဤကျောင်းကို။ အာယသ္မတော၊ အသျှင်ဘုရားအား။ ကပ္ပိယကုဋိံ၊ ယာဝကာလိက၊ ယာမကာလိကတို့ကို သိဖိုးသိမ်းဆည်းခြင်းငှါအပ်သောကုဋိကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဒေမ၊ လှူဒါန်းကြပါကုန်၏။ အာယသ္မာ၊ အသျှင်ဘုရားသည်။ ကပ္ပိယကုဋိံ၊ ယာဝကာလိက၊ ယာမကာလိကတို့ကို သိဖိုးသိမ်းဆည်းခြင်းငှါအပ်သော ကုဋိကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကာယင်္ဂိဝယဝေဟိ၊ ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အစိတ်တို့ဖြင့်။ ဖုသိတွာ ဖုသိတွာ၊ ထိ၍ ထိ၍။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ အလိုရှိတိုင်း။ ပရိဘုဉ္ဇတု၊ နေထိုင် သုံးဆောင်တော်မူပါလော့။ ။ဟု ပြောင်းလည်း၍ဆိုရမည်။

ဤဂဏိကပုဂ္ဂလိက ရေစက်ချရာ၌ လိုရင်းပင်မဟုတ်သော်လည်း မလွန်နိုင်သော နည်းဖြစ်၍။ ။ကာယင်္ဂိဝယဝေဟိ ဖုသိတွာ ဖုသိတွာ။ ။ဟု ထည့်လိုက်ပေ၏။

ကျောင်း ရေစက်ချနည်း ပြီး၏။

နိဂမန

(၁) တမ္ပဒီပဝ္ဗယေ ရဋ္ဌေ၊
ရိမဒ္ဓနပုရေ ဝရေ။
မဟာဝိသုတအာရာမေ၊
ဓမ္မောဘာသဝိဟာရကေ။

(၂) ဝသတာ အရဉာဏေန၊
ဇိနဿာသန ကာမိနာ။
နန္ဒဝံသာတိ ဝ္ဗယေန၊
ထေရေန ရဝိတော အယံ။

(၁) တမ္ပဒီပဝ္ဗယေ၊ တမ္ပဒီပ အမည်ရှိသော။ ရဋ္ဌေ၊
တိုင်းကြီး၌။ ဝရေ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ၊ ရတနာမျိုး၌၊
ကုံလုံပြည့်ကြွယ်၊ တင့်တယ်လျောက်ပတ်၊ မြတ်လှသော။
အရိမဒ္ဓနပုရေ၊ ရှူးယုံ၊ ဗူး၊ ဝက်၊ ကျား၊ ဆင်၊ ဌက်ဟု၊ ငါး
ချက်ဘေးဆိုး၊ ရန်သူမျိုးကို၊ ဖဲ့ချိုးနှိမ်နင်းရာ ပုဂံပြည်၌။
မဟာဝိသုတ အာရာမေ၊ မဟာဝိသုတာရာမ အမည်ရှိ
သော အရာမ်ကျောင်းတိုက်ကြီး၌။ ဓမ္မောဘာသဝိဟာရ
ကေ၊ ဓမ္မောဘာသ အမည်ရှိသော ကျောင်းကြီး၌။

(၂) ဝသတာ၊ ဂန္ထီရရ၊ ဝိပဿနာရရ ဝန်ကိုအားသွန်
ကြိုးပမ်း၊ ထမ်းရွက်နေသော။ အရဉာဏေန၊ ယထာဘူတ၊
နည်းမှန်ကျအောင်၊ စူးရှသက်ဝင်၊ လျင်မြန်သော အသိ

ဉာဏ်ရှိသော။ ဖိနုသာသနကာမိနာ၊ ငါးမာရ်အောင်မြင်၊
 ဘုရားသျှင်၏၊ သုံးအင် သာသနာ၊ စည်ပင်ရာ စည်ပင်
 ကြောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး အလိုရှိသော။ နန္ဒဝံသာ
 တိဂ္ဂယေန၊ နန္ဒဝံသဟူ၍ ဆရာသခင်၊ ကျေးဇူးရှင်တို့၊ စီရင်
 မှည့်ခေါ်အပ်သော အမည်ရှိသော။ ထေရေန၊ မဟာထေရ်
 သည်။ အယံဂန္ထိ သမူဟော၊ ဥပသမ္ပဒ၊ နိဿယနှင့်၊ ကထိ
 နုပေါသထာ၊ ပဝါရဏာမေးဖြေ၊ ထွေထွေဝတ္ထု၊ နန္ဒကမ္မ
 ဝါစာ၊ ပစ္စင်္ကေဏာ ပါဌအနက်၊ ရေစက်ချနည်း၊ ပေါင်း
 စည်းပေါ်ယယ်၊ အသွယ်သွယ်သော ကျမ်းအပေါင်းကို။
 ရစိတော၊ သက္ကရာဇ်ကောဇာ၊ ၁၃၀၁-ခု၊ ဥတုဝဿာန၊
 ဒုတိယဝါဆိုလဆုတ် ၇-ရက်၊ ဉာနဘက်၍နိအခါ။ နောင်
 လာအများ၊ အမျိုးသားတို့၊ ကြိုးစားဘို့ရန်၊ စိတ်ရည်သန်
 ၍၊ စီမံရေးသားအပ်လေပြီ။

သီမာဝိနိစ္ဆယ နှင့် ဥပသမ္ပဒကမ္မဝါစာ
 နိဿယသစ် ၁၁-စောင်တွဲ

ပြီးပြီ။

မြေရာ မှတ်ပုံစာအုပ်နံပါတ် ၁ (တွဲ) တွင်
၁၉ -၁၉ ခုနှစ် ဆိုင်ရာနံပါတ်စဉ် နှင့်
 ရေးသွင်းပြီးဖြစ်သည်။

ခရိုင်ရုံး၊ ၁၉ ၁၉ ခုနှစ်၊ အခွန်တော်မှ နံပါတ်.....

[မူ ရ င် ။]

ဗဒ္ဒသိမ်သမုတ်ရန် မြေပေးအမိန့်တော်

မြန်မာနိုင်ငံတော် အထက်ပိုင်း မြေခွန်တော်နည်းဥပဒေ ၅၃ က။

မြန်မာနိုင်ငံတော် အောက်ပိုင်း မြေခွန်တော်နည်းဥပဒေ ၃၄။

မြန်မာနိုင်ငံတော် အောက်ပိုင်း မြို့ရွာရှိမြေရာနည်းဥပဒေ ၅၂။

_____ခရိုင်၊ _____မြို့နယ်၊

_____ကျေးရွာနယ်မြေ၊ _____

ရွာနေ၊ လျှောက်ထားသူ _____

နာခံရမည်မှာ၊ _____ခရိုင်၊ _____

မြို့နယ်၊ _____တိုက်နယ်၊ _____

ကွင်းအမှတ် _____တွင်တည်ရှိ၍ ပူးတွဲပါမြေပုံအရ၊အောက်ပါ

နယ်နိမိတ်များအတွင်း ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ထားသော၊ ဧက _____ ရှိ
မြေသည် ပကတိ ၈၂၆ မူလရွာမှ ဝိသုံဂါမ အသီးအခြား ရွာတခုဖြစ်စေ။

ဤ ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ပြီးသော အသီးအခြားအရပ်ကို လျှောက်
ထားသူ _____ အား၊ ဝိသုံဂါမ ဘောဇက အသီး
အခြား ရွာစားအဖြစ်ဖြင့် ခန့်အပ်ပေးသနားတော်မူသည်။

လျှောက်ထားသူ _____ က၊ ဝိသုံဂါမ ဘောဇက
အသီးအခြား ရွာစား သနားတော်ခံစေ။

နယ်နိမိတ်များ။

မြောက်အလား—

တောင်အလား—

အရှေ့အလား—

အနောက်အလား—

သနားတော်ခံရသည့်မြေကို ဗဒ္ဒသိမ် သမုတ်ရန် အသုံးမပြုလျှင်၊
သနားတော်မူရင်း အမိန့်တော်မှာ ပျက်ပြယ်စေ။

ရက်စွဲ

။၁၉

ခုနှစ်၊

ကော်လိပ်တော်အရာရှိ

လ၊

ရက်။

အရေးပိုင်။

(၃)

_____ $\frac{\text{အုပ်စုနယ်}}{\text{မြို့မ}}$ ဆိုင်ရာ အခွန်တော်
မြေတိုင်းစာရေးထံဆင့်စာ

ပူးတွဲပါနယ်ပုံတွင် ဖော်ပြသည့်မြေကွက်ကို $\frac{\text{ကွင်း}}{\text{မြို့မ}}$ မြေပုံတွင်
ပုံထုတ်ရေးသွင်းပြီးနောက်၊ ရေးသွင်းမှတ်သား ပြီးကြောင်း သက်သေခံ
လက်မှတ်နှင့်တကွ၊ ယခုအမိန့်တော်မူရင်းခွဲကို ပြန်ပို့ စေလိုကြောင်း။

အမိန့်ထုတ်ပေးသူအရာရှိ။

မြို့ _____ ရာထူး _____
၁၉ ____ ခု၊ _____ လ _____ ရက်။

_____ $\frac{\text{အုပ်စုနယ်}}{\text{မြို့မ}}$ ဆိုင်ရာ အခွန်တော် မြေတိုင်းစာရေးထံမှ
_____ ထံသို့အစီရင်ခံစာ။

(၁) ပူးတွဲပါ မြေပုံနှင့် တကွ အမိန့်တော် မူရင်းခွဲကို၊

၁၉ ____ ခု _____ လ၊ _____ ရက်နေ့တွင် လက်ခံ
ရရှိပြီးဖြစ်၍။

(၄)

(၂) ၁၉ _____ ခု၊ _____ လ _____ ရက်နေ့တွင်
ပြန်ပို့ပါကြောင်း။ ပူးတွဲပါ နယ်ပုံတွင် ဖော်ပြသည့် ပေးသနားတော်
မူသော မြေကွက်ကို $\frac{\text{ကွင်း}}{\text{မြို့}}$ မြေ ပုံ တွင် ပုံထုတ် ရေး သွင်းပြီးကြောင်း
သက်သေခံ လက်မှတ် ရေးသားပေးပို့ပါကြောင်း။

_____ မြို့ အခွန်တော်မြေတိုင်းစာရေး။
၁၉ _____ ခု၊ _____ လ _____ ရက်။

၁၉ _____ ခု၊ _____ လ _____ ရက်နေ့တွင်
လက်ခံရရှိသည် အမှုတွဲတွင် တွဲထားရမည်။

၁၉ ခု၊ _____ လ ရက်။

အမိန့်ထုတ်ပေးသူအရာရှိ။

(၅)

ဗဒ္ဓသိမ်သမုတ်ရာ၌ ဝိသုံဂါမ ခံယူရန်
လျှောက်လွှာပုံစံ (က)

၁၂-၀ တန် ရုံးခွန်တော်တံဆိပ်
ခေါင်းကပ်ရန်နေရာ။

_____ မြို့

_____ အရေးပိုင်မင်းရုံးတော်သို့၊
လျှောက်ထားရန်။

၁၉ ခုနှစ်၊ လ၊ ရက်နေ့။
လျှောက်သူ _____၊ _____၊ _____ မြို့။

အထက် အမည်ပါ လျှောက်သူက အောက်ပါအတိုင်း လျှောက်ထား
ပါသည်။

၁။ လျှောက်ထားရန် အကြောင်းမှာ၊ ပူးတွဲ တင်ဆက်ပါမြေပုံအရ၊

_____ မြို့ _____ ကွင်းနံပါတ်၊ _____

_____ ခုနှစ်၊ ဦးပိုင်အမှတ် _____

ဧရိယာ ဧက _____ ဒသ္မိ _____ အနက်မှ
မှင်နီနှင့်ပြထားသော၊ မြေဧက _____
ဒသ္မိ _____ ၊ သို့မဟုတ် အလွှားပေ ()
အနံပေ () ရှိမြေရာကို၊ (ပကတိဂါမ) မူလရွာမှ
ခွဲထုတ်၍။ (ဝိသုံဂါမ ဘောဇက) အသီး အခြား ရွာစား
ခန့်အပ် ပေးသနားရန် လျှောက်လွှာတင်သွင်းပါသည်။

၂။ လျှောက်လွှာနှင့် ပူးတွဲ၍၊ သက်ဆိုင်နေထိုင် သီတင်း သုံးတော်
မူသော ဘုန်းတော်ကြီး၏ခွင့်ပြုထောက်ခံလွှာကိုလည်းတင်သွင်း
ပေးပို့ပါသည်။

သို့ပါ၍၊ ပူးတွဲပါမြေပုံအရ၊ မှင်နီနှင့်ပြထားသော မြေရာ
အရပ်ကို (ပကတိဂါမ) မူလရွာမှခွဲထုတ်၍၊ မဒ္ဒသိမ်
သမုတ်ရန်၊ (ဝိသုံဂါမ ဘောဇက) အသီးအခြားရွာစား
ခန့်အပ် ပေးသနားပါမည့်အကြောင်း။

လျှောက်လွှာတင်သွင်းသူလက်မှတ်။

စာရေးသူလက်မှတ်။

LAND REVENUE II.

Grant 1-B,

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး ပြည်ထောင်စု အကျိုးခံစားခွင့်

မြန်မာနိုင်ငံတော်အထက်ပိုင်း မြေခွန်တော်နည်းဥပဒေ ၅၃ က။

မြန်မာနိုင်ငံတော်အောက်ပိုင်း မြေခွန်တော်နည်းဥပဒေ ၃၄။

မြန်မာနိုင်ငံတော်အောက်ပိုင်း မြို့ရွာရှိ မြေရာနည်းဥပဒေ ၅၂။

_____ခရိုင်၊ _____မြို့နယ်၊

_____ကျေးရွာနယ်မြေ၊ _____ရွာနေ၊

လျှောက်ထားသူ _____နာခံရမည်မှာ၊

_____ခရိုင်၊ _____မြို့နယ်၊

_____တိုက်နယ် _____ကွင်းအမှတ် _____တွင်

တည်ရှိ၍ ပူးတွဲပါမြေပုံအရ၊ အောက်ပါနယ်နိမိတ်များအတွင်း ပိုင်းခြား

သတ်မှတ်ထားသော၊ ဧက _____ရှိ၊ မြေသည် ပကတိ

ဂါမ မူလရွာမှ ဝိသုံဂါမ အသီးအခြား ရွာတစ်ခုဖြစ်စေ။

ဤ ပိုင်းခြား သတ်မှတ် ပြီးသော အသီး အခြား အရပ် 'ကို

လျှောက်ထားသူ _____အား ဝိသုံဂါမ ဘောဇက

အသီးအခြား ရွာစားအဖြစ်ဖြင့် ခန့်အပ် ပေးသနားတော်မူသည်။

(၈)

လျှောက်ထားသူ _____ က၊ ဝိသုံဂါမ ဘောဇက
အသီးအခြား ရွာစား သနားတော်ခံစေ။

နယ်နိမိတ်များ။

မြောက်အလား—

တောင်အလား—

အရှေ့အလား —

အနောက်အလား—

အသနားခံရသည့် မြေကို ဗဒ္ဓသိမ်သမုတ်ရန် အသုံးမပြုလျှင်၊ သနား
တော်မူရင်း အမိန့်တော်မှာ ပျက်ပြယ်စေ။

ကော်လိပ်တော်အရာရှိ။

အရေးပိုင်။

ရက်စွဲ

၁၉

ခုနှစ်။

လ

ရက်။

မူပိုင်ရှင်

ဦးဘိုးသာ - ဒေါ်အုန်းခင်

သား-မောင်မောင်သန်း

ဝံသဟိတ ပိဋကတ် ပရိက္ခရာဆိုင်ကြီး

နံပါတ် ၃၁-၃၂ နှင့် ၅၉-၆၀၊ ဘုရားကြီးဈေး၊
ရန်ကုန်မြို့။

ကျွန်တော်များ ဆိုင်၌ ပိဋကတ်သုံးပုံမှ စ၍
လောကီ-လောကုတ္တရာ ကျမ်းအမျိုးမျိုး၊
သင်္ကန်းပရိက္ခရာအမျိုးမျိုး၊ အလိုရှိရာကုန်များကို
အသင့်ရနိုင်ပါသည်။
